

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΖ'

Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 2004

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2004, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρύθμιση ετήσιας άδειας εργαζομένων και άλλες διατάξεις».

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποια νομοτεχνική παρατήρηση;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Ρύθμιση ετήσιας άδειας εργαζομένων και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

“Ρύθμιση ετήσιας άδειας εργαζομένων και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1 Ετήσια άδεια με αποδοχές

1. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του α.ν. 539/1945 (ΦΕΚ 229 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Κάθε μισθωτός από την έναρξη της εργασίας του σε υπόχρεη επιχείρηση και μέχρι τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών συνεχούς απασχόλησης, δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ' αναλογία με το χρόνο εργασίας που έχει συμπληρώσει στην ίδια υπόχρεη επιχείρηση. Το ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση ετήσια άδεια εικοσιπενθήμερων εργάσιμων ημερών ή αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας,

είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολούνται οι μισθωτοί λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας.

β. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο μισθωτός να χορηγεί σε αυτόν την παραπάνω αναλογία της κανονικής άδειας.

Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α'. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες ή μέχρι και τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας.

Για καθένα από τα επόμενα ημερολογιακά έτη, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει από την 1η Ιανουαρίου εκάστου έτους, την κανονική ετήσια άδεια με αποδοχές, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο.

Η ετήσια άδεια με αποδοχές, καθώς και το επίδομα αδειας, εκτός από τις διατάξεις του νόμου αυτού διέπονται και από τις λοιπές συναφείς διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') καταργείται.

Άρθρο 2 Αρμοδιότητα Α.Σ.Ε.Π. σε συμβασιούχους του ιδιωτικού τομέα

Κατά την αληθή έννοια του άρθρου 8Α του π.δ. 81/2003 (ΦΕΚ 77 Α'), όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 4 του π.δ. 180/2004 (ΦΕΚ 160 Α'), επί των κρίσεων των διοικητικών συμβουλίων των κατά περίπτωση ανωνύμων εταιρειών, με τις οποίες κρίνονται οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων αναφορικά με τη συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων της υπαγωγής τους στη διάταξη αυτή, έχει εφαρμογή και η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του π.δ. 164/2004 (ΦΕΚ 134 Α').

Άρθρο 3 Χορήγηση προκαταβολής επιδόματος ανεργίας

1. Όσοι απασχολούνται σε ξενοδοχειακές, τουριστικές ή επιτιστικές επιχειρήσεις, που λειτουργούν εποχιακά, μπορούν να επιδοτούνται λόγω ανεργίας με αίτησή τους που υποβάλλεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη

λύση ή λήξη της σύμβασης εργασίας. Σε κάθε περίπτωση η επιδότηση αρχίζει να καταβάλλεται από την επόμενη ημέρα του εξαήμερου χρόνου αναμονής που προβλέπεται με το άρθρο 18 του ν.δ. 2961/1954 (ΦΕΚ 197 Α').

2. Στις ανωτέρω περιπτώσεις μετά την υποβολή των δικαιολογητικών που απαιτούνται, είναι δυνατή η χορήγηση προκαταβολής. Το ποσό της προκαταβολής ισούται με δύο βασικά μηνιαία επιδόματα ανεργίας. Η προκαταβολή συμψηφίζεται με την επιδότηση των επόμενων μηνών.

3. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ. ρυθμίζονται οι περιπτώσεις μη χορήγησης της προκαταβολής, το αρμόδιο όργανο, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 4

Υπολογισμός επιδόματος ανεργίας στις περιπτώσεις συ - χώνευσης, συνένωσης ή μεταφοράς επιχείρησης

Για τον υπολογισμό του ύψους του επιδόματος ανεργίας όσων επιδοτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 251 Α'), λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου για τις οποίες έχουν καταβληθεί εισφορές υπέρ του κλάδου ανεργίας του Ο.Α.Ε.Δ..

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ. καθορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την επιδότηση σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1-3 του άρθρου 6 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 251 Α'), η διαδικασία είσπραξης των ποσών που οφείλονται από τον εργοδότη, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 5

Ένσταση κατά απορριπτικών αποφάσεων

Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του π.δ. 776/1977 (ΦΕΚ 250 Α') προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Κατά των απορριπτικών αποφάσεων της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατή η υποβολή και νέας ενστάσεως ενώπιον του Δ.Σ. του Οργανισμού. Η ένσταση αυτή υποβάλλεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα παραλαβής της απορριπτικής απόφασης.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. δύναται να ορίζεται ως αρμόδιο όργανο εκδίκασης δεύτερου βαθμού ενστάσεως άλλο όργανο πλην του Δ.Σ..»

Άρθρο 6

Αρμόδιο όργανο κρίσεως υπαγωγής εργοδοτών σε επιδο - τούμενα προγράμματα

1. Για την ύπαρξη των προϋποθέσεων υπαγωγής των επιχειρήσεων στις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1262/1982 (ΦΕΚ 70 Α'), όπως ισχύει, αποφασίζει, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), το Διοικητικό του Συμβούλιο.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Οργανισμού μπορεί να ορίζεται άλλο αρμόδιο όργανο πλην του Δ.Σ..

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 12 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α') καταργείται.

Άρθρο 7

Λοιπές διατάξεις Ο.Α.Ε.Δ.

1. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 1836/1989 (ΦΕΚ 79 Α') προστίθεται νέο εδάφιο, που ισχύει από 1.4.2004 και έχει ως εξής:

«Αν αιρετό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανι-

σμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού εκλείψει ή αποχωρήσει για οποιονδήποτε λόγο ή απωλέσει την ιδιότητα βάσει της οποίας ορίστηκε, τη θέση του στο Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ. καταλαμβάνει, για το υπόλοιπο της θητείας, το πρώτο αναπληρωματικό μέλος του συνδυασμού στον οποίο συμμετείχε κατά τη σχετική ψηφοφορία, το εκλιπόν μέλος, με αναπληρωτή του το δεύτερο αναπληρωματικό μέλος του ίδιου συνδυασμού.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 1346/1983 (ΦΕΚ 46 Α'), που προστέθηκε με το άρθρο 29 του ν. 1836/1989 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 12 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α'), τροποποιείται ως εξής:

«Με τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να καθορίζεται ανάλογη ρύθμιση, για τις κατηγορίες ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ προσωπικού Ο.Α.Ε.Δ. όλων των κλάδων και ειδικοτήτων, που απασχολούνται με τη μελέτη, κατάρτιση, εφαρμογή, έλεγχο, προώθηση και υποστήριξη των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και απασχόλησης, καθώς και ασφάλισης της ανεργίας, που εκτελούνται από τον Οργανισμό και επιχορηγούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

3. Η προβλεπόμενη από το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 2956/2001 (ΦΕΚ 258 Α') διάρκεια απόσπασης του προσωπικού του Ο.Α.Ε.Δ. στις θυγατρικές εταιρίες του, μπορεί με την ίδια διαδικασία να παρατείνεται για δύο (2) ακόμη έτη, με την προβλεπόμενη στην ίδια διάταξη διαδικασία.

Άρθρο 8

Αμοιβές Επιθεωρητών Σ.ΕΠ.Ε.

Στο άρθρο 9 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') προστίθεται παράγραφος 9 ως ακολούθως:

«9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ορίζεται το ύψος των δαπανών μετακίνησης, ημερήσιας αποζημίωσης και διανυκτέρευσης του Ειδικού Γραμματέα και των Ειδικών Επιθεωρητών του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.).»

Άρθρο 9

Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.

1. Μειώνονται, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 51 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως ισχύουν μετά την αναρίθμησή της σε παρ. 6 με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2747/1999 (ΦΕΚ 226 Α'), την τροποποίησή της με την παρ. 6 του άρθρου 11 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), τα πρόσθετα τέλη και λοιπές πρόσθετες επιβαρύνσεις των οφειλόμενων απαιτητών εισφορών προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. χρονικής περιόδου μέχρι 30.11.2004, κατά 80%, εφόσον αυτές καταβληθούν εφάπαξ και κατά 50% εφόσον ρυθμιστεί η εξόφλησή τους μέχρι και ογδόντα (80) μηνιαίες δόσεις, με την προϋπόθεση της κανονικής καταβολής των τρεχουσών εισφορών. Το ποσό μείωσης των πρόσθετων τελών και λοιπών πρόσθετων επιβαρύνσεων στην περίπτωση τμηματικής καταβολής αφαιρείται από τις τελευταίες δόσεις.

2. Η ανωτέρω ρύθμιση ισχύει:

α) για τους εργοδότες των ανέλεγκτων κοινών και οικοδομικοτεχνικών επιχειρήσεων μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, εφόσον υποβάλουν αίτηση για ρύθμιση, προσκομίσουν τα απαραίτητα βιβλία και στοιχεία για έλεγχο στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. μέχρι 30.4.2005,

β) για τις βεβαιωμένες και μη καταβληθείσες οφειλές των κοινών και οικοδομικοτεχνικών επιχειρήσεων που ανάγονται μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία, εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση μέχρι 30.04.2005,

γ) για τις ρυθμισμένες οφειλές της ανωτέρω χρονικής περιόδου για το υπόλοιπο ποσό της οφειλής.

Οι ανωτέρω μειώσεις ισχύουν για μία μόνο ρύθμιση και σε περίπτωση απώλειάς της αναβιβάζουν τα πρόσθετα τέλη και οι λοιπές πρόσθετες επιβαρύνσεις.

3. Κατά τα λοιπά και στην παρούσα ρύθμιση έχουν εφαρμο-

γή οι διατάξεις των άρθρων 51-55 του ν. 2676/ 1999, όπως ισχύουν, με εξαίρεση τον υπολογισμό του ποσού της προκαταβολής το οποίο καθορίζεται σε 5% επί της συνολικής οφειλής.

Κάθε μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των διακοσίων (200,00) ευρώ.

4. Δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού όσοι έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 8 και της παραγράφου 3 του άρθρου 33 του ν. 3232/2004, εφόσον τηρούν τους όρους των ρυθμίσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 10 **Πρόσληψη και ασφαλιστικά θέματα ιατρών και** **οδοντιάτρων Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.**

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις για την κάλυψη αναγκών παροχής ιατρικών υπηρεσιών σε όποια γεωγραφική περιοχή διαπιστώνεται έλλειψη, αλλά και για ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες ασθενών, να συνεργάζεται με ιατρούς και οδοντιάτρους με σύμβαση μίσθωσης έργου.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., καθορίζεται ο αριθμός των ιατρών και οδοντιάτρων, οι γενικοί και ειδικοί όροι της σύμβασής τους, ο τρόπος και το ύψος της αμοιβής τους ανάλογα με την περιοχή ή την κατηγορία των ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων ασθενών, στους οποίους οι ιατροί και οδοντίατροι αυτοί θα προσφέρουν τις ιατρικές τους υπηρεσίες.

Οι ιατροί και οδοντίατροι αυτοί δεν μπορεί να υπερβαίνουν σε καμία περίπτωση το 7% του συνολικού αριθμού των οργανικών θέσεων των ιατρών και οδοντιάτρων του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.»

2. Η παράγραφος 15 του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«15. Οι διατάξεις των άρθρων 10 του ν.δ. 1204/1972 (ΦΕΚ 123 Α'), καθώς και του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α') δεν εφαρμόζονται για την πρόσληψη του προσωπικού ιατρού με σύμβαση μίσθωσης έργου του άρθρου 26 του νόμου αυτού, όπως επίσης για τους ιατρούς και οδοντιάτρους με σύμβαση μίσθωσης έργου της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού.»

3. Η προθεσμία της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 για την υπαγωγή στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. των ιατρών και οδοντιάτρων παρατείνεται για ένα (1) έτος από τη λήξη της.

Άρθρο 11 **Επίδομα διαχειριστικών λαθών**

Στο τέλος της παρ.14 του άρθρου 8 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α') προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω και μέχρι της συστάσεως οργανικών θέσεων ταμεία στα Υποκαταστήματα και Παραρτήματα του Ι.Κ.Α., ο Διοικητής του Ιδρύματος δύναται με απόφασή του να χορηγεί αντιστάθμισμα διαχειριστικών λαθών με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α').»

Άρθρο 12 **Αναδιάρθρωση θέσεων Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.**

1. Οι παράγραφοι 13 έως και 16 του άρθρου 28 του ν. 3232/2004 αντικαθίστανται ως εξής:

«13. Στη Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και στις Διευθύνσεις Εκμετάλλευσης και Εφαρμογών προΐστανται υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Πληροφορικής ή ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού. Στη Διεύθυνση Τεχνικής Υποστήριξης προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής.

Στα Τμήματα προΐστανται οι υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής ή ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού εκτός από: α) το Τμήμα Άμεσης

Βοήθειας στο οποίο προΐστανται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής ή ΔΕ Προσωπικού Η/Υ ή ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού ή ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων, β) το Τμήμα Γραμματειακής και Διοικητικής Υποστήριξης στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού ή ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων, γ) το Τμήμα Διαχείρισης Μικροϋπολογιστών και Περιφερειακών στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής, δ) το Τμήμα Διαχείρισης Δικτύου στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής, ε) το Τμήμα Διαχείρισης και Λειτουργίας Κεντρικών Συστημάτων στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής, στ) το Τμήμα Στρατηγικής Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής και ζ) το Τμήμα Ασφάλειας Εφαρμογών και Συστημάτων στο οποίο προΐστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής.

14. Μεταφέρονται εκατόν τριάντα έξι (136) κενές θέσεις του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και συγκεκριμένα είκοσι πέντε (25) θέσεις του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής, σαράντα επτά (47) θέσεις του κλάδου ΤΕ Πληροφορικής, εξήντα τέσσερις (64) θέσεις του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Η/Υ και προσαυξάνουν τις θέσεις των κλάδων ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού κατά εβδομήντα μία (71) και ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού κατά εξήντα πέντε (65).

15. Οι θέσεις μόνιμου προσωπικού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. των ενιαίων βαθμών Δ' - Α' των κλάδων ΠΕ Διοικητικού - Οικονομικού, ΠΕ Πληροφορικής, ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού, ΤΕ Πληροφορικής και ΔΕ Προσωπικού Η/Υ ανακατανέμονται μεταξύ των Κεντρικών και των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Ιδρύματος, ως εξής:

α) Κεντρικές Υπηρεσίες:

Κλάδος ΠΕ Διοικητικός - Οικονομικός θέσεις διακόσιες πενήντα έξι (256), κλάδος ΠΕ Πληροφορικής θέσεις πενήντα τέσσερις (54), κλάδος ΤΕ Διοικητικός - Λογιστικός θέσεις σαράντα μία (41), κλάδος ΤΕ Πληροφορικής θέσεις εξήντα επτά (67), κλάδος ΔΕ Προσωπικού Η/Υ θέσεις εκατόν είκοσι τέσσερις (124).

β) Περιφερειακές Υπηρεσίες:

Κλάδος ΠΕ Διοικητικός - Οικονομικός θέσεις δύο χιλιάδες τετρακόσιες εβδομήντα επτά (2.477), κλάδος ΠΕ Πληροφορικής θέσεις πέντε (5), κλάδος ΤΕ Διοικητικός - Λογιστικός θέσεις πεντακόσιες πενήντα (550), κλάδος ΤΕ Πληροφορικής θέσεις δέκα (10), κλάδος ΔΕ Προσωπικού Η/Υ θέσεις πενήντα τρεις (53).»

2. Η παράγραφος 17 του άρθρου 28 του ν. 3232/2004 αναρμείται σε 16.

3. Στον κλάδο ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων ενσωματώνονται όλες οι θέσεις των κλάδων ΔΕ Διοικητικού - Λογιστικού και ΔΕ Δακτυλογράφων - Στενογράφων και οι υπηρετούντες υπάλληλοι κατατάσσονται στον κλάδο αυτόν. Ο κλάδος ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών μετονομάζεται σε ΤΕ Μηχανικών και οι υπηρετούντες υπάλληλοι κατατάσσονται στον κλάδο αυτόν.

Όπου στις διατάξεις του π.δ. 266/1989 (ΦΕΚ 127 Α') «Οργανισμός του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων», όπως ισχύει, αναφέρονται κλάδοι ΔΕ Διοικητικός - Λογιστικός και ΔΕ Δακτυλογράφων - Στενογράφων, νοείται κλάδος ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων και όπου αναφέρεται κλάδος ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών νοείται κλάδος ΤΕ Μηχανικών.

Άρθρο 13 **Πρόγραμμα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας** **ανέργων στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς**

Η παράγραφος 12 του άρθρου 32 του ν. 3232/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Το Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ., ο Ο.Γ.Α., ο Ο.Α.Ε.Ε. και λοιποί φορείς κοινωνικής ασφάλισης, αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορούν να συνάπτουν, ύστερα από απόφαση του Διοικητικού τους Συμβουλίου και των Υπουργών

Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας συμβάσεις με τον Ο.Α.Ε.Δ. ή θυγατρικές εταιρείες αυτού, για τη διάθεση για ορισμένο χρόνο, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δεκαοκτώ (18) μήνες, από τον Προγράμματα (κατάρτιση ή απόκτηση εργασιακής εμπειρίας) ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ., για τη διεκπεραίωση εργασιών χορήγησης ασφαλιστικών παροχών όταν το τακτικό προσωπικό των Φορέων Ασφάλισης δεν επαρκεί για την έγκαιρη διεκπεραίωση των εργασιών αυτών.

Η δαπάνη για την απασχόληση αυτή βαρύνει τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και καταβάλλεται στον αντισυμβαλλόμενο.»

Άρθρο 14

Αρμόδιο όργανο χορήγησης αμοιβών Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.

Η παράγραφος 11 του άρθρου 32 του ν. 3232/2004 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«11. Το ποσό που καταβάλλεται για τις δαπάνες διοίκησης ορίζεται στο 1/13 των πραγματοποιούμενων εσόδων από εισφορές του Ειδικού Λογαριασμού (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.).

Στο προσωπικό του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ., που απασχολείται με τη διαδικασία ελέγχου, προσδιορισμού, βεβαίωσης, εκκαθάρισης και πληρωμής με οποιονδήποτε τρόπο του δώρου Χριστουγέννων, δώρου Πάσχα και άδεια δωροδότης στους εργατοτεχνίτες οικοδόμους, καταβάλλεται ειδική αμοιβή, με απόφαση του Διοικητή του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., η οποία συνολικά δεν μπορεί να υπερβεί το 80% των δαπανών διοίκησης και βαρύνει τον Ειδικό Λογαριασμό Δώρου Εορτών Οικοδόμων (Ε.Λ.Δ.Ε.Ο.).»

Άρθρο 15

Σύσταση θέσεων ειδικών συνεργατών στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.

Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Συνιστώνται στα γραφεία των Διοικήτων και Υποδιοικήτων του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Μισθωτών θέσεις ειδικών συνεργατών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για κάθε γραφείο, ως εξής:

αα. Στο γραφείο του Διοικητή Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. τέσσερις (4) θέσεις και των Υποδιοικήτων δύο (2) θέσεις.

ββ. Στο γραφείο του Διοικητή του Ο.Γ.Α. δύο (2) θέσεις και των Υποδιοικήτων μία (1) θέση.»

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν άλλως ορίζεται στις επί μέρους διατάξεις.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Συνέχισα τη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2005».

Χθες μίλησε και ο συνάδελφος με τον αριθμό 28 στον κατάλογο των ομιλητών, δηλαδή ο κ. Παναγιώτης Σγουρίδης. Επομένως αρχίζουμε από τον κ. Πλακιωτάκη Ιωάννη, συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, που έχει τον αριθμό 29 στον κατάλογο των ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2005 που κατέθεσε η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή προχωρούμε στην υλοποίηση μιας νέας σύγχρονης και πάνω από όλα εφικτής οικονομικής πολιτικής.

Ο νέος Προϋπολογισμός φιλοδοξεί να απελευθερώσει την οικονομία από τα βάρη του παρελθόντος και ταυτόχρονα να της δώσει την απαραίτητη ώθηση, ώστε να γίνει ανταγωνιστική μέσα στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Απαραίτητη προϋπόθεση η προώθηση των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αλλά και η αξιοποίηση των δυνατοτήτων του ιδιωτικού τομέα. Άρα απαιτείται μία δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία, όμως, σύμφωνα και με τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης θα είναι ήπια.

Δεν θα σας κουράσω με αριθμούς, άλλωστε ακούσαμε και θα ακούσουμε πολλούς μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Όμως, θα ήθελα να σταθώ στις βασικές αρχές, αλλά και στη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης. Από την πρώτη στιγμή ταχτήκαμε υπέρ της διαφάνειας όλων των οικονομικών στοιχείων και υπέρ της αποκατάστασης της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Βέβαια κατηγορηθήκαμε γι' αυτό από την Αντιπολίτευση, αλλά προφανώς η αλήθεια είναι αναγκαία για την αποφυγή προβλημάτων στο εγγύς μέλλον και προφανώς για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας όχι μονάχα προς τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά κυρίως απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

Στην προσπάθεια κατάρτισης του Προϋπολογισμού για το 2005 είχαμε να καλύψουμε ένα τεράστιο μειονέκτημα: Τη μη εκτέλεση του τρέχοντος Προϋπολογισμού, ο οποίος είχε εξαρχίσει τεθεί σε μη ρεαλιστικές βάσεις.

Η μη εγγραφή των αναγκαίων πιστώσεων για μισθολογικές, συνταξιοδοτικές και λειτουργικές δαπάνες, οι αυξημένες υποχρεώσεις για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και η υπερεκτίμηση των εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού είχαν ως αποτέλεσμα το έλλειμμα της ελληνικής Κυβέρνησης να εκτιναχθεί από το προβλεπόμενο 1,2% του ΑΕΠ στο 5,3% και σύμφωνα και με τις τελευταίες εκτιμήσεις του αρμόδιου Υφυπουργού του κ. Δούκα στο 6%.

Επίσης όπως επανελημμένα έχει τονίσει και ο αρμόδιος Υφυπουργός κ. Δούκας χωρίς μέχρι σήμερα να υπάρχει η διάψευση από τη μεριά του ΠΑΣΟΚ, τεράστια ελλείμματα υπήρχαν και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Συγκεκριμένα, καμία εγγραφή για το ΕΚΑΣ. Εκατόν πενήντα εκατομμύρια έλλειμμα στο δικό τους Προϋπολογισμό, από τους δικούς τους υπολογισμούς. Επιχορηγήσεις στο ΤΣΑ, στο ΤΕΒΕ, στο ΤΑΕ, έλειπαν 100.000.000. Ούτε καν στις ευρωεκλογές, για τις οποίες ξέραμε ότι θα γίνουν και οι οποίες κοστίζουν περίπου εκατό με εκατόν πενήντα εκατομμύρια ευρώ, δεν είχαν κάνει ούτε ένα ευρώ πρόβλεψη. Επίσης χρωστάμε και 400.000.000 ευρώ στο Ταμείο Νομικών, τα οποία βεβαίως ρυθμίστηκαν με ομόλογα.

Όλα αυτά έγιναν, γιατί το ΠΑΣΟΚ κατά την προσφιλή του τακτική, εξήγγειλε διάφορα κοινωνικά μέτρα, για τα οποία, όμως, δεν είχε προβλέψει το κόστος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήσσονος σημασίας ίσως, αλλά μείζονος πολιτικής, είναι το περίφημο φοιτητικό επίδομα για το οποίο απαιτήθηκαν επιπλέον 21.000.000 ευρώ.

Με τον Προϋπολογισμό του 2005, χωρίς ωραιοποιήσεις, θέλουμε να θέσουμε τις βάσεις για μία σταθερή οικονομική ανάπτυξη, για μία ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας και ταυτόχρονα να επιτύχουμε, σε συνεργασία και με τον ιδιωτικό τομέα, την αύξηση των θέσεων απασχόλησης. Για να γίνουν, όμως, όλα αυτά, θα πρέπει να νοικοκυρέψουμε το δημόσιο τομέα, να συγκρατήσουμε τις δαπάνες του, να περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή, να αξιοποιήσουμε τη δημόσια περιουσία.

Ο Προϋπολογισμός του 2005 θέτει τις βάσεις γι' αυτό. Έτσι, θα καταφέρουμε δύο πράγματα ταυτόχρονα, αφ' ενός να μειώσουμε το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα της δικής σας κυβέρνησης και αφ' ετέρου να υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις μας για την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Προϋπολογισμός λέει

την αλήθεια. Πληρώσαμε ήδη και θα πληρώσουμε πολύ περισσότερο στο μέλλον, εάν δεν σταματήσουμε εδώ την έπαρσή σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, για τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που παρουσίασε η ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια. Η χαρακτηριστική προσήλωσή σας σε συνεχόμενες αναφορές σε νούμερα και οικονομικά μεγέθη, σας απομάκρυνε από τη σκληρή οικονομική πραγματικότητα του Έλληνα πολίτη, με αποτέλεσμα να κοιτάζετε το δέντρο και να χάνετε το δάσος. Άλλωστε, γι' αυτή σας την έπαρση και την αλαζονεία κριθήκατε από τον ελληνικό λαό.

Ναι, είναι αλήθεια, είχαμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, αλλά αυτοί βασίζονταν και σε εξωγενείς παράγοντες. Η τρέψια εισροή πόρων από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η αύξηση της καταναλωτικής πίστης που βεβαίως αύξησε και την κατανάλωση των νοικοκυριών, ήταν δύο από αυτούς. Όπως, όμως, με ευκολία μπορεί να διακρίνει κανείς, οφείλουμε να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε τον ιδιωτικό επιχειρηματικό τομέα, να προσελκύσουμε επενδύσεις από το εξωτερικό και να δημιουργήσουμε κλίμα εμπιστοσύνης για την ελληνική οικονομία.

Γι' αυτό ήταν απαραίτητη η δημοσιονομική καταγραφή, που μόνο οι πολιτικά κοντόφθαλμοι δεν μπορούν να διακρίνουν τη χρησιμότητά της. Είπαμε προεκλογικά ότι θα πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, όσο σκληρή και εάν είναι αυτή, και το κάνουμε πράξη μετεκλογικά. Σημαντικό ρόλο, βέβαια, σε όλα αυτά θα παίξουν τόσο ο αναπτυξιακός νόμος όσο και η μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν στις προθέσεις μου, όπως είπα και στην αρχή, να ασχοληθώ με νούμερα, γι' αυτό θα ήθελα να κλείσω μόνο με δύο επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση είναι η εξής: Ως Βουλευτής προερχόμενος από την περιφέρεια, για την οποία όλοι γνωρίζουμε ότι είναι αδικημένη σε σχέση με το κέντρο, θα σταθώ και θα τονίσω την οφθαλμοφανή πρόθεση της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης για περιορισμό των περιφερειακών ανισοτήτων και επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης στην περιφέρεια.

Προέρχομαι από ένα νομό, το Νομό Λασιθίου, ο οποίος πραγματικά ήταν πρωτοπόρος στην τουριστική ανάπτυξη, στην παραγωγή αρίστης ποιότητας προϊόντων, όμως τα τελευταία χρόνια δυστυχώς έμεινε πίσω σε ρυθμούς ανάπτυξης σε σχέση ειδικά με τους υπόλοιπους νομούς της Κρήτης.

Η σημερινή διακυβέρνηση έμπρακτα έχει δείξει το ενδιαφέρον της για το Νομό Λασιθίου και ήδη δρομολογούμε την ολοκλήρωση τεράστιας σημασίας εγγειοβελτιωτικών έργων, όπως επίσης και την ολοκλήρωση εργατικών κατοικιών, έργα τα οποία για δώδεκα ολόκληρα χρόνια είχαν μείνει κυριολεκτικά στα συρτάρια των Υπουργείων, έργα κυριολεκτικά ναρκωμένα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνω με τη δεύτερη επισημάνση. Είναι πολύ σημαντική η προσπάθεια που γίνεται και αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό του 2005 για την εξασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ. Η αύξηση κατά 13,9% σε σχέση με το τρέχον έτος των κεντρικών αυτοτελών πόρων, αποτελεί «φιλί ζωής» για τους ΟΤΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους προϋπολογισμούς που κατατίθενται στη Βουλή ακούμε συνήθως ότι είναι αναπτυξιακοί, φιλολαϊκοί, κοινωνικά δίκαιοι. Ο Προϋπολογισμός που καταθέτει σήμερα η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή έχει βεβαίως όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, πάνω από όλα, όμως, είναι ο πρώτος προϋπολογισμός μετά από πολλά χρόνια ειλικρίνειας και κοινωνικής ευθύνης, γι' αυτό και τον υπερψηφίζω. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Ο κ. Όθωνας έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη δυσκολία που συναντά κανείς να προσεγγίσει, να μελετήσει και να αναλύσει το συζητούμενο Προϋπολογισμό του

έτους 2005, έγκειται στο ότι έχει να αντιμετωπίσει ένα ιδιαίτερα παράδοξο γρίφο, μια σπαζοκεφαλιά, θα έλεγα, το πώς δηλαδή μετά τις ισοπεδωτικά αρνητικές εκτιμήσεις, που η Κυβέρνηση παρουσιάζει ως εικόνα της οικονομικής κατάστασης που παρέλαβε, θα οδηγηθούμε στις θετικές εξελίξεις που προβλέπει και υπόσχεται ότι θα υλοποιήσει μέσω του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού.

Και είναι σπαζοκεφαλιά αυτή η μαγική εικόνα, γιατί απουσιάζουν προφανώς και από τη δεκάμηνη πορεία διακυβέρνησης, αλλά και από το συζητούμενο Προϋπολογισμό τα εργαλεία εκείνα, που θα τροφοδοτούσαν την εθνική οικονομία σε όλους τους τομείς, κατά τρόπο ώστε η επίτευξη καλύτερων οικονομικών δεικτών, η ενίσχυση της απασχόλησης, η επιχειρηματικότητα, η ανάπτυξη να μπορούν να παρουσιάσουν τη θεαματική βελτίωση που περιγράφεται στον Προϋπολογισμό.

Το δεύτερο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει να κάνει με τα χαρακτηριστικά αυτής της συζήτησης, με τους όρους που διεξάγεται αυτές τις μέρες στην Αίθουσα αυτή, κυρίως με ευθύνη της Κυβέρνησης που εισηγείται και το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Η όλη συζήτηση περισσότερο θα ταίριαζε σε μια συζήτηση απολογισμού των οικονομικών πεπραγμένων των προηγούμενων ετών, της περασμένης τετραετίας ή και δεκαετίας διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ και πολύ λιγότερο χαρακτηρίζεται από το περιεχόμενο εκείνο που θα αφορούσε τον προϋπολογισμό και όχι τον απολογισμό των οικονομικών ετών.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω εν τέλει, ότι τα όρια της διαφορετικής πολιτικής προσέγγισης, που λογικά είναι και οφείλουν να έχουν όλα τα κόμματα, της πολιτικής γόνιμης αντιπαράθεσης, έχουν ένα αξεπέραστο όριο: Δεν μπορούν να συγκρούονται με την κοινή λογική. Να είμαστε όλοι σίγουροι ότι οι πολίτες, πέρα από τις διαφορετικές και συγκυριακές διακυμάνσεις των εκτιμήσεων που κάνουν για τα πολιτικά κόμματα και την εμπιστοσύνη που δείχνουν σε αυτά, δεν ανέχονται και δεν είναι εύπιστοι ούτε σε μηδενισμούς ισοπεδωτικούς, αλλά ούτε –δεν έχω κανένα πρόβλημα να το πω– σε τυχόν ωραιοποιήσεις από όποιους και αν παρουσιάζονται για μια πραγματική κατάσταση. Εν τέλει η μέση συλλογική συνείδηση με νηφαλιότητα και το χθες έχει αποτιμήσει και το σήμερα κρίνει, αλλά κυρίως έχει αυξημένες προσδοκίες για το αύριο.

Γι' αυτό σταματήστε επιτέλους, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, να είστε τόσο λαλίστατοι για το χθες, τόσο υπερβολικά αμήχανοι για το σήμερα και εντελώς βουβοί για το αύριο. Οι προσδοκίες του μέλλοντος, επί των οποίων θα κριθούμε όλοι, σχετίζονται με μια σειρά άμεσων πολιτικών στοχεύσεων και δράσεων.

Ενδεικτικά θα αναφέρω μερικές, για να δούμε εάν ο προτεινόμενος Προϋπολογισμός έχει τέτοιες ανησυχίες, ακουμπά τέτοιες αγωνίες και υπηρετεί τέτοιες ανάγκες. Είναι άραγε φανερό ότι το κόστος της πορείας εκσυγχρονισμού της χώρας, το κόστος της ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας, του κύρους και της αξιοπιστίας διεθνώς της χώρας μας τα τελευταία χρόνια ήταν ένα κόστος που ήταν ακριβό για ιδιαίτερα ευπαθείς κοινωνικές τάξεις και ομάδες και που ομολογουμένως σε πολλές περιπτώσεις δεν κατανεμήθηκε όσο κοινωνικά δίκαια θα θέλαμε;

Αυτό είναι μια πραγματικότητα. Υπάρχουν σήμερα στην ελληνική κοινωνία κοινωνικά ρεύματα που αισθάνονται ανασφάλεια, έχουν πληγεί, αισθάνονται ότι οι εξελίξεις, οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες που η νέα εποχή, αλλά και οι κίνδυνοι που περιέχει, δημιουργούν μια ιδιαίτερα προβληματική κατάσταση γι' αυτούς. Έρχεται ο σημερινός Προϋπολογισμός να παρέχει εκείνο το δίκτυο προστασίας σε αυτές τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες; Είμαι σίγουρος ότι κανείς δεν μπορεί να αναγνώσει τέτοια στοιχεία στο συζητούμενο Προϋπολογισμό.

Μια δεύτερη αναγκαιότητα στην οποία θεωρητικά όλοι συμφωνούμε, είναι η περιβόητη στροφή στην περιφέρεια. Η υπερσυγκέντρωση πόρων και προγραμμάτων είτε λόγω Ολυμπιακών Αγώνων είτε πραγματικών υψηλών προτεραιοτήτων για το λεκανοπέδιο της Αττικής, για την ολοκλήρωση τεράστιων βασικών και αναγκαίων υποδομών για την ηπειρωτική χώρα, είναι σίγουρο ότι τα τελευταία χρόνια επιδείνωσαν μια κατάσταση αναπτύ-

ξιακής υστέρησης στην περιφέρεια. Ανιχνεύεται στο συζητούμενο Προϋπολογισμό πρόθεση να υλοποιηθεί αυτή η αναγκαία στροφή στην περιφέρεια; Κατά τη γνώμη μου όχι.

Υπάρχει αναγκαιότητα ενίσχυσης των διαδικασιών αποκέντρωσης, πάταξης της γραφειοκρατίας, να πάνε οι αποφάσεις πιο κοντά στον πολίτη, να ενισχυθούν οι θεσμοί και οι δομές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να υπάρξει ένας αποκεντρωμένος σχεδιασμός ανάπτυξης στην ελληνική περιφέρεια; Η αναγκαιότητα σίγουρα υπάρχει, όσο σίγουρο είναι ότι η αναγκαιότητα αυτή δεν υπηρετείται ή δεν ανιχνεύονται τέτοιες προθέσεις και προβλέψεις στο συζητούμενο Προϋπολογισμό.

Είμαστε σύμφωνοι ότι η επένδυση σε δράσεις μεσοπρόθεσμης απόδοσης, όπως είναι η παιδεία, η επιμόρφωση, η κατάρτιση, η έρευνα, η υψηλή τεχνολογία, είναι επενδύσεις και δράσεις που όλες οι σύγχρονες προηγμένες κοινωνίες κάνουν για να προλάβουν το μέλλον που έρχεται και ότι η χώρα μας πρέπει να περπατήσει με γρήγορους ρυθμούς σε αυτό το δρόμο; Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε.

Φαίνεται να ιεραρχεί η Κυβέρνηση σε υψηλή προτεραιότητα αυτές τις ανάγκες; Δεν προκύπτει από το συζητούμενο Προϋπολογισμό, εάν δει κανείς τους συγκεκριμένους κωδικούς και τις συγκεκριμένες προβλέψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω εν τέλει ότι το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του –και έχουμε όλοι ευθύνη γι' αυτό– πρέπει να αναμετρηθεί με το ανάστημα των ελπίδων των Ελλήνων πολιτών και των αναγκών του μέλλοντος που έρχεται. Στην Ελλάδα των ανοιχτών και διεθνών οριζόντων δεν ταιριάζει η χαμηλή και τυφλή πτήση που επιχειρεί η σημερινή Κυβέρνηση, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να συντριβούν μια σειρά εθνικές και κοινωνικές κατακτήσεις στο πέλαγος της αμηχανίας, των δισταγμών και της ανεπάρκειας.

Με το πνεύμα αυτό, σας καλούμε, κλείνοντας το σωτήριο έτος 2004, να ξεκινήσει από πλευράς πολιτικής ευθύνης στις 7 Μαρτίου, να το διαδεχθεί ένας χρόνος που εύχομαι σε όλους σας να είναι χρόνος υγείας και δημιουργίας. Όλοι μαζί, με πρωτοβουλία βέβαια της Κυβέρνησης που έχει την ανάλογη πολιτική ευθύνη και την εντολή, να χαράξουμε και να περπατήσουμε το δρόμο του μέλλοντος της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον κ. Όθωνα.

Το λόγο έχει η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Μαρίεττα Γιαννάκου.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, βασική αρχή για την κατάρτιση του Προϋπολογισμού γενικότερα και ειδικότερα για το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας για το 2005, αποτέλεσε και η κυβερνητική δέσμευση για την συνολική αναβάθμιση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και η προσπάθεια να ανταποκριθούμε σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τμήμα των οποίων δεν έχει εκτελεστεί καν μέχρι σήμερα, πέντε χρόνια μετά από όταν αναλήφθηκαν οι δεσμεύσεις αυτές.

Βεβαίως οι δεσμεύσεις δεν αποτελούν μια στατική υπόθεση, δηλαδή ότι κάποιος Υπουργός πριν από χρόνια συμφώνησε για ορισμένα πράγματα, αλλά αποτελούν και εργαλείο ουσίας για την εξέλιξη του εκπαιδευτικού συστήματος.

Θα θυμάστε ότι στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή στις 8 Νοεμβρίου ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε τις συγκεκριμένες προτεραιότητες της Κυβέρνησης για την αναβάθμιση της παιδείας.

Θα θυμάστε επίσης ότι υπήρξε εν πολλοίς, ιδιαίτερα μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων, συναινετικό κλίμα και υπήρξαν και κοινοί προβληματισμοί. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε συναίνεση στην ανάγκη να αυξηθεί η χρηματοδότηση της παιδείας, αλλά αυτό να συνδυαστεί φυσικά και με συγκεκριμένες αλλαγές, λαμβάνοντας υπόψη ότι ορισμένα προβλήματα, αν παραμείνουν ως έχουν, οποιαδήποτε αύξηση και αν υπάρξει στη χρηματοδότηση, είναι αμφίβολο αν θα υπάρξει κοινωνική αποτελεσματικότητα. Δεύτερον, συμφώνησαν στην αξιολόγηση και στη

βελτίωση της ποιότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας και τρίτον στην αυξημένη μέριμνα για τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Λαμβάνοντας υπόψη τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού, αλλά και τη συναίνεση που υπήρξε σε ορισμένες βασικές γραμμές, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας κατήρτισε τον Προϋπολογισμό του 2005 φυσικά σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Ο Προϋπολογισμός αποτελεί τη βάση για ένα συνολικότερο σχέδιο αναβάθμισης της παιδείας για τα επόμενα χρόνια. Θέλω, λοιπόν, να τονίσω ότι η δέσμευση για να φτάσουμε στο 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος παραμένει.

Οφείλω βέβαια να σημειώσω εδώ, παρακολουθώντας την ανάλυση των δεικτών της PISA, που μόνοι τους βέβαια στατικά δεν μπορούν να σημαίνουν τα πάντα, αλλά και τη χρηματοδότηση μαζί, ότι στο τελευταίο Συμβούλιο Υπουργών διαπιστώθηκε ότι π.χ. οι καλύτεροι, ικανότεροι μαθητές στον κόσμο, ιδιαίτερα σε μαθηματικές και φυσικές επιστήμες, προέρχονται από χώρες που η χρηματοδότηση είναι πάρα πολύ υψηλή. Η Φιλανδία, της οποίας η χρηματοδότηση δεν είναι τόσο υψηλή, αλλά έχει ένα λειτουργικό σύστημα, η Κορέα, ενώ η Ελλάδα, η Ταϊλάνδη και οι Ηνωμένες Πολιτείες φιγουράρουν προς το τέλος. Αυτό σημαίνει ότι η ποιότητα της εκπαίδευσης δεν εξαρτάται μόνο από τη χρηματοδότηση.

Με βάση τις παραπάνω γενικές αρχές, οι πιστώσεις για δαπάνες της εκπαίδευσης του έτους 2005 είναι αυξημένες συνολικά κατά 13,30%. Οι πιστώσεις αυτές καλύπτουν κυρίως δαπάνες μισθοδοσίας εκπαιδευτικού προσωπικού δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, αντιμετώπισης διδακτικών αναγκών, δαπάνες που αφορούν στη λειτουργία επιπλέον νέων ολοήμερων νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων.

Η κάλυψη μέρους του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης από εθνικούς πόρους. Την προηγούμενη χρονιά η πρόσθετη διδακτική στήριξη δεν καλύφθηκε από κοινοτικούς πόρους και καλύφθηκε τελικά από πρόσθετη χρηματοδότηση από το Υπουργείο Οικονομικών.

Δεύτερον, η στήριξη των νέων τεχνολογιών στα σχολεία παράλληλα με τα προγράμματα κοινωνίας της πληροφορίας από το ΕΠΕΑΕΚ που συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς. Η στήριξη της λειτουργίας των σχολικών βιβλιοθηκών και εργαστηρίων και οι κτηριακές υποδομές και τα σχολεία σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, η μισθοδοσία του εκπαιδευτικού προσωπικού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπου σημειωτέον από φέτος το Σεπτέμβριο ογδόντα δύο νέα τμήματα, πενήντα ένα ΑΕΙ και τριάντα ένα ΤΕΙ μπήκαν στον Τακτικό Προϋπολογισμό.

Στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης βέβαια, οι ανάγκες παρουσιάζονται αυξημένες και σε άλλους τομείς, όπως είναι π.χ. η σίτιση ή τα βιβλία, γιατί ο αριθμός των φοιτητών έχει γίνει πάρα πολύ μεγάλος.

Πρέπει επίσης να τονίσω ότι υπάρχει το θέμα της κάλυψης των δεσμεύσεών μας έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή για το νέο χρόνο το νέο σύστημα αξιολόγησης, που είναι και το πρώτο ζήτημα που θα συζητηθεί στο διάλογο για την παιδεία, αφού αποτελεί και ευρύτερη δέσμευση. Αλλά και αν ακόμα δεν υπήρχε, έχω την αίσθηση ότι αποτελεί προσωπική μας υποχρέωση, να αξιολογούμε συνεχώς το σύστημα, ώστε να μπορούμε να αλλάζουμε τα μέσα για καλύτερη ποιότητα.

Η ίδρυση και η λειτουργία ινστιτούτων διά βίου μάθησης στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, η μεταφορά ακαδημαϊκών μονάδων και το συμπλήρωμα διπλώματος, τα κοινά διευρωπαϊκά προγράμματα σπουδών και η προώθηση της κινητικότητας των φοιτητών και του προσωπικού. Επίσης η ίδρυση διεθνούς πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη, το οποίο ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε το Σεπτέμβριο και το οποίο δείχνει τις προθέσεις, εξ όσων γνωρίζω, της προηγούμενης κυβέρνησης. Η αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου για την ενίσχυση της έρευνας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η ουσιαστική λειτουργία και ενίσχυση του Συμβουλίου Παιδείας, το οποίο θα λειτουργεί θεσμικά συνεχώς κι όχι όπως συνέβη την προηγούμενη φορά, κάτι για το οποίο επικρίθηκε, δηλαδή το συμβούλιο στην ουσία λειτούργησε μία

φορά προεκλογικά. Το συμβούλιο πρέπει να παίξει το ρόλο του και στα επιμέρους προβλήματα του Υπουργείου, όπως η αναδιάρθρωση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, η οργάνωση των περιφερειακών διευθύνσεων εκπαίδευσης, γιατί πρέπει να βελτιωθεί η λειτουργική τους δομή, η αναβάθμιση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών και σε μόνιμη και σε περιοδική βάση, ανάλογα με το αντικείμενο, η ενίσχυση της διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και ακόμη επιμέρους αλλά εξόχως σημαντικά ζητήματα, όπως είναι η ειδική αγωγή, η λειτουργία των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, που σύμφωνα με το κυβερνητικό πρόγραμμα πρόκειται να αναβαθμιστούν.

Επίσης, η διδασκαλία των ξένων γλωσσών και η σύνδεσή τους με τα πιστοποιητικά γλωσσομάθειας και κυρίως, το κρατικό πιστοποιητικό γλωσσομάθειας, το οποίο συνεχίζεται και ενισχύεται.

Ταυτόχρονα παραμένει ενεργός η Ολυμπιακή Παιδεία με την επέκτασή κατά ένα έτος της παραμονής των εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα ασχοληθούν και με άλλα ζητήματα αφού, μέσω ειδικών μελετών και προγραμμάτων, θα επιμορφωθούν και σε θέματα που έχουν σχέση με την ισότητα των φύλλων και την υποστήριξη των ανθρωπίνων και ατομικών δικαιωμάτων.

Ταυτόχρονα, προγράμματα όπως «λευκές και πράσινες εβδομάδες», με τη συμμετοχή χιλιάδων Ελλήνων μαθητών, θα συνεχιστούν, ενώ η ενσωμάτωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία και η κάλυψή τους από το εκπαιδευτικό σύστημα, συνεχίζεται. Είμαστε και σε συζητήσεις σε σχέση με τη μητρική γλώσσα και με προγράμματα μητρικής γλώσσας, μετά το πέρας των μαθημάτων.

Επίσης, ζητήματα που αγγίζουν το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας είναι αυτά που έχουν σχέση με τη διαχείριση κινδύνων και καταστροφών στα πλαίσια του εθελοντισμού, αλλά και της αυτενέργειας των μαθητών στα σχολεία, θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού, οδικής ασφάλειας, εκπαίδευση ανηλίκων, θέματα πολιτισμού, ένα πλήθος δηλαδή δραστηριοτήτων που έχει σχέση με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας.

Ταυτόχρονα στο ίδιο πλαίσιο περιλαμβάνεται και η αναβάθμιση των προγραμμάτων της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Νομοσχέδιο ανάλογο θα έρθει σύντομα στη Βουλή, αφού συζητηθεί επιπλέον με τους πολιτικούς φορείς και τα κόμματα.

“Ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα, στα οποία το ελληνικό κράτος ξοδεύει πάρα πολλά -αλλά πρέπει να δούμε και τον τρόπο διαχείρισης και ποιότητας- είναι η εκπαίδευση των Ελλήνων ομογενών, τα μαθήματα μητρικής γλώσσας, οι έδρες στο εξωτερικό και πώς μπορούμε να ενισχύσουμε, όσο το δυνατόν περισσότερο την ελληνική παρουσία, σε μια εποχή που τα ίδια τα κοινοτικά προγράμματα στηρίζονται σε δύο πυλώνες: Στη διά βίου μάθηση αφ' ενός και στη στήριξη των πολλών γλωσσών αφ' ετέρου. Άλλωστε και ο νέος Επίτροπος ονομάζεται και Επίτροπος γλωσσών. Και βέβαια οι επιχορηγήσεις προς τους διάφορους οργανισμούς του Υπουργείου Παιδείας και η ανάληψη νέων πρωτοβουλιών, ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης ενηλίκων, είναι κάτι που συνδυάζεται με τη στήριξή μας στους οικονομικούς μεταναστες και στην προσπάθεια να εκπαιδεύσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα παιδιά τους.

Βέβαια η παιδεία εντάσσεται στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης. Και θα πρέπει να πούμε, ότι η κοινή λογική επιτάσσει να εντάσσεται στις προτεραιότητες οποιασδήποτε κυβέρνησης. Είναι ανάγκη να τονίσουμε ότι ο Προϋπολογισμός της φετινής χρονιάς στην ουσία με βάση τις προσδοκίες που είχαν επενδυθεί, δεν ήταν επαρκής. Εκτός από το ζήτημα των δαπανών των ογδόντα δύο νέων τμημάτων, για τα οποία δεν είχε γίνει καμία νέα πρόβλεψη και επομένως αυτό βασίστηκε σε πρόσθετη επιχορήγηση, η συνέχιση της διασύνδεσης των σχολικών μονάδων με το πανελλήνιο σχολικό δίκτυο, είναι κάτι που έχει πολύ σημαντικό κόστος, όπως και η επέκταση των προγραμμάτων της ειδικής αγωγής στα σχολεία, αλλά και η επέκταση του ολοήμερου σχολείου, με τη μεταφορά του κόστους λειτουργίας προγραμμάτων από το ΕΠΕΑΕΚ στον Κρατικό Προϋπολογισμό του Υπουργείου.

Ταυτόχρονα η συνέχιση της ίδρυσης και ανάπτυξης κέντρων

επαγγελματικής εκπαίδευσης και συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού, αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργούν νέες απαιτήσεις.

Οι δαπάνες του Προϋπολογισμού στον τομέα της παιδείας ανέρχονται σε 6.316 εκατομμύρια ευρώ για το 2005. Ενώ το 2004 ανήλθαν σε 5.939 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά 6,3% λιγότερο, περιλαμβανομένων, όμως, των πρόσφατων επιχορηγήσεων που δόθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών. Το 2004 δηλαδή ο τακτικός προϋπολογισμός προέβλεπε στην ουσία 4.830 εκατομμύρια ευρώ, ενώ οι δαπάνες που έγιναν ήταν τελικά 5.496 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ένα πρόσθετο 7,2%. Τελικά οι δαπάνες του 2004 ανήλθαν μέχρι στιγμής -και υπάρχουν ακόμα εκκρεμότητες- σε 5.154 εκατομμύρια ευρώ, λαμβάνοντας υπόψη ότι υπήρχε και βάρος του παρελθόντος που έρχεται ακόμα από το 2002, για αμοιβές εκπαιδευτικών κ.ο.κ.

Το ποσό αυτό αποδεικνύει ότι ο προϋπολογισμός του 2004 ήταν εσφαλμένος. Υπολειπόταν από τις πιο ανελαστικές δαπάνες κατά 324.000.000 ευρώ και από τις πραγματικές ανάγκες, όπως αυτές καταγράφονται στις εκτιμώμενες δαπάνες, οι οποίες υπήρχαν στο Υπουργείο Παιδείας. Επομένως το ποσό των δαπανών του 2005 ξεπερνά ακόμα και τις εκτιμώμενες δαπάνες του 2004 κατά 6,8%. Το 2004 επίσης το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων εκτιμάται ότι θα δαπανήσει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 385.000.000 ευρώ. Για το 2005 το ποσό αυτό αυξάνεται κατά 4,5% και επομένως ανέρχεται στα 820.000.000 ευρώ. Η συμμετοχή του τομέα στο σύνολο των δημοσίων επενδύσεων ανέρχεται στο 10,2% για το 2005. Φυσικά τα έργα της παιδείας, που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, είναι κυρίως έργα υποδομής, αφορούν σε κτηριακές εγκαταστάσεις, σε εξοπλισμούς σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας και εκπαιδευτικών μονάδων τριτοβάθμιας, πανεπιστημιακής και τεχνολογικής. Εκεί περιλαμβάνεται και το πρόγραμμα του Οργανισμού Σχολικών Κτηρίων για σχολικά κτήρια, υποστηρικτικές εργασίες, εκπαιδευτικές εργασίες, βιβλιοθήκες, προγράμματα που χρηματοδοτούνται από τα ευρωπαϊκά ταμεία, δηλαδή εννοώ συγχρηματοδότηση, εκπαίδευση ανηλίκων κ.ο.κ..

Για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα η ετήσια επιχορήγηση αυξάνεται συνολικά από 304.000.000 σε 339.000.000 ευρώ για το 2005. Και ιδιαίτερα για την τεχνολογική ανέρχεται από 105.000.000 σε 128.000.000 ευρώ, για την πανεπιστημιακή εκπαίδευση από 199.000.000 σε 211.000.000 ευρώ. Για τη διοικητική υποστήριξη βέβαια των τμημάτων, που πέρασαν από το ΕΠΕΑΕ στον Τακτικό Προϋπολογισμό, δηλαδή των πενήντα ένα παναπιστημιακών και των τριάντα ενός που αφορούν στην τεχνολογική εκπαίδευση έχει ληφθεί πρόνοια, ώστε οι δαπάνες για το εκπαιδευτικό και διοικητικό προσωπικό -και εδώ θα έχουμε και θέματα μετατροπής συμβάσεων σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα 164-α να καλυφθούν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Ιδιαίτερα για την ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση από 108.000.000 το 2004 θα γίνουν 134.000.000 ευρώ το 2005. Για την πανεπιστημιακή από 483.000.000 το 2004 σε 576.000.000 ευρώ.

Γενικά ο Προϋπολογισμός του 2005 αποτελεί μία προσπάθεια εξορθολογισμού και ενίσχυσης της δημοσιονομικής κατάστασης στον τομέα της παιδείας, όπου οι δεσμεύσεις και οι υποχρεώσεις είναι μεγάλες και προέρχονται από το παρελθόν. Θεραπεύονται αρκετά από τα σφάλματα που υπήρξαν στον προϋπολογισμό του 2004 και τα ανοίγματα που είχαν δημιουργηθεί το 2003, αλλά ακόμα και το 2002. Παραδείγματος χάριν, όπως σας είπα, η πρόσθετη διδακτική στήριξη από 56.000.000 ευρώ δεν προβλεπόταν πουθενά ως δαπάνη ούτε από τα κοινοτικά προγράμματα ούτε από τον τακτικό προϋπολογισμό και έγινε με πρόσθετη επιχορήγηση. Επίσης το ότι παρελείφθη να καλυφθούν τα τμήματα της διέυρυνσης -κάτι που έπρεπε να έχει προβλεφθεί στον προϋπολογισμό του 2004 και δεν έγινε, ενώ ήταν γνωστό- δημιούργησε αρκετά σοβαρά προβλήματα στη σχέση μας -εντός εισαγωγικών- με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, αφού οι απαιτήσεις που προβάλαμε ήταν πάρα πολύ έντονες.

Νομίζω εν κατακλείδι, κύριοι συνάδελφοι, μέσα στα πλαίσια

ενός Προϋπολογισμού που σε καμία περίπτωση δεν θέλει να είναι σκληρός ή ανάλγητος, όπως λέγεται στην Ελλάδα, με ορισμένες κοινωνικές ομάδες και ιδιαίτερα τις ασθενέστερες στο χώρο της παιδείας, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι φιλοδοξίες μας είναι υπέρτερες ακόμα και του Προϋπολογισμού που έχει προβλεφθεί για το 2005. Αυτό σημαίνει ότι, εάν υπάρξουν ανάγκες, θα απαιτήσουμε πάλι από το Υπουργείο Οικονομικών. Γενικά, όμως, ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι ένας προϋπολογισμός ρεαλιστικός, περιλαμβάνει το σύνολο των προβλέψεων για τις δεσμεύσεις υποχρεώσεων που υπάρχουν στο Υπουργείο Παιδείας. Επομένως είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα περιέλθουμε πάλι στην προτέρα κατάσταση του Σεπτεμβρίου 2004. Ταυτόχρονα οτιδήποτε απαιτηθεί για το μέλλον θα αφορά βεβαίως σε νέες πολιτικές, νέες πολιτικές που είναι προφανές ότι μπορεί να προκύψουν από το διάλογο για την παιδεία, από τις, όπως ελπίζουμε, συναινετικές γραμμές και αποφάσεις που θα ληφθούν και που βεβαίως η Κυβέρνηση με βάση το γενικότερο προγραμματισμό της και τις γενικότερες δεσμεύσεις θα καλύψει απολύτως, ώστε να φθάσουμε επαναλαμβανόμενα μέσα σε μία τετραετία, δηλαδή το 2008 σ' έναν προϋπολογισμό που θα αγγίζει το 5% του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος, αλλά ταυτόχρονα θα εγγυάται την κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει το λόγο η κ. Δαμανάκη. Βάσει του άρθρου 64 παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής, οι διατελέσαντες Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αν ζητήσουν το λόγο, έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν για δέκα λεπτά.

Έτσι, λοιπόν, η κ. Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Είναι κάπως παράδοξη η εφαρμογή του Κανονισμού, αλλά ας μιλήσει η κ. Δαμανάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Πολύδωρα, έτσι αναφέρει το άρθρο 64 του Κανονισμού.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πολύδωρα, δεν υπάρχουν παράδοξες ερμηνείες του Κανονισμού. Απλώς, μέχρι τώρα δεν έχω κάνει χρήση αυτής της διάταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Γενικά υπάρχουν παράδοξες ερμηνείες, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπάρχει καμία παραδοξότητα.

Κυρία Δαμανάκη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, όπως ευχαριστώ και τους συναδέλφους για τα καλά τους λόγια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι μία κορυφαία στιγμή σε κάθε κυβερνητική θητεία. Είναι μία κορυφαία στιγμή, γιατί οι πολίτες περιμένουν να ακούσουν από την Κυβέρνηση έναν απολογισμό του έργου που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι τώρα, όπως επίσης και μία πρόβλεψη για τον επόμενο χρόνο. Μέχρι τώρα, δεν έχουμε μπει ακόμα σ' αυτήν τη συζήτηση. Ιδιαίτερως οι Υπουργοί της Οικονομίας, που έχουν την κύρια ευθύνη για τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, έχουν αναλωθεί σε μία προσπάθεια να αντιπολιτευθούν τα πεπραγμένα του ΠΑΣΟΚ, κυρίως των κυβερνήσεων της περασμένης τετραετίας. Έτσι, δεν είδαμε ούτε απολογισμό του έργου ούτε προγραμματισμό για την επόμενη περίοδο.

Πέρα από τα οποία στοιχεία, τα νούμερα και τους υψηλούς τόνους που ακούγονται εδώ, οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι αυτό συμβαίνει για έναν απλό λόγο, επειδή η Κυβέρνηση δεν έχει σπουδαίο έργο μέχρι τώρα για να επιδείξει, διότι διαφορετικά είναι φανερό ότι θα ήθελε να το προβάλει, και επειδή δεν έχει σπουδαίες αλλαγές να προτείνει, διότι και σ' αυτήν την περίπτωση θα ήθελε να τις διαφημίσει. Όλα τα άλλα, οι υψηλοί τόνοι που ακούστηκαν χτες εδώ από τον παριστάμενο Υφυπουργό Οικονομικών τον κ. Δούκα, κατά την άποψή μου, προσπαθούν να καλύψουν ένα κενό πολιτικής απέναντι στο οποίο καμία τεχνητή οξύτητα δεν μπορεί να δώσει απάντηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ασφαλώς υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στην ελληνική οικονομία, τα οποία χρειάζονται

απάντηση. Υπάρχει ένα ερώτημα που τίθεται και στο οποίο η Κυβέρνηση θα πρέπει κάποια στιγμή να απαντήσει με βάση τα πεπραγμένα της αυτών των εννέα μηνών. Έχουμε, κύριε Υπουργέ, μία ολόκληρη εγκυμοσύνη εννέα μηνών, που είναι το ένα πέμπτο της κυβερνητικής θητείας. Δεν είναι ούτε ένας ούτε δύο μήνες.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Κυρία Δαμανάκη, μην ξεχνάτε ότι οι ελαφάντινες κυοφορούν για τέσσερα χρόνια.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Σε αυτό το ένα πέμπτο της κυβερνητικής θητείας θα έπρεπε κανείς να δει εκείνη τη διαμόρφωση της πολιτικής, που θα επέτρεπε στην Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα προβλήματα, τα οποία διεκτραγωδεί. Άραγε συμβαίνει αυτό;

Εγώ θα αναφέρω δύο απλά παραδείγματα, για να γίνει κατανοητό πως η έλλειψη πολιτικής θα επηρεάσει κρίσιμους τομείς τα επόμενα χρόνια. Αυτήν τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται συζήτηση για τη διαμόρφωση και τη διάθεση του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Μετέχει η Ελλάδα και με ποιες αξιώσεις; Αυτό είναι το ζητούμενο.

Πριν από λίγο ακούσαμε την Υπουργό Παιδείας η οποία, αναφερόμενη στα πεπραγμένα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, έσπευσε να τονίσει ότι πάρα πολλά από τα κονδύλια τα οποία είχαν διατεθεί, προέρχονταν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Παρά τα όσα λέει, πάντως είχαν διατεθεί. Δηλαδή όλα αυτά τα χρόνια γίνονταν δαπάνες, οι ωρομίσθιοι πληρώνονταν, η πρόσθετη διδακτική στήριξη πληρωνόταν, έστω από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έστω όχι με τον πλήρη τρόπο, αυτόν που θα θέλαμε εμείς.

Τι θα γίνει, όμως, με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Πρέπει η Κυβέρνηση να μας πει τι θα κάνει από εδώ και πέρα.

Διότι ήδη όλα τα σενάρια φέρνουν την Ελλάδα να παίρνει από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 20.000.000.000 ευρώ, δηλαδή 5.000.000.000 λιγότερα απ' αυτά που είχε η «κακή» κυβέρνηση. Σημειώω όμως ότι από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και επιπλέον αυτά συμβαίνουν χωρίς να έχει ανοίξει ακόμα το παιχνίδι με τις άλλες χώρες, που τώρα μπαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό είναι το καλύτερο σενάριο, το οποίο λέει ότι η διαπραγμάτευση θα γίνει με την Προεδρία του Λουξεμβούργου που είναι εν πάση περιπτώσει, μια μικρή χώρα και ίσως δείξει κάποια κατανόηση για τα δικά μας θέματα. Τι θα γίνει, όμως, αν παραπεμφθεί το θέμα τελικά στην Προεδρία της Μεγάλης Βρετανίας; Σημαίνει δηλαδή ότι σε κάθε περίπτωση αυτά τα οποία η χώρα περιμένει να πάρει από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα είναι λιγότερα απ' αυτά που έχει εισπράξει μέχρι τώρα.

Θα φέρω και ένα άλλο παράδειγμα για το πώς η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας πραγματικά μικραίνει τη χώρα και οδηγεί σε οπισθοδρόμηση, παρ' όλα όσα δεν θέλετε να δεχθείτε.

Αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη γίνεται μία ευρύτατη συζήτηση γύρω από το ενδεχόμενο αναθεώρησης του Συμφώνου Σταθερότητας. Είναι αυτό ένα σοβαρό θέμα; Αφορά την Ελλάδα; Βεβαίως και την αφορά.

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει ήδη προτείνει για παράδειγμα οι δαπάνες για την παιδεία να εξαιρεθούν από τις δαπάνες που υπολογίζονται στο Σύμφωνο Σταθερότητας. Αν αυτή η πρόταση είχε γίνει και είχε εφαρμοστεί, θα είχε η Υπουργός Παιδείας τα προβλήματα τα οποία ανέφερε; Με ποιο πρόσωπο, όμως, η Ελλάδα θα διαπραγματευθεί τέτοια σοβαρά ζητήματα όταν ουσιαστικά σήμερα πια κανείς δεν την πιστεύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Με ποιο πρόσωπο θα διαπραγματευθεί το ενδεχόμενο να μην υπολογίζονται οι στρατιωτικές δαπάνες, που για τη χώρα μας έχουν μια ιδιομορφία σε σχέση με τις υπόλοιπες δαπάνες; Και το ερώτημα «γιατί να σας πιστέψουμε» δεν θα υπάρχει μετά την απογραφή και όλα όσα έχουν προηγηθεί;

Βεβαίως εδώ άκουσα από το Βήμα της Βουλής την απάντηση του «γιατί να σας πιστέψουμε» και του κ. Αλογοσκούφη και του κ. Δούκα η οποία ήταν «να μας πιστέψετε, γιατί είμαστε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μας ψήφισε ο ελληνικός λαός και προσπαθούμε να συμμαζέψουμε τα οικονομικά της χώρας». Επιτρέψτε μου, όμως, να παρατηρήσω ότι αυτή είναι απάντηση για κομματική εκδήλωση της Νέας Δημοκρατίας. Έστω είναι μία απάντηση εσωτερικής κατανάλωσης. Δεν μπορεί να είναι απά-

ντηση στην Ευρώπη, όταν μάλιστα η χώρα μας θέλει να διεκδικήσει κονδύλια από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή να διεκδικήσει να έχει μια σοβαρή παρουσία στα πλαίσια της αναθεώρησης του Συμφώνου Σταθερότητας.

Από την άλλη μεριά υπάρχει και το σκέλος των δαπανών. Και το ερώτημα είναι αν η κατανομή των δαπανών που υπάρχει στον Προϋπολογισμό ικανοποιεί τους Υπουργούς που έρχονται στο Βήμα αυτό ή εν πάση περιπτώσει αν συνάδει με όσα κατά καιρούς έχει υποσχεθεί η Κυβέρνηση.

Άκουσα πριν την Υπουργό Παιδείας η οποία αφού ανέφερα τα όσα συνέβαιναν ως συνήθως, την εποχή του ΠΑΣΟΚ, είπε και ορισμένες αλήθειες, έστω και αν τις είπε διατυπωμένες κομπιά. Είπε για παράδειγμα ότι οι φιλοδοξίες που έχουν στο Υπουργείο Παιδείας είναι υπέρτερες των προβλέψεων του φετινού Προϋπολογισμού. Και βέβαια είναι υπέρτερες. Για να το πω κάπως πιο καθαρά, πώς να μην είναι υπέρτερες όταν ουσιαστικά στο φετινό Προϋπολογισμό μειώνονται οι δαπάνες για την παιδεία;

Και μη μου αθροίζετε εδώ διάφορα κονδύλια, τα οποία εγώ να τα δεχτώ αλλά ο ελληνικός λαός που με ακούει δεν έχει τη δυνατότητα να τα ελέγξει. Το κονδύλι που όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι μετρά και το στοιχείο που συζητούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι το ποσοστό των δαπανών του ΑΕΠ που δίδεται για την παιδεία. Και αυτό δεν είναι που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έλεγε ότι θα το πάει στο 5%; Με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν χαμηλό πράγματι. Ήταν 3,61% του ΑΕΠ. Φέτος είναι 3,58% του ΑΕΠ. Έχουμε απόλυτη μείωση. Όχι, λοιπόν, απλώς δεν πάνε καλά οι δαπάνες, αλλά έχουμε απόλυτη μείωση, όταν ακούμε και όταν είδαμε στο προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας ότι οι δαπάνες στο τέλος της τετραετίας θα πάνε στο 5%. Πώς θα πετάξουν ξαφνικά στο 5%;

Δεν είναι βέβαια τυχαίο μετά απ' αυτό ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί φορείς -και θα καταθέσω εδώ τα υπομνήματα της διδασκαλικής ομοσπονδίας, της ΟΛΜΕ, της Ομοσπονδίας των Συλλόγων του Εκπαιδευτικού Προσωπικού των ΤΕΙ- διεκτραγωδούν μια κατάσταση, η οποία δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί. Και ιδιαίτερα σε ορισμένα σημεία, όπως είναι η πρόσθετη διδακτική στήριξη, η οποία καλά-καλά δεν έχει αρχίσει, όπως είναι το ολοήμερο σχολείο, το οποίο καλά-καλά δεν λειτουργεί σαν ολοήμερο σχολείο, όπως είναι τα ΤΕΙ, τα οποία βρίσκονται σε μια απερίγραπτη κατάσταση, τα πράγματα δεν μπορούν να προχωρήσουν.

Εγώ παρακολούθησα πολύ προσεκτικά την Υπουργό Παιδείας. Πολλές από τις εξαγγελίες της είναι ενδιαφέρουσες και θα τις συζητήσουμε και στα πλαίσια του εθνικού διαλόγου για την παιδεία, αν ποτέ αρχίσει και όποτε αρχίσει. Αλλά κακά τα ψέματα, κυρία Υπουργέ, και εγώ αντιλαμβάνομαι πλήρως τη θέση σας. Και ό,τι λέγω δεν αφορά καθόλου την παρισταμένη Υπουργό Παιδείας ή την αφορά μόνο κατά το μέρος που είναι μέλος της Κυβέρνησης. Αλλού αποφασίζονται αυτά. Αποφασίζονται στο οικονομικό επιτελείο. Και με τέτοιες δαπάνες, με τέτοια οπισθοχώρηση στο χώρο της παιδείας, όχι μόνο τομή δεν μπορούμε να έχουμε, αλλά ούτε καν συντήρηση της κατάστασης που με τόσες δυσκολίες είχε καταφέρει να πετύχει ο ελληνικός λαός.

Νομίζω ότι είναι καιρός να δείτε ότι χρειάζονται σοβαρές αλλαγές και σοβαρή παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, αν θέλουμε να ανοίξουμε έναν άλλο δρόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Τσαλίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ λίγο σε όσα είπε η κ. Δαμανάκη. Κυρία Δαμανάκη, μάλλον οι ερωτήσεις σας ήσαν λίγο ρητορικές, μια που είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση συμμετέχει στη διαμόρφωση του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και σε ό,τι αφορά τη διαμόρφωση του Συμφώνου Σταθερότητας, θα πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι ο κ. Παπανδρέου ήταν Υπουργός των Εξωτερικών τότε και ο κ. Σημίτης Πρωθυπουργός σε αυτήν τη χώρα.

Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για μένα, που, ως νέος Βουλευτής,

μιλώ σήμερα στον πρώτο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης Καραμανλή, έναν προϋπολογισμό με τον οποίο επιδιώκεται, μετά την αποκάλυψη με τη δημοσιονομική απογραφή των εκτεταμένων κρυφών ελλειμμάτων και χρεών των προηγούμενων ετών, η αποκατάσταση της αξιοπιστίας, η δημιουργία συνθηκών σταθερότητας και εμπιστοσύνης για την ελληνική οικονομία, καθώς και ο σταδιακός εξορθολογισμός των δημοσίων δαπανών με στόχο τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού και δημοσιονομικά βιώσιμου κοινωνικού κράτους.

Οι κύριες στρατηγικές επιλογές που προωθούνται μέσω του Προϋπολογισμού είναι: Δημιουργία συνθηκών διαφάνειας, αξιοπιστίας και σταθερότητας στην οικονομία, ισόρροπη ανάπτυξη όλων των τομέων της οικονομίας και όλων των περιφερειών της χώρας, αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, εφαρμογή ενός προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και διαρθρωτικών αλλαγών που στοχεύουν στη μεγιστοποίηση του οφέλους για την οικονομία και τους πολίτες.

Οι άμεσοι στόχοι της δημοσιονομικής πολιτικής για το 2005: Η ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας και η μείωση της ανεργίας, ο σημαντικός περιορισμός του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης στο 2,8% του ΑΕΠ, η αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ, η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Αυτοί οι στόχοι θα επιτευχθούν με μία ήπια δημοσιονομική προσαρμογή με στόχο την αντιμετώπιση των προβλημάτων του παρελθόντος και την εδραίωση των βάσεων για μια νέα αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Ποια είναι, όμως, η σημερινή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας; Τα τελευταία χρόνια, παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που παρουσίασε η ελληνική οικονομία, οι βασικοί δημοσιονομικοί δείκτες σημείωσαν μεγάλη επιδείνωση. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν επίσης και η κάμψη της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Βασική, λοιπόν, προϋπόθεση για τη διατήρηση αυτού του υψηλού ρυθμού -που κυρίως οφειλόταν σε εξωγενείς παράγοντες, αλλά που πρέπει να γίνει σε μονιμότερη βάση- είναι η δημιουργία των προϋποθέσεων και του κατάλληλου κλίματος, προκειμένου να αναλάβει ο ιδιωτικός επιχειρηματικός τομέας σημαντικές επενδυτικές πρωτοβουλίες, που θα οδηγήσουν στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης και ν' αναπτυχθούν, επίσης, νέοι τομείς οικονομικής δραστηριότητας με έμφαση στον εξαγωγικό προσανατολισμό. Εξίσου σημαντική είναι και η δημιουργία προϋποθέσεων για την προσέλκυση σημαντικών, άμεσων επενδύσεων από το εξωτερικό.

Η οικονομική μεγέθυνση βέβαια αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι και ικανή συνθήκη καταπολέμησης της ανεργίας. Η αντιμετώπιση της ανεργίας θα επιτευχθεί μέσα από την αναπτυξιακή διαδικασία που θα έχει, όμως, ως βάση την ιδιωτική επιχειρηματικότητα με τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων και την κατεύθυνση των ενεργητικών πολιτικών και προγραμμάτων απασχόλησης προς συγκεκριμένες ομάδες-στόχους ανέργων.

Επίσης πρέπει να συνδυαστεί με τις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές, κυρίως στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση, καθώς και με την αποτελεσματική χρήση των πόρων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Ποιες είναι, όμως, οι προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας για το 2005; Εκτιμάται ότι τα μέτρα της νέας αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής θα δημιουργήσουν ένα ευνοϊκότερο οικονομικό περιβάλλον, που θα επηρεάσει θετικά όλους τους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας και θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, ώστε να ενισχυθούν οι επενδύσεις και οι εξαγωγές και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας.

Τέτοια μέτρα είναι -και είναι γνωστά σε όλους μας- η φορολογική μεταρρύθμιση, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, η απορρόφηση των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η ορθολογικότερη αξιοποίησή τους, η αξιοποίηση της μετα-ολυμπιακής εποχής με την προβολή των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας μας, η υιοθέτηση εθνικής στρατηγικής για την περιφερειακή ανάπτυξη με άμεση προτεραιότητα στην ενίσχυση της ξεχασμένης ορεινής και νησιωτικής Ελλάδας και τέλος, η ήπια δημοσιονομική προσαρμογή με πλήρη διαφάνεια της

δημοσιονομικής διαχείρισης, με περιορισμό των καταναλωτικών δαπανών, με την αξιοποίηση την κινητής και ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, με την περιστολή της φοροδιαφυγής και με τη διαμόρφωση νέου πλαισίου για τις αποκρατικοποιήσεις.

Ποια είναι η προτεραιότητα της Κυβέρνησής μας; Είναι μια πολιτική που θα βελτιώσει την ποιότητα των ελληνικών προϊόντων, θα δημιουργήσει επώνυμα προϊόντα, τα οποία θα είναι ελκυστικά τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό. Χρειάζεται η ελληνική οικονομία μια επανάσταση ποιότητας, που θα την κάνει και πιο ανταγωνιστική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ ειδικότερα στα θέματα της παιδείας, αλλά μετά την εκτενή αναφορά της παριστάμενης Υπουργού θα αναφερθώ σε λίγες γενικές αρχές που είναι οι εξής. Οι αλλαγές που συντελούνται στην οικονομία, στην αγορά εργασίας και στην τεχνολογία επιδρούν με καταλυτικό τρόπο στις απαιτήσεις για κατάρτιση και εκπαίδευση, προκειμένου να αντιμετωπιστεί και το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας. Η εκπαιδευτική πολιτική, κυρία Υπουργέ, αποδίδει μόνο σε βραχυστάδια, όταν υπάρχει σύστημα σταθερό στο χρόνο, ανοιχτό στο μέλλον και αποδεκτό απ' όλους. Θα πρέπει λοιπόν, να χαραχθεί μια πολιτική παιδείας που θα χαρακτηρίζεται από συνέχεια, συνέπεια, όραμα και να διαμορφωθεί ένα σύστημα εκπαίδευσης που θα έχει διάρκεια, σταθερότητα, αλλά και ευελιξία προσαρμογής στην ταχύτητα αναπτυσσόμενη γνώση.

Μιλάμε για κοινωνικό κράτος. Και όντως αυτό αποδεικνύεται από το ότι οι πιστώσεις για την ασφάλιση και την περιθαλψή είναι σημαντικά αυξημένες, κατά 14,5% σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Επίσης θα ήθελα να αναφερθώ και στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας που είναι επίσης αυξημένος κατά 15% περίπου και καλύπτει συγκεκριμένες δαπάνες όπως είναι η χρηματοδότηση, του ΟΓΑ, η αύξηση του ΕΚΑΣ, η επιχορήγηση του ΙΚΑ, η τριμερής χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλειας, αλλά θα ήθελα να μείνω και λίγο στον αγροτικό τομέα.

Ο κ. Φλωρίδης, δυστυχώς, δεν είναι εδώ, αλλά προχθές αναφέρθηκε στους αγρότες. Θα ήθελα, λοιπόν, να πω στον κ. Φλωρίδη ότι πριν αναλάβει το εκσυγχρονιστικό τους έργο οι κυβερνήσεις του κ. Σημίτη, ο αγρότης πουλούσε ένα κιλό σιτάρι για ν' αγοράσει ένα κιλό ψωμί.

Σήμερα, μετά από μία ενδεκαετή περίοδο εκσυγχρονισμού ο αγρότης δυστυχώς, πρέπει να πουλήσει δώδεκα κιλά περίπου σιτάρι για να αγοράσει ένα μόνο κιλό ψωμί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο πράγματα, κυρίες Πρόεδρε. Όταν αυξημένο προϋπολογισμό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προκειμένου να αναλάβει συγκεκριμένες δράσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ούτε ένα λεπτό, κυρίες Πρόεδρε.

Θα ήθελα τελειώνοντας να πω το εξής:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν γνωρίζω πραγματικά ποιο ήταν το όραμά σας για την Ελλάδα. Γνωρίζω, όμως, ότι παραδώσατε στην Κυβέρνηση Καραμανλή, στη νέα διακυβέρνηση –αν και αναγνωρίζω τις καλές προθέσεις σας– μια χώρα που είναι πρωταθλήτρια στο δημόσιο χρέος, στο δημόσιο έλλειμμα, στην ανεργία, στην ανισότητα των εισοδημάτων, στην αναξιπιστία, στην αδιαφάνεια, στη διαφθορά.

Γνωρίζω, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το δικό μας όραμα για την Ελλάδα του 21ου αιώνα. Θέλουμε μία Ελλάδα που στη διαφθορά δεν θα είναι χαμηλότερα από την Ιορδανία, το Ομάν, τη Μποτσουάνα, μια Ελλάδα πρωταγωνίστρια και όχι ουραγό των εξελίξεων, μια Ελλάδα οικονομικά ισχυρή, χωρίς κρυφά χρέη και ελλείμματα, μια Ελλάδα πιο ανταγωνιστική, μια Ελλάδα με δικαιοτέρα κατανομή του παραγόμενου πλούτου, μια Ελλάδα αξιόπιστη, μια Ελλάδα με συνθήκες διαφάνειας, μια Ελλάδα αξιωματική, μια Ελλάδα με περι-

φερειακή και κοινωνική συνοχή, μια Ελλάδα όπου θα ευημερούν οι άνθρωποι και όχι οι αριθμοί της εικονικής πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τιμή μου που θα ψηφίσω θετικά τον πρώτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης Καραμανλή. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Τσαλίδη.

Η κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, σεβόμενη τον Κανονισμό της Βουλής και τις άδειές του, επιλέγω να μιλήσω από το έδρανο της Βουλής. Και σε αντίθεση με αυτό που είπε ο συνάδελφος χθες, θέλω να πω ότι τιμούμε το Κοινοβούλιο και τιμώ το έδρανο και την Έδρα της Βουλής, που μου εμπιστεύτηκε ο λαός της Μαγνησίας.

Κυρίες Πρόεδρε, αν ο Προϋπολογισμός κρίνεται εικονικός, αναξιόπιστος, αναληθής, αντιαναπτυξιακός, χωρίς στόχους και όραμα είναι γιατί στους δέκα μήνες που η Νέα Δημοκρατία είναι Κυβέρνηση αντί να καταθέσει το σχέδιό της και να εφαρμόσει τις νέες πολιτικές που επαγγέλθηκε, προτίμησε να σηκώσει ένα σύννεφο σκόνης με τη δήθεν απογραφή και παραπληροφόρηση προσπαθώντας να καλύψει το δικό της έλλειμμα πολιτικής και την ανεπάρκεια διακυβέρνησης.

Και αφού σήκωσε η ίδια το σύννεφο σκόνης, σήμερα παραπονιέται και συγχρόνως επιάρεται, γιατί δεν μπορεί να δει, δεν μπορεί να διακρίνει ούτε τις ανάγκες ούτε τις απαιτήσεις της χώρας μας και του ελληνικού λαού για το μέλλον και καταθέτει έναν προϋπολογισμό της απλής επιβίωσης με πολλή λιτότητα και αρκετή οπισθοδρόμηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μείωση του ελλείμματος δεν είναι ήπια προσαρμογή. Είναι σκληρή αναταραχή στα νοικοκυριά και στροφή προς τα πίσω.

Κι αν πάλι η ηθελημένη θολούρα, με τις αποσπασματικές και επαναλαμβανόμενες εξαγγελίες του κ. Καραμανλή, έδωσε την ευχέρεια στην Κυβέρνηση να ρίχνει συνεχώς ευθύνες στο ΠΑΣΟΚ γι' αυτά που η ίδια δεν μπορεί να επιτύχει, είναι τραγικό το γεγονός της λήθης των δικών της προεκλογικών δεσμεύσεων απέναντι στους Έλληνες πολίτες που ευτυχώς έχουν και δυνατή κρίση και ισχυρή μνήμη και βεβαίως αντιμετωπίζουν στο μειωμένο τους εισόδημα την ασυνέπεια και την αδυναμία που δείχνει αυτή η Κυβέρνηση.

Πού είναι, κυρίες Υπουργέ, η μείωση της φορολογίας, η ελάφρυνση των φόρων στους εργαζόμενους, στους μισθωτούς, στους συνταξιούχους; Πού είναι οι αυξήσεις στις κοινωνικές παροχές; Πού είναι η σύγκλιση των μισθών με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Πού είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές που θα ενισχύσουν το δυναμισμό της ελληνικής οικονομίας;

Αυτός ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να βεβαιώσει κατηγορηματικά πως τίποτα σπουδαίο δεν μπορεί να γίνει, αφού είναι αφυδατωμένος από στόχους, από πολιτικές, δεν εμπνέεται από ένα μόνο στόχο, έστω από έναν προορισμό και ο προορισμός αυτός να ενέχει δεσμεύσεις για ανάπτυξη, επενδύσεις, κοινωνική ευημερία και ποιότητα ζωής.

Αντιθέτως, παρατηρούμε μειώσεις στην υγεία, στην παιδεία, στις δημόσιες επενδύσεις, στο περιβάλλον.

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένες πολιτικές για την απασχόληση, δεν δημιουργούνται προγράμματα, δεν παράγονται αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και διαρθρωτικές τομές, δεν προκαλούνται δράσεις, δεν υπάρχουν προτεραιότητες και χρονοδιαγράμματα.

Ναι, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι και διάτρητος και μη ρεαλιστικός και μη εφαρμόσιμος και αυτό και με τη σφραγίδα –η επιβεβαίωση των χαρακτηρισμών– της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι Προϋπολογισμός επιβράδυνσης της ελληνικής οικονομίας. Η δομή του θυμίζει τη δομή του πρόσφατου αναπτυξιακού νόμου που ψηφίστηκε στη Βουλή χάριν επικοινωνίας, αφού δεν μπορεί να εφαρμοστεί τα επόμενα χρόνια και αφού θα αλλάξουν στο μέλλον οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα κριτήρια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε κατανοήσει

ότι η ιδεολογία σας στη δήθεν απογραφή γέννησε αυτόν τον Προϋπολογισμό με θύματα τους Έλληνες πολίτες και το κύρος της χώρας μας, η οποία μέχρι τώρα, με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αξιοποιούσε τα πολλά συγκριτικά της πλεονεκτήματα και τη μεγάλη φέρουσα ικανότητά της; Αντιλαμβάνεστε ότι η περιοριστική πολιτική που συνεπάγεται αυτός ο Προϋπολογισμός οδηγεί την ελληνική οικονομία σε ύφεση; Καταλαβαίνετε ότι βάζετε φρένο στην ελληνική επιχειρηματική δραστηριότητα και προκαλείτε έμφραγμα στη μικρομεσαία επιχείρηση; Οι υποσχέσεις σας είναι υποσχέσεις σας, αλλά η επίδοση είναι η πραγματικότητα, κύριε συνάδελφε, που μόλις κατεβήκατε από το Βήμα. Και οι επιδόσεις σας είναι οι στρεβλώσεις και οι αρνητικές επιπτώσεις που δημιουργεί αυτός ο Προϋπολογισμός στην ελληνική οικονομία.

Έχω την τιμή να είμαι Βουλευτής της περιφέρειας. Αλήθεια, μήπως έχετε ξεχάσει εντελώς την ελληνική περιφέρεια; Η ώρα της περιφέρειας πού πήγε; Σχεδιασμένα και υλοποιημένα έργα, κύριοι Υπουργοί, ακυρώνονται, απαραίτητες υποδομές για τους πολίτες και την ποιότητα της ζωής τους παρατέμνονται στις καλές δέσες. Το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2004» σταμάτησε αδικαιολόγητα. Εξαγγέλλονται επαναδημοπρατήσεις έργων εν ευθέτω χρόνω, ενώ συγχρόνως μειώνεται το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, μειώνονται οι πόροι για την Τοπική και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και αυξάνεται η μεταολυμπιακή ανεργία.

Η Θεσσαλία οδηγείται σε ερημοποίηση, αφού δεν προχωράτε καθόλου στην εφαρμογή των νόμων που έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή τόσο για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων και δεν προχωράτε τα δρομολογημένα έργα –υδραυλικά, αρδευτικά, οδοποιίες- που είχαν προγραμματιστεί, σχεδιαστεί και υλοποιούνταν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Αυτά είναι όλα γραμμένα και σε δηλώσεις των Υπουργών της σημερινής Κυβέρνησης, οι οποίοι λένε: «Πολύ καλά το ξεκίνησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά θα δούμε στο μέλλον αν θα το ξαναδημοπρατήσουμε και πώς». Βεβαίως δεν μιλάω για τους νόμους που αλλάζουν στη Βουλή με μια τροπολογία και ακυρώνεται η Εθνική Αντιπροσωπεία με τους νόμους που έχει ήδη ψηφίσει, ακόμα και πρόσφατα.

Η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η Μαγνησία, με το υπέροχο φυσικό περιβάλλον και τις προστατευόμενες περιοχές, με τα πλούσια αγροτικά, τουριστικά και βιομηχανικά προϊόντα και με το μεγάλο κεφάλαιο των ολυμπιακών έργων αναγκάζεται να ανακόψει τους ρυθμούς ανάπτυξής της, επειδή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έβαλε ένα χειρόφρενο στη ροή απορρόφησης των σχετικών χρηματοδοτήσεων.

Ποια είναι η εικόνα, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Εργαζόμενοι απλήρωτοι που τώρα είναι νέοι άνεργοι κάνουν κινητοποιήσεις και απεργίες πείνας στους μισοτελειωμένους οδικούς άξονες, στις παρακαμπτήριες οδούς και στους περιφερειακούς δρόμους.

Μιλήσατε εδώ χθες για χωροταξικό σχεδιασμό, μιλήσατε για αιολική ενέργεια, μιλήσατε για σχέδια περιφερειακά. Εγώ σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ: Αυτά είναι εγκεκριμένα, είναι νόμοι του κράτους, γιατί δεν εφαρμόζετε τους νόμους που έχει ψηφίσει η Βουλή, στη Θεσσαλία παραδείγματος χάρη; Ούτε εμπορευματικά κέντρα ούτε οι προστατευόμενες περιοχές ούτε οι δρόμοι ούτε τα έργα υδρονομίας ούτε το έργο του Αχελώου, τίποτα, δεν εξαγγέλλεται και δεν προχωρά στη δική σας διακυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, δεν καταφέρατε να διαχειριστείτε ούτε το μεγάλο κληροδόχημα που παρέδωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στον ελληνικό λαό με το πλούσιο έργο της. Δεν μπορέσατε να διαχειριστείτε ούτε τον προϋπολογισμό του 2004 που ήταν έτοιμος, αλλά η διαχείριση ήταν δική σας υπόθεση. Ανικανότητα; Ανεπάρκεια; Οι μεγάλες υστερήσεις των εσόδων, οι υπερβάσεις των δαπανών και η αδρανοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών έδειξαν κάποιες μειωμένες ικανότητες.

Ο κ. Δούκας –λείπει τώρα- χθες αναφέρθηκε σε διαπιστώσεις της δικής του οπτικής γωνίας και της δικής του λογιστικής. Δεν είπε τίποτα για το τι θα γίνει με αυτόν τον Προϋπολογισμό, τι αποπνέει, ποια είναι η έμπνευσή του, ο στόχος του. Ρωτώ, κύριε Υπουργέ: Πώς διαγράφεται το μέγεθος της ανάπτυξης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πώς αξιοποιούνται ανεκμετάλλευτοι παράγοντες που μπορούν να γίνουν τροφοδότες της ανάπτυξης στο μέλλον; Ποιο είναι το επενδυτικό πρόγραμμα που θα αυξήσει την παραγωγική ικανότητα της χώρας; Ποιο είναι το πρόγραμμά σας για τη μεταολυμπιακή χρήση των έργων, ώστε να υπάρξουν θετικά οικονομικά αποτελέσματα σε διάφορους τομείς, όπως στον τουρισμό κλπ; Πώς θα αυξήσετε τη συμβολή των ξένων επενδύσεων και των εξαγωγών στην οικονομική ανάπτυξη;

Σας άκουσα χθες, κύριε Υφυπουργέ, να μιλάτε για τα Βαλκάνια. Έχουμε φθάσει σ' ένα επίπεδο. Πώς θα αξιοποιήσετε την πλεονεκτική θέση που κατέκτησε η ελληνική οικονομία στα Βαλκάνια και στη Νοτιοανατολική Ευρώπη; Αποσυνδέσατε χθες, κύριε Πρόεδρε, την εξωτερική πολιτική από τον Προϋπολογισμό, ενώ ξέρετε ότι η διευθέτηση των προβλημάτων με την Τουρκία και με τις άλλες χώρες θα έχει θετικές οικονομικές συνέπειες με μία νέα αναπτυξιακή δυναμική, που θα δώσει δυνατότητες συνεργασίας με σημαντικότερο το μείρισμα της ειρήνης από τη μείωση των εξοπλισμών.

Επιτέλους, τολμήστε μια τομή. Το είπα χθες συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας. Τολμήστε τις τομές των έργων. Αποφασίστε τα με συγχρηματοδοτήσεις, με αυτοχρηματοδοτήσεις, ώστε να μείνουν χρήματα στις δημόσιες επενδύσεις, για τα υπόλοιπα έργα. Θέλω να σας πω ότι δεν χρειάζονται αγχώδεις και πανικόβλητες προσεγγίσεις.

Επειδή ο Προϋπολογισμός, κύριε Πρόεδρε, κρίνεται από τους αποδέκτες, που είναι ο ελληνικός λαός, ζητώ από την Κυβέρνηση μια αφύπνιση, να αναληφθούν οι ευθύνες γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης, το μεγαλείο της ευθύνης, το μεγαλείο του καθήκοντος και της πολιτικής δεν έχει καμία σχέση με την απόλαυση της εξουσίας, που αλαζονικά εσείς βιώνετε σήμερα. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ζήση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιότιμη Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, η κ. Μαριέττα Γιαννάκου, έχει ζητήσει να κάνει μία σύντομη παρέμβαση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν συνηθίζεται αυτό στη μακροχρόνια κοινοβουλευτική πορεία, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι μέσα στον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ένα λεπτό, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Βενιζέλο, είναι μέσα στα όρια του Κανονισμού.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν είπα ότι είναι έξω από τα όρια του Κανονισμού. Είπα ότι δεν συνηθίζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνηθίζεται και έχει γίνει και άλλες φορές. Εν πάση περιπτώσει, μικρή παρέμβαση θα κάνει η κυρία Υπουργός.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε συνάδελφε, είχα ζητήσει από πριν το λόγο, αλλά παρελήφθη από το Προεδρείο. Επομένως, θα το είχα ήδη κάνει.

Θέλω να πω ότι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αυτή ήταν η δεοντολογία πάντα στον Προϋπολογισμό, κύριε Πρόεδρε. Κάντε συστάσεις στους Υπουργούς, για να μιλήσουν οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Γείτονα, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι και επί της προεδρίας της δικής σας μικρές παρεμβάσεις έκαναν οι Υπουργοί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ο Υπουργός Οικονομικών και μόνο όταν χρειαζόταν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εν πάση περιπτώσει. Εκείνο το οποίο έχω εγώ να πω, είναι ότι λειτουργούμε μέσα στα πλαίσια του Κανονισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Θα είχε τελειώσει τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων): Ήθελα να σχολιάσω αυτό που είπε η κ. Δαμανάκη, όχι ως μέλος της Κυβέρνησης τόσο πολύ όσο από την εμπειρία μου.

Για τα θέματα των αμυντικών δαπανών, κυρία Δαμανάκη, θυμάμαι καλά ότι η έκθεση Χριστοδούλου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η οποία είχε ψηφιστεί, προέβλεπε το μη υπολογισμό των αμυντικών δαπανών στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας, αλλά το Συμβούλιο Κορυφής και το ECOFIN της εποχής αποφάσισε αλλιώς. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο είναι ότι η χώρα δεν έχασε το κύρος της, επειδή αποκαλύφθηκαν οι αλήθειες. Ξέρετε, και η Γερμανία έκανε κάτι παρόμοιο και το Βέλγιο. Οι εταίροι έχουν τέτοια σχέση μεταξύ τους και πρέπει να έχουν τέτοια σχέση για να βαδίζουν μαζί, ώστε να μη θεωρεί ο ένας ή ο άλλος ότι αντλεί κύρος από τη δημιουργική λογιστική. Αυτά δεν πρέπει να τα φοβόμαστε, γιατί είμαστε πάρα πολλά χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και νομίζω ότι δεν χρειάζεται καν.

Τώρα ως προς την παιδεία, κυρία Δαμανάκη, έχω πει πολλές φορές ότι το κράτος έχει συνέχεια. Οι πολιτικές πρέπει να γίνονται καλύτερες. Υπάρχουν πράγματα σωστά που έχουν αρχίσει και θα συνεχιστούν, υπάρχει ο διάλογος που σας βεβαιώνω ότι θα αρχίσει, διότι ήδη ο Πρόεδρος, ο κ. Βερέμης, έχει πάρει τις περισσότερες απαντήσεις για τις εκπροσωπήσεις και έχει ήδη εγκατασταθεί σε χώρο. Το Συμβούλιο θα λειτουργεί συνεχώς και όχι μόνο για το διάλογο, αλλά για ανάγκες νομοθετικών παρεμβάσεων. Επομένως θα είναι ένα εργαλείο πολιτικής.

Και τέλος θέλω να σας πω –το ξέρετε καλύτερα από εμένα, είστε πολλά χρόνια μέλος του Κοινοβουλίου – ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και τα οικονομικά είναι συγκεκριμένα. Πρέπει να προσπαθήσουμε να κάνουμε καλύτερη διαχείριση και αυτό μπορούμε να το κάνουμε. Όχι γιατί δεν γινόταν πριν καλή διαχείριση από κακή πρόθεση, αλλά γιατί οι προσδοκίες που δημιουργήθηκαν στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης σε ορισμένους τομείς, ήταν μεγαλύτερες απ' όσο πραγματικά έπρεπε να είναι.

Όλοι ξέρουμε ότι το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης περιλαμβάνει και τις νέες χώρες. Επομένως νομίζω ότι πρέπει όλοι να βοηθήσουμε προς την κατεύθυνση του να διαπραγματευθούμε καλύτερα. Μιλάμε, όμως, για μία Ευρώπη που συνολικά θα χρησιμοποιήσει αυτό το πλαίσιο.

Έχουμε, λοιπόν, πολλούς τρόπους να λειτουργήσουμε καλύτερα. Αλλά η υπόσχεση της Κυβέρνησης για το 5% του ΑΕΠ παραμένει, όχι όμως με όλες τις πολιτικές ιδιες, κυρία Δαμανάκη. Αλλιώς θα επρόκειτο για «πίθο των Δαναΐδων».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ. Ο συνάδελφος κ. Φωτιάδης έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Φωτιάδη, τέτοια υποδοχή δεν έχει ξαναγίνει.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Μα δεν μίλησε άλλη φορά ο Ηλίας Φωτιάδης σε Προϋπολογισμό και μάλιστα κυβερνητικό. Είναι αυτό που πηγάζει από τον ανθρώπινο παράγοντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Βεβαίως.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Ελπίζω τα είκοσι λεπτά να μου τα δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχετε οκτώ λεπτά, κύριε Φωτιάδη.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. «Η μεγαλύτερη έκπληξή μου όταν ανέλαβα την διακυβέρνηση της χώρας, ήταν ότι βρήκα την κατάσταση τόσο άσχημη όσο έλεγα προεκλογικά ότι έτσι είναι», είχε υπογράμμιζε κάποτε ο αείμνηστος Αμερικανός Πρόεδρος Τζων Κέννεντυ. Την ίδια έκπληξη βίωσε και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όταν ανέλαβε τα ηνία της χώρας βρίσκοντας την Ελληνική οικονομία σε ιδιαίτερα κρίσιμη καμπή. Μία οικονομία που ενώ ευημερούσαν εικονικά οι αριθμοί, δυστυχούσαν, δυστυχώς, οι πολίτες.

Τα συσσωρευμένα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, απόρροια της άγονης πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, ήταν βεβαίως γνωστά. Τα μεγάλα ελλείμματα του δημοσίου, πληθωρισμός υπερδιπλάσιος του κοινοτικού μέσου όρου, δραματική αύξηση του δημοσίου χρέους, σημαντική έλλειψη ανταγωνιστικότητας, καλπάζουσα ανεργία, εκτε-

ταμένες περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, συνθέταν ένα τοπίο γκρίζο, αλλά ήδη διαπιστωμένο από όλους.

Η οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ αποδείχθηκε ένας γίγαντας με «πήλινα» πόδια και οδήγησε τη χώρα μας στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλους τους βασικούς δημοσιονομικούς δείκτες. Η πραγματική σύγκλιση με τις χώρες της ευρωζώνης ουδέποτε επετεύχθη. Ο ρυθμός επενδύσεων από το εξωτερικό παραμένει τελματωμένος. Η περιφέρεια μαραζώνει.

Η Ελλάδα έχει σήμερα ποσοστά ανεργίας που ξεπερνούν το 11%, όταν το 1980 είχε ανεργία μόνο 2,7%. Μόνο στη Νάουσα, μία από τις ατμομηχανές άλλοτε –και το θυμάσθε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι– της ανάπτυξης της περιφέρειας, η ανεργία εκτινάχθηκε σε ποσοστά άνω του 40%. Το 21% των Ελλήνων ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και η ετήσια αύξηση των δανείων προς τα νοικοκυριά έφθασε την τελευταία τριετία το 33%. Παράλληλα η Ελλάδα διοχέτευε μόνο το 3,4% των κρατικών δαπανών για την παιδεία, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ποσοστό αγγίζει το 11% και μόνο το 8,6% των δαπανών ήταν για την υγεία, έναντι του 13,5% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το στοίχημα, λοιπόν, που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οφείλει να κερδίσει –και πρέπει, κύριε Υπουργέ, να είμαστε συνεπείς στον ελληνικό λαό και πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε πολύ σύντομα– αφ' ενός η αποκατάσταση της αξιοπιστίας και η εδραίωση συνθηκών σταθερότητας και ανάπτυξης για την ελληνική οικονομία και αφ' ετέρου ο εξορθολογισμός των δημοσίων δαπανών με στόχο την αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους.

Για το λόγο αυτό, πιστή στις δεσμεύσεις της για πλήρη διαφάνεια η νέα διακυβέρνηση όχι μόνο προχώρησε άμεσα σε απογραφή των δημοσίων οικονομικών ώστε να χυθεί, άπλετο φως στην οικονομική πραγματικότητα της χώρας και στην κατάρτιση ενός σχεδίου ήπιας δημοσιονομικής εξυγίανσης, αλλά ταυτόχρονα ξεκίνησε γοργά την υλοποίηση ενός μακρόπνοου σχεδίου βασισμένου στην αύξηση της. απασχόλησης, στην τόνωση της επιχειρηματικότητας, στη δικαιότερη κατανομή του δημοσίου χρήματος.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια η νέα διακυβέρνηση θωράκισε κατ' αρχάς τη βιωσιμότητα του αγροτικού κόσμου της χώρας με την άμεση επίλυση της μάστιγας των πανωτοκίων, που απομυζούσαν το εισόδημά του. Ως γεωπόνος και μέλος του Τομέα Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, υπεύθυνος για αγροτικά θέματα, έζησα από κοντά την αγωνία του αγρότη του Νομού Ημαθίας, του πρώτου νομού πανελλαδικά σε εξαγωγές νωπών φρούτων και λαχανικών, ο οποίος αδυνατούσε για χρόνια να σηκώσει κεφάλι από τα δυσβάστακτα χρέη.

Με τη φορολογική μεταρρύθμιση εξάλλου και το νέο αναπτυξιακό νόμο, σε συνδυασμό με το νόμο για την πάταξη της γραφειοκρατίας, η Κυβέρνηση στηρίζει τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις και καλλιεργεί ένα αξιόπιστο επενδυτικό περιβάλλον. Μπήκε τέρμα στη φορολογική αβεβαιότητα, που οφειλόταν στις συχνές αλλαγές της φορολογικής νομοθεσίας και στην αναξιοπιστία των φορολογικών μηχανισμών. Μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές για επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Προβλέφθηκε η θέσπιση ειδικών κινήτρων ενίσχυσης θεμάτων των περιφερειών της επικράτειας. Υποστηρίζεται με γενναία κίνητρα η μεσαία και μικρομεσαία επιχείρηση της περιφέρειας, η ραχοκοκαλιά της τοπικής οικονομικής δραστηριότητας.

Ο νέος Προϋπολογισμός αντανάκλα τις προσδοκίες του Έλληνα πολίτη για ένα κράτος αξιόπιστο και λειτουργικό. Στέκεται με ευαισθησία δίπλα στις ανάγκες του νέου, του εργαζόμενου, του συνταξιούχου, του πολύτεκνου, του ανέργου, με σημαντική αύξηση των δαπανών για την παιδεία, τον πολιτισμό και την υγεία, με αύξηση 14,5% σε σχέση με το προηγούμενο έτος για την ασφάλιση και περίθαλψη και με αύξηση 7,3% στις πιστώσεις προς τον αγροτικό τομέα, που θα πολλαπλασιάσουν τις δυνατότητες ανάπτυξής του.

Ιδιαίτερα με την αύξηση κατά 61% του προϋπολογισμού για την τουριστική ανάπτυξη, η νέα Κυβέρνηση δίνει το στίγμα της για την αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος της χώρας μας. Ήλθε, επιτέλους, ο καιρός να αναδειχθεί τουριστικά η τεράστια

φυσική, πολιτιστική και αρχαιολογική κληρονομιά του τόπου μας, που έμενε για χρόνια αναξιοποίητη!

Ο Νομός Ημαθίας και τόπος καταγωγής μου, το άλλοτε κέντρο του μακεδονικού πολιτισμού, προσδοκά επιτέλους.....

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε.....

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Εσείς, κύριε Υπουργέ, είχατε πει ότι θα κάνατε το Μουσείο της Βεργίνας, αλλά είπατε: «Καλύτερα να γίνετε Κυβέρνηση σαν Νέα Δημοκρατία, για να το κάνετε εσείς και να έχουμε και εμείς τα εύσημα!»

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσδοκάμε, επιτέλους, ένα μουσείο στη Βεργίνα και την ολοκληρωμένη προβολή της περιφέρειας Σχολής του Αριστοτέλη στη Νάουσα, την ανάδειξη των υπέροχων μακεδονικών τάφων στην περιοχή των Ανθεμίων Ναούσης -από εκεί είναι και η καταγωγή μου- την αξιοποίηση των βυζαντινών εκκλησιών και του βήματος του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς ξέρετε τον Απόστολο Παύλο, γιατί -θυμάστε- κάποτε μας μιλήσατε και για τις γραφές και για τις Πράξεις και για τις Επιστολές του Αποστόλου Παύλου.

Προσδοκάμε τη συστηματική ανάπτυξη του χειμερινού τουρισμού στα Τρία Πέντε Πηγάδια της Νάουσας και στο Σέλι της Βέροιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έπαυε να επαναλαμβάνει ότι επί των ημερών της οι Έλληνες έγιναν δυνατότεροι. Από μια άποψη δεν έχουν και άδικο, αν σκεφθεί κανείς ότι τα ψώνια που έκανε κάποιος με 10.000 δραχμές παλαιότερα και χρειάζονταν δύο άνδρες για να τα κουβαλήσουν, κατόρθωσε επί των ημερών της να τα σηκώνει ένα πεντάχρονο παιδί! Βεβαίως, γίναμε και ισχυρότεροι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βασισμένη στα λόγια του μεγάλου Έλληνα μαθηματικού και μηχανικού Αρχιμήδη που έλεγε «Δοσ μοι που στω και ταν γαν κινήσω», δηλαδή δώσε μου ένα σημείο να σταθώ και θα κινήσω τη γη, εισάγει σήμερα με το νέο Προϋπολογισμό, κύριε Υπουργέ, το σταθερό αυτό σημείο αναφοράς, πάνω στο οποίο θα μπορέσει η χώρα μας να κινηθεί ξανά προς το δρόμο της ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό και με αίσθημα ευθύνης υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα από το Βήμα αυτό να ευχηθώ σε όλες τις κυρίες και σε όλους τους κυρίους συναδέλφους και στους συνεργάτες τους, καθώς και σε όλους τους Έλληνες της πατρίδας μας και όπου γης, Καλά Χριστούγεννα, με υγεία, ειρήνη και προκοπή και με την ελπίδα ότι ο καινούργιος χρόνος που έρχεται, θα είναι ευλογημένος και ειρηνικός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον κ. Φωτιάδη για την τόσο εύγλωττη και πραγματικά σημαντική παρέμβασή του. Την απήγγειλε μάλιστα με βροντώδη φωνή και ποιητικό τρόπο, όπως αξίζει σε άνδρες της Βορείου Ελλάδος.

Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Ανήλθε ο δεύτερος θρησκευόμενος, οπότε θα τα πει καλά.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αρχίσω από μία παρατήρηση εκτός θέματος. Παρακολουθώντας τις προσφωνήσεις από μέρους σας, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες, ήθελα να θυμίσω ένα μάθημα κοινοβουλευτικής συμπεριφοράς, που μας παρέδιδε «τα καιρώ εκείνω» ο αείμνηστος Παναγιώτης Κανελλόπουλος, λέγοντάς μας ότι όταν μιλάς από το έδρανό σου, προσφωνείς «Κύριε Πρόεδρε», όταν μιλάς από το Βήμα, προσφωνείς «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι». Νομίζω ότι...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είναι και ρητή διάταξη του Κανονισμού, δεν είναι μόνο θέμα κοινοβουλευτικής συμπεριφοράς.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Εντάξει, είναι μάθημα κοινοβουλευτικής τάξεως.

Και σε προηγούμενες συζητήσεις προϋπολογισμών είχα εντοπίσει τις παρατηρήσεις μου σ' ένα εφιαλτικό θέμα, το οποίο συνήθως αντιπαρερχόμαστε, το προσπερνούμε ανυποψίαστοι και, όμως, είναι ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα, το οποίο έχει

αυτήν τη στιγμή ο ελληνισμός. Αναφέρομαι σ' αυτό που ο επιφανέστερος δημογράφος του 20ου αιώνα, ο Alfred Sauvy, επεσήμανε, ότι όσοι αγνοούν αυτό το πρόβλημα, δηλαδή το δημογραφικό πρόβλημα, τους εκδικείται θανάσιμα.

Και μας εκδικείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημογραφικό πρόβλημα. Φέτος, τα πρωτάκια τα οποία ενεγράφησαν στα σχολεία, είναι μείον 24% σε σχέση με πέρσι. Είναι περιττό να θυμίσω ότι στα 1980 η Ελλάς ήταν δεύτερη σε γονιμότητα και το 2004 η Ελλάς είναι 25η σε γονιμότητα από τις είκοσι πέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως το δημογραφικό πρόβλημα υπάρχει και σε άλλες χώρες, αλλά οι διαστάσεις τις οποίες έχει πάρει σε μας, είναι χωρίς προηγούμενο για τη χώρα μας. Και βεβαίως δεν υπάρχουν αλλού.

Ο μέσος όρος της γονιμότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σήμερα το 1,4. Στην Ελλάδα συνήθως οι πλασματικοί στατιστικοί αριθμοί μάς δίνουν ένα νούμερο 1,3. Οι αριθμοί όμως αυτοί, οι οποίοι λαμβάνουν υπόψη τους τις εκατό χιλιάδες γεννήσεις κατ' έτος των τελευταίων ετών, αναφέρονται σε δεδομένο, το οποίο δεν είναι ακριβές, διότι είναι ζητημα αν οι εβδομήντα χιλιάδες είναι ημεδαποί. Δυστυχώς η Στατιστική Υπηρεσία ούτε φέτος μας δίνει διάκριση μεταξύ αλλοδαπών και ημεδαπών στις γεννήσεις. Κατά συνέπεια επακριβώς δεν μπορεί να προσδιορίσει κανείς αν είναι εβδομήντα χιλιάδες τα Ελληνόπουλα και τριάντα χιλιάδες τα παιδάκια των αλλοεθνών. Κατά προσέγγιση μπορούν να το πούμε, Προσέγγιση, η οποία βγαίνει άλλωστε και από τη δύναμη των εγγραφών εις τα δημοτικά σχολεία, όπου φέτος το 27% είναι αλλοεθνείς και το 72% και κάτι είναι ημεδαποί.

Επίσης, είμαστε και σε μια κατάσταση γηράνσεως, η οποία μας φέρνει δεύτερη χώρα, μετά την Ιταλία, παγκοσμίως σε γήρανση πληθυσμού. Αν λάβει κανείς υπόψη του ότι η ανανέωση των γενεών επιβάλλει δείκτη γονιμότητας 2,1 ανά γυναίκα αναπαραγωγικής ηλικίας, αντιλαμβάνεται ότι η Ελλάς είναι στο 0,9 ως πραγματικό και όχι εικονικό αριθμό γονιμότητας, δηλαδή δεν αντιστοιχεί ούτε ένα παιδί ολόκληρο ανά γυναίκα αναπαραγωγικής ηλικίας.

Είναι ολοφάνερο ότι αυτή η κατάσταση είναι δραματική. Θυμίζω -το είχα επαναλάβει σε άλλη ευκαιρία στο Σώμα- ότι το Γαλλικό Ινστιτούτο Εξωτερικής Πολιτικής πριν ένα ακριβώς χρόνο δημοσίευσε έκθεσή του για τη δημογραφική κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία ενεφάνισε με τα μελανότερα τελικώς χρώματα, τονίζοντας ότι τόσο από άποψη παραγωγικότητας όσο και από άποψη γονιμότητας η Ευρώπη δυστυχώς στον 21ο αιώνα βρίσκεται σε μία αυτοκαταστροφική πορεία. Είναι αλήθεια, όμως, ότι άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν πάρει σοβαρότατα μέτρα. Υπενθυμίζω ότι η Γαλλία, η οποία έχει δείκτη 1,87%, προχώρησε την επομένη της ενοποίησης των δύο Γερμανιών -και μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι στο γαλλικό Τύπο γράφτηκαν σχόλια, όπως «Άλλο η φιλία με τους Γερμανούς και άλλο η ιστορία που είναι ιστορία και δεν πρέπει να την ξεχνάμε»- σε λήψη μέτρων για την ενίσχυση του δευτέρου παιδιού και περαιτέρω για την ενίσχυση του τρίτου παιδιού. Ανάλογα μέτρα έχει πάρει η Ιρλανδία, η οποία και σε άλλα μεγέθη είναι ψηλά, αλλά και στο δείκτη γονιμότητάς της βρίσκεται στο 1,9.

Είμαστε η μόνη χώρα στην οποία οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Και βεβαίως, αν διαβάσει κανείς τους στατιστικούς αριθμούς, έχει μία σχετική όχι τόσο δραματική εικόνα, όσο η ίδια η πραγματικότητα θα το εφώναζε, αν γινόταν διάκριση μεταξύ Ελλήνων και αλλοεθνών στις γεννήσεις και στους θανάτους. Δεν γίνεται αυτή η διάκριση. Έχει κανείς την εντύπωση ότι είμαστε στο δείκτη 1,3 και δεν συνειδητοποιούμε τις συνέπειες αυτές και αμέσως και μεσοπρόθεσμα, αλλά κυρίως μακροπρόθεσμα, συνέπειες οι οποίες είναι δραματικές και σε ό,τι αφορά την επιβίωση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Κάποτε σε τρεις εργαζομένους αντιστοιχούσε ένας συνταξιούχος, τώρα σιγά-σιγά πάμε να αντιστοιχούν σε τρεις εργαζόμενους δύο συνταξιούχοι και θα φθάσουμε πολύ σύντομα να αντιστοιχούν σε τρεις εργαζόμενους τρεις συνταξιούχοι. Ξεχνάμε ότι βγαίνουν από την ενεργό απασχόληση ογδόντα χιλιάδες ετησίως, ενώ εισέρχονται εξήντα χιλιάδες ετησίως.

Αυτό σημαίνει ότι το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα τρίζει κυριολεκτικά στα θεμέλιά του. Θα υποχρεωθούμε σε μέτρα, τα οποία θα είναι δραματικά. Εξάλλου μία χώρα η οποία έχει σοβαρό, ενεργό και αμεσότατο πρόβλημα εθνικής ασφάλειας, πρέπει να υπολογίζει και ποιοι θα φυλάξουν τα σύνορά της.

Σήμερα που στρατεύονται τα παιδιά που γεννήθηκαν το 1980, όταν οι γεννήσεις ήταν εκατόν πενήντα χιλιάδες ετησίως, πάνε στο στρατό περίπου τριάντα τρεις χιλιάδες κάθε χρόνο. Σε λίγο θα στρατεύονται τα παιδιά του 1990, δηλαδή των εκατό χιλιάδων γεννήσεων και τα παιδιά αντί τριάντα τρεις χιλιάδες, θα είναι είκοσι χιλιάδες και λίγο αργότερα θα στρατεύονται τα παιδιά του 2000 και αντιλαμβάνεται κανείς πού οδηγούμαστε.

Καθώς τελειώνει ο χρόνος μου, αρμόζουν οι στίχοι του ποιητή στη συγκεκριμένη περίπτωση για τον επίλογο: «Χρυστούμε σ' αυτούς που ήρθαν, που πέρασαν θα έλθουν, θα περάσουν κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι και οι νεκροί». Για τους αγέννητους, να θυμίσω ότι στην Ελλάδα έχουμε αμβλώσεις της Ελληνίδας δεκαεφτά φορές περισσότερες από ό,τι της Ολλανδέζας, δεκατρείς φορές περισσότερες από ό,τι της Γερμανίδας και εφτά περισσότερες από ό,τι της Αγγλίδας. Το «διαταύτα» επιβάλλει κατεπείγουσα λήψη αποτελεσματικών μέτρων. Χρειάζονται κίνητρα ουσιαστικά είναι επιτυχές το πείραμα της Εκκλησίας που δίνει 40.000 δραχμές το μήνα για το τρίτο παιδί στις χριστιανές μητέρες της Θράκης. Σε πέντε χρόνια υπερδιπλασιάστηκαν εκεί οι οικογένειες με τρία παιδιά. Επαναφέρω την πρόταση για μόνιμη διακομματική επιτροπή της Βουλής για το δημογραφικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Μαντούβαλος έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αμβλώσεις δυστυχώς έχουμε, εξαμβλωτικούς προϋπολογισμούς όμως, δεν έχουμε πλέον, όπως, νομίζω, αυτήν τη φορά. Αυτή είναι η εικόνα που έχω εγώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ήλπιζα ότι η περιρρέουσα ατμόσφαιρα, η γενναία απόφαση του Πρωθυπουργού μας να προτείνει τον κ. Κároλο Παπούλια για το ύπατο αξίωμα της πολιτείας, αλλά και το γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη χρονικά συγκυρία για τα μείζονα εθνικά θέματα, θα συνέτειναν στη διαμόρφωση ενός κλίματος συναίνεσης και δημιουργικής αντιπαράθεσης ιδεών και απόψεων.

Ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός που καταθέτει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αποτελεί δείγμα γραφής για τα την οικονομική πολιτική της νέας χρονιάς. Είναι ένας Προϋπολογισμός ειλικρινής και αξιόπιστος, με στρατηγική στόχευση και προοπτικές. Τίθενται οι βάσεις για να δημιουργηθούν συνθήκες διαφάνειας, σταθερότητας και αξιοπιστίας στην οικονομία μας. Ταυτόχρονα επιδιώκεται η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικά ομάδων. Το περίγραμμα, όμως, της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης δεν περιορίζεται στα δομικά στοιχεία του Προϋπολογισμού, υπάρχουν και λειτουργούν υποστηρικτικά μία σειρά από δράσεις και πολιτικές, όπως είναι ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Πρώτος μας στόχος είναι η επιτάχυνση της ανάπτυξης και η ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και ο αναπτυξιακός νόμος, που δημιουργεί τις βάσεις, προκειμένου η ελληνική οικονομία να ξεφύγει από το τέλμα, να γίνει εξωστρεφής, να μην παραμείνει στην ακινησία και να επαφίεται σε συγκυρίες και σε συμπτώσεις.

Το ΠΑΣΟΚ, ως Αντιπολίτευση, πλέον, διακατέχεται από το σύνδρομο του ενόχου σε ό,τι αφορά την οικονομία. Επιχείρησε να απαξιώσει τη διαδικασία της δημοσιονομικής απογραφής. Λησμονείτε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι η απογραφή υπήρξε μία από τις βασικότερες προεκλογικές μας δεσμεύσεις; Μία από τις κύριες παθογένειες άλλωστε της πολιτικής τα τελευταία χρόνια, ήταν η έλλειψη συνέπειας και ειλικρίνειας. Φαίνεται ότι η συνέπεια της Κυβερνήσεως Καραμανλή ενοχλεί. Περισσότερο, όμως, ενοχλεί το γεγονός

ότι με την απογραφή καταρρίφθηκε ο μύθος της ισχυρής οικονομίας και της εικονικής πραγματικότητας. Αποδείχθηκε ότι τα ελλείμματα που κληροδότησαν στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, ήταν πολλαπλάσια όσων είχαν ανακοινωθεί επισήμως. Αποδείχθηκε ότι υπήρχε ένα κρυφό δημόσιο χρέος που προσήγγιζε το 10% του ΑΕΠ και ενώ η ανεργία το πρώτο τρίμηνο της φετινής χρονιάς πλησίαζε το 12%. Δεν αντιλαμβάνομαι τι προτείνει το ΠΑΣΟΚ. Θα ήθελαν να κρύβουμε από τον ελληνικό λαό την πραγματική κατάσταση της οικονομίας; Είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί η όποια πολιτική, αν έχει ως βάση μία εικονική πραγματικότητα; Τι είδους σχεδιασμός μπορεί να γίνει σ' αυτήν την περίπτωση;

Είναι αληθές ότι η άσχημη κατάσταση της οικονομίας δυσχεραίνει το έργο της Κυβερνήσεώς μας. Υπάρχει, όμως, η σαφέστατη και ειλικρινής δέσμευση του Πρωθυπουργού ότι η Κυβέρνηση θα υλοποιήσει όλες τις εξαγγελίες σταδιακά μέχρι το τέλος της τετραετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που καταθέτουμε, στοχεύει στη δημοσιονομική εξυγίανση μέσω ενός προγράμματος ήπιας προσαρμογής. Επιδιώκουμε τη μείωση του ελλείμματος από το 5,3% στο 2,8% του ΑΕΠ, επιδιώκουμε την αύξηση της απασχόλησης για να μειωθεί η ανεργία, που στις μέρες μας είναι το κορυφαίο κοινωνικό πρόβλημα. Ιδιαίτερα μάλιστα στην περιοχή που έχω την τιμή να εκλέγομαι, αν Πειραιά, το πρόβλημα της ανεργίας καθημερινά το βιώνουμε διογκούμενο. Η πολιτική της ήπιας δημοσιονομικής προσαρμογής είναι συνεπώς η ενδεδειγμένη στην παρούσα φάση, είναι μία πολιτική που στοχεύει στη συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου, ώστε να περιοριστεί επιτέλους αυτό το όργιο σπατάλης. Επιδιώκουμε τη διασφάλιση κανόνων διαφάνειας στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής που εξακολουθεί να κινείται σε υψηλότερα επίπεδα.

Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στη συνεργασία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα με τη δημιουργία ενός σύγχρονου και ευέλικτου θεσμικού πλαισίου. Σκοπός μας είναι να αξιοποιηθεί η ακίνητη περιουσία του δημοσίου, όπως είναι τα Ολυμπιακά και Τουριστικά Ακίνητα, μέσω συμπράξεων του δημοσίου με ιδιώτες επιχειρηματίες.

Είναι μία πολιτική που θα προσδώσει ώθηση στην οικονομία και θα προσελκύσει και διεθνή κεφάλαια. Είναι καιρός να υπάρξουν πλέον πραγματικές αποκρατικοποιήσεις, προκειμένου να έχει άμεσα και ορατά οφέλη ο Έλληνας πολίτης. Αποκρατικοποίηση δεν σημαίνει μια απλή μετοχοποίηση μιας εταιρείας του δημοσίου, προκειμένου να παρουσιαστούν αυξημένα δημόσια έσοδα. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη με υγιή χαρακτηριστικά, όταν αυτή προέρχεται από καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια, η ετήσια αύξηση των οποίων έφτασε στο 33% την τελευταία τριετία. Ισχυρή Ελλάδα και ισχυρή οικονομία δεν συμβαδίζουν με υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής **κ. ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ήταν συνεπώς μία ανάπτυξη σε πηλίνα πόδια και όχι με μόνιμη και σταθερή προοπτική και χαρακτηριστικά. Κατανοείτε, λοιπόν, ότι τώρα που ολοκληρώθηκαν τα μεγάλα έργα, θα πρέπει να ανατροφοδοτηθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως **κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**)

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Αυτή τη φορά, όμως, η αναπτυξιακή διαδικασία θα πρέπει να στηρίζεται σε στέρεη βάση και σε μία στρατηγική σε βάθος χρόνου. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στην περιφερειακή ανάπτυξη, στην ενίσχυση της ορεινής και νησιωτικής χώρας.

Η πρώτη εκλογική περιφέρεια Πειραιά, στην οποία έχω την τιμή να εκλέγομαι, έχει την ιδιαιτερότητα να περιλαμβάνει νησιά. Η Αίγινα, το Αγκίστρι, τα Μέθανα, ο Πόρος, η Τροιζηνία, η Ύδρα, οι Σπέτσες, τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα αντιμετωπίζουν την αδιαφορία των κυβερνήσεων των τελευταίων χρόνων. Νησιά με ιστορία, που άλλοτε έσφυζαν από κόσμο και ανάπτυξη, βρίσκονται εδώ και αρκετά χρόνια σε φθίνουσα πορεία. Κι

εδώ, από το Βήμα της Βουλής, θα παρακαλούσα τον κύριο Υπουργό να επανεξετάσει τον καθορισμό των ζωνών παροχής κινήτρων στον πρόσφατο αναπτυξιακό νόμο. Τα νησιά του Αργοσαρωνικού, άδικο είναι να αντιμετωπίζονται όπως γενικότερα η ευρύτερη περιοχή της Αττικής.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι παρά τη δυσμενή δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο Προϋπολογισμός που καταθέτει η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, χαρακτηρίζεται από κοινωνική ευαισθησία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αίσθημα ευθύνης και αντίληψη χρέους απέναντι στους Έλληνες πολίτες, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υποβάλλει για έγκριση στην Εθνική Αντιπροσωπεία τον Προϋπολογισμό του 2005. Είναι ένας ρεαλιστικός Προϋπολογισμός, απαλλαγμένος από πρακτικές δημιουργικής λογιστικής του πρόσφατου παρελθόντος. Διαπνέεται από ειλικρίνεια και στόχους εφικτούς. Δεν μπορούμε να ζούμε σε μία εικονική πραγματικότητα, να αποκρύπτουμε χρέη και ελλείμματα, να κάνουμε αληθιμείς και λαθροχειρίες. Οι Έλληνες πολίτες μας έδωσαν μία καθαρή εντολή στις 7 Μαρτίου. Μία αξιότιμη πολιτική πρέπει να στηρίζεται πάνω σε πραγματικά δεδομένα και η δημοσιονομική εξυγίανση, η διαφάνεια και η αξιοπιστία αποτελούν ουσιαστικές προϋποθέσεις.

Η νέα διακυβέρνηση και ο Κώστας Καραμανλής έχουν αποδείξει ότι εννοούν και πράττουν στο ακέραιο όσα εξαγγέλλουν. Η αίσθηση του μέτρου υπάρχει εκεί, όπου πριν υπήρχε αμετροέπεια και ασυγχώρητη αλαζονεία. Επιδιώκουμε την κοινωνική συναίνεση και στοχεύουμε στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για τη χώρα, που θα πρέπει να έχουν την αποδοχή από το σύνολο από την πλειοψηφία των Ελλήνων.

Η πρόταση του Κώστα Καραμανλή για την Προεδρία της Δημοκρατίας απέδειξε ότι ο στόχος μας, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, δεν ήταν να επιβάλλουμε τις απόψεις μας. Άλλωστε κάτι τέτοιο θα ερχόταν σε πλήρη και καταφανή αντίθεση με τη μεγάλη και πλατιά κοινωνική συμμαχία, που εκφράστηκε στις εκλογές της 7ης Μαρτίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβάλλεται απ' όλους μας πλέον ένας διαφορετικός βηματισμός και μια επαναπροσέγγιση του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τα θέματα της οικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση δίνει πρώτη το αναγκαίο δείγμα γραφής. Μακριά από πολιτικές συμπεριφορές που προκαλούν κοινωνικές συγκρούσεις, μπαίνουμε σε μία νέα εποχή. Η χώρα μπαίνει σε μία αναπτυξιακή διαδικασία, για την οποία δικαιούμαστε όλοι να είμαστε υπερήφανοι.

Για τους λόγους αυτούς, υπερψηφίζω τον Κρατικό Προϋπολογισμό στο σύνολό του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2005, τον οποίο έχω την τιμή να εισηγούμαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι ένας από τους κρισιμότερους προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών.

Δύο είναι οι παράγοντες που καθορίζουν το χαρακτήρα του. Ο πρώτος είναι ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός που συντελέστηκε τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα κατά το 2003 και το 2004, με αποκλειστική ευθύνη της απελθούσης κυβέρνησης. Δεύτερος παράγοντας είναι το γεγονός ότι μετά την επιτυχημένη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων η οικονομική πολιτική θα πρέπει να στραφεί σε άλλες προτεραιότητες, όπως η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της χώρας και της εξωστρέφειας της οικονομίας. Η αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορ-

ροπίας και η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας της οικονομίας, είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να πετύχουμε τους εθνικούς μας στόχους, όπως είναι η ανάπτυξη, η απασχόληση, η κοινωνική συνοχή.

Με τον Προϋπολογισμό του 2005 και με τις πολιτικές που τον στηρίζουν, γίνονται σημαντικά βήματα και προς τις δύο αυτές κατευθύνσεις. Επιδιώκεται η ήπια προσαρμογή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και του χρέους, ενώ ταυτόχρονα επιδιώκεται η ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης μέσα από την ενθάρρυνση των ιδιωτικών επενδύσεων και των πρωτοβουλιών του ιδιωτικού τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα γνώρισε σχετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο αυτή η ανάπτυξη βασίστηκε κατά κύριο λόγο σε εξωγενείς και προσωρινούς παράγοντες και ο κυριότερος απ' αυτούς ήταν οι δημόσιες επενδύσεις για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Αυτές οι επενδύσεις χρηματοδοτήθηκαν με εθνικούς πόρους αποκλειστικά από τον προϋπολογισμό και βέβαια τέτοιες επενδύσεις, παρ' ότι ήταν χρήσιμες για την Ολυμπιάδα, δεν επαρκούν για να στηρίξουν την ανάπτυξη σε διαρκή βάση.

Μόνο η εξωστρέφεια της οικονομίας και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας μπορούν να συμβάλουν σε κάτι τέτοιο. Άλλωστε, παρά την ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων, οι διαρθρωτικές αδυναμίες της οικονομίας ήταν εμφανείς σε όλους.

Για παράδειγμα, η αύξηση της συνολικής απασχόλησης ήταν υποτονική, αναντίστοιχη προς την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και το ποσοστό της ανεργίας στην Ελλάδα παρέμεινε όλα αυτά τα χρόνια ένα από τα υψηλότερα ποσοστά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο πληθωρισμός διατηρήθηκε σε υψηλότερο επίπεδο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης –πολύ υψηλότερο από το μέσο όρο των υπολοίπων χωρών– επηρεάζοντας δυσμενώς τα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων και των νοικοκυριών αλλά και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Το εμπορικό ισοζύγιο και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών χειροτέρευαν συνεχώς όλα αυτά τα χρόνια και φθάσαμε το 2003 στο χειρότερο σημείο των τελευταίων ετών, μ' ένα έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο που έφθανε σχεδόν το 7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, για την ακρίβεια ήταν 6,7%.

Η προσέλκυση ξένων επενδύσεων υπήρξε μηδαμινή όλα αυτά τα χρόνια. Την τελευταία δεκαετία οι άμεσες ξένες επενδύσεις στην Ελλάδα μετά βίας έφθασαν το 0,7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, κατά μέσο όρο περίπου 870.000.000 δολάρια το χρόνο.

Στην Ιρλανδία –την αντίστοιχη περίοδο– οι ξένες άμεσες επενδύσεις ήταν 10.685.000.000 κατά μέσο όρο, περίπου 17,6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Δηλαδή σε σχέση με το ΑΕΠ της, η Ιρλανδία είχε είκοσι πέντε φορές περισσότερες άμεσες ξένες επενδύσεις απ' ό,τι η Ελλάδα. Αυτό είναι το μέτρο της αποτυχίας των τελευταίων χρόνων, αυτό είναι το μέτρο της έλλειψης εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία τα τελευταία χρόνια.

Άλλωστε, σύμφωνα με τις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών που μετρούν την ανταγωνιστικότητα, όπως το World Economic Forum, Institute For Management Development, η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας έπεφτε συνεχώς τα τελευταία χρόνια. Για παράδειγμα, σύμφωνα με το τελευταίο, η Ελλάδα έπεσε, σε σχέση με την ανταγωνιστικότητά της, την τελευταία πενταετία δέκα θέσεις, από την 44η θέση στην 34η. Πέσαμε δέκα θέσεις.

Η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται όχι μόνο στην τελευταία θέση της Ευρώπης των δεκαπέντε, αλλά βρίσκεται και χαμηλότερα από επτά από τις δέκα νέες χώρες, στην 22η θέση της Ευρώπης των είκοσι πέντε. Αυτό είναι το μέτρο της έλλειψης ανταγωνιστικότητας, το μέτρο των αδυναμιών της οικονομίας, αυτό είναι το μέτρο των περιοριστικών παραγόντων για τη μελλοντική ανάπτυξη.

Βέβαια το ποσοστό ανεργίας παραμένει υψηλό, ιδιαίτερα σε ειδικές ομάδες, όπως είναι οι νέοι ή οι γυναίκες. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι διπλάσιο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής

Ένωσης και η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων πρέπει να αποτελεί –και αποτελεί– για μας προτεραιότητα, καθώς το ζήτημα της ανεργίας επηρεάζει πολύ μεγάλο αριθμό οικογενειών και υπονομεύει τον κοινωνικό ιστό της χώρας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωταρχικός στόχος της οικονομικής πολιτικής της σημερινής Κυβέρνησης, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, είναι να επιταχυνθεί η ανάπτυξη, να ενισχυθεί η απασχόληση, ώστε να υπάρχουν πόροι, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε και τα κοινωνικά προβλήματα, να μπορέσουμε να στηρίξουμε την κοινωνική συνοχή.

Στοχεύουμε στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων του ιδιωτικού τομέα, με τα κατάλληλα κίνητρα για τη δημιουργία ενός οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος που θα επιτρέπει την προσέλκυση νέων, άμεσων, ξένων και ελληνικών επενδύσεων, διότι πιστεύουμε ότι η ελληνική οικονομία έχει πολύ μεγάλες δυνατότητες, μπορεί και πρέπει να γίνει πιο εξωστρεφής, πιο δυναμική, πιο ανταγωνιστική. Μπορεί να δημιουργήσει περισσότερες ευκαιρίες, περισσότερες θέσεις εργασίας, περισσότερο πλούτο, περισσότερη ευημερία για όλους τους Έλληνες.

Για την επίτευξη, όμως, αυτών των στόχων, μεγάλη σημασία έχει η διαμόρφωση ενός αξιόπιστου πλαισίου, μέσα στο οποίο θα λειτουργούν οι επιχειρήσεις. Θα είναι ένα πλαίσιο που θα χαρακτηρίζεται από απλότητα, διαφάνεια, αποτελεσματικότητα. Σ' αυτό το νέο πλαίσιο, ο ρόλος του κράτους δεν μπορεί παρά να είναι συμπληρωματικός. Το κράτος θα είναι αρωγός σ' αυτήν την προσπάθεια. Ο ρόλος του είναι ο ρόλος του συμπαράστατη. Ο ρόλος του είναι ο ρόλος του διαιτητή, που θα φροντίζει για την εφαρμογή των κανόνων.

Οι πρωτοβουλίες, όμως, δεν μπορεί παρά να ανήκουν στις επιχειρήσεις, στον ιδιωτικό τομέα που θα δει τις ευκαιρίες, θα δει τις προοπτικές, θα tolμήσει, θα πρωτοπορήσει και θα καινοτομήσει. Το κρίσιμο στοιχείο είναι ότι αφήνουμε πίσω μας μία περίοδο –κατά την οποία η οικονομική ανάπτυξη επιχειρήθηκε να βασιστεί σχεδόν αποκλειστικά στα δημόσια έργα– και μεταβαίνουμε σε μία νέα φάση, όπου ασφαλώς τα δημόσια έργα θα έχουν σημαντικό ρόλο, αλλά η ανάπτυξη θα πρέπει να βασιστεί σε εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας, στις ιδιωτικές επενδύσεις και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα, τα οποία μπορούμε και πρέπει να τα αξιοποιήσουμε, προωθώντας τα προϊόντα μας με επιτυχία και στις νέες ευρωπαϊκές αγορές που δημιουργούνται, αλλά και στις αγορές του υπόλοιπου κόσμου, στη νοτιοανατολική Ασία, στην Κίνα. Ο τουρισμός, πολλά αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα, οι υπηρεσίες και το εμπόριο μπορούν να προσφέρουν πολλά σ' αυτήν την προσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο φετινός Προϋπολογισμός σκιάζεται από τα προβλήματα του παρελθόντος. Ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Κυβέρνησης ήταν η αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας. Το αμέσως επόμενο βήμα ήταν να αποκαταστήσουμε τη δημοσιονομική ισορροπία, την εξυγίανση.

Η προηγούμενη κυβέρνηση μας κληροδότησε τεράστια προβλήματα. Με τις επιλογές της επιδείνωσε σοβαρά τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας και εμφάνισε τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, μία πλασματική εικόνα με την παροχή ανακριβών στοιχείων επί σειρά ετών. Η αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας αποκάλυψε όλες εκείνες τις πρακτικές που χρησιμοποιούνταν, για να συγκαλυφθεί η πραγματικότητα.

Αποκάλυψε κρυφά ελλείμματα, όπως ανέφερε ο κ. Δούκας χθες αναλυτικά, κρυφά χρέη, υποεκτιμήσεις δαπανών και υπεκτιμήσεις εσόδων.

Από αυτό το Βήμα στις 21 Δεκεμβρίου 2001, πριν από τρία χρόνια, ο τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών έλεγε τα εξής: «Θέλω να διαβεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι κρυφό χρέος δεν υπάρχει και πιστεύω ότι κανένα δεν ωφελεί να εφευρίσκουμε επιχειρήματα, τα οποία δεν έχουν αντιστοίχιση με την πραγματικότητα». Έλεγε ότι «Όλα τα δημοσιονομικά μεγέθη κρίνονται ιδιαιτέρως αυστηρά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και έχουν περάσει όλους τους ελέγχους. Το δημόσιο χρέος θα συνεχίσει να αποκλιμακώνεται, χωρίς όμως αυτό να

εμποδίζει τη χρηματοδότηση αναπτυξιακών πρωτοβουλιών.»

Την ίδια ημέρα, στις 21 Δεκεμβρίου 2001, ο τότε Πρωθυπουργός έλεγε τα εξής: «Το δημόσιο χρέος μειώθηκε ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σε επίπεδα κάτω του 100% για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια.» «Ο Προϋπολογισμός του 2002», έλεγε ο τότε Πρωθυπουργός, «είναι ο δεύτερος πλεονασματικός προϋπολογισμός της χώρας μετά τριάντα πέντε χρόνια.»

Δεν πέρασε ούτε ένας χρόνος από τότε και στην εισηγητική έκθεση του αμέσως επόμενου προϋπολογισμού αναγράφονταν τα εξής: «Το έτος 2002 έγινε αναταξινόμηση ορισμένων δημοσιονομικών μεγεθών από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία σε συνεργασία με την ΕΣΥΕ, από την οποία προέκυψε αλλαγή στην εκτίμηση του συνολικού ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης σε εθνολογιστική βάση, καθώς και του χρέους της γενικής κυβέρνησης. Εκτιμάται, μετά από αυτήν την αναταξινόμηση, ότι το έλλειμμα», θυμίζω ότι ήταν ο πρώτος πλεονασματικός προϋπολογισμός, «της γενικής κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στο 1,1% του ΑΕΠ.»

Πάει λοιπόν και ο δεύτερος πλεονασματικός προϋπολογισμός εκείνης της εποχής, όπως πήγε και ο πρώτος. Η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία είχε υποχρεώσει την τότε κυβέρνηση να καταπνίξει τα λόγια της, αλλά δυστυχώς δεν επρόκειτο για το τέλος της ιστορίας. Η αλήθεια είναι ότι η ιστορία ήταν πολύ χειρότερη απ' αυτό που αποκαλύφθηκε με την αναθεώρηση του 2002. Ήδη από πέρυσι, η τότε κυβέρνηση φοβόταν την αποκάλυψη της αλήθειας και πολέμουσε με κάθε τρόπο στη συζήτηση, που έγινε στον προϋπολογισμό, τη δημοσιονομική διαφάνεια με συκοφαντίες, απειλές και κινδυνολογίες, οι οποίες δυστυχώς συνεχίζονται.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αν οι προβλέψεις της τότε κυβέρνησης είχαν τηρηθεί, σήμερα το δημόσιο χρέος δεν θα ξεπερνούσε τα 140.000.000.000 ευρώ. Ξεπερνά, όμως, τα 200.000.000.000. Τι απέγιναν εκείνα τα 60.000.000.000 ευρώ, τα οποία ισοδυναμούν με επί πλέον χρέος 6.000 ευρώ για κάθε Έλληνα πολίτη;

Όλοι ξέρουμε τι απέγιναν. Είχαμε κακοδιαχείριση, σπατάλες, αδιαφάνεια, κρυφά χρέη, αν και εσείς λέγατε ότι τα καταγράφατε όλα και ότι δεν κρύβατε τίποτα.

Ειδικά για το θέμα των αμυντικών δαπανών, μας κατηγορείτε ότι αλλάξαμε τους λογιστικούς κανόνες, για να ανεβάσουμε δήθεν τεχνητά το έλλειμμα. Η αλήθεια είναι ότι δεν γράφτηκαν στον προϋπολογισμό του 2003 ούτε τα σαράντα εννέα F16 αξίας 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ ούτε οι τέσσερις μονάδες των περιήμφων TOR M-1 αξίας 110.000.000 ευρώ, παρ'ότι είχαν παραληφθεί, ούτε η μία μονάδα PATRIOT αξίας 196.000.000 ευρώ, παρ'ότι είχε παραληφθεί, ούτε οι τέσσερις μονάδες SUPER PUMA αξίας 65.000.000 ευρώ, παρ'ότι είχαν παραληφθεί, ούτε οι δέκα μονάδες πυροβόλων αξίας 73.000.000 ευρώ είχαν καταγραφεί. Όλα αυτά θα έπρεπε να είχαν καταγραφεί, αν είχατε ακολουθήσει τη μεθοδολογία που λέτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Η πραγματικότητα είναι ότι δεν ακολουθούσατε καμία μεθοδολογία, ότι τα κρύβατε όλα. Είχατε αποκρύψει, μόνο για το 2003, παραλαβές οπλικών συστημάτων που ξεπερνούσαν την αξία 2.000.000.000 ευρώ. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είχαν παραληφθεί, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μήπως κακόπιστα εμφανίσαμε αυτές τις δαπάνες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησαν οι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ο εισηγητής και διάφοροι άλλοι συνάδελφοι, που επαναλαμβάνουν τους γνωστούς ισχυρισμούς, για την αλλαγή της αξιολόγησης στην πιστοληπτική μας ικανότητα. Αυτό που δεν μας έκαναν τον κόπο να εξηγήσουν είναι να επισημάνουν ότι στις δύο εκθέσεις που άλλαξαν την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας, αυτό που επισημαίνεται ως πρόβλημα είναι το γεγονός ότι αποκαλύφθηκε μία χειρότερη δημοσιονομική εικόνα απ' αυτήν που είχε

καλλιεργήσει η προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτό που δεν μας αποκαλύπτουν είναι ότι υπάρχει εμπιστοσύνη των αγορών, διότι παρά την αλλαγή στην αξιολόγηση από δύο από τους τρεις μεγάλους οίκους –ο τρίτος δεν άλλαξε την αξιολόγηση, μας διατήρησε σταθερούς- δεν υπήρξε καμία επίπτωση στα επιτόκια, τα οποία παρά τις μεταβολές στην αξιολόγηση δεν επηρεάστηκαν καθόλου. Αυτό είναι το μέτρο της εμπιστοσύνης που υπάρχει στο μέλλον της ελληνικής οικονομίας, αυτό είναι το μέτρο της εμπιστοσύνης που υπάρχει στην πολιτική μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η σημερινή Κυβέρνηση –και θα το καταλάβετε- είναι σταθερά προσανατολισμένη στη δημοσιονομική διαφάνεια. Όλοι οι πολιτικοί έχουμε υποχρέωση να λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, όλοι οι πολιτικοί έχουμε υποχρέωση να λέμε την αλήθεια στους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι συμμετέχουμε σ' έναν οργανισμό, το ευρωπαϊκό σύστημα, συμμετέχουμε στη ζώνη του ευρώ, όπου έχουμε όχι μόνο δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις.

Με το νέο Προϋπολογισμό δεν αποκαθιστούμε απλώς τη διαφάνεια, αλλά στοχεύουμε και στη μείωση του ελλείμματος, ώστε για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια να πέσει το έλλειμμα κάτω από το 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, από το 5,3% που βρίσκεται φέτος, σύμφωνα με την εκτίμηση του Προϋπολογισμού, να πάει στο 2,8% το 2005.

Επίσης επιδιώκουμε την ταχεία αποκλιμάκωση του χρέους. Είχαμε διαχρονικά εκθέσεις και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία και από άλλους διεθνείς οργανισμούς, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που αμφισβητούσαν την ποιότητα των δημοσιονομικών μας στοιχείων. Υπήρχαν δημοσιονομικά στοιχεία σε ταμειακή βάση, τα οποία έδειχναν πολύ μεγάλα ελλείμματα επί χρόνια. Υπήρχε μία δυναμική του χρέους, που σηματοδοτούσε ότι υπήρχε ένα οξύτατο δημοσιονομικό πρόβλημα και από την άλλη είχαμε τα επίσημα δημοσιονομικά στοιχεία, τα οποία παρουσιάζονταν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε άλλους οργανισμούς, που έδειχναν ότι τα ελλείμματα ήταν πολύ χαμηλά. Υπήρχε αυτή η τεράστια αναντιστοιχία που δεν μπορούσε να συνεχιστεί. Είχε φθάσει πια στο απροχώρητο και δημιουργούσε πολλές υποψίες σε όλους και αυτός είναι ο λόγος που η Ελλάδα, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία, προχώρησε στις αναπροσαρμογές που έγιναν.

Κατέθεσα στην επιτροπή, αλλά θέλω να καταθέσω και στην Ολομέλεια –διότι πολλοί συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση δείχνουν να την αγνοούν- την πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας αναφορικά με την αναθεώρηση των στοιχείων, που αποτελεί μομφή, απόλυτη μομφή για τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Αποκαλύπτει την αληθινή εικόνα της οικονομίας που επί χρόνια απέκρυβε το ΠΑΣΟΚ. Την έχω καταθέσει και την καταθέτω και πάλι. Καταθέτω και μία μετάφραση των βασικών της συμπερασμάτων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι λέει αυτή η έκθεση; Αυτή είναι η απογραφή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν έγινε από μας, έγινε από ανεξάρτητο οργανισμό, από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία. Στη σελίδα 2, λέει αυτή η έκθεση –και καταθέτω και τη μετάφραση των κύριων συμπερασμάτων- ότι η αξιοπιστία των ελληνικών δημοσιονομικών στοιχείων αποτέλεσε αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής από την EUROSTAT στο παρελθόν.

Τα στατιστικά θέματα της Ελλάδας αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεων με την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία περισσότερο από όλα τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι σχετικές αμφιβολίες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας διατυπώθηκαν πολλές φορές στο παρελθόν με υποσημειώσεις, με ιδιαίτερα σχόλια, με αστερίσκους στα δελτία Τύπου της.

Στη σελίδα 12, λέει ότι το 2002 έγινε αυτή η σημαντική αναθεώρηση των δημοσιονομικών στοιχείων, την οποία σας ανέφερα ήδη. Στη σελίδα 3, λέει ότι οι βασικοί λόγοι της αναθεώρη-

σης των ελληνικών στατιστικών στοιχείων μπορούν να συνοψισθούν σε τρία σημεία, πρώτον, στην ελλιπή καταγραφή των αμυντικών δαπανών –δεν αναφέρεται σε αλλαγή της μεθόδου, δεν αναφέρεται σε αλλαγή μεθοδολογίας, αναφέρεται σε ελλιπή καταγραφή, στο γεγονός ότι δεν γράφατε τις δαπάνες, αυτά που σας ανέφερα προηγουμένως- δεύτερον, στην υπερεκτίμηση του πλεονάσματος των ασφαλιστικών οργανισμών και τρίτον, στην αναθεώρηση προς τα κάτω των εκτιμήσεων για τα φορολογικά έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο φετινό Προϋπολογισμό και στην εκτέλεσή του. Διότι η παραποίηση των στοιχείων δεν αφορούσε μόνο στο παρελθόν, αφορούσε και τον προϋπολογισμό του 2004.

Οι στόχοι του προϋπολογισμού αυτού από την αρχή ήταν σε μη ρεαλιστική βάση. Το είχαμε τονίσει εδώ, σ' αυτήν τη συζήτηση, πέρυσι. Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του 2004 που ψηφίστηκε πέρυσι, η τότε κυβέρνηση προέβλεπε έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης, 1,2% του ΑΕΠ, για το 2004. Την ίδια στιγμή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τις προβλέψεις που έκανε τον Οκτώβριο, είχε κάνει την εκτίμηση ότι το έλλειμμα θα ήταν διπλάσιο από το 1,2%, δηλαδή 2,4% του ΑΕΠ. Δεν είδα, όμως, κανένα από τους συναδέλφους της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, που ήταν και στην τότε Βουλή, να κόπτεται και να λέει ότι δεν θα ψηφίσει τον προϋπολογισμό, επειδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμφισβητούσε την αξιοπιστία του. Κανένας σας δεν είπε τέτοιο πράγμα. Διότι ο προϋπολογισμός ψηφίζεται από τη Βουλή των Ελλήνων με βάση τα ελληνικά δεδομένα. Οι διεθνείς οργανισμοί μπορεί να κάνουν τις δικές τους προβλέψεις, αλλά κανένας σας δεν είχε πει τότε ότι δεν θα ψηφίσει τον προϋπολογισμό, επειδή προέβλεπε διπλάσιο έλλειμμα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον είχε στην ουσία απορρίψει. Διότι άκουσα και αυτά να λέγονται εδώ στη Βουλή.

Η σημερινή πραγματικότητα βεβαίως αποδεικνύεται πολύ χειρότερη, καθώς εκτιμάται ότι το έλλειμμα θα διαμορφωθεί στο 5,3%. Πού οφείλεται η εξέλιξη αυτή; Οφείλεται στο ότι ήρθε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ξαφνικά αποφάσισε να αυξήσει τις δημόσιες δαπάνες; Δεν οφείλεται σ' αυτό. Οφείλεται στο γεγονός ότι αναλάβατε προεκλογικά δεσμεύσεις, τις οποίες δεν είχατε την αξιοπρέπεια να καταγράψετε με ακρίβεια στον προϋπολογισμό. Ό,τι θέλατε γράφατε στον προϋπολογισμό και θα σας το αποδείξω λέξη προς λέξη με τα σημαντικότερα κονδύλια. Διότι δεν γράφατε τις αναγκαίες πιστώσεις για την κάλυψη ούτε των τρεχουσών υποχρεώσεων ούτε των υποχρεώσεων των προηγούμενων ετών του προϋπολογισμού.

Δεν καλύψατε τις δαπάνες στον προϋπολογισμό για τη διενέργεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Υπερεκτιμήσατε τα έσοδα και υποεκτιμήσατε τις δαπάνες για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ειδικά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ενώ επίσης υπερεκτιμήσατε την εισροή των πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έρχομαι τώρα αναλυτικά σ' ένα προς ένα τα σημεία.

Μισθοί και συντάξεις: Οι μισθοί και οι συντάξεις είναι ένα μέγεθος που μπορεί κανείς να το εκτιμήσει εύκολα, διότι είναι γνωστός ο αριθμός των εν ενεργεία υπαλλήλων, είναι γνωστές οι προσλήψεις, οι αποχωρήσεις, η εισοδηματική πολιτική και οι οποιεσδήποτε ωριμάνσεις. Είναι κάτι, όπου δεν μπορεί να έχεις μεγάλη απόκλιση. Το ίδιο ισχύει και με τους συνταξιούχους του δημοσίου. Ξέρουμε πόσοι είναι και τι συντάξεις παίρνουν. Θα μπορούσε να υπάρχει μία απόκλιση της τάξης του 0,5%.

Η απόκλιση στον προϋπολογισμό είναι 5,4%. Ούτε νέες προσλήψεις έγιναν ούτε νέες αυξήσεις δόθηκαν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Προβλέπατε στον Προϋπολογισμό του 2004 δαπάνες για μισθούς και συντάξεις, που έφθαναν στα 16,4 δισεκατομμύρια ευρώ και αποδεικνύεται ότι χρειάστηκαν για να πληρώσουν τους μισθούς και τις συντάξεις που είχαν προγραμματιστεί, 17,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Είχαμε δηλαδή μία συνειδητή υποεκτίμηση της δαπάνης για μισθούς και συντάξεις ύψους 881.000.000 ευρώ, για να φαίνεται καλύτερος ο Προϋπολογισμός. Αυτός, λοιπόν, είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους είναι μεγαλύτερο το έλλειμμα.

Δεύτερον, οι αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση προβλεπό-

ταν ότι θα ανέλθουν στα 1.650 εκατομμύρια ευρώ. Τώρα, εκ των υστέρων, αποδείχθηκε –και αυτό ήταν εύκολο να το μετρήσει κανείς– ότι θα διαμορφωθούν στα 2.090.000.000 ευρώ.

Οι υποχρεώσεις μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απόλυτα προσδιορισμένες. Είναι σαφείς και μπορεί να τις ξέρει κανείς εκ των προτέρων. Η αρμόδια Υπηρεσία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους παρακολουθεί τα θέματα αυτά, έχει επαρκή στοιχεία και μπορεί να τα προσδιορίσει με ακρίβεια. Και δεν υπήρξαν απρόβλεπτοι λόγοι, που να δικαιολογούν απόκλιση της τάξης του 27%. Πρόκειται και εδώ για μια καθαρή εκτίμηση της δαπάνης κατά 440.000.000 ευρώ, με απώτερο στόχο να φαίνεται ωραίος ο προϋπολογισμός, όταν τον καταθέσατε πέρυσι και ζητήσατε την ψήφισή του πέρυσι στη Βουλή.

Καμιά μέριμνα δεν είχε ληφθεί στον προϋπολογισμό, ειδικότερα στον τακτικό προϋπολογισμό, για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και κυρίως για την πρόσθετη αμοιβή του προσωπικού, που είχατε θεσμοθετήσει τη διατροφή και τη διαμονή του.

Είχατε εγγράψει ένα ποσό 140.000.000 ευρώ στον προϋπολογισμό, απλά έτσι ένα συμβολικό ποσό. Το τελικό ποσό διαμορφώθηκε στα 440.000.000 ευρώ, μια απόκλιση της τάξης των 300.000.000 ευρώ, περίπου για την ακρίβεια 297.000.000 ευρώ.

Για τον ΟΓΑ. Υποσχθήκατε προεκλογικά αύξηση στις συντάξεις. Δεν είναι δύσκολο κανείς να προϋπολογίσει τι θα στοίχιζε αυτή η αύξηση στις συντάξεις. Νομοθετήθηκε. Γράφτηκε, όμως, στον προϋπολογισμό; Όχι. Η δαπάνη για τις συντάξεις, για τα φάρμακα των αγροτών, που είναι απόλυτα μετρήσιμα μεγέθη, με ελάχιστη επιτρεπτή απόφαση δεν είχε γραφεί στον προϋπολογισμό. Φθάσαμε από μία πρόβλεψη 2.600.000.000 ευρώ στα 2.810.000.000 ευρώ. Είχατε υποεκτιμήσει τις δαπάνες κατά 200.000.000 ευρώ, γιατί δεν υπολογίσατε την αύξηση που δώσατε στις αγροτικές συντάξεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν είναι ότι έγινε κάτι εκ των υστέρων που άλλαξε τον προϋπολογισμό.

Οι εκλογές: Δεν ξέραμε ότι θα έχουμε εκλογές το 2004; Δεν ήταν γνωστές και προγραμματισμένες οι δύο εκλογικές αναμετρήσεις; Γνωστό είναι το τι συμβαίνει στις εκλογές και είναι γνωστό και το κόστος των εκλογών.

Είχε εγγραφεί στον προϋπολογισμό ένα ποσό μόλις 80.000.000 ευρώ. Και οι δύο εκλογές στοίχισαν 260.000.000 ευρώ. Υποεκτιμήσατε συνειδητά τις εκλογικές δαπάνες κατά 180.000.000 ευρώ. Γι' αυτό έχουμε αυτές τις αποκλίσεις στον προϋπολογισμό. Και τολμάτε και μας λέτε ότι φταίμε εμείς, που έπεσε έξω ο προϋπολογισμός του 2004;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε το θράσος να λέτε ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία και ότι δεν έκανε κάτι για να περιστείλει τις δαπάνες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι έπρεπε να κάνουμε; Να μην κάνουμε εκλογές; Τι έπρεπε να κάνουμε; Να μη δώσουμε τις αυξήσεις στους αγρότες; Τι έπρεπε να κάνουμε; Να μην πληρώσουμε τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων; Τι θέλατε ακριβώς να κάνουμε προκειμένου να μην πέσει έξω ο προϋπολογισμός που είχατε καταθέσει; Έπεσε έξω, διότι έτσι τον είχατε προγραμματίσει, για να πέσει έξω και να έρχεστε να λέτε αυτά που λέτε εδώ αυτές τις μέρες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κανένα στοιχείο δεν δικαιολογούσε την εγγραφή πιστώσεων στον Προϋπολογισμό για περιθαλψή των δημοσίων υπαλλήλων, που να είναι χαμηλότερες από τις πιστώσεις που είχαν εγγραφεί το 2003.

Επομένως στις δαπάνες που είχατε εγγράψει για νοσοκομειακή, φαρμακευτική και ιατρική περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων, έχουμε μια φανερή υποεκτίμηση της τάξεως του 20%, δηλαδή άλλα 153.000.000 ευρώ. Δεν ξέρατε τι θα ξοδεύαμε για την ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων; Το ξέρατε. Συνειδητά το υποεκτιμήσατε.

Το ίδιο κάνατε και με το ΕΚΑΣ. Ο αριθμός των δικαιούχων του ΕΚΑΣ είναι γνωστός. Δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για την απόκλιση της τάξης του 22%, που υπάρχει. Υπήρξε και εκεί μια συνειδητή υποεκτίμηση των δαπανών για το ΕΚΑΣ κατά

130.000.000 ευρώ. Οι δαπάνες ανήλθαν στα 718.000.000 ευρώ αντί 588.000.000 ευρώ, που είχαν εγγραφεί στον Προϋπολογισμό.

Όλα αυτά ήταν απόλυτα προσδιορισμένα. Μπορούσατε να ξέρετε εκ των προτέρων, όπως ξέρουμε και εμείς σήμερα, το τι θα στοίχιζε η πολιτική που εξαγγέλλατε. Και, όμως, προκειμένου να εμφανίσετε τον προϋπολογισμό με τον τρόπο που τον εμφανίσατε, δεν τα γράψατε. Γι' αυτό το έλλειμμα αποδεικνύεται μεγαλύτερο το 2004. Όχι γιατί έκανε λάθος κάτι η Νέα Δημοκρατία, αλλά διότι συνειδητά είχατε σχεδιάσει αυτόν τον προϋπολογισμό, προκειμένου να εξοικειωθεί. Συνειδητά υποεκτιμήσατε τις δαπάνες, συνειδητά υπερεκτιμήσατε τα έσοδα. Και οι ευθύνες για το δημοσιονομικό εκτροχιασμό σας ανήκουν αποκλειστικά. Ήσαστε αποκλειστικά υπεύθυνοι για τον προϋπολογισμό του 2004. Σας ανήκουν απολύτως. Σας τον χαρίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επειδή άκουσα ότι θα έπρεπε να είχαμε καταθέσει συμπληρωματικό Προϋπολογισμό, λέω το εξής: Τι να κάναμε δηλαδή; Να πάρουμε πίσω αυτά που είχαν θεσμοθετηθεί; Αυτό θέλατε; Να πάρουμε πίσω τις αυξήσεις των συντάξεων και των μισθών; Αυτό θέλατε από εμάς, για να βγαίνετε μετά να μας καταγγέλλετε ότι παίρνουμε πίσω τις αυξήσεις;

Θα ανατάξουμε την κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και θα την ανατάξουμε με τον Προϋπολογισμό του 2005, που είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ένας Προϋπολογισμός βάσει του οποίου και την οικονομική ανάπτυξη θα διατηρήσουμε και θα την ενισχύσουμε και το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης θα το μειώσουμε και το δημόσιο χρέος θα αποκλιμακωθεί. Οι δεσμεύσεις μας σταδιακά αρχίζουν και υλοποιούνται, σχετικά με την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων και οι τομείς πρώτης κυβερνητικής προτεραιότητας ενισχύονται.

Θα περιοριστεί το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης στο 2,8%. Θα είναι μια πολύ μεγάλη και φιλόδοξη μείωση αυτή που επιδιώκουμε. Είναι, όμως, κάτι εφικτό και επιδιώκουμε να το κάνουμε με ήπια προσαρμογή μέσα σ' ένα αναπτυξιακό περιβάλλον.

Η μεταβολή αυτή απεικονίζει την προσπάθεια που κάνουμε για δημοσιονομική εξυγίανση, για δημιουργία συνθηκών εμπιστοσύνης, σταθερότητας στην οικονομία. Στηριζόμαστε στην προσπάθεια περιορισμού της φοροδιαφυγής, στον εξορθολογισμό των δαπανών του δημοσίου, στην αποτελεσματικότερη διαχείριση πόρων, στον περιορισμό κάθε μορφής σπατάλης. Φαίνεται στον Προϋπολογισμό, τα αναλύσαμε και θα τα αναλύσουμε και τις επόμενες ημέρες. Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στην ενίσχυση των επενδύσεων, ιδιαίτερα των ιδιωτικών και κατ' επέκταση του ρυθμού ανάπτυξης. Και προβλέπεται ότι θα αποκλιμακωθεί και το δημόσιο χρέος, πραγματικά όχι πλασματικά, τον επόμενο χρόνο. Και στην κατεύθυνση αυτή συμβάλλουν μια σειρά από πολιτικές που περιέχει ο Προϋπολογισμός.

Κοιτάμε στο μέλλον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και με τις ως τώρα ενέργειες της Κυβέρνησης, τις οποίες με μηδενιστική διάθεση προσπάθησε να απαξιώσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, όχι μόνο αποκαταστήσαμε τη δημοσιονομική διαφάνεια, αλλά πήραμε πρωτοβουλίες που έλυσαν σημαντικά προβλήματα που μάστιζαν την κοινωνία. Λύσαμε το πρόβλημα με τα πανωτόκια. Αντιμετωπίσαμε άλλα προβλήματα του παρελθόντος, που ήταν οι φορολογικοί έλεγχοι για τις επιχειρήσεις που χρόνιζαν.

Πήραμε δύο μεγάλες πρωτοβουλίες τις τελευταίες εβδομάδες: φορολογική μεταρρύθμιση και αναπτυξιακός νόμος. Είναι πλέον νόμοι του κράτους. Και ο νέος φορολογικός νόμος είναι νόμος του κράτους και ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Η αναμόρφωση του φορολογικού μας συστήματος θα παίξει ένα καθοριστικό ρόλο στην ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας την οποία επιδιώκουμε για να αναζωογονήσουμε την οικονομία μας. Ο στόχος μας για το νέο φορολογικό πλαίσιο που δημιουργούμε και που διαμορφώθηκε μετά την ψήφιση αυτού του νόμου, είναι: απλότητα, διαφάνεια, αποτελεσματικότητα.

Όπως έχουμε τονίσει, η νέα αναπτυξιακή πορεία για τη χώρα πρέπει να βασιστεί κυρίως στις ιδιωτικές επενδύσεις και στην επιχειρηματικότητα του Έλληνα. Και αυτός είναι ένας από τους κυριότερους στόχους της φορολογικής μεταρρύθμισης. Διότι αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στην πραγματική τους διάσταση. Λαμβάνουμε υπόψη ένα σύνολο από παραμέτρους και οικονομικές και κοινωνικές και πολλές άλλες.

Τι κάναμε με το φορολογικό νόμο που ψηφίσαμε; Πρώτα απ' όλα αυξήσαμε το αφορολόγητο, προκειμένου ακριβώς να ενισχύσουμε τα χαμηλότερα εισοδήματα. Ο φόρος των φυσικών προσώπων, με την αύξηση του αφορολόγητου, μειώνεται έως και κατά 150 ευρώ, που ισοδυναμεί με αύξηση για τα χαμηλά εισοδήματα περίπου 1,5% στο ετήσιο διαθέσιμο εισόδημα. Δεν είναι ασήμαντο. Θα θέλαμε να είναι μεγαλύτερο. Υπήρχαν, όμως, αυτοί οι δημοσιονομικοί περιορισμοί.

Ενισχύουμε τους πολίτες που έχουν μεγαλύτερες ανάγκες, γιατί αφήσαμε εκπτώσεις φόρου για στεγαστικά, για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για ενοίκια.

Λάβαμε υπόψη μας, για πρώτη φορά, δυσάρεστες κοινωνικές πραγματικότητες, που είναι όμως πραγματικότητες. Για παράδειγμα, λάβαμε υπόψη μας τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά διαζευγμένων γονέων. Και δίνουμε φορολογική απαλλαγή και στους δύο γονείς για τη διατροφή των παιδιών. Ενισχύουμε την περιφέρεια με ειδικές φορολογικές απαλλαγές.

Υποστηρίζουμε την κοινωνική συνοχή, δίνοντας τη μεγαλύτερη έκπτωση στο φόρο για τις δαπάνες της ιδιωτικής ασφάλισης. Ενθαρρύνουμε και στηρίζουμε νέες επενδυτικές επιλογές με τις μεγάλες μειώσεις των φόρων που έγιναν για όλων των ειδών τις επιχειρήσεις, και τις Ο.Ε. και τις Ε.Ε. και τις Α.Ε. και τις Ε.Π.Ε. Τα ενισχυμένα φορολογικά κίνητρα θα ενισχύσουν και τις επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα. Θα βοηθήσουν την ανάπτυξη των επιχειρήσεων ώστε να δημιουργηθεί περισσότερος πλούτος στη χώρα.

Απλουστεύσαμε τις διαδικασίες των φορολογικών ελέγχων, ώστε να έχουμε ένα σύστημα πιο δίκαιο, πιο αποτελεσματικό. Και δίνουμε κίνητρα σημαντικά για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των επιχειρήσεων, για τις συγχωνεύσεις και για άλλες αλλαγές. Είναι μια τολμηρή πρωτοβουλία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φορολογική μεταρρύθμιση. Και έγινε σε μια περίοδο που υπήρχαν πολύ έντονες δημοσιονομικές δυσκολίες.

Παρά τις δημοσιονομικές δυσκολίες, καθορίσαμε πια την πορεία των φορολογικών συντελεστών για τα επόμενα τρία χρόνια. Ξέρουν πια οι επιχειρήσεις, μπορούν να προγραμματίσουν τις πρωτοβουλίες τους, τις επενδύσεις τους.

Και θα σας θυμίσω τι έλεγε πέρυσι ο τότε Πρωθυπουργός, ο οποίος μας ειρωνευόταν εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, στις 22 Δεκεμβρίου 2003. Θα το διαβάσω ακριβώς όπως το είπε: «Μειώνουμε τους φορολογικούς συντελεστές πολύ, λίγο; Εσείς θα τους μειώσετε περισσότερο; Ακούσαμε σήμερα ότι με το φορολογικό σας σύστημα θα επιβραβεύσετε την επιχειρηματικότητα. Δεν κατάλαβα τι θα πει αυτό ως προς τους συντελεστές». Αυτά έλεγε.

Ε, ναι λοιπόν! Εμείς τολμήσαμε, τους μειώσαμε τους συντελεστές κατά δέκα μονάδες για τις ΑΕ και τις ΕΠΕ, από το 35% στο 25%, κατά πέντε μονάδες για τις ΟΕ και τις ΕΕ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό που εσείς υποσχόσασταν για δέκα χρόνια και ποτέ δεν το πραγματοποιήσατε, εμείς το πραγματοποιήσαμε με το πρώτο φορολογικό νομοσχέδιο που φέραμε στη Βουλή. Το κάναμε πράξη μέσα σε εννέα μήνες με το νέο φορολογικό νόμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μήπως τώρα καταλαβαίνετε τι θα πει αυτό ως προς τους φορολογικούς συντελεστές ή μήπως θέλετε να το εξηγήσουμε περισσότερο;

Κυρίες και κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, φαίνεται πως δεν μαθαίνετε από τα λάθη σας, γιατί συνεχίζετε την κινδυνολογία. Τη συνεχίσατε και χθες. Μόλις χθες ήρθε εδώ ο κ. Χριστοδουλάκης και ανέφερε σε μια αποστροφή της ομιλίας του, την οποία μοίρασε και στον Τύπο, ότι η Κυβέρνηση θα αναγκαστεί να αυξήσει κατά 1% το συντελεστή του Φόρου Προστι-

θεμένης Αξίας, για να διορθώσει τη δημοσιονομική κατάσταση. Προφανώς, αυτή ήταν η κρυφή πολιτική του κόμματός τους, αυτή ήταν η κρυφή πολιτική του ΠΑΣΟΚ, αυτά μας επιφυλάσσετε, αν κερδίζατε τις εκλογές του Μαρτίου του 2004.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έτσι, θα αντιμετωπίζατε τη δυσχερή οικονομική κατάσταση στην οποία είχατε φέρει με την πολιτική σας τη χώρα. Αυτά σχεδιάζατε και τώρα θέλετε να πείτε ότι αυτά θα τα κάνουμε εμείς. Ε δεν θα τα κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι! Εμείς έχουμε άλλη πολιτική. Εμείς θα πάμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα μέσα από την ανάπτυξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένας δεύτερος πυλώνας της πρωτοβουλίας μας των τελευταίων μηνών, που είναι ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Είναι ένας νόμος που χαίρειόστηκε από όλη την Ελλάδα και ψηφίστηκε από τη Βουλή πριν από λίγες μέρες εδώ και κάνει πράξη την πολιτική μας για την ενίσχυση όχι μόνο του ιδιωτικού τομέα αλλά και της ελληνικής περιφέρειας. Διότι ο νέος αναπτυξιακός νόμος αποβλέπει ακριβώς σ' αυτό. Αποτελεί την πρώτη ολοκληρωμένη προσπάθεια εδώ και πολλά χρόνια να υπάρξει ένα καινούργιο πλαίσιο για την ενίσχυση της περιφερειακής συγκλίσης. Αποσκοπεί στη δημιουργία ενός ισχυρού πλαισίου κινήτρων και διαδικασιών. Είναι απλός, κατανοητός και εύληπτος για όλους. Είναι ένας ολοκληρωμένος και αυτοτελής νόμος που αλλάζει το τοπίο για την ελληνική περιφέρεια.

Πού στηρίζεται; Στηρίζεται στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας που είναι και η βασική επιδίωξή μας για το 2005. Για το 2005 έχουμε ήδη πει ότι θα είναι το έτος της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Στηρίζεται στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, στο να περιοριστούν οι περιφερειακές ανισότητες, δεν ενθαρρύνουμε την επιχειρηματικότητα, να βοηθήσουμε την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, να προστατεύσουμε το περιβάλλον.

Ποιες είναι οι κυριότερες καινοτομίες του; Τις είπαμε εδώ στη Βουλή. Δεν τις έχει καταλάβει η Αντιπολίτευση. Εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια για την ενίσχυση σε όλες τις περιφέρειες της χώρας βάσει των δυνατοτήτων που μας παρέιχε ο εγκεκριμένος χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων, ένας χάρτης που δυστυχώς, ενώ είχατε την ευκαιρία μέχρι το 2002 να τον βελτιώσετε, δεν το κάνατε. Χρηματοδοτούμε όλες τις επιχειρήσεις χωρίς να διακρίνουμε μεταξύ παλαιών και νέων, όπως γινόταν με τον παλιό αναπτυξιακό νόμο. Διότι εμείς ενισχύουμε πια επενδυτικά σχέδια, δεν ενισχύουμε επιχειρήσεις. Διευρύνουμε σημαντικά τις κατηγορίες των επιλέξιμων επενδύσεων και των δραστηριοτήτων. Δίνουμε έμφαση στην ποιότητα και στις νέες τεχνολογίες. Δίνουμε έμφαση στον τουρισμό. Επειδή μας κατηγορείτε για το θέμα της απασχόλησης και λέτε ότι δεν δίνουμε έμφαση στην απασχόληση, εισάγουμε για πρώτη φορά ειδικό κίνητρο για την επιδότηση του κόστους της δημιουργούμενης απασχόλησης. Δεν υπήρχε τέτοιο κίνητρο στο παρελθόν. Πρώτη φορά δημιουργείται και απλοποιούμε και κάνουμε πιο αντικειμενικές τις διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επίσης πήραμε και άλλες πρωτοβουλίες που δεν είδα να αναγνωρίζονται. Προχωρούμε με ένα νέο σχέδιο αποκρατικοποιήσεων. Τον επόμενο χρόνο προβλέπουμε αποκρατικοποιήσεις που θα φτάσουν τα 1600 εκατομμύρια ευρώ, 1,6 δισεκατομμύρια, περίπου 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος με διαφάνεια, με σεβασμό στα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου, με σεβασμό στα συμφέροντα των εργαζομένων. Εγκαταλείπουμε τη στενή ταμειακή λογική που κυριάρχησε ως τώρα, που δεν γίνονταν παρά απλές μετοχοποιήσεις, και υιοθετούμε μεθόδους που θα συνδέουν τις αποκρατικοποιήσεις με τις επενδύσεις και με την ανάπτυξη.

Ήδη δώσαμε δείγματα γραφής. Κάναμε δυο σημαντικές αποκρατικοποιήσεις. Η τελευταία μάλιστα αποκρατικοποίηση, η πλήρης αποκρατικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας ήταν ιστορική για τη χώρα, διότι ήταν η πρώτη φορά εδώ και πάρα πάρα πολλά χρόνια που το δημόσιο δεν έχει μια μετοχή πια στην Εθνική Τράπεζα.

Και έγιναν και οι δυο αποκρατικοποιήσεις που κάναμε -και

των ΕΛΠΕ και της Εθνικής Τράπεζας- με απόλυτη διαφάνεια, με την ανώτατη δυνατή τιμή, χωρίς να υπάρξουν οι παρενέργειες που είχαν υπάρξει στο παρελθόν, με υποτιμήσεις των μετοχών λίγο πριν από την αποκρατικοποίηση, με φήμες που είχαν διασπαρεί στο παρελθόν σε ανάλογες περιπτώσεις. Έγιναν όλα ξαφνικά με απόλυτη διαφάνεια χωρίς να ανοίξει μύτη. Διότι επιλέγουμε και το χρόνο και τις διαδικασίες και τις μεθόδους της αποκρατικοποίησης, ώστε να μεγιστοποιούμε τα οφέλη για την κοινωνία και να αποφεύγουμε ανεπιθύμητες παρενέργειες και διαταραχές. Και σε αυτό το πλαίσιο είναι ιδιαίτερα σημαντικό να μεγιστοποιείται η αξία των εταιρειών του δημοσίου πριν από τη διενέργεια της αποκρατικοποίησης, για να υπάρχει το καλύτερο δυνατό οικονομικό αποτέλεσμα. Ξέρουμε όλοι ότι οι αγορές είναι ρευστές, ξέρουμε όλοι ότι η ελληνική οικονομία είναι μια μικρή οικονομία και έχει κάποια ειδικά χαρακτηριστικά. Οφείλει, λοιπόν, κανείς να αξιοποιεί κατά περίπτωση όλες τις μεθόδους αποκρατικοποίησης: στρατηγικές συμμαχίες, πλήρεις αποκρατικοποιήσεις, μετοχοποιήσεις, συμβάσεις παραχώρησης, συμπράξεις δημοσίου με ιδιωτικό τομέα.

Και στο εξής, τον επόμενο χρόνο, θα δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτές τις συμπράξεις του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα γιατί τόσα χρόνια δεν έχει γίνει ουσιαστικά τίποτα, παρά μόνο μερικά μεγάλα έργα, πολλά από τα οποία είχαν ξεκινήσει και από την προηγούμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Φέρνουμε στη Βουλή τους πρώτους μήνες του 2005 ένα σύγχρονο και ευέλικτο θεσμικό πλαίσιο για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Πρωθούμε επίσης, από τις αρχές του χρόνου, την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου: τα ολυμπιακά ακίνητα, τα τουριστικά ακίνητα και τα άλλα ακίνητα του δημοσίου. Μέσα από συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα αποσκοπούμε στη δραστική μεταβολή του πλαισίου των αποκρατικοποιήσεων στη χώρα μας, ώστε να μπορεί ο δημόσιος μαζί με τον ιδιωτικό τομέα να βοηθούν την ανάπτυξη της χώρας. Διότι στόχος μας είναι να κινητοποιήσουμε και τα ελληνικά αλλά και τα διεθνή

κεφάλαια για να δώσουμε μια νέα ώθηση στην οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κλείσω θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που απασχόλησε τη συζήτηση μέχρι τώρα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Ελλάδα αποτελεί ισότιμο μέλος της Ευρωζώνης με τα ίδια δικαιώματα αλλά και τις ίδιες υποχρεώσεις που έχουν και οι υπόλοιποι εταίροι μας. Είναι γνωστό σε όλους ότι βρίσκεται μια συζήτηση σε εξέλιξη για την αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ωστόσο, μέχρι να ολοκληρωθεί αυτή η συζήτηση, οφείλουμε να συμμορφωνόμαστε με τους κανόνες του συμφώνου. Το άρθρο 104 της Συνθήκης περιγράφει τη διαδικασία με την οποία αντιμετωπίζονται τα κράτη-μέλη όταν βρίσκονται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, δηλαδή, πάνω από 3%. Σ' αυτήν τη διαδικασία βρίσκονται τα τελευταία χρόνια δυστυχώς αρκετά κράτη-μέλη και μετά την αναθεώρηση των δημοσιονομικών στοιχείων διαπιστώθηκε ότι σ' αυτήν την κατηγορία ανήκει και η Ελλάδα.

Έχουμε ήδη πάρει μια σύσταση από τον Ιούλιο όταν διαπιστώθηκε η ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος για το 2003 και ανακοινώσαμε τα μέτρα που ήδη λάβαμε και τα οποία περιλαμβάνονται και στον Προϋπολογισμό. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι, όπως πάντα, πιο συντηρητική στις προβλέψεις της. Αυτό δεν είναι πρωτοφανές. Και πέρυσι προέβλεπε διπλάσιο έλλειμμα απ' ό,τι προέβλεπε ο ελληνικός προϋπολογισμός. Και φέτος εκφράζει πράγματι κάποιες αμφιβολίες με τις προβλέψεις που έχει κάνει επισήμως –και τις προβλέψεις αυτές θα τις καταθέσω και για πέρυσι και για φέτος προκειμένου να είναι γνωστές στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όπως θα καταθέσω και τις υποεκτιμήσεις που είχαν γίνει στον προϋπολογισμό για το 2004- αναγνωρίζει όμως στις προβλέψεις της αυτές η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι θα υπάρξει μια σημαντική μείωση του ελλείμματος τον επόμενο χρόνο κατά 2% περίπου του ΑΕΠ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το σημαντικό είναι ότι καθώς βρίσκεται σε εξέλιξη η συζήτηση για την αναθεώρηση του Συμφώνου είναι δεδομένο, διότι ήδη έχει ανακοινωθεί από τον αρμόδιο Κοινοτικό Επίτροπο και έχει γίνει μια πρώτη συζήτηση στην Ευρωζώνη, ότι η Ελλάδα ακόμα και αν δεν τα καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα κατά το 2005 κάτω από το 3% θα έχει έναν ακόμη χρόνο προκειμένου να ολοκληρώσει την προσαρμογή των ελλειμμάτων και του χρέους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εμείς πιστεύουμε ότι οι στόχοι μας θα υλοποιηθούν. Και δεν υπάρχει καμία περίπτωση να πάρουμε νέα μέτρα τα οποία θα είναι δυσάρεστα για τους φορολογουμένους και για τους πολίτες αυτής της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Προχωρούμε με βάση το πρόγραμμά μας, με βάση τον Προϋπολογισμό που έχουμε καταθέσει. Θα επιτύχουμε, πιστεύω, να περιορίσουμε το έλλειμμα κάτω από το 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και να έχουμε και έναν υψηλό ρυθμό ανάπτυξης.

Αυτή είναι η πολιτική μας και αυτή θέτουμε ενώπιε της ψήφησης του Προϋπολογισμού ενώπιόν σας προκειμένου να έχουμε την εμπιστοσύνη σας.

Ο φετινός Προϋπολογισμός δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι είναι φιλόδοξος. Είναι ένας από τους πιο κρίσιμους των τελευταίων ετών, διότι αποδείχθηκε ότι τα τελευταία χρόνια είχε εκτροχιαστεί η δημοσιονομική κατάσταση. Είναι ένας Προϋπολογισμός που είναι σχεδιασμένος να αντιμετωπίσει τη δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση που παραλάβαμε και να δώσει μία αναπτυξιακή καινούργια ώθηση στην οικονομία μας.

Θέλουμε μία ανταγωνιστική οικονομία. Θέλουμε μία εξωστρεφή οικονομία. Θέλουμε μία οικονομία που να στηρίζεται στις δικές της δυνάμεις και όχι σε δανεικά. Θέλουμε μία οικονομία δυναμική που να δημιουργεί δουλειές για όλους. Θέλουμε ανάπτυξη για όλους και για όλη την Ελλάδα, για κάθε περιφέρεια, για κάθε νομό, για κάθε πόλη, για κάθε συμπολίτη μας, για όλους και για όλες.

Αυτοί είναι οι στόχοι μας και αυτούς τους στόχους επιδιώκουμε μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Είναι ένα πρώτο βήμα ασφαλώς ο Προϋπολογισμός. Μαζί με τη φορολογική μεταρρύθμιση, μαζί με τις αποκρατικοποιήσεις, μαζί με το νέο αναπτυξιακό νόμο δείχνει ότι η πολιτική μας είναι σταθερά προσανατολισμένη στην ανάπτυξη, στην απασχόληση, στην κοινωνική συνοχή. Αποτελεί ένα πρώτο βήμα για να βγει η Ελλάδα από το τέλμα στο οποίο βρέθηκε, εξαιτίας της αδιέξοδης πολιτικής του πρόσφατου παρελθόντος, για να ξεφύγει από τη σταθερότητα της τελευταίας θέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να αρχίσει σιγά-σιγά να ανεβαίνει με αισιοδοξία τα σκαλοπάτια, για να αρχίσει και πάλι να συγκλίνει με την Ευρώπη.

Η πολιτική μας είναι μία πολιτική αξιοποίησης των μεγάλων ευκαιριών και των μεγάλων δυνατοτήτων της χώρας. Δεν θα αφήσουμε τις ευκαιρίες να πάνε χαμένες. Θα τις αξιοποιήσουμε, διότι προχωρούμε μπροστά με πίστη και με αισιοδοξία.

Σας καλώ όλους να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό του 2005, τον Προϋπολογισμό της διαφάνειας, τον Προϋπολογισμό της ανάπτυξης, τον Προϋπολογισμό της νέας αρχής για την Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χαράλαμπος Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι όντως προσηλωμένη στο μέλλον. Αυτό αποδεικνύεται εκ του γεγονότος ότι ο Υπουργός της Οικονομίας στην πενήνταλεπτη ομιλία του χρειάστηκε να δαπανήσει τα σαράντα λεπτά μιλώντας για το παρελθόν και τα δέκα λεπτά για το τι προτίθεται να κάνει στο μέλλον.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είστε υπερβολικός. Δεν είναι

σωστό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Είπε ο Υπουργός της Οικονομίας με έμφαση, μιλώντας για τα θέματα της απογραφής, ότι πρέπει οι πολιτικοί να λένε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και φαντάζομαι ότι κανένας δεν διαφωνεί μ' αυτήν την αυτονόητη αρχή.

Φοβάμαι, όμως, ότι ο πρώτος διακηρύσσει είναι αυτός ο οποίος ακυρώνει την αρχή που διακηρύσσει. Και θα σας εξηγήσω γιατί.

Χθες ακούσαμε τον Υφυπουργό Οικονομικών να παρουσιάζει έναν κατάλογο κρυφών χρεών και ελλειμμάτων που αφορούσε παραληφθέντες στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Σήμερα ακούσαμε τον Υπουργό της Οικονομίας να λέει, ισχυριζόμενος ότι υπερασπίζεται την αλήθεια, πως σαράντα ένα F-16 παρελήφθησαν και δεν ενεγράφησαν ως αμυντική δαπάνη, ότι συστοιχία TOR παρελήφθη και δεν ενεγράφη, σειρά SUPER-PUMA παρελήφθησαν μέχρι το 2003 και δεν ενεγράφησαν ως αμυντική δαπάνη. Ισχυρίστηκε δηλαδή ότι υπήρχε απόκρυψη δαπανών για τις παραλαβές εξοπλιστικών συστημάτων.

Όταν τον περασμένο Μάρτιο και Απρίλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησε η Κυβέρνηση την αρχή της απογραφής, επικαλέστηκε στην Κομισιόν ότι δεν μπορεί να προσδιορίσει τους χρόνους για παραληφθέντα εξοπλιστικά συστήματα ούτε μπορεί να προσδιορίσει μελλοντικούς χρόνους παραλαβής εξοπλιστικών συστημάτων και γι' αυτό ακριβώς ζητούσε να αλλάξει η λογιστική μεθοδολογία ώστε οι πληρωμές να γίνονται σε ταμειακή βάση. Το ερώτημα: Εάν το Μάρτιο δεν μπορούσε να προσδιορίσει χρόνους παραλαβής στο παρελθόν και δεν μπορούσε επίσης να προσδιορίσει χρόνους παραλαβής στο μέλλον, τότε γιατί χθες, αλλά πιο μπροστά, είχε τη δυνατότητα να απარიθμεί εξοπλιστικά συστήματα, που παρελήφθησαν και για τα οποία όμως περιέργως δεν μπορούσε να ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία τον περασμένο Μάρτιο; Πότε έλεγε αλήθεια; Όταν το Μάρτιο δήλωνε ότι δεν γνωρίζει παραλαβές, άρα πρέπει να αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού των αμυντικών δαπανών ή τώρα που προσδιορίζει με ακρίβεια πότε παραλήφθηκαν τα εξοπλιστικά συστήματα; Ποιος λέει την αλήθεια;

Δεύτερον: Είπε ο κύριος Υπουργός Οικονομίας, πάλι βεβαίως υπερασπιζόμενος την αλήθεια, ότι η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία –σημείωσα ακριβώς τους λόγους του– έκανε την απογραφή. Γιατί σπεύδει να διαψευστεί ο κύριος Υπουργός της Οικονομίας από τον Πρωθυπουργό, από τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης; Διαβάζω από το κείμενο των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης. Λέει ο κ. Καραμανλής: «Ηδη έχει δοθεί εντολή στις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών να προχωρήσουν στη σύνταξη πλήρους και αντικειμενικής μελέτης για την κατάσταση της οικονομίας και ιδιαίτερα για τα δημόσια οικονομικά, στο πλαίσιο της επιχειρούμενης απογραφής».

Ο Πρωθυπουργός, λοιπόν, αναγγέλλει ήδη εγκαίρως ότι οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών πήραν την εντολή να κάνουν την απογραφή. Και βάσει αυτής της μελέτης εξηγήτη από την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία να αλλάξει λογιστικές μεθοδολογίες και προσεγγίσεις. Έτσι εξηγείται γιατί ο κ. Αλμούνια εδέχθη όσα εξήγησε η ελληνική Κυβέρνηση. Κι έτσι ακριβώς εξηγείται γιατί ο κ. Αλμούνια βρίσκεται σε σύγκρουση με τη λογιστική τακτοποίηση που αποδέχθηκε ο κ. Σόλμπερ το Νοέμβριο του 2002.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω τι θέμα άνοιξε με την απογραφή η Κυβέρνηση: Το Νοέμβριο του 2002, για όλα τα προηγούμενα χρόνια μέχρι και το 2002, έκλεισε οριστικά η αναταξινόμηση των βασικών λογιστικών μεγεθών με ελάχιστες αποκλίσεις. Την ημέρα που έκλεισε σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία ο αρμόδιος Επίτροπος, ο κ. Σόλμπερ, δήλωσε ότι είναι απολύτως ικανοποιημένος. Και την ίδια μέρα ο οίκος Moody's αναβάθμισε την ελληνική οικονομία.

Άρα, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία, η Κομισιόν, οι υπηρεσίες της Κοινότητας, θεωρούν ότι η λογιστική αναταξινόμηση τελείωσε το Νοέμβριο του 2002. Και το ερώτημα που προκύπτει ενώπιον του ελληνικού λαού και της Εθνικής Αντιπροσωπείας είναι τι είναι αυτό που υποχρέωσε την Κυβέρνηση να μειώσει το κύρος και τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας και να ζητήσει νέα λογιστική αναταξινόμηση, η οποία οδήγησε στα γνωστά προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει ο Προϋπολογισμός του 2005;

Και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μερικά σχόλια που αφορούν τον ίδιο τον Προϋπολογισμό:

Ο Προϋπολογισμός αυτός, για τον οποίον αρκετοί συνάδελφοι δηλώνουν την περηφάνια τους γιατί είναι ο πρώτος της Νέας Δημοκρατίας -σας διαβεβαιώνω ότι θα ήθελα να συμμεριστώ τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους- είναι ο πρώτος για τον οποίον ήδη κατά την ψήφισή του γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί αξιοπιστως να εκτελεστεί. Γνωρίζουμε ήδη ότι στο πρώτο εξάμηνο του οικονομικού έτους θα προστρέξει η Κυβέρνηση σε αναθεώρηση όλων των στοιχείων. Επιτρέψτε μου να το θεμελιώσω αυτό:

Ας πάρουμε μια βασική υπόθεση που κάνει ο Προϋπολογισμός, σύμφωνα με τα στοιχεία τα δικά σας, για να δούμε γιατί θα είναι ανεκτέλεστος και θα οδηγηθεί σε αναθεώρηση: Μια από τις βασικές υποθέσεις του Προϋπολογισμού του 2005 είναι ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα είναι 3,9% για το 2005. Όλοι όμως οι παράγοντες που διαμορφώνουν το ρυθμό ανάπτυξης, δηλαδή ιδιωτική κατανάλωση, δημόσια κατανάλωση, επενδύσεις και εξαγωγές προβλέπονται από τον Προϋπολογισμό μειωμένοι σε σχέση με τους ίδιους παράγοντες του 2004.

Για παράδειγμα, προβλέπεται από τους πίνακες που συνετάχθησαν για τον Προϋπολογισμό ότι η ιδιωτική κατανάλωση θα είναι μειωμένη σε σχέση με το 2004 κατά -0,1%. Η δημόσια κατανάλωση κατά -4%. Οι επενδύσεις κατά -1,7%. Οι εξαγωγές κατά -1%.

Ερώτημα: Αν όλοι οι συντελεστές που διαμορφώνουν το ρυθμό ανάπτυξης θα είναι μειωμένοι σε σχέση με το 2004, πλην ίσως των εισαγωγών, τότε πώς θα επιτευχθεί αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης; Πώς είναι δυνατό, δηλαδή, να φθάσουμε σε ρυθμό ανάπτυξης 3,9%; Γι' αυτό ακριβώς διεθνείς οργανισμοί και οικίς αξιολόγησης προβλέπουν ότι ο ρυθμός ανάπτυξης για το 2005 δεν θα είναι όπως προβλέπει η Κυβέρνηση 3,9%, αλλά κοντά στο 3%. Πρόσφατα ο ΟΟΣΑ προέβλεψε ρυθμό ανάπτυξης 3,2%.

Δεύτερη υπόθεση εργασίας. Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι διά του Προϋπολογισμού του 2005 θα υπάρξει μείωση του ελλείμματος ως ποσοστού επί του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ένας από τους λόγους που θα οδηγήσει στη μείωση του ελλείμματος είναι η μείωση του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης. Αλλά για να μειωθεί το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι αυτά που προβλέπονται ως έσοδα θα εισπραχθούν. Θα εισπραχθούν όμως τα έσοδα ή υπάρχει μεγάλη επισφάλεια που δεν οδηγεί τελικά στη μείωση του ελλείμματος;

Φέτος ο Τακτικός Προϋπολογισμός έχει υστέρηση εσόδων 800.000.000 ευρώ. Ο Προϋπολογισμός του 2005 προβλέπει επιπλέον ρυθμό είσπραξης εσόδων 7,4%. Για να αυξηθούν τα έσοδα και να αναπληρωθούν οι απώλειες των 800.000.000, με δεδομένο ότι άλλαξε η βάση για το 2005, ο πραγματικός ρυθμός είσπραξης εσόδων πρέπει να είναι 9,4% δηλαδή, δύο μονάδες παραπάνω από αυτά που προβλέπει ο Προϋπολογισμός. Ερώτημα: Αν στη δεύτερη υπόθεση εργασίας για τη μείωση του ελλείμματος θα έπρεπε να έχουμε αύξηση εσόδων στο 9,4%, ενώ προβλέπεται 7,4%, πώς θα είναι αξιόπιστος στην εκτέλεσή του ο Προϋπολογισμός;

Υπόθεση εργασίας τρίτη. Προβλέπεται στον κατατεθέντα Προϋπολογισμό ότι το δημόσιο χρέος θα μειωθεί ως ποσοστό λόγους που, κατά την εκτίμηση της Κυβέρνησης, θα βοηθήσει στη μείωση του δημοσίου χρέους είναι τα έσοδα από αποκρατικοποιήσεις της τάξης των 1.010 εκατομμυρίων δραχμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκρύπτει η «διαφανής» Κυβέρνηση ότι πρέπει να χρηματοδοτήσει, πάλι από αποκρατικοποιήσεις, με 590.000.000 ευρώ δαπάνες ασφαλιστικών ταμείων, όπως είναι τα ασφαλιστικά ταμεία της ΔΕΗ και του ΟΤΕ. Άρα, φυσιολογικά θα έπρεπε να προβλέπεται κονδύλι στο Προϋπολογισμό της τάξης των 1.600 εκατομμυρίων ευρώ, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην απαίτηση της μείωσης του δημοσίου χρέους. Αλλά παρ' όλα αυτά, προβλέπονται 1.010 εκατομμύρια ευρώ και αποκρύπτεται ότι πρέπει να χρηματοδοτηθούν δαπάνες συγκεκριμένων ασφαλιστικών ταμείων. Άρα, λοιπόν, ισχυρίζομαι και ισχυριζόμαστε βασίμως ότι ο Προϋπολογισμός αυτός δεν μπορεί να εκτελεστεί, γι' αυτό και θα υποχρεωθεί η Κυβέρνηση σε αναθεώρηση.

Έρχομαι τώρα σε κάτι που υποσχέθηκα στον Υπουργό Οικονομίας πριν λίγες εβδομάδες. Του είχα πει ότι θα παρουσιάσω -δεν προλαβαίνω στο λίγο χρόνο που έχω να το κάνω για όλα- αυτά που υπεσχέθη προεκλογικώς η Νέα Δημοκρατία, αυτά που περιελήφθησαν στις προγραμματικές δηλώσεις συγκριτικά με την εφαρμοζόμενη σήμερα πολιτική από τη Νέα Δημοκρατία. Λέει, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός στο κείμενο των προγραμματικών δηλώσεων: «Στο ξεκίνημα της νέας πορείας είναι ανάγκη να αποκατασταθεί η διαφάνεια στους λογαριασμούς του δημοσίου». Συνεχίζει ο κ. Καραμανλής: «Να μπει τέλος στην αλόγιστη αύξηση των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου». Μάλιστα.

Για να δούμε τώρα τα της διαφάνειας των λογαριασμών. Πρόκειται για διαφάνεια των λογαριασμών, όταν δεν περιλαμβάνονται πιστώσεις για την πρόσληψη δεκατριών χιλιάδων από μων μερικής απασχόλησης; Καμία πρόβλεψη. Πρόκειται για διαφάνεια λογαριασμών, όταν δεν προβλέπεται καμία πίστωση για την πρόσληψη εκπαιδευτικών ή των συμβασιούχων που θα μονιμοποιηθούν; Πρόκειται για διαφάνεια λογαριασμών, όταν παλιές οφειλές της ΚΑΠ δεν περιλαμβάνονται στον Προϋπολογισμό του 2005; Πρόκειται για διαφάνεια λογαριασμών, όταν δεν εγγράφεται τίποτε για τα χρέη των νοσοκομείων; Τίποτε απολύτως.

Σας θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία είχε στηρίξει ολόκληρη βιομηχανία καταγγελιών για τους λεγόμενους ειδικούς λογαριασμούς και τα διπλά βιβλία. Ε, λοιπόν, σας διαβεβαιώνω ότι στον Προϋπολογισμό που θα ψηφίσετε οι ίδιοι ακριβώς ειδικοί λογαριασμοί όχι μόνο δεν καταργούνται αλλά αυξάνονται προς όφελος της «μεγάλης διαφάνειας» που θέλετε να εφαρμόσετε.

Θα μείνω λίγο σε ορισμένα στοιχεία απ' αυτά που έδωσα για τη διαφάνεια των λογαριασμών. Το κονδύλι που προβλέπεται για τις προσλήψεις είναι μόλις 70.000.000 ευρώ. Μόνο για τους δεκατρείς χιλιάδες υπαλλήλους μερικής απασχόλησης που πρέπει να προσλάβετε το Υπουργείο Εσωτερικών χρειάζονται 90.000.000 ευρώ. Γιατί δεν τα γράφετε, κύριε Υπουργέ; Οι έξι χιλιάδες εκπαιδευτικοί πώς θα πληρωθούν; Δεν υπάρχει εγγραφή κονδυλίου. Τι θα γίνει μ' αυτούς που πρόκειται να μονιμοποιηθούν εκ των συμβασιούχων, όσοι είναι αυτοί; Γιατί δεν εγγράφεται κονδύλι για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, σύμφωνα με όσα διακηρύξατε υπέρ των λογαριασμών που πρέπει να της αποδοθούν;

Θα επιμείνω όμως σε κάτι που αφορά τα χρέη των νοσοκομείων. Ξέρετε, συμβαίνει στον Προϋπολογισμό να μην εγγράφεται τίποτα για την αντιμετώπιση των χρεών των νοσοκομείων, όταν πριν από λίγες μέρες στο νόμο για τα διεθνή λογιστικά πρότυπα η Κυβέρνηση ψήφισε διάταξη με την οποία της επιτρέπεται να αξιοποιήσει μέρος των αποθεματικών του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων για να χρηματοδοτήσει χρέη νοσοκομείων. Ποιο είναι το μέρος του αποθεματικού που πρόκειται να χρηματοδοτήσει τα χρέη των νοσοκομείων; Γιατί δεν έχουμε καμία αναφορά και καμία εγγραφή στον Προϋπολογισμό ενώ προβλέπεται από διάταξή σας; Και το κυριότερο ερώτημα: Εσείς που είστε υπέρ της διαφάνειας, γιατί εφαρμόζετε αυτά για τα οποία κατηγορείτε τους πολιτικούς σας αντιπάλους;

Διεγράφησαν 345.000.000 ευρώ από τον Προϋπολογισμό, διεγράφησαν με απαίτηση της Κυβέρνησης από τη EUROSTAT. Ήταν 345.000.000 ευρώ έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού

του 2003 από τη μείωση των μετοχών Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου που η Κυβέρνηση τα χρησιμοποιούσε για ανάλογες δαπάνες όπως είναι τα χρέη των νοσοκομείων. Έρχεται μετά, αφού κατάλαβε το λάθος της και λέει η Κυβέρνηση, θα αλλάξω το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, θα προβλέψω αξιοποίηση των αποθεματικών του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων για να πληρώσω χρέη στα νοσοκομεία. Αυτή είναι η δόξα της διαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εάν μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά για να ολοκληρώσω. Δεν θα αργήσω, θα κλείσω σύντομα.

Διακηρύσσει στο προεκλογικό της πρόγραμμα η Νέα Δημοκρατία: Αύξηση του ΕΚΑΣ από 140 ευρώ σε 230 ευρώ στο τέλος του 2008. Αύξηση της προνοιακής σύνταξης του αγρότη από 200 ευρώ σε 330 ευρώ το 2008. Επαναλαμβάνει ακριβώς το ίδιο ο Πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις. Τι γίνεται; Εάν έπρεπε να αυξηθεί, σύμφωνα με τις προβλέψεις του προεκλογικού προγράμματος μέχρι τέλος του 2008 η αγροτική σύνταξη, θα έπρεπε να έχουμε 33 ευρώ ετησίως προβλεπόμενα στον Προϋπολογισμό. Ήδη ξεκινάμε με 21 ευρώ. Άρα δεν πρόκειται να καλυφθεί η πρόβλεψη της Νέας Δημοκρατίας. Εάν έπρεπε να αυξηθεί το ΕΚΑΣ, όπως προεκλογικά υποσχέθηκε η Νέα Δημοκρατία, θα έπρεπε να έχουμε 23 ευρώ πρόβλεψη ξεκινώντας από τον Προϋπολογισμό του 2005. Δεν έχουμε 23 ευρώ, έχουμε 15 ευρώ. Άρα δεν πρόκειται να καλυφθεί τίποτα απ' αυτά τα οποία υπεσχέθη.

Λέει στο προεκλογικό της πρόγραμμα η Νέα Δημοκρατία: «Δική μας επιδίωξη είναι μία φορολογική μεταχείριση των πολιτών ελαφρύτερη». Και το επαναλαμβάνει δύο φορές ότι πρέπει σταδιακά να μειωθεί το φορολογικό βάρος και μάλιστα με επεμβάσεις σε αφορολόγητα ποσά κλπ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πάρουμε ως υπόθεση εργασίας ότι ο Προϋπολογισμός θα δώσει ονομαστική αύξηση σε μισθούς και συντάξεις 3,6%, επειδή δεν τιμαριθμοποιείται η φορολογική κλίμακα, η φορολογική επιβάρυνση ενός εκάστου μισθωτού και συνταξιούχου θα είναι 6,17% από την ονομαστική αύξηση κατά 3,6%. Θα είναι δε χειρότερη η φορολογική του επιβάρυνση, περίπου 11%, εάν όπως προέβλεπε το προσχέδιο του Προϋπολογισμού, έχουμε μία αύξηση της τάξης του 5,9% στους μισθούς.

Υποσχεθήκατε πάταξη της φοροδιαφυγής. Ποια πάταξη της φοροδιαφυγής, όταν πριν από λίγο ψηφίσατε συγκεκριμένη διάταξη με την οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταργείται διάταξη του ν. 2214/94, το άρθρο 24, σύμφωνα με το οποίο προβλεπόταν ότι οι μετοχές των ανωνύμων εταιρειών που το κεφάλαιό τους είναι επενδεδυμένο σε ακίνητα σε ποσοστό πάνω από 60% θα έχουν ονομαστικοποιημένες μετοχές;

Εσείς, λοιπόν, που διακηρύσσετε ότι είστε υπέρ της διαφάνειας και κατά της φοροδιαφυγής, καταργήσατε τη διάταξη και δίνετε τη δυνατότητα σε εταιρείες και στους ιδιοκτήτες πολυτελών κατοικιών να μπορούν να μεταβιβάζουν χωρίς να έχουν την παραμικρή φορολογική επιβάρυνση.

Σε ό,τι αφορά την αυστηρότητα των ποινών που διακηρύσσετε στο πρόγραμμά σας, ότι δηλαδή θέλετε αυστηρότητα των φορολογικών ποινών, σας θυμίζω το εξής: Προβλεπόταν μέχρι χθες για τα ιατρικά εργαστήρια που υποπίπτουν σε φορολογικές απάτες ότι διακόπτεται η σύμβασή τους με τον ασφαλιστικό οργανισμό. Καταργείτε τελικά αυτήν τη διάταξη, και επιτρέπετε σε γιατρούς και εργαστήρια τα οποία κάνουν φορολογικές απάτες να συνεχίζουν τις συμβάσεις τους με τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτή είναι η επιβάρυνση των ποινών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι αρετή του πολιτικού λόγου, πρέπει να είναι η αλήθεια και η παρησία. Φοβάμαι όμως ότι οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας και οι Υπουργοί της επικαλούνται μεν αυτές τις αρχές, γιατί έχουν στο μυαλό τους με την πολιτική τους πράξη να τις παραβιάζουν. Από πιστεύω ότι θα κριθεί πολύ σύντομα από τον ελληνικό λαό. Πάντως, κρίνεται σήμερα από εμάς στο ελληνικό κοινοβούλιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών για μία πολύ σύντομη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν θα απαντήσω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Μειοψηφίας. Μία διευκρίνιση θα κάνω για τις αμυντικές δαπάνες.

Για το 2003 έχει επανειλημμένως ειπωθεί και στην Εθνική Αντιπροσωπεία και σε ερωτήσεις συναδέλφων, ότι βεβαίως και μπορούσαμε να καταγράψουμε και τις παραλαβές. Το πρόβλημα είναι με τα προηγούμενα χρόνια. Δεδομένου ότι η μέθοδος καταγραφής των αμυντικών δαπανών θα πρέπει να έχει μία διαχρονική συνέπεια, γι' αυτό έγινε η αλλαγή της μεθόδου. Σε καμία περίπτωση η αλλαγή της μεθόδου δεν δικαιολογεί την απόκρυψη των δαπανών που κάνατε επί τόσα χρόνια προκειμένου να παρουσιάσετε πλασματικά χαμηλά τα ελλείμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ένας νέος Προϋπολογισμός μιας νέας Κυβέρνησης και έχει χαρακτηριστικά πολιτικών και χαρακτηριστικά αρχών όχι μόνο επί της οικονομίας, αλλά και επί της πολιτικής.

Κατατίθεται και συζητείται στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένας τίμιος Προϋπολογισμός. Δεν θέλω να συναχθεί το συμπέρασμα κατά αντιδιαστολή ότι οι άλλοι ήταν άτιμοι προϋπολογισμοί.

Θέλω, όμως, να μας δώσετε το δικαίωμα να εμφανίσουμε τις πολιτικές που υπαγορεύουν τους αριθμούς και όχι του αριθμούς να υπαγορεύουν πολιτικές. Δεν θέλουμε να είμαστε εγκλωβισμένοι στους αριθμούς τους ψεύτικους των προηγούμενων προϋπολογισμών. Τόσο απλά το διακηρύττουμε και το διεκδικούμε.

Ιδιαίτερως με απασχόλησε η ωραία αγόρευση του κ. Φλωρίδη, η οποία όμως είχε το ελάττωμα ότι ήταν αγόρευση δικηγόρου χαμένης υποθέσεως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δηλαδή δεν έφταγε ο ρήτωρ, έφταγε το υλικό. Και με αυτό έχω ασχοληθώ λίγο. Έχω κρατήσει σημειώσεις. Σας είπα ότι θέλω οι πολιτικές να υπαγορεύουν και να οργανώνουν τους αριθμούς και όχι το αντίστροφο.

Θα χρησιμοποιήσω όλα τα σημεία στα οποία έλαβε ο κ. Φλωρίδης την ανταμοιβή του χειροκροτήματος.

Η περαίωση. Την ήλεγξε την περαίωση, διότι στην περαίωση περιέχονται πλαστά και εικονικά τιμολόγια και κάποια άλλα που δεν ανέχεται ο ηθοπλαστικός και ηθογραφικός χαρακτήρας του ΠΑΣΟΚ. Έχουμε υπόψη μας γύρω από τα ήθη τα έργα και τις ημέρες του ΠΑΣΟΚ, ώστε να εξανίσταται ο κ. Φλωρίδης για την περαίωση, η οποία -άκουσον, άκουσον!- εμπεριέχει πλαστά και εικονικά τιμολόγια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εδώ κλονίζεται όλο το πουριτανικό σύστημα του ΠΑΣΟΚ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, θα πρέπει να ξέρει ο αγαπητός γενικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ ότι και η περαίωση εμπεριέχει δύο αρετές. Τα είχαμε πει σε εκείνον το νόμο τότε. Εμπεριέχει, πρώτον, την αρετή της εθελοντικής παρουσίας στην υπηρεσία, για να κλείσει την υπόθεσή του και δεύτερον, εξαντικειμενικευμένα κριτήρια. Δηλαδή δεν παρεμβαίνει κάποιος άλλος να νοθεύσει το παιχνίδι. Αυτό είναι αρετή και εν όψει της κρίσιμης καταστάσεως καταφεύγουμε και στην περαίωση. Τόσο απλά τα είχαμε πει και σε εκείνη τη συζήτηση.

Ο επαναπατρισμός κεφαλαίου. Εξανίσταται πάλι ο κ. Φλωρίδης, δηλαδή, εισπράττει το αντίδωρό του, το χειροκρότημα. Τι είναι αυτό, δεδομένου μάλιστα ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα, δεν έχει οσμή, δεν έχει γεύση, είναι άχρωμον, άοσμον κτλ.; Υπάρχει μια παράγραφος στην οποία -σας το λέμε ευθέως- επενδύει η Νέα Δημοκρατία. Είναι η παράγραφος της συναισθηματικής οικονομίας. Θέλουμε να γίνει επαναπατρισμός κεφαλαίων. Μπορεί τα κεφάλαια να μην έχουν πατρίδα. Όμως, οι άνθρωποι που κατέχουν τα κεφάλαια έχουν πατρίδα. Θέλου-

με να λέμε ότι έχουν την ελληνική πατρίδα και θέλουμε να επενδύσουμε εκεί. Τόσο καθαρά και τίμια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό λέω ότι δεν υπαγορεύουν οι αριθμοί τις πολιτικές μας. Οργανώνουμε πολιτικές οι οποίες συντάσσονται σε αριθμούς και προσδοκούμε να έχουμε πραγματικά γενναιόδωρο επαναπατρισμό κεφαλαίων για το λαό.

Πρέπει να πούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έγιναν έργα –βέβαια, λιγάκι ακριβοπληρωμένα– την εποχή του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή κατά την ενδεκαετία του. Παραδεχόμαστε ότι έγιναν. Δεν είμαστε μηδενιστές. Εκείνο που θέλουμε να σημειώσουμε ήταν ότι ο λαός, το ιερό υποκείμενο της πολιτικής, ήταν στη γωνία. Θα έρθω εδώ να σας κάνω μια πασίγνωστη ανάλυση τεσσάρων σημείων:

Ο λαός -20% του πληθυσμού– είναι στα όρια της φτώχειας. Αυτό είναι ένα μέγεθος προ του οποίου κανείς δεν μπορεί να μείνει απαθής.

Το χειρότερο είναι ότι έχουμε και ένα 10% -συγκεκριμένα το διάβαση και στο «ECONOMIST» και στη χθεσινή «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»– στις παρυφές των ορίων της φτώχειας.

Τρίτον, το 10% των υπερπλουσίων της Ελλάδος κατέχει όσα κατέχει το 50% του πληθυσμού των οικονομικών μονάδων της Ελλάδος. Τα λέω αυτά, για να δείτε πώς υπηρετήσατε αυτό το ιερό υποκείμενο της πολιτικής, που λέγεται λαός.

Τέταρτον, για να είμαστε συνεννοημένοι, η μεσαία τάξη είναι ένας στόχος για όλες τις πολιτικές. Μάλιστα ένας Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Ουίλσον, λέει: «Στόχος και ιδεώδες της πολιτικής είναι το middleclassify the society.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Για εξηγήστε, κύριε συνάδελφε, γιατί δεν καταλαβαίνουμε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: «Να κάνουμε όλη την κοινωνία μεσαία τάξη.» Αυτό είπε ο Ουίλσον, ο διανοούμενος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν ευαισθητοποιείτε; Τόσο το χειρότερο, γιατί δεν καταλαβαίνετε τι έχετε κάνει και πόσο έχετε ανατρέψει τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά δεδομένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εγώ σας ζητώ να συνεννοηθούμε, για να πάρει αντίκρισμα ο πολιτικός λόγος και ο πολιτικός διάλογος εδώ και εν τέλει οι πολιτικές μας να αντιστοιχηθούν με τους αριθμούς του Προϋπολογισμού. Δεν το θέλετε; Τόσο το χειρότερο για σας!

Το 1980 η μεσαία τάξη καταλάμβανε το 40% της κοινωνίας των οικονομικών μονάδων και σήμερα καταλαμβάνει το 30%. Και αυτό είναι πρόβλημα τεράστιο, αν συνδυαστεί με το υψηλό ποσοστό της ανεργίας, αν συνδυαστεί με την έλλειψη παραγωγής και παραγωγικότητας και την εξευτελιστικά χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Μας είπε ο Γιώργος Αλογοσκούφης –και αυτά είναι τα σημερινά δεδομένα, δεν είναι κάτι που «κατάφερε» η Νέα Δημοκρατία, είναι δικός σας απολογισμός, αυτό είναι το κληροδόχημα– ότι στις είκοσι πέντε είμαστε είκοστοί δεύτεροι στην ανταγωνιστικότητα. Αυτό είναι πρόβλημα. Και σ' αυτήν τη βάση των προβλημάτων ερχόμαστε να παρακολουθήσουμε τους αριθμούς.

Και λέμε τώρα: οι δαπάνες κατά το σχέδιο του Προϋπολογισμού είναι δαπάνες για την παιδεία στην τετραετή ανάπτυξη, που θα φθάνουν το 5%. Έχουμε σοβαρή κοινωνική πολιτική –θυμίζω ότι οι πολιτικές πρέπει να υπαγορεύουν τους αριθμούς– τον αναπτυξιακό νόμο και το φορολογικό νόμο, αλλά και ειδικότερες πολιτικές.

Μας εγκαλείτε ότι δεν έχουμε εγγράψει λογαριασμούς για τους συμβασιούχους. Δώστε μας όμως πρώτα τον έπαινο ότι εμείς διαχειριστήκαμε το θέμα των συμβασιούχων και από ομήρους τους καταστήσαμε ήρεμους και σταθερούς υπαλλήλους στο δημόσιο, με προβλήματα κοινωνικής τάξεως. Και μας λέτε: πού είναι οι λογαριασμοί σας για τους συμβασιούχους; Απαντούμε: πρώτα-πρώτα είναι μικρή η επιβάρυνση, γιατί απασχολούνται στο δημόσιο. Και αυτήν τη μικρή επιβάρυνση την έχουμε προβλέψει στους λογαριασμούς, για τους οποίους εσείς μας

εγκαλείτε, γιατί δεν κάνατε καλή ανάγνωση από τις κακές διόπτρες της εμπάθειάς σας.

Είναι όλα εγγεγραμμένα, όπως είναι και τα πανωτόκια εγγεγραμμένα. Κάπου μας βρήκατε ότι δεν είναι πολύ σοβαρή η ωφέλεια που απολαμβάνουν οι αγρότες για τα πανωτόκια. Δεν μας δώσατε όμως τον έπαινό μας, διότι εμείς τοιμήσαμε την άρση αυτής της δουλειάς των πανωτοκίων. Είσατε μονομερείς και άδικοι. Οι πολιτικές υπαγορεύουν τους αριθμούς –το λέω για τρίτη φορά– και στα πανωτόκια και στο αναπτυξιακό και στη χωροθέτηση και στη διαμόρφωση των προϋποθέσεων για την ανάπτυξη και στην ενεργειακή οικονομία και στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Άκουσα προηγουμένως τη συμπαθέστατη συνάδελφο κ. Ζήση από το Βόλο, η οποία μας έλεγε ότι «δεν κάνατε τίποτα». Και έχω σημειώσει εδώ για τη Θεσσαλία και τη Μαγνησία, ούτε εμπορευματικά κέντρα ούτε προστατευόμενες περιοχές ούτε δρόμους ούτε έργα υδρονομίας ούτε το έργο του Αχελώου. Τίποτα δεν εξαγγέλλετε. Για να δείτε πόσο εκπίπτει η όποια αξία του επιχειρήματος, σας ζητώ να συμπληρώσετε ως εξής τη διαμαρτυρία της κ. Ζήση: ούτε τα εμπορευματικά κέντρα ούτε προστατευόμενες περιοχές ούτε δρόμους ούτε έργα υδρονομίας ούτε το έργο του Αχελώου, που εμείς παραλείψαμε για είκοσι χρόνια και εσείς δεν καταφέρατε σε εννέα μήνες και μάλιστα σε εννέα μήνες με Ολυμπιακούς Αγώνες μέσα. Αυτή είναι η δύναμη του επιχειρήματός σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ενώ πρέπει να συνεννοηθούμε για το πώς όντως θα κατοχυρώσουμε τρόπους και δρόμους μέσα σε ένα αντίξοο διεθνές περιβάλλον για την περιφερειακή ανάπτυξη. Και δεν είμαστε σε ησίδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Ειλικρινώς σας σημειώνω –μας το είπαν και οι φορείς, τους οποίους η Νέα Δημοκρατία κάλεσε, για να συνεννοηθεί για τον Προϋπολογισμό– ότι η Κίνα έχει ρυθμό ανάπτυξης 9%, η Αμερική ρυθμό ανάπτυξης 5%, οι Ινδίες 4% και η Ευρώπη 2%. Αυτό σημαίνει ότι –το είπε και η κ. Καλαντζάκου χθες– το πρόβλημα στην ανταγωνιστικότητα, το πρόβλημα του πώς θα καταλάβει το μερτικό της μια εθνική οικονομία, της περιφέρειας εθνική οικονομία, στην παγκόσμια ή παγκοσμιοποιημένη αγορά και οικονομία είναι πρόβλημα και πρέπει να συνεννοηθούμε σοβαρά, όχι καβατζιδικά, τι έκανε ο ένας και τι έκανε ο άλλος.

Κάνατε διπλά βιβλία και διπλούς λογαριασμούς. Ναι, θέλουμε να εξυγιάνουμε γιατί ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον στην παγκόσμια οικονομία του 2004 και 2005 και θέλουμε να έχουμε μία τίμια εκκίνηση. Δηλαδή, έχουμε εδώ αυτήν τη βάση εκκίνησης και προχωρούμε να ανατάξουμε την οικονομία, να κάνουμε οικονομική ανάπτυξη στην Ελλάδα μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Και θέλω να σας πω για τους λογαριασμούς γιατί όντως κρατήσατε τους ειδικούς λογαριασμούς, κύριε συνάδελφε, και είναι καλή και βάσιμη αυτή η αιτίαση. Ε, θέλουμε να σας πούμε των πραγμάτων ούτως εχόντων, δηλαδή της κρισιμότητας των οικονομικών δεδομένων, ότι καλό είναι το εργαλείο για φέτος και για του χρόνου για να αντιμετωπίσουμε τις έκτακτες περιστάσεις. Φαντάζομαι, αυτό είναι το υπονοούμενο για τους ειδικούς λογαριασμούς. Στην καλή ώρα της ελληνικής οικονομίας που θα οδηγήσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όπως λέει η ανάπτυξη των πολιτικών μας μέχρι το 2007 εννοούμε ότι θα εκλείψουν και οι ειδικοί λογαριασμοί και θα έχουμε έναν Προϋπολογισμό στον οποίον θα αποτυπώνονται οι πολιτικές και οι αριθμοί κατά τρόπο εξυγιαντικό, τίμιο και ειλικρινώς αισιόδοξο με προσδοκίες που δεν θα διαψεύδονται.

Θέλω να κάνω ειδική αναφορά στην παρέμβαση του κ. Παπαθεμελή για το δημογραφικό. Το δημογραφικό πρέπει να το εννοήσουμε ότι είναι η γάγγραινα της ελληνικής κοινωνίας διότι εάν απλώςουμε τη ματιά μας παγκοσμίως θα δούμε ότι ο πλανήτης έχει πρόβλημα υπεργεννητικότητας. Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι εδώ σε μία άλλη διατύπωση οι αποικιοκρατούμενες χώρες του παρελθόντος παίρνουν τώρα μέσω του δημογραφικού και των πληθυσμιακών πιέσεων την εκδίκησή τους. Για μας εδώ στην Ελλάδα προέχει η σύνεση, η συνεννόηση. Δηλαδή, να ξέρουμε ότι έχουμε μία assumption, μία υπόθεση, μία σοβαρή

παραδοχή για σαράντα δολάρια το πετρέλαιο. Αν θέλουμε να είμαστε τίμιοι με τους εαυτούς μας χρειάζεται και μία προσεχική να βγει αυτή η υπόθεση των 40 δολαρίων το πετρέλαιο. Θέλουμε επίσης τα επιτόκια –άλλη υπόθεση– να κρατηθούν χαμηλά. Και τώρα θέλω να σας απαντήσω και για την εξόφληση γιατί ήταν σε μορφή απορίας η τοποθέτηση του κ. Φλωρίδη. Βρέθηκε το χρέος να είναι 112%. Εμείς το είχαμε πει 103% και ο κ. Καραμανλής το είχε πει 129%. Έπεσε έξω είπατε ο Καραμανλής αλλά πρώτα-πρώτα δεν είναι έτσι. Δεν έπεσε καθόλου έξω, γιατί είναι πράγματι μαζί με το κρυφό χρέος πολύ υψηλό. Μπορεί να είναι στο 120% και πλέον. Δε φταίει, λοιπόν, εκείνος που δεν προέβλεψε σωστά, φταίει εκείνος που το δημιούργησε. Πρώτη απάντηση.

Δεύτερον, όταν επιχειρηματολογείτε και λέτε, δε βλέπω και τους τόκους να συμπορούνται και να εγγράφονται στον Προϋπολογισμό. Σας απαντώ: Χάρη στα χαμηλά επιτόκια δεν έχουμε εκείνους τους τόκους που εννοούσατε να είναι αντίστοιχοι και ανάλογοι με το 112% ή 120% τη διάσταση, δηλαδή, του δημοσίου χρέους.

Η συνεννόηση η καλή για τον Προϋπολογισμό είναι: Αισιοδοξία, θα εκτελεσθεί ο Προϋπολογισμός. Θα εκτελεσθεί ο Προϋπολογισμός διότι εδώ είναι αποτύπωση πολιτικών και οι πολιτικές δεν είναι σχεδίασμα του Αλογοσκούφη. Είναι όνειρο στο οποίο θα μείνουμε εκεί να ονειρευόμαστε μέχρι να το πραγματώσουμε, όνειρο και απαίτηση του ελληνικού λαού για μία τίμια αναπτυξιακή οικονομία για το καλό του λαού, της Ελλάδος και της ελληνικής οικονομίας!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωνträ και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Θόδωρος Κολιοπάνος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού περίμενα επί δύο ώρες να έρθει η σειρά μου να μιλήσω, θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις.

Πριν από λίγο ο αγαπητός κ. Πολύδωρας μιλώντας απ' αυτό το Βήμα χαρακτήρισε την ομιλία του γενικού εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, του κ. Φλωρίδη, ως μια ομιλία ενός δικηγόρου μιας χαμένης υπόθεσης –φαντάζομαι– σε κάποιο πρωτοδικείο. Εγώ χωρίς να είμαι δικηγόρος ξέρω ότι ο αντίδικος δεν χρειάζεται να ξεδέψει όλα τα όπλα του και όλο το χρόνο του για να πυροβολεί μια χαμένη υπόθεση. Φαντάζομαι, λοιπόν, ότι κάτι άλλο σας πείραξε και αναγκαστήκατε με καθυστέρηση δύο εικοσιτετράωρων να κάνετε αυτήν την επίθεση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Βέβαια θα απαντήσει ο ίδιος ο κ. Φλωρίδης κάποια στιγμή, απλά εγώ ήθελα να κάνω μόνο αυτήν την παρατήρηση.

Το δεύτερο σημείο που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας –και έχει ειπωθεί πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, κύριοι συνάδελφοι– είναι ότι το 20% των Ελλήνων ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Σας πληροφορώ –και αυτό είναι αποτυπωμένο σε έκθεση–μελέτη το 2002– ότι είναι 20% για την Ελλάδα, όπως είναι 21% για την Ιταλία και 19,5% για την Αγγλία και έχει και τις υπόλοιπες χώρες. Είναι στοιχεία που τα έχω ήδη καταθέσει στη Βουλή με την ευκαιρία ενός άλλου προϋπολογισμού.

Ο κ. Αλογοσκούφης, ο Υπουργός Οικονομίας, μίλησε όσο και εμείς οι Βουλευτές τελικά για τον Προϋπολογισμό, μίλησε οκτώ λεπτά. Τα υπόλοιπα σαράντα δύο λεπτά τα ξόδεψε για μια επερώτηση σε μια υποτιθέμενη κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Μεταξύ άλλων με πολλή συντομία να αναφέρω ότι ασχολήθηκε με την ανταγωνιστικότητα, η οποία πλέον λύθηκε με τη Νέα Δημοκρατία. Προφανώς εννοεί το σχέδιο νόμου, που τώρα είναι νόμος, που ψηφίστηκε πριν από περίπου ένα μήνα με τίτλο «Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας» που το μόνο που προβλέπει είναι πώς θα συγκροτηθεί αυτό το Συμβούλιο που είχε συγκροτηθεί και επί ΠΑΣΟΚ και δεν έκανε ποτέ απολύτως τίποτα. Σχετικά με το έλλειμμα που είπε ότι θα μειωθεί από 5,3% -ο κ. Δούκας βέβαια τόνισε ότι μπορεί να είναι και 6%- θα περιμένουμε να το δούμε. Δεν μπορούμε να κάνουμε καμία πρόβλεψη. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ οι κύριοι συνάδελφοι στο βάθος να εξέλθουν γρήγορα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Τέλος, για τον αναπτυξιακό νόμο που ο κύριος Υπουργός υπολογίζει ότι θα συμβάλει πάρα πολύ στην ανάπτυξη, απλά να του θυμίσουμε ότι εκτός από κάποια θετικά σημεία που πράγματι έχει σε σχέση με τον προηγούμενο νόμο, ούτε καν έχει προϋπολογισμό, έμμεσα συνάγεται ότι μπορεί να είναι γύρω στα 140.000.000 ευρώ για δύο χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς όλα τα χρόνια η συζήτηση του κορυφαίου αυτού σχεδίου νόμου, που είναι ο Προϋπολογισμός της χώρας, γίνεται με έναν τρόπο που δεν μας τιμά. Το γνωστό σκηνικό: Η Συμπολίτευση τα βλέπει όλα καλά, όλα θετικά, γι' αυτό και στο τέλος ψηφίζει «ναι» σε όλα και για ό,τι πάει άσχημα φταίει η προηγούμενη κυβέρνηση. Εμείς στην Αντιπολίτευση συνήθως τα βλέπουμε όλα μαύρα και η άλλη Αντιπολίτευση επικαλείται μονίμως το δικομματισμό.

Η αλήθεια είναι ότι κανένας προϋπολογισμός δεν είναι τόσο καλός όσο θα έπρεπε να είναι. Ίσως σ' αυτό έχει δίκιο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, με την έννοια ότι δεν είναι πράγματι ένα εργαλείο που αναδιανέμει τον εθνικό πλούτο.

Συγκρίσεις όμως για το ποιος είναι καλύτερος ή χειρότερος προϋπολογισμός μπορούμε να κάνουμε, όπως επίσης μπορούμε να τονίσουμε ότι τρία στοιχεία πρέπει να απασχολούν και εμάς και τους πολίτες. Το πρώτο είναι αυτό που είπα προηγούμενως, αν δηλαδή με τον Προϋπολογισμό γίνεται κάποια ουσιαστική αναδιανομή του εθνικού πλούτου. Το δεύτερο στοιχείο είναι εάν υπάρχει συνέπεια στις υποσχέσεις, στους λόγους αυτού που συντάσσει τον Προϋπολογισμό με τον προϋπολογισμό του και το τρίτο είναι εάν μπορεί να εφαρμοσθεί. Αυτό βέβαια δυστυχώς αποδεικνύεται πολύ αργότερα.

Όσο ήταν στην αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία και ιδιαίτερα κατά την τελευταία χρονιά, το 2003, την προεκλογική χρονιά, πλειοδοτούσε σε σχέση με το ΠΑΣΟΚ σε υποσχέσεις για παροχές – είναι γνωστά – για το ΕΚΑΣ, για τις αγροτικές συντάξεις, για τους συμβασιούχους. Όμως, ταυτόχρονα, εκτός από την κατεύθυνση αυτή των αδυνάτων οικονομικά στρωμάτων, έκλεινε το μάτι και προς τους οικονομικά ισχυρότερους με μείωση φορολογίας κλπ.

Την ίδια περίοδο, η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυριζόταν ότι η οικονομία που παρουσίαζε το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν πραγματική. Ήταν μία εικονική οικονομία ή, όπως την έλεγε, μία οικονομία «τραβεστί». Αυτό σημαίνει ότι γνώριζε πως οι δυνατότητες της οικονομίας ήταν πολύ λιγότερες. Φαντάζομαι όταν έλεγε ότι είναι εικονική η οικονομία, εννοούσε ότι είναι χειρότερη. Αυτό είναι προφανές.

Επομένως, πλειοδοτώντας σε παροχές προεκλογικά, ήξερε ότι αυτά δεν πρόκειται να υλοποιηθούν. Βέβαια, ταυτόχρονα, καταλάβαινε ότι οι πολίτες δεν είναι αφελείς και θα μπορούσαν να καταλάβουν ότι αυτό έχει μια μεγάλη αντίφαση, άρα μπορεί να είναι ψέμα.

Έτσι, λοιπόν, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και πριν από τις εκλογές και κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων, ουσιαστικά έδωσε τον τρόπο και έδειξε το πώς θα ικανοποιήσει αυτά τα αιτήματα η Νέα Δημοκρατία, παρ' ότι η οικονομία έχει αυτά τα προβλήματα που περιέγραφε.

Ήταν απλό. Έλεγε ότι θα εξοικονομήσουμε 10.000.000.000 ευρώ από τις σπατάλες. Τώρα, το τι εξοικονομήθηκε απ' αυτά τα 10.000.000.000 ευρώ που είναι ένα τεράστιο νούμερο –είναι το 6% του ΑΕΠ– την πρώτη χρονιά, νομίζω ότι ήταν απολύτως τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Έτσι, λοιπόν, αφού αποσιωπήθηκε αυτό το θέμα της εξοικονόμησης από τη σπατάλη, μπήκε στο προσκήνιο το θέμα της απογραφής. Έγινε για όποιους λόγους έγινε και με όποιον τρόπο έγινε. Όλα, λοιπόν, όσα δεν μπορεί να ικανοποιήσει η Κυβέρνηση σήμερα, τα αποδίδει στην απογραφή. Ταυτόχρονα, όμως, αυτή η απογραφή, όπως έγινε, που την εμποδίζει να ικανοποιήσει και το ΕΚΑΣ και τις αγροτικές συντάξεις και όλες τις άλλες υποσχέσεις της, καθόλου δεν την εμπόδισε να δώσει

455.000.000 ευρώ στο Ταμείο Νομικών, τα οποία οφείλονταν. Τα έδωσε όμως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καθόλου δεν την εμπόδισε να διαγράψει χρέη 120.000.000.000 δραχμών από ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες που ένας θεός ξέρει πώς δημιουργήθηκαν αυτά τα χρέη.

Έτσι, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σε λίγες μέρες που θα πάμε στις περιφέρειές μας θα μας ρωτήσουν πότε είναι τελικά άδεια τα ταμεία, όταν είναι για το ΕΚΑΣ, για την αγροτική σύνταξη ή για άλλες περιπτώσεις.

Τελικά, πότε είναι γεμάτα; Όταν θέλουμε και όπου μας βολεύει.

Κλείνοντας θέλω να πω το εξής: Αυτήν την περίοδο, ζούμε τελικά ένα οικονομικό και πολιτικό παράδοξο. Η Νέα Δημοκρατία, από το Μάρτιο του 2004 εφαρμόζει έναν Προϋπολογισμό, τον οποίο είχε καταδικάσει και καταψηφίσει και τον εφαρμόζει, ενώ μπορούσε να τον αλλάξει και ίσως όφειλε να τον αλλάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Από τον καινούργιο χρόνο θα έχει ψηφίσει έναν Προϋπολογισμό, τον οποίο δεν θα μπορεί να εφαρμόσει, σύμφωνα με την ομολογία του ίδιου του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας πριν από μερικές μέρες στην Επιτροπή Οικονομικών, ο οποίος είπε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν πρόκειται να τον εγκρίνει όπως έχει. Άρα, λοιπόν, δεν πρόκειται και να τον εφαρμόσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αδικώ την Αξιωματική Αντιπολίτευση που δείχνει από χθες να έχει χάσει την ψυχραιμία της. Για πολλά χρόνια υπήρχε στις τάξεις του ΠΑΣΟΚ η βεβαιότητα ότι οι Έλληνες δεν θα πληροφορούνταν την αλήθεια επειδή, με όχημα τη διαπλοκή, είχε επιβληθεί καθεστώς παραπληροφόρησης και αποπληροφόρησης διά του απολύτου ελέγχου της ενημέρωσης.

Κατά τις ομιλίες του Υπουργού και του Υφυπουργού της Οικονομίας χθες και σήμερα εδώ, αποκαλύφθηκε για άλλη μια φορά στον ελληνικό λαό ότι τα εκατομμύρια των ευρώ πετούσαν πάνω από τα κεφάλια μας και χάνονταν στις μαύρες τρύπες, χωρίς να επωφελείται ο λαός από τα χρήματα που τελικώς του ανήκουν. Αυτοί που κατασπατάλησαν τα χρήματα του λαού φοβούνται την αποκάλυψη της αλήθειας. Από την επόμενη μέρα των εκλογών, δείχνετε ότι φοβάστε μήπως ο λαός βγει στους δρόμους με κεντρικό σύνθημα «τα λεφτά μας πίσω». Είναι γνωστές οι κινητές αντιπερισπασμού και αποπροσανατολισμού, ώστε να στρέφεται πάντοτε το ενδιαφέρον του λαού αλλού.

Δεν είναι τυχαίο που η ναυαρχίδα των υποστηρικτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακριβώς την επαύριον της ημέρας των Βρυξελλών είχε ως πρώτο θέμα ένα ζήτημα που το πήρε από μια κοινή συνεδρίαση της Επιτροπής Οικονομικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων. Είχε, έτσι, δοθεί το σύνθημα για το τι θα ακούγαμε μετά.

Είναι προφανές ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θέλει να ενημερώνεται ο λαός, αλλά ούτε και να της θυμίζουμε οικεία κακά. Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος οι πολίτες αυθόρμητα να αναφωνήσουν «κοίτα, ποιος μιλάει». Οχυρώνεστε πίσω από μια ενορχηστρωμένη κινδυνολογία γύρω από όσα, κατά τη γνώμη σας, δεν θα γίνουν στο μέλλον και δίνετε μάχη για να μην ακούγονται οι πράξεις και οι παραλείψεις ενός πολύ πρόσφατου παρελθόντος που, δυστυχώς, σας αφορά.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ο εισηγητής σας αποκάλυψε τον Προϋπολογισμό «κουρελού». Λυπούμαστε που δεν μας είχε περισσέψει σατέν και μετάξι για να τον γράψουμε πάνω, γιατί αυτά τα είχατε πάρει μαζί σας στο Παρίσι, φορώντας κοστούμια Αρμάνι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στοιχεία για τον Προϋπολογισμό και την οικονομική κατάσταση της χώρας δόθηκαν πολλά. Κρίνω σκόπιμο να κάνω μερικές συγκρίσεις με το παρελθόν, ώστε να μπορέσει ο λαός να καταλάβει γιατί συμπεριφέρεται έτσι η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πρέπει να μάθει ο λαός γιατί βρισκόμαστε εδώ αυτές τις ημέρες. Εμείς είμαστε εδώ, για να ενημερώσουμε για τον Προϋπολογισμό, και η Αξιωματική Αντιπολίτευση για την προπαγάνδα, για να μην αποκαλυφθεί στο λαό η αλήθεια, ώστε να παρακολουθεί και να κάνει απερίσπαστος τη σύγκριση.

Για παράδειγμα, δεν θέλετε να θυμίσουμε στο λαό ότι πέρυσι τέτοιο καιρό η Βουλή συζητούσε αυτό που ο τότε Πρωθυπουργός είχε αποκαλέσει «προϋπολογισμό ειδικών χαρακτηριστικών». Είχαμε και τότε κινδυνολογία. Τότε είχε προηγηθεί η Χάρτα Σύγκλισης με προεκλογικές υποσχέσεις άνω των 2.000.000.000 ευρώ, για τις οποίες τίποτα δεν είχε προβλεφθεί για χρηματοδότηση στον προϋπολογισμό του 2004.

Δεν θέλετε να θυμίσουμε ότι κατά την περσινή κατάθεση του προϋπολογισμού του 2004 προήλθαν διαφωνίες από τους ίδιους τους Υπουργούς της τότε κυβέρνησης. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ των «ΝΕΩΝ» της 3ης Οκτωβρίου ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο κ. Παπαντωνίου, είχε πει ότι «ο προϋπολογισμός κινείται οριακά στους τομείς των ελλειμμάτων και του πληθωρισμού». Η τότε Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, η κ. Παπανδρέου, διατύπωσε τις επιφυλάξεις της, επισήμανε ότι δεν προϋπήρχε διάλογος με τα συναρμόδια Υπουργεία και διαφώνησε με τις προτεραιότητες. Ο τότε Υπουργός Μεταφορών, ο κ. Βερελής, είπε πως «υπήρχαν λάθη στους πίνακες του προγράμματος και δεν έγινε διάλογος». Ο τότε Υπουργός Παιδείας, ο κ. Ευθυμίου, είπε ότι «δεν υπήρχαν κονδύλια για τις προσλήψεις εκπαιδευτικών που θα κάλυπταν κενά στα σχολεία». Ο τότε Υπουργός Υγείας, ο κ. Στεφανής, είπε ότι «δεν υπήρχαν κονδύλια για την κάλυψη των τεραστίων ελλειμμάτων των νοσοκομείων». Ο κ. Πάγκαλος στις 3 Σεπτεμβρίου εκείνης της χρονιάς είχε αμφισβητήσει στον «ΑΝΤΕΝΝΑ» το κοινωνικό πακέτο του κ. Σημίτη. Σας θυμίζω ότι είχε πει πως «ευτυχώς, οι Έλληνες δεν είναι εν τη παλάμη και ούτω ψηφίσωμεν».

Όλα αυτά συνέβαιναν μόλις πέρυσι. Οι ίδιοι άνθρωποι, που τότε αμφισβητούσαν το δικό τους προϋπολογισμό, έρχονται σήμερα εδώ και κατηγορούν αυτό που ο λαός επέλεξε να γίνει. Πέρυσι το ΠΑΣΟΚ είχε καταθέσει έναν προϋπολογισμό της λογικής του «δώστε και σώστε». Αυτός ο προϋπολογισμός είχε αμφισβητηθεί σχεδόν από το μισό Υπουργικό Συμβούλιο. Στις ελάχιστες εξαιρέσεις ήταν ο κ. Τσοχατζόπουλος, ο οποίος είχε δηλώσει ότι «ελπίζουμε το 2004 να μειώσουμε το εθνικό χρέος κάτω από 100% του ΑΕΠ, αυτήν τη φορά πραγματικά». Προφανώς, ομολογούσε πως τις άλλες φορές μας κορόιδευαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ)

Πέρυσι τέτοιοι καιρό είχαν γίνει αγχωμένες αποκρατικοποιήσεις και δε θέλετε επίσης να θυμίσουμε ότι πέρυσι ακριβώς στις 19 Δεκεμβρίου είχε γίνει ο έκτακτος δανεισμός 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή 400.000.000.000 δισεκατομμυρίων δραχμών για κάλυψη αναγκών του προϋπολογισμού του έτους 2003. Δε θέλετε να θυμίσουμε ότι επί των ημερών σας τα κρυφά δάνεια στις ΔΕΚΟ έφτασαν τα 10,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ούτε ότι ο ίδιος ο κ. Χριστοδουλάκης είχε ομολογήσει διαχειριστικές αναμάλιες στις ΔΕΚΟ.

Μάλιστα, ο εισηγητής σας κ. Φλωρίδης αναφέρθηκε πολύ ειδικά και στους ειδικούς λογαριασμούς, μόνο που πέρυσι τον Ιούνιο του 2003 ο ίδιος μέσα στη Βουλή, απαντώντας στον κ. Λαφαζάνη, είχε ομολογήσει ότι η τότε κυβέρνηση δε γνώριζε τι ποσά διακινούνταν από τους ειδικούς λογαριασμούς των Υπουργείων και παραδέχθηκε ότι το Υπουργείο δεν είχε πλήρη εικόνα. Σημασία, λοιπόν, δεν έχει τι προπαγανδίζατε σχετικά με τη λεγόμενη ισχυρή οικονομία, αλλά τι συνέβαινε στην πράξη.

Να σας πω και κάτι άλλο; Ο προϋπολογισμός είναι μία σειρά από αριθμούς. Το ζήτημα είναι πώς υλοποιείται. Για παράδειγμα, είχε και ο δικός σας προϋπολογισμός κονδύλια για τον ΟΑΕΔ, για έναν οργανισμό που ασχολείται με το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα που είναι η ανεργία.

Γιατί, όμως, απ' όλα εκείνα τα χρήματα μόνο το 1/6 επέστρε-

ψε στους δικαιούχους; Διότι εξανεμίστηκε σε διάφορες ενεργητικές πολιτικές και πήγε σε «μαύρες τρύπες».

Το ζήτημα δεν είναι ο προϋπολογισμός, αλλά η πολιτική βούληση να εκτελεστεί πιστά και αν αυτοί που τον εκτελούν διαθέτουν το πολιτικό φιλότιμο να θέτουν τα χρήματα του λαού στην υπηρεσία του δημοσίου συμφέροντος, αλλιώς, πολλά ή λίγα, αν δεν έχεις πολιτικό φιλότιμο και τα λίγα και τα πολλά στην ίδια «μαύρη τρύπα» θα πέσουν.

Το ζήτημα είναι ποιον εμπιστεύεται ο λαός για την πολιτική του βούληση και το πολιτικό του φιλότιμο και αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, ο λαός το έδειξε στις εκλογές της 7ης Μαρτίου.

Δυστυχώς για το ΠΑΣΟΚ, η επικοινωνιακή του μέθοδος, μέθοδος αποπροσανατολισμού, γίνεται πλέον άμεσα αντιληπτή. Εμείς έχουμε αναλάβει την αποστολή να την αποκαλύπτουμε στο λαό. Γνωρίζοντας τη μεθοδολογία σας θα αποκαλύπτουμε το επικοινωνιακό θράσος σας έναντι του λαού. Ξέρετε η συμπεριφορά σας –και τελειώνω μ' αυτό– αποτελεί τη δικαίωση της γνωστής ρήσης του Τάκιτου που έλεγε ότι όταν το ψεύδος αποκαλύπτεται, δεν υπάρχει άλλο καταφύγιο από το θράσος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Βούλτεψη.

Το λόγο έχει ο κ. Βερελής.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε όλοι ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δε θα εφαρμοστεί. Το γνωρίζουν τα μέλη της Κυβέρνησης, το αντιληφθήκατε εσείς, οι Βουλευτές, το γνωρίζουν οι διεθνείς οργανισμοί, σας το είπε και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα, τι έχουμε; Έχουμε ένα ωραίο «σκηνικό» και στα ωραία σκηνικά δίδονται ωραίες παραστάσεις. Το σκηνικό θα κατέβει όμως και θα αρχίσει το πραγματικό έργο σε λίγους μήνες, όταν θα αναγκαστείτε να πάρετε έκτακτα μέτρα. Εδώ είμαστε και θα τα κουβεντιάσουμε τα μέτρα αυτά, διότι ήδη το 5,3% του ελλείμματος που εσείς οι ίδιοι προϋπολογίζατε, αφού ενδελεχώς πληροφορήσατε την Ευρωπαϊκή Ένωση για το ποια ήταν αυτά τα οποία απεκρύβσαν από το ΠΑΣΟΚ, σήμερα υπολογίζεται άνω του 6%.

Εγώ σας κάνω μία πρόβλεψη, κύριε Υπουργέ. Ακούστε τη, θα σας είναι χρήσιμη. Θα περάσετε το 6,5% και για το 2005. Υπολογίζεται 2,8%. Μόνοι σας, ταυτοχρόνως, λέτε ότι δε θα είναι 2,8%, θα υπερβεί το 3%.

Εγώ σας κάνω μία πρόβλεψη: Θα υπερβεί το 5%, κύριε Υπουργέ. Αυτό ξεκίνησε με τη δική σας απόφαση στις 24 Μαρτίου να στείλετε το περίφημο γράμμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αυτοκαταγγελλόμενοι ως χώρα, όχι ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ως χώρα. Έρχεστε εσείς οι ίδιοι τώρα, αφού έχασατε την αυτοκαταγγελία σας, να κάνετε ακριβώς τα ίδια για τα οποία μας καταγορούσατε.

Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων: Τα εξήγησε με μία εξαίρετη εισήγηση ο γενικός μας εισηγητής κ. Φλωρίδης. Είχατε πρόβλημα με τον κ. Φλωρίδη και ήλθε σήμερα ο αγαπητός κ. Πολυδώρας να μας πει κατά 50% στα αγγλικά γιατί διαφωνεί με την εισήγησή μας. Εγώ θα του πω του κ. Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου «well done», όχι με την έννοια ότι τα έκανε καλά, αλλά με την έννοια ότι «τα έκαψε, τα παράφησε». Μιας και γνωρίζει αγγλικά, αντιλαμβάνεται τι θέλω να του πω.

Έχουμε μετά από λίγο καιρό, μετά από δέκα μήνες, μία πραγματικότητα εδώ και πρέπει να την πούμε. Στον κατασκευαστικό τομέα δέκα μήνες πέρασαν και δεν ξεκίνησε ούτε ένα καινούργιο δημόσιο έργο.

Δέκα μήνες πέρασαν και οι μισές κατασκευαστικές εταιρείες έχουν πρόβλημα. Βρίσκονται σχεδόν σε κατάρρευση. Σήμερα σε μια μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία μήκαν οι τράπεζες. Στον κατασκευαστικό τομέα τριάντα πέντε χιλιάδες εργαζόμενοι βρίσκονται ήδη εκτός αγοράς εργασίας. Αυτό είναι το επίτευγμά σας. Επί δέκα μήνες τούβλο πάνω στο τούβλο δεν μπήκε σ' αυτήν τη χώρα. Βέβαια μας εξήγησε ο κ. Αλογοσκούφης ότι δεν είναι η πρακτική της Νέας Δημοκρατίας να ασχολείται με τα δημόσια έργα.

Ήρθατε και εφαρμόσατε μια καινούργια ενάρτετο μέθοδο

–έτσι την ονομάσατε– προκειμένου να αναθέτετε δημόσια έργα. Προειδοποιήσαμε τον Υπουργό Δημοσίων Έργων ότι θα φτάσουμε σε σημεία να έχουμε εκπτώσεις του παρελθόντος. Και για να καταλάβουν όσοι μας παρακολουθούν εδώ, δεν είναι θετικό να έχουμε μεγάλες εκπτώσεις, διότι τα έργα που έχουν μεγάλες εκπτώσεις συνήθως δεν γίνονται ποτέ, διότι οι εργολάβοι προσπαθούν να βρουν τρόπο να αναπληρώσουν τα χαμένα με καινούργιες μελέτες, με μεθόδους οι οποίες γίνονται προκειμένου να κοροϊδίσουν τον κύριο του έργου, που είναι το ελληνικό δημόσιο, ο Έλληνας φορολογούμενος.

Θα σας καταθέσω τους πίνακες όλων των έργων, τα οποία τον τελευταίο καιρό με τον καινούργιο νόμο δημοπρατήθηκαν και για τα οποία είχαμε αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χ. Βερελής καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι περίπου είκοσι πέντε έργα και ο μέσος όρος των εκπτώσεων υπερβαίνει το 50%. Εάν τα έργα τα οποία έχουν έκπτωση άνω του 50% γίνουν ποτέ, να έρθετε στην Αίθουσα αυτή να μας το πείτε. Δεν θα γίνουν ποτέ. Είστε, όμως, δέσμοι μιας προπαγάνδας, την οποία κάνετε τόσο καιρό, συνεπικουρούμενοι από εργολάβους και από εκδοτικά συμφέροντα. Αυτό κάνατε. Προσδεθήκατε με τις απαιτήσεις των συγκεκριμένων εργολάβων και σήμερα την πληρώνουν τη δουλειά οι άνεργοι.

Τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, τα οποία τόσο πολύ εσείς υπογραμμίζατε, εγκαταλείφθηκαν. Ήδη το ΥΠΕΧΩΔΕ λέει ότι δεν πρόκειται να γίνει ο άξονας από την Πάτρα μέχρι την Κόρινθο, δεν πρόκειται να γίνει ο δυτικός άξονας, που ήταν προγραμματισμένα συγχρηματοδοτούμενα έργα και μια σειρά άλλα έργα προς την Καλαμάτα, που κι αυτά εγκαταλείπονται. Τι έχετε να μας πείτε για όλα αυτά;

Διότι οι φίλοι σας οι εργολάβοι, προφανώς, δεν θέλουν τον μεγάλο ανταγωνισμό τον οποίο έχουν τα μεγάλα συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε πρόβλημα πολιτικό. Έχετε πρόβλημα προσανατολισμού. Πολλοί ψήφισαν την παράταξή σας θεωρώντας ότι θα έχουμε μία φιλελεύθερη παράταξη η οποία θα είναι μία καλύτερη εκδοχή του κ. Μητσotάκη. Δεν είναι έτσι όμως. Έχουμε μία λαϊκή δεξιά, η οποία περιπίπτει άμεσα με την πρώτη δυσκολία στο λαϊκισμό. Και αυτό το βλέπουμε πολύ εύκολα από το ότι καμία ενέργειά σας δεν έχει στόχευση.

Περάσατε πριν από λίγο καιρό τον αναπτυξιακό νόμο, για τον οποίο επαίρεστε εδώ. Δεν υπάρχουν κονδύλια στον αναπτυξιακό νόμο. Οι ίδιοι στον προϋπολογισμό σας, στον πίνακα 28, λέτε ότι το 2003 είχαν εκταμειωθεί 144.000.000. ευρώ, το 2004 εσείς οι ίδιοι το υπολογίζετε στα 107.000.000 ευρώ, αλλά για το 2005 δεν δίνετε καν ποσό. Η δε έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που συνόδευε το νόμο, δεν αναφέρει κανένα ποσό. Βγαίνει όμως εμμέσως ότι τα δύο χρόνια στα οποία θα ισχύσει ο νόμος, ένας νόμος που δημιούργησε χειμάρειες καταστάσεις σε όλους, ένας νόμος που υπόσχεται και κλείνει το μάτι σε όλους ότι θα μπουν στις διατάξεις αυτές, δεν πρόκειται να διαθέσει παραπάνω από 150.000.000. ευρώ, τα οποία είναι λιγότερο από το 2% των ιδιωτικών επενδύσεων. Με αυτόν τον τρόπο θα προχωρήσουμε;

Εξηγήστε μας, σας παρακαλώ, τα εξής: Μιλάτε για αποκρατικοποιήσεις. Θα ήθελα να μου απαντήσει το Υπουργείο Οικονομίας, αλλά και το Υπουργείο Ανάπτυξης, τι έγινε με την αποκρατικοποίηση της ΔΕΠΑ. Έχει κανείς το θάρρος εδώ να σηκωθεί και να πει ότι δεν το κάναμε διότι υπάρχει λόγος συγκεκριμένος; Ή κρύβεστε πίσω από τα μονόστηλα των οικονομικών εφημερίδων; Να μας το πείτε εδώ, γιατί γι' αυτό είμαστε εδώ και όχι για να κάνουμε λογοπαίγνια.

Για τον ΟΤΕ τι θα κάνετε, κύριοι συνάδελφοι, εσείς που επί καιρό μας λέγατε για τον ΟΤΕ το ένα και το άλλο; Διότι μαθαίνουμε ότι έχουν γίνει ήδη δέκα συναντήσεις με την ισπανική εταιρεία «ΤΕΛΕΦΩΝΙΚΑ» τις οποίες οργανώνει η εταιρεία που έχει αναλάβει την αναδιοργάνωση του ΟΤΕ, η «ΜΑΚΕΝΖΥ». Και σ' αυτές τις δέκα συναντήσεις συζητείται ότι με το 15% θα ανα-

λάβετε το μάντζιμντ του ΟΤΕ. Δηλαδή η «ΤΕΛΕΦΩΝΙΚΑ» μαζί με ιδιώτες Έλληνες. Πρέπει να μας τους πείτε αυτούς τους ιδιώτες, διότι οι συζητήσεις είναι γνωστές. Η αγορά τα γνωρίζει όλα αυτά. Με το 15%, λοιπόν, που προέρχεται από τα δύο μετατρέψιμα τα οποία υπάρχουν εδώ, θα προσπαθήσετε να ελέγξετε με ιδιώτες τα περίπου 7,5 δισ. ευρώ που είναι ο τζίρος του ΟΤΕ. Και αυτό το ποσό είναι πάνω από το 4% του ΑΕΠ.

Επίσης λέγατε ότι και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο δεν θα αποκρατικοποιηθεί. Σήμερα όμως μιλάτε με τράπεζες για την αποκρατικοποίησή του.

Και να σας θυμίσω ένα πράγμα. Ήταν 330 εκατομμύρια ευρώ τα κέρδη του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου το 2003. Με αυτό, αν θέλετε, υπολογίστε την τιμή και μετά ρωτήστε τον ελληνικό λαό.

Πείτε μας για τα σχέδιά σας για τη χρήση των Ολυμπιακών Έργων που δεν έχετε κανένα ακόμα σχέδιο. Δεν έχετε ούτε σχέδιο για να μαζέψετε τα σκουπίδια από τους τόπους που έγιναν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Ρημάζουν αυτοί οι τόποι.

Να μας πει ο κύριος Πρωθυπουργός πότε θα πάει στο Συμβούλιο των Υπουργών Γεωργίας να εκπροσωπήσει τη χώρα, κάτι το οποίο υποσχόταν σε όλους τους αγρότες της χώρας. Ας λύσει τα προβλήματα που έχει έστω ο καπνός και το βαμβάκι και μετά ας έρθει να μας πει γι' αυτό.

Μας λέτε να ζητήσουμε συγγνώμη. Γιατί να ζητήσουμε συγγνώμη; Γιατί η Αθήνα έχει τον καλύτερο στόλο λεωφορείων που είχε ποτέ; Γιατί έχουμε τα καλύτερα τρόλεϊ; Γιατί έχει προαστιακό σιδηρόδρομο, τον οποίο αφήσαμε με εκατόν δέκα άτομα προσωπικό και μέσα σε δύο μήνες προσλάβετε άλλα διακόσια πενήντα άτομα και τριπλασιάσατε το προσωπικό; Γιατί έχουμε το τραμ, που από διακόσια είκοσι άτομα, τα πήγατε στα πεντακόσια εβδομήντα, για το οποίο δεν μπόρεσαν δύο Υπουργεία να συνεννοηθούν, το ΥΠΕΧΩΔΕ με το Υπουργείο Μεταφορών για να έχει πράσινο «κύμα» και το απαξιώνετε καθημερινά λέγοντας διάφορα πράγματα τα οποία είναι τραγικά και λάθος;

Γιατί να ζητήσουμε συγγνώμη; Γιατί έχουμε φτιάξει ΚΤΕΛ με χίλια οκτακόσια καινούργια λεωφορεία και νέους σταθμούς, την άλλη Ελλάδα, τα εκατόν πενήντα εκατομμύρια άτομα τα οποία ταξιθεύουν κάθε χρόνο με τα ΚΤΕΛ;

Να ζητήσουμε συγγνώμη για τα νέα δέκα αεροδρόμια τα οποία φτιάξαμε στη χώρα; Για το «Ελευθέριος Βενιζέλος»; Και με την ευκαιρία να μας πείτε γιατί καταργείτε τα αεροδρόμια τα οποία είχαμε προγραμματίσει και μελετούσαμε, όπως της Σαμοθράκης, της Σητείας, της Ανδραβίδας, την αναβάθμιση του αεροδρομίου των Ιωαννίνων;

Να ζητήσουμε συγγνώμη για τον HELLAS SAT που λειτουργεί σήμερα εδώ και μας βλέπει όλη η Ευρώπη; Πότε έγινε ο HELLAS SAT; Με τι προσπάθειες έγινε ο HELLAS SAT; Και δεν μπορέσατε να πείτε ένα μπράβο. Να μας πείτε μπράβο για τον ειδικό σιδηροδρομικό άξονα τον οποίο καταργείτε αυτήν τη στιγμή. Ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες βρίσκονται αυτήν τη στιγμή εκτός.

Αυτό το οποίο κάνετε είναι να μοιράζετε κουπόνια αντιπολίτευσης στον ελληνικό λαό. Και θέλω να σας πω, τελειώνοντας, ότι αυτήν τη στιγμή οργανώνετε κύριοι της Κυβέρνησης μια Ελλάδα χαμηλών προσδοκιών. Με γεια σας με χαρά σας. Θα έχετε να δώσετε λόγο πολύ σύντομα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γαλαμάτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΜΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαράζοντας το οικονομικό σκέλος της πολιτικής που σκοπεύει να εφαρμόσει μια κυβέρνηση στο ξεκίνημα μιας χρονιάς, σε μια χώρα, όπως είναι η Ελλάδα σήμερα, πρέπει να προσαρμόσει την οικονομική της στόχευση στις κεντρικές πολιτικές της επιλογές.

Κατ' αρχήν για την ανάπτυξη με έμφαση στην περιφέρεια και την ισόρροπη ανάπτυξη, με ταυτόχρονη προώθηση αναπτυξιακών διαδικασιών στην ύπαιθρο σε τομείς και κλάδους που αλληλοϋποστηρίζονται, με στήριξη νέων καινοτόμων αναπτυξιακών μοντέλλων.

Στις κεντρικές πολιτικές της επιλογές για την κοινωνία: Με την επαναφορά αρχών και αξιών ήθους και εντιμότητας. Με άρση των συνθηκών ήσσονος προσπάθειας και ανέλιξης μέσα από κομματικές ατραπούς, πέρα από κάθε έννοια αξιοκρατίας και άμιλλας.

Στις κεντρικές πολιτικές της επιλογές για το πολιτικό σύστημα: Με επαναφορά της απόλυτης εξουσίας, της απόφασης δηλαδή και της πράξης, στους πολιτικούς. Με εγκαθίδρυση ενός πολιτικού πολιτισμού αξιοσύνης, δικαιοσύνης και ίσων ευκαιριών για όλους τους πολίτες.

Στις κεντρικές πολιτικές της επιλογές για τη νέα γενιά: Με εμπέδωση μιας κουλτούρας νέων προτύπων που να πηγάζουν από την παιδεία και τον πολιτισμό.

Με επιθετική εισαγωγή των επαγγελματιών της νέας οικονομίας και των νέων τεχνολογιών. Με δράσεις για τον περιορισμό των φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού σε νεαρή ηλικία, με ολοκληρωμένα προγράμματα ενάντια στα ναρκωτικά, στην πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου και στη νεανική εγκληματικότητα.

Θεμελιώδης παραμένει η προσήλωσή μας σε μια Ελλάδα της ποιότητας, γιατί στο σκληρό ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον που ζούμε, η ποιότητα των προϊόντων των υπηρεσιών και της διοίκησης, μπορούν να αποτελέσουν το συγκριτικό πλεονέκτημα μιας χώρας και να τη λανσάρουν στο πεδίο των ισχυρών κρατών.

Σε μια Ελλάδα της παραγωγικότητας, γιατί πρέπει να σταματήσει η στενή διαχείριση των ευρωπαϊκών ενισχύσεων και η εσωτερική κατανομή τους και να εγκατασταθεί μια νέα περίοδος παραγωγής πλούτου από τις ντόπιες πηγές μας, τον τουρισμό, τη νέα γεωργία και τη νέα κτηνοτροφία και τη ναυτιλία.

Σε μια Ελλάδα της ευθύνης, γιατί η προκοπή αυτού του τόπου δεν είναι ζήτημα τους ενός ή των λίγων, αλλά όλων των Ελλήνων και του καθενός ξεχωριστά. Από την εποχή του «ωχα-δελφισμού» πρέπει να περάσουμε στην εποχή που η κάθε Ελληνίδα και ο κάθε Έλληνας θα θεωρεί προσωπική του υπόθεση την πρόοδο αυτού του τόπου.

Σε μια Ελλάδα τέλος της επιβράβευσης αλλά και της τιμωρίας. Της επιβράβευσης γιατί η αξιοσύνη για να εμπεδωθεί σε μια κοινωνία πρέπει πρώτα απ' όλα να ανταμείβεται και να μη χάνεται σε μια ισοπεδωτική αντιμετώπιση που θέλει την ανέλιξη του ατόμου να μην προϋποθέτει σκληρή και επίπονη προεργασία, αλλά «βύσμα» και δημόσιες σχέσεις.

Και τέλος της τιμωρίας, γιατί η ατιμωρησία που χαρακτήριζε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπιζε η Ελληνική πολιτεία τους παραβάτες του νόμου τις τελευταίες δεκαετίες, προσέδωσε στην κοινωνία χαρακτηριστικά ανισότητας και ενίσχυσε τις δυνάμεις αδράνειας των πολιτών που ήθελαν να δράσουν και να προοδεύσουν στα πλαίσια μιας ευνομούμενης πολιτείας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στους πρώτους εννιά μήνες εφαρμοσμένης πολιτικής της, κυβερνώντας με βάση τις δυνατότητες που τις έδινε ο προϋπολογισμός που ψηφίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση πέτυχε τέτοια εποχή, επέδειξε με πολύ έντονο τρόπο το στίγμα των προθέσεων της για το πώς αντιλαμβάνεται το μέλλον του τόπου.

Με τολμηρές παρεμβάσεις έδωσε τέρμα σε μία σειρά από εκκρεμότητες που χρόνιζαν και δυσκόλευαν τη ζωή των Ελλήνων.

Έθεσε τις βάσεις της νέας αναπτυξιακής της πολιτικής.

Επαναπροσδιόρισε τη διεθνή θέση της χώρας.

Τέλος, εγκαινίασε μία περίοδο ενός άλλου, πιο ελπιδοφόρου, πολιτικού πολιτισμού με την πρότασή της για το νέο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία κουράστηκε από τις στείρες αντιπαραθέσεις και τις διχαστικές κραυγές και περιμένει να ακούσει και συγγνώμη για παραλείψεις και λάθη από τους πολιτικούς. Γι' αυτό κι εμείς, προσηλωμένοι στις αρχές του μέτρου και της μετριοπάθειας αγωνιζόμαστε, με την κάθε μας παρέμβαση, με την κάθε νομοθετική μας πρωτοβουλία, να δημιουργήσουμε μια νέα σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες και την πολιτική.

Αυτήν την ανάγκη θα πρέπει στην κάθε μας στιγμή, ιδιαίτερα

εμείς οι πολιτικοί, στην κάθε τοποθέτηση και πράξη μας να την επιβάλλουμε, ανυπόκριτα, χωρίς μικροκομματική υστεροβουλία και πολιτικαντισμό.

Σημειώνω όλα τα παραπάνω, γιατί πιστεύω βαθύτατα ότι η συζήτηση που αυτές τις μέρες διεξάγεται, πρέπει να υπερβαίνει τη στεία αντιπαράθεση γύρω από δείκτες, αριθμούς, πολλαπλασιασμούς και διαιρέσεις και να αναδεικνύει το συμβολισμό της κεντρικής πολιτικής στόχευσης, αλλά και να προβάλλει την αντίληψη της οικονομικής διοίκησης μιας χώρας από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Νομίζω ότι είναι πασίδηλη η σύγκριση όσον αφορά αυτές τις αντιλήψεις:

Η Κυβέρνηση καταθέτει την πρόταση της για το μέλλον της χώρας, με διαφάνεια, με ειλικρίνεια και με κοινωνική ευαισθησία.

Δεν επιχειρεί να καλύψει τα όποια ελλείμματα, οικονομικά ή πολιτικά, με βίαιες επιθέσεις στα οικονομικά νοικοκυριά, αλλά επιλέγει το δρόμο της ήπιας προσαρμογής και το κάνει αυτό γιατί έχει σχέδιο και προορισμό.

Αναδεικνύεται με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο η διαφορά αντίληψης που διέπει τη Νέα Δημοκρατία, σε σχέση με τους προκατόχους μας.

Αναδεικνύεται από τη ρητορική των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από την επιχειρηματολογία τους, αλλά και την επιλογή θεματικών που υπογραμμίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητά μας η περιφερειακή ανάπτυξη και η συγκράτηση του πληθυσμού στην επαρχία.

Η κοινωνία μας σήμερα, διαπαιδαγυγόμενη από την αβάσταχτη ελαφρότητα των περισσοτέρων τηλεοπτικών μέσων, ξεχνά την αγροτική της προέλευση και τις αιώνιες πολιτιστικές αξίες και τα χαρακτηριστικά της.

Στερείται, δυστυχώς, περιφερειακής κουλτούρας, κι αυτό συμβαίνει με ευθύνη και των ανθρώπων της πολιτικής, και των εκπροσώπων τους πνεύματος και των Μέσων Επικοινωνίας.

Εμείς φιλοδοξούμε να αντιστρέψουμε αυτήν την πορεία. Δυστυχώς, μέχρι σήμερα η πολιτεία απέτυχε να διαμορφώσει και να υλοποιήσει μια ολοκληρωμένη πολιτική για την ελληνική periferia.

Τεράστια ποσά δαπανήθηκαν από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους για έργα βιτρίνας χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό και με λάθος στόχους.

Το φυσικό περιβάλλον αφέθηκε στους νόμους της «φυσικής επιλογής» και το ανθρώπινο δυναμικό, δυστυχώς, αλλοτριώθηκε από την δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία.

Η ιδιωτική πρωτοβουλία για επενδύσεις είχε να αντιμετωπίσει την «προκρούστια κλίνη» της γραφειοκρατίας, ενώ η αγροτική παραγωγή αποπροσανατολίστηκε από ανεξέλεγκτες επιδοτήσεις.

Το 17% περίπου του εργατικού δυναμικού της χώρας απασχολείται στον αγροτικό τομέα, ενώ μόνο το 20,3% των αγροτών είναι ηλικίας κάτω των σαράντα πέντε ετών. Άρα, λοιπόν, ορθώς ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης για τη νέα γεωργία ρίχνει το βάρος της στις νέες καλλιέργειες, στην κτηνοτροφία, στα βιολογικά προϊόντα, στον αγροτουρισμό, στην τυποποίηση, στην εμπορική αξία των προϊόντων.

Προσαρμόζουμε ομαλά τη νέα αγροτική πολιτική στις εθνικές μας ιδιαιτερότητες, χωρίς κορώνες, και παύουμε να είμαστε οι διαχειριστές θνησιγενών πολιτικών τεχνητής ευφορίας.

Άλλα μέσα και άλλους τρόπους θα επιλέξεις αν αποφασίσεις να επιβιώσεις στην έρημο και άλλα αν με πίστη στοχεύσεις να ανέβεις στην κορυφή του βουνού.

Κι εμείς επιλέγουμε το δεύτερο, αφήνοντας πίσω μας την επιβίωση στην αναπτυξιακή έρημο που οδηγήθηκε η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Εκπροσωπώ ένα κομμάτι της ελληνικής περιφέρειας, τον ευρύτερο Νομό Θεσσαλονίκης. Αυτό που χρειάζεται είναι να σταματήσει η υποβάθμιση και η απομόνωση της υπαίθρου που αναγκάζει τους κατοίκους και ιδιαίτερα τα νέα παιδιά να την εγκαταλείπουν. Η συγκράτηση του ντόπιου πληθυσμού και πολύ περισσότερο η προσέλκυση άλλων προϋποθέτει συγκε-

κριμένα και ολοκληρωμένα μέτρα: Για την υγεία, την απασχόληση, για τις μεταφορές και τις επικοινωνίες, για την εκπαίδευση, για την ασφάλεια, ακόμη και τη διασκέδαση.

Αυτή, λοιπόν, την κεντρική πολιτική φιλοσοφία εκπέμπει ο Προϋπολογισμός που συζητάμε, αφού τα ποσά που προβλέπει για όλες αυτές τις παράλληλες δράσεις είναι και περισσότερα, αλλά και οι στοχεύσεις του συγκεκριμένες.

Θέλω κλείνοντας να αναφερθώ σε κάποιες αναφορές που έγιναν στην Αίθουσα σχετικά με την διοργάνωση της EXPO 2008 και καταλογίστηκε στην Κυβέρνηση ότι δεν λάνσαρε σωστά αυτή την υποψηφιότητα, γι' αυτό και δεν καταφέραμε να την κερδίσουμε.

Μίλησε ο κ. Φλωρίδης και η κ. Διαμαντοπούλου για ταπεινωτικό αποτέλεσμα και για αναξιοπρεπή ήττα για τη χώρα μας.

Ας θυμηθούμε, όμως, πώς ήρθε στην επιφάνεια η ιστορία διεκδίκησης της EXPO από την τότε κυβέρνηση:

Τότε, λοιπόν, που ο Νομός Θεσσαλονίκης ζούσε την κορύφωση της εγκατάλειψης και τον αναπτυξιακό του μαρασμό, σε αντίθεση με τον οργασμό έργων της Αττικής ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων και ενώ πλησίαζαν οι εκλογές για την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η τότε κυβέρνηση γέννησε τη διεκδίκηση της EXPO ως το εναλλακτικό όραμα για τη Θεσσαλονίκη χωρίς βάσεις, χωρίς σχεδιασμό και στόχευση, αλλά με άρπα-κόλλα -επιτρέψτε μου- βαρύγδουπες μεγαλοστομίες, που μόνο σκοπό είχαν τον αποπροσανατολισμό των Θεσσαλονικέων και την υφαρπαγή των ψήφων τους. Και έτσι μπήκαμε στη μάχη της διεκδίκησης από το Μάρτιο και μετά. Εμείς αποσυνδέσαμε και αποσυνδέουμε την ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης από την EXPO και προωθούμε σταθερά την υλοποίηση όλων μας των δεσμεύσεων για τα μεγάλα έργα, ενώ παράλληλα προετοιμάζουμε -και σ' αυτό πρέπει όλοι να βοηθήσουν- έναν αξιόπιστο, σοβαρό και φέρελπη φάκελο διεκδίκησης για την EXPO του 2012.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα έλεγα ότι οι κυβερνητικές παρεμβάσεις των τελευταίων εννέα μηνών με κορυφαία αυτήν του Προϋπολογισμού εκτός του ότι θέτουν ισχυρές βάσεις για την πρόοδο του τόπου σε δημοσιονομικό επίπεδο, συνδράμουν τα μέγιστα, ώστε να εκφυλιστεί στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας η εικόνα του πολιτικού λογιστή, που στερείται ανθρωπιάς και ευαισθησίας και αναδεικνύουν την φυσιογνωμία του πολιτικού που αφουγκράζεται, που αποφασίζει και πράττει χωρίς εξωθεσμικές παραμβάσεις και σχεδιάζει με όρους μέλλοντος και προοπτικής.

Για όλα τα παραπάνω, λοιπόν, υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2005 με βαθιά την πίστη ότι πατρίδα μου μπαίνει ξανά σε τροχιά ανόδου, προόδου και προκοπής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρωθυπουργός, Δημήτρης Κιρκιρίδης και οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Δικαιοσύνης, Επικρατείας, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουριστικής Ανάπτυξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημοσίας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Μακεδονίας-Θράκης και Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Μέτρα για τη διασφάλιση της διαφάνειας και την αποτροπή καταστρατηγήσεων κατά τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών μετέτρεψε τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, δηλαδή τη συζήτηση για τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και το μέλλον του τόπου σε μια εισαγγελικού χαρακτήρα επίμονη υποστήριξη της επιλογής της απογραφής στην οποία έχει αιχμαλωτιστεί με τραγικό τρόπο η Κυβέρνηση. Δημιουργείται ίσως η εντύπωση στους πολίτες ότι

η συζήτηση για την περιβόητη απογραφή είναι μια πολιτική αντιδικία ανάμεσα στη σημερινή Κυβέρνηση και την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ, μια αντιδικία που δεν αφορά τους ίδιους τους πολίτες, οι οποίοι απλώς καλούνται να παρακολουθήσουν την ανταλλαγή αριθμών, επιχειρημάτων και διαξιφισμών. Τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό συνολικά και η συζήτηση για την τραγική αυτή υπόθεση της απογραφής αφορά ευθέως τους πολίτες. Είναι μια υπόθεση των πολιτών, γιατί θίγει την οικονομική τους κατάσταση, το εισόδημά τους.

Με την απογραφή, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας και των Οικονομικών, έχει συμβεί το εξής πάρα πολύ απλό πράγμα, απλό και επώδυνο για την ελληνική κοινωνία και όχι μόνο την οικονομία: Επιδεινώσατε ενσυνείδητως τα στοιχεία της εθνικής οικονομίας λογιστικά. Και αφού προβήκατε σ' αυτήν τη λογιστική επιδείνωση των στοιχείων της εθνικής οικονομίας, τώρα είστε αναγκασμένοι, πιεζόμενοι από το Σύμφωνο Σταθερότητας, να πάρετε πραγματικά μέτρα, ώστε να ξανακατακτήσετε δημοσιονομικά μεγέθη που εσείς συνειδητά επιδεινώσατε. Έτσι, μια απογραφή επί χάρτου, μια απογραφή λογιστικού χαρακτήρα μετατρέπεται σε ένα βάρος που έχει καθίσει πάνω στην κοινωνία, πάνω στην οικονομία και πάνω στην Κυβέρνησή σας, γιατί περιορίζει ασφυκτικά τα περιθώρια διακριτικής ευχέρειας που έχετε.

Η βασική όμως πολιτική επιλογή σας, σε αντίθεση με τη βασική επιλογή των δικών μας κυβερνήσεων, δεν είναι να λύνετε προβλήματα και να προωθείτε μέτρα και στόχους, για να βελτιώνεται η κατάσταση της χώρας και των Ελλήνων πολιτών. Δεν σας ενδιαφέρει αυτό. Είστε έτοιμοι να αποδεχθείτε οπισθοχωρήσεις, υποχωρήσεις και επιδεινώσεις, αρκεί να μπορείτε να τις καταλογίσετε και να τις χρεώσετε στο ΠΑΣΟΚ.

Αλλά αυτό είναι μια κοντόφθαλμη, χωρίς όραμα και χωρίς προοπτική αντίληψη, η οποία μπορεί να έχει διάρκεια δέκα ή εξι μηνών, δεν μπορεί όμως να σας επιτρέψει να ασκήσετε μια διακυβέρνηση με προοπτική τετραετίας. Το λέω αυτό διότι η συζήτηση, όπως εξελίσσεται, είναι μια συζήτηση που στο θετικό της σκέλος, δηλαδή εκεί που πρέπει να τεθεί επί τάπητος το πρόβλημα του μοντέλου ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, το πρόβλημα της μετα-ολυμπιακής και μετα-βιομηχανικής προοπτικής της ελληνικής οικονομίας, δεν είναι τίποτα άλλο από μια επανάληψη κοινοτοπιών και γενικόλογων δηλώσεων του κ. Αλογοσκούφη. Το όραμα που μας παρουσίασε ο κ. Αλογοσκούφης για την προοπτική της ελληνικής οικονομίας, για την ανάπτυξη της χώρας είναι η ανταγωνιστικότητα, η εξωστρέφεια, η αύξηση των αμέσων ιδιωτικών επενδύσεων, η ήπια προσαρμογή.

Μα όλα αυτά είναι κοινώς αποδεκτά. Γιατί κανείς εδώ δεν έχει αντίρρηση για την ανταγωνιστικότητα ή για την εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας. Κανείς δεν έχει αντίρρηση να επιτυγχάνουμε υψηλούς, όσο γίνεται υψηλότερους, ρυθμούς ανάπτυξης.

Το πρόβλημα τίθεται από το σημείο αυτό και μετά. Τι έχει να πει, λοιπόν, η Κυβέρνηση από το σημείο αυτό και μετά; Η Κυβέρνηση δεν έχει να πει τίποτα, γιατί στον Προϋπολογισμό που εμφανίζει προς ψήφιση δεν κωδικοποιείται μια οικονομική πολιτική. Κωδικοποιείται αυτή η εισαγγελική, καταγγελτική, απολογιστική θεώρηση των πραγμάτων. Εδώ δεν θέλει να δώσει μια προοπτική για τον επόμενο χρόνο. Αλλά να πείσει ότι παραλαμβάνει μια κατάσταση την οποία ανακάλυψε, δήθεν, η Νέα Δημοκρατία μόλις έγινε Κυβέρνηση. Δεν είχε την υπευθυνότητα ως Αξιωματική Αντιπολίτευση και ως επερχόμενη, κατά την αντίληψή της Κυβέρνηση, να γνωρίζει τα πραγματικά δημοσιονομικά και μακροοικονομικά μεγέθη; Πώς εξηγείται η απόλυτη και επίμονη προεκλογική διαβεβαίωση του κ. Καραμανλή, ότι θα επιτευχθούν ρυθμοί ανάπτυξης του 5,2%; Πώς εξηγείται όλος αυτός ο κατάλογος προεκλογικών υποσχέσεων αν η Αξιωματική Αντιπολίτευση, είχε πράγματι, όπως όφειλε να έχει, υπ' όψιν της την πραγματική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας;

Άρα αυτό που γίνεται τώρα είναι ένα πάρα πολύ απλό τέχνασμα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επιβαρύνει αναδρομικά τα έτη της οικονομικής διαχείρισης του ΠΑΣΟΚ για να μπορέσει προληπτικά να ελαφρύνει τα έτη της οικονομικής διαχεί-

ρισης την Νέας Δημοκρατίας. Και για να το κάνει αυτό, εκθέτει τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας. Γιατί όταν πηγαίνει μια κυβέρνηση κράτους-μέλους και υποβάλλει τέτοιου είδους αναθεωρημένα στοιχεία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Συμβούλιο Υπουργών και την EUROSTAT θα ήταν πάρα πολύ αφελείς και αδικαιολόγητοι οι Ευρωπαίοι εταίροι και τα όργανα της Κοινότητας αν δεν υπερφαλάγγιζαν αυτήν την κριτική και αυτήν την αναδρομική αξιολόγηση της ελληνικής οικονομίας. Όταν σε επαινούν οι Ευρωπαίοι εταίροι σου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι ευρωπαϊκές υπηρεσίες για την ειλικρίνεια και την εντιμότητά σου, πρέπει να αναρωτιέσαι, κύριε Υπουργέ, τι λάθος έκανες εις βάρος των εθνικών σου συμφερόντων. Και όταν πλήττεις έτσι την αξιοπιστία σου, ουσιαστικά, πλήττεις την διαπραγματευτική σου ικανότητα. Ουσιαστικά πλήττεις την ικανότητά σου να διεκδικήσεις πόρους στο τέταρτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Και πρέπει να πω ότι αυτό έχει και άλλες επιπτώσεις, μια από τις οποίες ήταν η απώλεια της διεκδίκησης της EXPO για τη Θεσσαλονίκη και όλη τη Βόρεια Ελλάδα.

Όμως ο Προϋπολογισμός κατά τη γνώμη μου κρίνεται στα μάτια των πολιτών κάπου αλλού. Κρίνεται στο αν μπορεί να δώσει απάντηση ως βάση, όχι μόνο της δημοσιονομικής, αλλά της συνολικής οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης στις μεγάλες αγωνίες των πολιτών. Και οι μεγάλες αγωνίες των πολιτών είναι καταγεγραμμένες από τις έρευνες της κοινής γνώμης. Οι πολίτες προτάσσουν δυο μεγάλα προβλήματα: ανεργία και ακρίβεια. Και στη μεν ανεργία είναι προφανές ότι η απάντηση είναι η δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Η απάντηση είναι ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης. Η απάντηση είναι να μην μειώνεις το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων κατά 16,1% την επομένη των Ολυμπιακών αγώνων όταν η ελληνική περιφέρεια περιμένει οι ολυμπιακοί πόροι και οι πόροι του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να μεταφερθούν και να διαχυθούν σε όλο τον ελληνικό χώρο και όχι μόνο στο λεκανοπέδιο Αττικής. Άρα δεν υπάρχει απάντηση για ένα οριζόντιο, εντατικό πρόγραμμα καταπολέμησης της ανεργίας.

Η ακρίβεια, όμως, επίσης συνδέεται με τον Προϋπολογισμό, γιατί ο Προϋπολογισμός ουσιαστικά πρέπει να δώσει απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα του αναδιανεμητικού ρόλου του κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα, κυρίως μέσω του φορολογικού συστήματος, αλλά και μέσω άλλων μηχανισμών του κοινωνικού κράτους.

Έχει επικρατήσει η αντίληψη –ομίζω η εσφαλμένη ή εν πάση περιπτώσει πρωτοβάθμια αντίληψη– ότι το πρόβλημα της ακρίβειας στην Ελλάδα είναι πρόβλημα τιμών, είναι πρόβλημα τιμαριθμού και διοικητικών ελέγχων της αγοράς. Πρέπει να υπάρχουν έλεγχοι και πρέπει να χτυπιέται η αισχροκέρδεια, αλλά το πρόβλημα της ακρίβειας στην Ελλάδα είναι πρωτίστως πρόβλημα εισοδημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοένα και περισσότεροι Έλληνες πολίτες νιώθουν ότι περνούν το όριο της σχετικής φτώχειας ανεξάρτητα από την προηγούμενη κατάσταση που βρισκόντουσαν οι ίδιοι. Σημασία έχει ποια είναι η σχετική τους κατάσταση μέσα στην κοινωνική διαστρωμάτωση και μέσα στην κατανομή των εισοδημάτων.

Άρα, αυτό που βιώνει η ελληνική κοινωνία και το κάθε νοικοκυριό ως πρόβλημα ακρίβειας, είναι πρόβλημα ανεπάρκειας εισοδημάτων, πρόβλημα ανακατανομής των εισοδημάτων, πρόβλημα ουσιαστικά κοινωνικής δικαιοσύνης και κοινωνικής συνοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Και αν ο Προϋπολογισμός, δηλαδή η δημοσιονομική πολιτική και η φορολογική πολιτική ειδικότερα, δεν δώσει μία απάντηση σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα της ακρίβειας δηλαδή της ανεπάρκειας των εισοδημάτων, της άνισης κατανομής των εισοδημάτων και άρα της ανάγκης για αναδιανομή, τότε η Κυβέρνηση θα έχει χάσει το στοίχημα του μεσαίου χώρου που είναι το κεντρικό πολιτικό στοίχημά της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Γιατί δεν αρκεί να μιλάς για το κοινωνικό κέντρο και το μεσαίο χώρο, πρέπει να μπορείς να δώσεις απάντηση οικονομική και προοπτική οικονομική στα μεσαία στρώματα, όπου αυτοποθετείται η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων και των Ελληνίδων.

Αν αυτό δεν το κάνεις, γιατί δεν έχεις τις ιδεολογικές και πολιτικές προϋποθέσεις, που δεν τις έχει η Νέα Δημοκρατία, τότε δεν αξίζει τίποτα, καμιά πολιτική δήθεν συναίνεσης ή καμιά πολιτική επίθεσης κατά της Αντιπολίτευσης. Γιατί αυτό κάνει η Κυβέρνηση, αντιπολιτεύεται τη μνήμη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Θαλασσινός έχει το λόγο.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με συνέπεια και αίσθημα ευθύνης έναντι του ελληνικού λαού η νέα διακυβέρνηση κατόρθωσε και κατέθεσε προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία τον Προϋπολογισμό του 2005, έναν Προϋπολογισμό ειλικρινή και αξιόπιστο, στον οποίο απεικονίζεται και αριθμητικά η βούληση της νέας διακυβέρνησης για ουσιαστική, ισόρροπη και αειφόρο ανάπτυξη. Αποτελεί ένα ακόμη αποτελεσματικό εργαλείο της αναπτυξιακής διαδικασίας. Μαζί δε με το φορολογικό και αναπτυξιακό νόμο δημιουργούν ευοίωνες προοπτικές για την περιφερειακή σύγκλιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις αντιπολιτευτικές κορώνες των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προκειμένου να πείσουν ότι παρέδωσαν μια ισχυρή οικονομία, είναι γνωστό στον ελληνικό λαό σε ποια κατάσταση παρέλαβε την οικονομία η νέα διακυβέρνηση.

Άκουσα τον καταγγελτικό λόγο του συναδέλφου κ. Βενιζέλου. Μίλησε για την ανεργία, μίλησε για την ακρίβεια. Δεν μας είπατε, όμως, τον ένοχο, αγαπητέ κύριε συνάδελφε.

Κανείς, λοιπόν, δεν μπορεί να αντιλέξει μέσα σε αυτήν την Αίθουσα με επιχειρήματα σοβαρά, ότι παραλάβαμε μία οικονομία που τη χαρακτήριζαν η δημοσιονομική ανισορροπία -δημοσιονομικό εκτροχιασμό τον χαρακτήρισε προσφυέστατα ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας- η υψηλή ανεργία, οι κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες, η ανισοκατανομή του εθνικού εισοδήματος.

Την τραγική αυτήν κατάσταση -δεν θα επεκταθώ περισσότερο- την περιέγραψαν τόσο ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όσο και ο Υφυπουργός κ. Δούκας.

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η νέα διακυβέρνηση με σαφή στόχευση το αναπτυξιακό άλμα της χώρας μέσα σε περιβάλλον εμπιστοσύνης και σταθερότητας, το οποίο διαμορφώνει χωρίς βαρύγδουπο και ανούσιο πολιτικό βερμπλισμό, χωρίς πολιτικές λιτότητας, αλλά με συνέπεια και κοινωνική ευθύνη, διαμορφώνει τη νέα οικονομική πολιτική, που τη χαρακτηρίζουν η ήπια δημοσιονομική προσαρμογή, στην οποία εντάσσονται και οι φορολογικές ελαφρύνσεις η δραστική καταπολέμηση της κρατικής σπατάλης, η κοινωνική δικαιοσύνη, και η ισόρροπη και αειφόρος ανάπτυξη, με ιδιαίτερη έμφαση στην ελληνική περιφέρεια.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επικεντρώσω εδώ την ομιλία μου. Ως Βουλευτής νησιωτικού νομού, του ακριτικού Νομού της Σάμου, θέλω να επικεντρώσω την τοποθέτησή μου στα ζητήματα των νησιωτικών περιοχών και ειδικότερα στα ζητήματα, τα οποία απασχολούν το Βόρειο Αιγαίο. Άλλωστε τα προβλήματα λίγο-πολύ της νησιωτικής χώρας είναι τα ίδια.

Είναι γεγονός ότι η δέσμευση του Κώστα Καραμανλή για περιφερειακή ανάπτυξη, που αρχίζει να γίνεται πράξη με τη νέα οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, δημιουργεί σε όλους εμάς τους νησιώτες, όχι απλά την ελπίδα, αλλά την πίστη ότι ήρθε η ώρα της ανάπτυξης της νησιωτικής Ελλάδας, ότι η νησιωτικότητα θα πάρει επιτέλους σάρκα και οστά. Ήρθε η ώρα να τεθούν επιτέλους τα νησιά μας στο επίκεντρο της προσοχής, να μπουν σε τροχιά ανάπτυξης. Και πώς θα γίνει αυτό, έχοντας

επίγνωση της πολύ δύσκολης κατάστασης που επικρατεί σήμερα στο Αιγαίο σε όλους σχεδόν τους τομείς; Με τη συνέπεια και την αποφασιστικότητα που χαρακτηρίζει τη νέα διακυβέρνηση, με όρεξη για δουλειά, με σεβασμό στους νησιώτες και ειδικότερα στους ακρίτες νησιώτες, με σαφή στόχο τη δημιουργία προϋποθέσεων για αειφόρο ανάπτυξη, που θα βελτιώσει την ποιότητα ζωής τους και θα κρατήσει τους νέους των νησιών μας εκεί, στα νησιά μας, παρέχοντας όμως σ' αυτούς ίσες δυνατότητες, ίσες ευκαιρίες.

Γιατί είναι αλήθεια και μάλιστα πικρή, αξιότιμοι συνάδελφοι, ότι όσο οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μιλούσαν για ανάπτυξη της περιφέρειας, τόσο περισσότερο την καταδίκάζαν με τις παραλείψεις τους σε μαρασμό. Τα προβλήματα των νησιών μας και ειδικότερα της περιφέρειας του Βορείου Αιγαίου είναι πάρα πολλά και, δυστυχώς, διαχρονικά. Το πιο λυπηρό είναι ότι από τον πακτωλό των χρημάτων, τα οποία εισέρευσαν στην Ελλάδα μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα τελευταία χρόνια, η νησιωτική χώρα δεν πήρε χρήματα. Ελάχιστα χρήματα είδαν τα νησιά μας. Ενδεικτικά μόνο θα σας αναφέρω μερικά από τα προβλήματα που πραγματικά, ταλανίζουν το Βόρειο Αιγαίο, γιατί η αναλυτική παρουσίαση θα απαιτούσε πάρα πολλές ώρες.

Ανεργία: Από το 4,8%, που ήταν το 1992, σχεδόν διπλασιάστηκε και έφτασε το 9,2% το 2002. Σήμερα αγγίζει το 11% περίπου. Απ' αυτό το ποσοστό, το 46,2%, δηλαδή ο ένας στους δύο, είναι μακροχρόνια άνεργος.

Τουρισμός: Από πηγή πλούτου για τα νησιά μας έχει καταντήσει βραχνάς, γιατί οι τουριστικές υποδομές ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν. Ουσιαστικά κίνητρα ποτέ δεν δόθηκαν, με αποτέλεσμα το τουριστικό ρεύμα να διαχέεται προς τη γειτονική χώρα. Η μεγάλη ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων χάθηκε για την περιφέρεια, κύριοι συνάδελφοι, όπως και τόσες άλλες, διότι δεν υπήρξε ποτέ κεντρικός σχεδιασμός.

Το ακτοπλοϊκό: Είναι ένα ζήτημα εθνικό. Και λέω «εθνικό», γιατί η νησιωτική Ελλάδα είναι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της ελληνικής περιφέρειας και, μάλιστα, με πολύ μεγαλύτερα και περισσότερα προβλήματα απ' ό,τι η υπόλοιπη περιφέρεια. Τα πλοία για μας τους νησιώτες είναι ό,τι οι δρόμοι και οι γέφυρες για την ηπειρωτική Ελλάδα. Μ' αυτά εξασφαλίζεται η εδαφική συνέχεια της χώρας. Και δεν είναι υπερβολή να πω ότι μόνο με την επίλυση του σημαντικού αυτού προβλήματος μπορούν να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ανάπτυξης της νησιωτικής Ελλάδας.

Η ενέργεια των νησιών μας βρίσκεται σε οριακό επίπεδο με συνέπειες στην παραγωγικότητα και παραπέρα στην αναπτυξιακή προοπτική των νησιών. Βασικές υποδομές δεν έχουν γίνει στα νησιά μας, στην παιδεία, στην υγεία, στη στελέχωση των υπηρεσιών. Δεν είναι υπερβολή να πω ότι σε όλους τους τομείς των υποδομών υπάρχει υστέρηση και δεν χρειάζεται για το λόγο αυτό να ανατρέξω σε αριθμούς. Είναι μία πραγματικότητα που τη ζούμε καθημερινά. Τη ζει, για παράδειγμα, ο Ικαριώτης και η Ικαριώτισσα όταν στον αιώνα των προκλήσεων αναγκάζονται να κυκλοφορούν σε επικίνδυνους χωματόδρομους για να πάνε από το ένα χωριό στο άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προς ψήφιση Προϋπολογισμός χαρακτηρίζεται από διαφάνεια, αξιοπιστία, ειλικρίνεια, ουσιαστική καταγραφή των δυνατοτήτων της οικονομίας μας.

Με αυτόν τον Προϋπολογισμό δίνεται το ακριβές στίγμα της πορείας προς την περιφερειακή σύγκλιση και για εμάς τους νησιώτες είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικός, αφού αυξάνονται, σημαντικά, στο Υπουργείο Αιγαίου οι πιστώσεις για τη νησιωτική πολιτική, ένα ακόμη δείγμα του, πραγματικού, ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή για τα νησιά μας.

Είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικός ο Προϋπολογισμός για την καταπολέμηση της ανεργίας, γιατί οι καινοτόμες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης με τον νέο φορολογικό και τον νέο αναπτυξιακό νόμο ενισχύονται και συμπληρώνονται με χρηματοδότηση από τον Προϋπολογισμό. Είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικός για τον τουρισμό, διότι οι δαπάνες στον τομέα αυτό είναι αυξημένες σε σχέση με το 2004 κατά 61,7%. Είναι ενθαρρυντικός για την ακτοπλοΐα, ειδικά για τις επιδοτήσεις των αγόνων γραμμών.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα είναι

σίγουρο, ότι η νέα διακυβέρνηση με την άσκηση υπεύθυνης οικονομικής πολιτικής επιδεικνύει κοινωνική ευαισθησία και επαναφέρει την αξιοπιστία, τη συνέπεια και τη διαφάνεια, στοχεύοντας στην ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη. Για την αποτελεσματική άσκηση της κοινωνικής πολιτικής είναι αναγκαίοτητα να επιτευχθούν οι στόχοι του Προϋπολογισμού του 2005. Γι' αυτούς τους λόγους ψηφίζω τον Προϋπολογισμό και, βεβαίως, πιστεύω ότι ανοίγει νέους ορίζοντες για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε σήμερα από τον κ. Αλογοσκούφη την εξήγηση γιατί, τελικά, προχώρησαν σε αυτήν την απογραφή. Με έκπληξη διαπίστωσα ότι η συνέχεια της καταγραφής των αμυντικών επενδυτικών προγραμμάτων είναι ο λόγος γιατί προχώρησε σε αυτήν την εντυπωσιακού χαρακτήρα –πράγματι- συμπεριφορά απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Λέει ο κ. Αλογοσκούφης, αλλά θα ήθελα να του πω ότι δίνει την εντύπωση ότι...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Είναι εδώ ο κ. Ρεγκούζας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχω καμία αντίρρηση για τον Ρεγκούζα.

Δίνει, λοιπόν, την εντύπωση όμως προς την Ευρωπαϊκή Ένωση μιας πολύ περιέργης συμπεριφοράς. Αδυνατούν οι άνθρωποι εκεί να καταλάβουν γιατί, τελικά, προχώρησε στην απογραφή η ελληνική Κυβέρνηση, η νέα ελληνική Κυβέρνηση, η οποία για ένα χρόνο προσπαθεί να υλοποιήσει τον προϋπολογισμό του 2004, τον οποίο πριν ένα χρόνο εδώ μέσα ψηφίσαμε. Τον εισηγηθήκαμε εμείς, αλλά ο κ. Αλογοσκούφης -θυμάμαι πολύ καλά τότε- μας έλεγε ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι ανυπαρκτός, είναι κενός, δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμοστεί. Κατακεραύνωνε και καταδίκαιζε τον προϋπολογισμό, τον οποίο βέβαια με συνέπεια εφάρμοσε, παρ' όλα όσα είπαν, τελικά, αυτήν τη χρονιά του 2004, για να έρθει τώρα να μας δώσει εξηγήσεις ότι αυτός ο προϋπολογισμός δήθεν έχει επηρεαστεί. «Είναι γεμάτος ελλείμματα, είναι γεμάτος χρέη, έχουμε κατεδαφίσει την ελληνική οικονομία», προσπάθησε να μας πείσει.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο προχώρησε σε αυτήν την περιφημη απογραφή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία, βέβαια, δεν μπορεί να καταλάβει πώς είναι δυνατόν, αφού είχαμε συμφωνήσει και με την Κομισιόν και με την EUROSTAT ένα συγκεκριμένο τρόπο υπολογισμού των ελλειμμάτων των αμυντικών δαπανών, των αμυντικών προγραμμάτων, των αμυντικών παραδόσεων και παραλαβών των προγραμμάτων, μάλιστα, με ευνοϊκό τρόπο για την Ελλάδα. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατό να μην γνωρίζετε ότι οι αμυντικές δαπάνες πληρώνονται σε βάθος χρόνου. Υπογράφεις μία σύμβαση, δίνεις μία προκαταβολή και πληρώνεις εν συνεχεία τα επόμενα τρία, τέσσερα, πέντε, οκτώ χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω να σας υπενθυμίσω, για να αποδειχθεί η αλήθεια, ότι το 1998 πληρώσαμε τις επενδυτικές δραστηριότητες της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Μητσοτάκης είχε αγοράσει τότε σαράντα αεροπλάνα F-16 από την LOPTIN-MARTIN και -Ξέρετε;- είχε δώσει μόνο 15% προκαταβολή. Ξέρετε πότε πληρώσαμε το κόστος αυτής της αμυντικής επένδυσης; Το 1998. Ήμουν ήδη δύο-τρία χρόνια Υπουργός Εθνικής Άμυνας και πληρώσαμε ακριβώς αυτήν τη δαπάνη.

Και βέβαια καλά γίνεται έτσι, διότι με την ευκαιρία αυτή θέλω να σας πω ότι εξασφαλίσαμε το 1998 και την πληρωμή των αντισταθμιστικών δαπανών, τα οποία δεν είχε δεχθεί η LOPTIN-MARTIN να δώσει στην ελληνική κυβέρνηση το 1992, όταν παρήγγειλε ο κ. Μητσοτάκης, αλλά αξιοποιήσαμε βέβαια το γεγονός ότι θα υπογράφαμε μια νέα σύμβαση κατά κάποιο τρόπο εκβιαστικά απέναντι στην εταιρεία, για να αποκτήσουμε, τελικά, και τα αντισταθμιστικά ελλείμματα.

Φυσικά αυτός δεν ήταν λόγος για μας να κάνουμε καμία εξεταστική επιτροπή, όπως εσείς, κύριοι συνάδελφοι, σκεφτήκατε να βρείτε μία διαδικασία διαπίστωσης, τι, πραγματικά, γίνεται

με τους εξοπλισμούς, τι γίνεται με τα αντισταθμιστικά ωφελήματα.

Αλλά, βέβαια, ας είμαστε ειλικρινείς. Και στην οικονομία και στην άμυνα υπάρχει η ίδια πρόθεση στην προσπάθειά σας. Και για την απογραφή και για την εξεταστική επιτροπή στο χώρο της άμυνας ο σκοπός είναι ένας: Να αμαυρώσετε το έργο του ΠΑΣΟΚ, να καταστρέψετε μία οικονομία, η οποία, πραγματικά, είναι ισχυρή και αυτό δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Γιατί ανεξάρτητα από όλα αυτά τα παραμύθια περί ελλειμμάτων τα οποία δεν βρίσκετε -και εδώ πέρα έχουμε μόνο λογιστικές καταγραφές με διαφορετικό τρόπο- η οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμένει η ίδια. Δεν άλλαξε τίποτα. Είναι και φέτος η ίδια οικονομία, η οποία διακρίθηκε τα τελευταία χρόνια ως η πλέον ισχυρή με πολλαπλάσιο ποσοστό μεγέθυνσης κατ' έτος μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Είναι γεγονός ότι επί επτά χρόνια είχαμε 3,5% με 4% μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας -όλα τα τελευταία χρόνια- και αυτό δείχνει πόσο εύρωστη και ισχυρή οικονομία έχουμε. Είναι γεγονός, όμως, ότι στην επταετία αυτή 1996-2003 είχαμε και μία αύξηση της παραγωγικότητας, η οποία είναι η δεύτερη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με ποσοστό μεγέθυνσης της παραγωγικότητας της οικονομίας 3,1%, δεύτερη μετά την Ιρλανδία η οποία είχε 5,1%.

Όταν αναφέρεσθε, κύριε Αλογοσκούφη, στην Ιρλανδία για το τι ανάπτυξη έχει πετύχει, τότε πρέπει να συγκρίνετε τα μεγέθη που πέτυχε η ελληνική οικονομία, πραγματικά, τα τελευταία πέντε χρόνια. Και βέβαια πρέπει να δείτε ότι και οι επενδύσεις σε αυτήν τη δυνατή, εύρωστη οικονομία αυξάνονταν σταθερά με ρυθμούς τα τελευταία χρόνια 5,5%, 6%, 6,5%, 8% το 2003, 8,3% προβλεπόταν για το 2004. Αλλά βέβαια το 2004 είναι πλέον δική σας ευθύνη να υλοποιήσετε την αναδιάρθρωση της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να, λοιπόν, γιατί εδώ πέρα έχουμε μία επιχείρηση καταστροφής, μία επιχείρηση να ανατρέψουμε τα πραγματικά δεδομένα, να δημιουργήσουμε άλλοθι. Γιατί η Νέα Δημοκρατία, βέβαια, δεν έχει καμία πρόθεση να υλοποιήσει τις υποσχέσεις τις οποίες έδωσε προεκλογικά. Θέλει να βρει άλλοθι, να μην υλοποιήσει αυτήν την πολιτική. Αν και όπως διαπιστώνω εντυπωσιακά μέτρα που δείχνουν τον ταξικό χαρακτήρα της πολιτικής την οποία υλοποιεί, παρουσιάζονται καθημερινά με μία σειρά από ευνοϊκές ρυθμίσεις και φοροαπαλλαγές για επιχειρήσεις.

Την ίδια στιγμή μέσα από τον Προϋπολογισμό έχουμε σημαντική επιβάρυνση σε όλους τους εργαζόμενους, σε όλους τους μισθωτούς. Και την ίδια στιγμή βλέπουμε ότι η περιφέρεια ξεχνάει τα περιφερειακά έργα, τα οποία είχαν προγραμματισθεί, διότι βέβαια η επιχείρηση απογραφής δεν θα περάσει έτσι. Ήδη έχουμε ένα αυξημένο κόστος, μειωμένη πιστοληπτική ικανότητα της χώρας, επιβάρυνση, ουσιαστικά, της οικονομίας μας γύρω στα 2 με 3 δισεκατομμύρια δραχμές και αυτό σημαίνει αδυναμία υλοποίησης των προγραμματισμένων περιφερειακών έργων.

Άρα η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας θα υποφέρει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και εσείς πρέπει και εδώ να δικαιολογήσετε την απραξία, την καθυστέρηση, την πολιτική ανεπάρκεια η οποία υπάρχει. Διότι δεν είναι δυνατόν, παραδείγματός χάρι, σήμερα έναν ολόκληρο χρόνο να μην προχωρούν όλα τα έργα υποδομών. Το ΥΠΕΧΩΔΕ μπορεί να ασχολείται με αλλαγές νόμων, μπορεί να ασχολείται με μελέτες, αλλά είναι γεγονός ότι δεν έχει βγάλει καμία δημοπρασία, καμία διακήρυξη επί οκτώ μήνες. Ο κατασκευαστικός κλάδος βογκά. Και την ίδια στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των πολιτών στη χώρας μας βρίσκεται σε δύσκολη θέση, βλέπει ανεργία, βλέπει ακρίβεια. Ο πρώτος προϋπολογισμός που εφαρμόσατε ήταν προϋπολογισμός βέβαια, τον οποίο εισηγηθήκαμε εμείς και δεν ψηφίσατε, αλλά εν πάση περιπτώσει εσείς τον υλοποιήσατε. Τον εκμεταλλευθήκατε, ζήσατε με τα έργα αυτού του προϋπολογισμού του ΠΑΣΟΚ και δεν ζήσατε και άσχημα, αν και θα δυσκολευθείτε πολύ, να ξαναζήσετε τόσο ευχάριστες μέρες.

Στηριχθήκατε, λοιπόν, στον προϋπολογισμό του ΠΑΣΟΚ τον

οποίο είχατε καταγγείλει, την προηγούμενη χρονιά. Και την επόμενη χρονιά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται η κρίσιμη στιγμή που όλα πλέον τελειώνουν. Δεν μπορείτε πλέον να ισχυρίζεστε άλλοι, ότι φταίνει οι προηγούμενοι, ότι φταίει ο προϋπολογισμός, ότι φταίει ο προϋπολογισμός των αμυντικών δαπανών ή ότι φταίει οτιδήποτε άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, πρέπει να δείξετε ποια αναπτυξιακή στρατηγική διαθέτετε.

Διότι η ανάπτυξη δεν είναι μόνο η οικονομική μεγέθυνση, η ανάπτυξη είναι κοινωνική και οικονομική εξέλιξη συγχρόνως για όλους τους πολίτες.

Η χώρα ζει σε μία εποχή που χρειάζεται μία ολοκληρωμένη δημοκρατική ανάπτυξη στο αποτέλεσμα της οποίας θα συμμετέχουν όλοι οι πολίτες χωρίς καμία εξαίρεση, χωρίς κανένα αποκλεισμό. Και ακριβώς, τέτοιες υψηλές απαιτήσεις του ελληνικού λαού δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσει καμία κυβέρνηση. Ούτε και εσείς θα μπορέσετε να του απαντήσετε ή να δικαιολογήσετε την απραξία, την αδυναμία και την ανεπάρκειά σας, διότι οι Έλληνες πολίτες έχουν κατοχυρώσει το δημοκρατικό δικαίωμα συμμετοχής στην ολοκληρωμένη δημοκρατική πορεία αυτού του τόπου. Γι' αυτόν, ακριβώς, το λόγο δεν ψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κορτσάρης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια ώριμη δημοκρατία θα έπρεπε να αποτελεί αυτονόητη πολιτική διαδικασία η συζήτηση του υπό ψήφιση Προϋπολογισμού να γίνεται με στοιχεία που θα προέκυπταν από τον αξιόπιστο προϋπολογισμό των προηγούμενων ετών, ανεξάρτητα με το ποια κυβέρνηση τον είχε καταρτίσει.

Αυτό όμως δεν είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αφού διαπιστώθηκε με αρκετά επώδυνο τρόπο ότι το πλαφόν της κρατικής αλχημείας που είναι διατεθειμένη να ανεχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πολύ ξεπεραστεί από την κυβέρνησή σας και μένει πλέον να μετρηθεί πόσων ετών προϋπολογισμοί απαιτούνται για να αποκατασταθεί η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους, πολιτών και ευρωπαίων εταίρων, που βίαια διέρρηξε η πολυδιαφημισμένη εκσυγχρονιστική διαχείριση τόσων ετών.

Επίσης να αναλυθεί και το παράδοξο να εγκαλούνται, όπως συνέβη προηγουμένως, από τον μόλις, κατελθόντα συνάδελφο, αυτοί που ανακάλυψαν την παραποιημένη εικόνα της ελληνικής οικονομίας απ' αυτούς που θα έπρεπε να απολογούνται γιατί τη δημιούργησαν. Χαρακτηριστικές είναι και οι απαντήσεις του αρμόδιου επιτρόπου γι' αυτό το θέμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Αλμούνια στην εκπομπή του κ. Παύλου Τσίμα στο MEGA στις 7 Δεκεμβρίου.

«Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η επιλογή μιας παραδεκτής μεθόδου για τη λογιστική καταγραφή και απεικόνιση των οικονομικών αποτελεσμάτων. Όποια μέθοδος και αν επιλεγεί αυτή πρέπει και να τηρείται σωστά. Στην Ελλάδα το πρόβλημα δεν ήταν μόνο θέμα επιλογής μεθόδου. Υπήρχε και θέμα παρουσίας λάθος αριθμών.»

Δυστυχώς, το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησής μας επωμίστηκε, τα συνήθως, θλιβερή έννοια της συνέχειας του κράτους καταβάλλοντας μεγάλες προσπάθειες να πείσει τις Βρυξέλλες πως στην Καραγεωργίου Σερβίας είναι το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και όχι το Χημείο του Κράτους. Και ευτυχώς για όλους μας τα κατάφερε εξαιρετικά.

Μένουμε βέβαια όλοι με μία απλή απορία: Πως είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, το μηδέν στην απορρόφηση των κοινωνικών κονδυλίων, το μηδέν στην ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, το μηδέν στη στήριξη της ελληνικής περιφέρειας, το μηδέν στη μείωση της ανεργίας, να δεχόμαστε, ότι, όσο και αν είναι καλή η διάθεσή μας, δεν παραμένει μηδέν; Χρειάζεται μεγάλο πολιτικό θράσος για να το αλλάξεις και μεγάλη πολιτική αλαζονεία ή ίσως αφέλεια για να πλαστογραφείς και να ξεδεύεις πιστεύοντας πως δεν θα ελεγχθείς ποτέ. Και σε κάθε περίπτωση πάντως αυτή η τάση δεν λέγεται εκσυγχρονισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοσιονομική προσαρμογή που επιχειρεί η Κυβέρνηση κινείται στη λογική της ήπιας πρωτογενούς εξοικονόμησης. Κύρια εστία των δημοσιονομικών εκτροπών εδώ και χρόνια είναι ένα κράτος που ξεδεύει πολλά. Πάντοτε υπήρξε η θεωρητική βούληση περιορισμού των δαπανών, ποτέ όμως δεν εκδηλώθηκε με έργα και στην έκταση που απαιτούσε η σοβαρότητα της κατάστασης. Μέχρι σήμερα ευτυχώς.

Στον Προϋπολογισμό του 2005 ο ρυθμός μεταβολής των δαπανών περιορίζεται και η μείωση των καταναλωτικών και λειτουργικών δαπανών του δημοσίου υλοποιείται. Πέρυσι το πλούσιο κράτος ξόδευε με ρυθμούς άρρυθμους με ιδιαίτερη, μάλιστα, άνεση. Επειδή τα δανεικά τα ξεδεύεις με μεγαλύτερη ευκολία απ' ό,τι αυτά που παράγεις ή επειδή εθισμένος στην τακτική ωραιοποίησης της εικόνας των δημοσίων οικονομικών, φθάνεις να την πιστεύεις και ο ίδιος ως πραγματική.

Στους τομείς πρώτης κυβερνητικής προτεραιότητας –παιδεία, υγεία, απασχόληση– ιδιαίτερα μεγάλη είναι η αύξηση των δαπανών για την ενίσχυση των πολιτικών, απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας, την αύξηση του ΕΚΑΣ και των συντάξεων του ΟΓΑ, την ενίσχυση των ασφαλιστικών ταμείων.

Με αιχμή του δόρατος το νέο αναπτυξιακό νόμο που θα προσδώσει την απαιτούμενη εξωστρέφεια στην ελληνική οικονομία και θα απελευθερώσει τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, επιτυγχάνεται η ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται, επίσης, στην αύξηση των ξένων επενδύσεων, όπου σταθερά καταλαμβάνουμε μία από τις τελευταίες θέσεις του σχετικού πίνακα και την εύστοχη και υψηλών προσδοκιών, προσφάτως, ψηφισθείσα τροπολογία για τον επαπατρισμό των κεφαλαίων.

Επειδή η οικονομία και η ανάπτυξη δεν είναι απλοί αριθμοί, αλλά η προκοπή και το μέλλον των Ελλήνων πολιτών, θα κλείσω με μία αναφορά στην εκλογική μου περιφέρεια. Χρόνια περιμέναμε η ευημερία των αριθμών να φανεί στην καθημερινότητα των κατοίκων της Φλώρινας. Χρόνια περιμέναμε να ζήσουμε άνθιση ανάλογη με αυτή των στατιστικών. Ματαιώς όμως. Κανένα μεγάλο έργο. Καμία διάθεση για ενίσχυση του νομού μας. Κανείς δεν προβληματίστηκε γιατί τόσα χρόνια τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Με τον Προϋπολογισμό του 2005 η περιφέρεια αποκτά ένα νέο εθνικό πλαίσιο στήριξης, που αλλάζει την εικόνα της αδιαφορίας και της εγκατάλειψής της, που αλλάζει τους συσχετισμούς, που μειώνει τις αποστάσεις. Παρά τη δημοσιονομική στενότητα υπάρχει ένα γενναίο πρόγραμμα δημοπράτησης πολλών έργων στη Φλώρινα: Το Φράγμα της Τριανταφυλλιάς και ο οδικός άξονας Φλώρινας-Νίκης μπαίνουν σε τροχιά υλοποίησης. Ακολουθεί η κατασκευή δεύτερης μονάδας της ΔΕΗ, η ανάπτυξη πανεπιστημιακών σχολών, τα έργα για τη βελτίωση του οδικού άξονα Έδεσσας-Φλώρινας. Το ορυχείο της Βεύης θα ξαναλειτοουργήσει. Οι αποζημιώσεις πληρώνονται στην ώρα τους. Το ζήτημα των ανταλλαξίμων λύθηκε ευνοϊκά για τους δικαιούχους, διότι ως γνωστό τα κονδύλια επαρκούν, πάντοτε, στους νοικοκύρηδες και ποτέ στους σπάταλους.

Μέχρι χθες αγωνιζόμασταν να πείσουμε την προηγούμενη κυβέρνηση πως η Φλώρινα έχει ορεινούς όγκους και πως όλες οι περιοχές είναι παραμεθόριες. Σήμερα, επιτέλους, κοιτάμε μπροστά. Η ανάπτυξη ξεκινά, πλέον, από την περιφέρεια. Δεν περιμένουμε να φθάσει σε εμάς. Αυτή είναι αλλαγή νοοτροπίας του κράτους και ήρθε ο καιρός να γίνει πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια για ολική επαφορά σε ένα περιβάλλον αληθινών προϋπολογισμών είναι χρήσιμη για όλους. Η πλαστή απεικόνιση των μεγεθών που επιχειρήθηκε στο παρελθόν αποπροσανατόλισε την οικονομία στο σύνολό της. Η επιλογή της ήπιας δημοσιονομικής προσαρμογής με τριετή ορίζοντα είναι αποδεκτή και άξια στήριξης. Ακόμη πιο αποδεκτή είναι η σύγκρουση με τη διαφθορά και τη διαπλοκή, με την εξοικονόμηση δισεκατομμυρίων ευρώ από τις καθημερινά αποκαλυπτόμενες περιπτώσεις της σπατάλης και κακοδιαχείρισης που όλα αυτά τα χρόνια θα μπορούσαν να αλλάξουν την εικόνα της χώρας.

Όσο για τους καθ' εξιν διαμαρτυρούμενους αξίζει να προστε-

θεί πως μπορεί ο Προϋπολογισμός να αποφεύγει την αδιάκριτη ικανοποίηση όλων των αιτημάτων, αλλά εγγυάται και την αποφυγή ενός δημοσιονομικού σοκ, που θα ήταν απόλυτα δικαιολογημένο από τη βαριά κληρονομιά των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Η εκτίμησή μου είναι πως ο Προϋπολογισμός του 2005 εγκαινιάζει ένα αναγκαίο και ιδιότυπο εγχώριο σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης που θα θέσει την οικονομία σε νέα τροχιά με σοβαρότητα, συνέπεια και τόλμη, χωρίς πολιτικές εκππτώσεις και, κυρίως, με αληθινή απεικόνιση των μεγεθών.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς στην ακριτική Φλώρινα θα υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τριάντα τέσσερις αρχαιολογικές ανασκαφές, κυρίες και κύριοι, στη Βόρεια Ελλάδα, σε μια περιοχή, δηλαδή, όπου τα θέματα του ελληνισμού υφίστανται την περιπέτεια των συγκρίσεων και των παραβολών με τους πολιτισμούς των γειτονικών κρατών, χρηματοδοτήθηκαν με 200.000 και κάτι ευρώ. Την ίδια στιγμή, είκοσι δύο Έλληνες ποδοσφαιριστές που πήραν μέρος το καλοκαίρι στο ευρωπαϊκό κύπελλο, μοιράστηκαν πάνω από 5.000.000 ευρώ. Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης κινδύνεψε πριν από λίγο καιρό να μείνει χωρίς ρεύμα, γιατί δεν είχε χρήματα να πληρώσει τη ΔΕΗ. Τα Τεχνολογικά Ιδρύματα της χώρας κάθε τόσο απεργούν ή καταργούν τμήματά τους, γιατί δεν έχουν τη δυνατότητα να τα λειτουργήσουν, εξαιτίας των σημαντικών ελλείψεων τους σε χρηματοδοτήσεις, εξοπλισμούς και εκπαιδευτικό προσωπικό.

Και, όμως, θα θυμάστε πως σε αυτήν την Αίθουσα, όταν ο κύριος Πρωθυπουργός διάβασε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησής του, είπε ότι η παιδεία και ο πολιτισμός θα είναι προτεραιότητες της πολιτικής του.

Το ίδιο πάνω-κάτω επαναλαμβάνει ο κύριος Πρωθυπουργός με διάφορες αφορμές, λέγοντας πως το προσωπικό του όραμα είναι ο πολιτισμός. Και ασφαλώς δεν είναι δυνατόν να πιστέψουμε πως μιλώντας ο κύριος Πρωθυπουργός για τον πολιτισμό έχει στο μυαλό του το football και μιλώντας για την παιδεία δεν έχει στο μυαλό του τα πανεπιστήμια που δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν το ρεύμα, τα χρεοκοπημένα ΤΕΙ που το ΠΑΣΟΚ φρόντισε να ανωτατικοποιήσει, φραστικά όμως, αλλά δεν φρόντισε να κάνει το ίδιο και πρακτικά.

Οι πολιτικές προτεραιότητες, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προσωπικά οράματα, προπαντός όταν είναι πρωθυπουργικά, για να πραγματοποιηθούν χρειάζονται ριζοσπαστικές αποφάσεις, χρειάζονται γενναίους κεντρικούς σχεδιασμούς, ρηζικέλευθα προγράμματα, γενναίες χρηματοδοτήσεις, χρειάζονται με άλλα λόγια τολμηρές ανατροπές.

Και όλα αυτά δεν μπορούν να στηριχθούν μόνο στις, δραματικά, διατυπωμένες προθέσεις με την αφορμή εγκαινίων, ή επινίκων ποδοσφαιρικών εκδηλώσεων, αλλά σε μια συγκεκριμένη και σαφή πολιτική βούληση, που θα έπρεπε, φυσικά, να φαίνεται ανάγλυφη μέσα στον Προϋπολογισμό, μιας και όλοι εδώ μέσα συμφωνούμε πως ο Προϋπολογισμός είναι το κορυφαίο πολιτικό κείμενο που συζητιέται και ψηφίζεται ή όχι –δεν έχει σημασία– στην Αίθουσα αυτή.

Αν θελήσουμε, όμως, να μεταγλωττίσουμε τους αριθμούς αυτού του Προϋπολογισμού σε πολιτικές έννοιες, θα διαπιστώσουμε πολύ εύκολα πως δεν φαίνεται η παιδεία και ο πολιτισμός να είναι προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης και ούτε φυσικά φαίνεται ο κύριος Πρωθυπουργός να επιμένει στο όραμά του.

Οι αριθμοί που ξέρουν να μιλούν τη δική τους σκληρή γλώσσα και για τους οποίους μίλησαν διεξοδικά, με αδιαμφισβήτητο τρόπο και σαφήνεια οι εισηγητές του κόμματός μας, μας αποκαλύπτουν πως τα εκπαιδευτικά και πολιτισμικά μας πράγματα θα μείνουν εκεί που τα κληροδότησε το ΠΑΣΟΚ, στάσιμα και κάτω από μια επικίνδυνη ισορροπία, η οποία είναι βέβαιο πως θα τραπεί σε οπισθοχώρηση. Και άντε να στηρίξεις ένα όραμα

με οπισθοχωρήσεις.

Η δωδεκάχρονη ενιαία υποχρεωτική εκπαίδευση, η μόνιμη πρόταση του κόμματός μας, έξω από τους αριθμούς και τις προτεραιότητες.

Καιιά φροντίδα, ιδιαίτερη, για την εξυγίανση της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Τα νέα πανεπιστημιακά τμήματα, που ιδρύθηκαν για να πραγματοποιηθούν προεκλογικές υποσχέσεις, θα εξακολουθήσουν να φυτοζωούν, χωρίς υποδομές, χωρίς σωστή φοιτητική εστία. Τα ΤΕΙ θα μείνουν εκεί, παγιδευμένα στο λάκκο των λεόντων της υποχρηματοδότησης. Το εκπαιδευτικό προσωπικό και πάλι, αν κρίνει κανείς από τις σχετικές πιστώσεις, θα μείνει έρμαιο της επαγγελματικής του ομηρίας, η σχολική στέγη τραγικό άθυρμα στις κερδοσκοπικές επιλογές του ΟΣΚ Α.Ε.

Η έρευνα και η τεχνολογία, χωρίς καμία στήριξη, θα θεραπεύεται με ιδιωτικού χαρακτήρα προγράμματα, που μεταβάλλουν αργά, αλλά σταθερά την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ιδιωτική επιχείρηση, μετατρέποντας την ερευνητική διαδικασία σε κερδοσκοπική άσκηση.

Η καλλιτεχνική εκπαίδευση, χωρίς χρηματοδοτούμενους σύγχρονους προγραμματισμούς, θα παραμένει και αυτή τρόφιμος των Μουσικών Μεγάρων των μεγάλων πόλεων, με τα μουσικά σχολεία βέβαια παγιδευμένα στην κινούμενη άμμο μιας απεριόριστης προοπτικής.

Τελικά η καθημερινότητα, κυρίες και κύριοι, όπως αυτή εκδηλώνεται ως καίρια παιδευτική και πολιτισμική πράξη, δεν φαίνεται να αποτελεί προτεραιότητα της Κυβέρνησης, όπως μας δήλωσε ο κύριος Πρωθυπουργός το Μάρτιο.

Και φυσικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι περιγραφές δεν αποκαλύπτουν απλώς έναν απαισιόδοξο κομματικό τρόπο εκτίμησης των προβλέψεων του νέου Προϋπολογισμού. Δεν είναι, με άλλα λόγια, η τυπική συμμετοχή μας στη συζήτηση αυτών των ημερών. Είναι το συμπέρασμα μιας βαθιάς ανάλυσης των όσων αποτυπώνονται στον πρώτο Προϋπολογισμό της Νέας Δημοκρατίας.

Και είναι ένα συμπέρασμα που δεν μας αφήνει να ησυχάσουμε, γιατί είμαστε βέβαιοι –και στη βεβαιότητα αυτή μας οδηγεί το συμπέρασμά μας αυτό– πως ο ελληνικός λαός θα μείνει και πάλι στην ουρά και στην παιδεία και στον πολιτισμό. Θα μείνει εκεί φέρνοντας πάλι στους κουρασμένους του ώμους τη φροντίδα των διεκδικήσεων, γιατί αυτός έχει πραγματικά προσωπικό όραμα και την παιδεία και τον πολιτισμό. Και θα το πραγματοποιήσει, είτε αυτό το θέλουν είτε όχι, οι προϋπολογισμοί της λιτότητας, που εμείς φυσικά, έτσι κι αλλιώς, δεν ψηφίζουμε. Και δεν τους ψηφίζουμε, γιατί γνωρίζουμε καλά ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στα οράματα ενός λαού και ενός Πρωθυπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό τους Κράτους για το 2005, τον πρώτο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Και είναι αλήθεια ότι οι συγκυρίες εντός των οποίων καταρτίστηκε, παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς εκ πρώτης όψεως θα μπορούσε κανείς να πει ανώδυνα και αβίαστα ότι αυτές οι συγκυρίες θα συντελέσουν στο να εκπονηθεί ένας Προϋπολογισμός αυστηρός, λιτός, με περικοπές, ένας Προϋπολογισμός περιοριστικής πολιτικής.

Οι συγκυρίες έχουν να κάνουν με την καθομολογούμενη επιτυχή οργάνωση και διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και βέβαια τη δημοσιονομική απογραφή. Η σημασία των δύο αυτών γεγονότων είναι προφανής.

Η επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων δημιουργεί νέα δεδομένα και νέες προκλήσεις για τη χώρα μας. Οφείλουμε να κερδίσουμε το στοίχημα της κεφαλαιοποίησης και μέγιστης δυνατής αξιοποίησης της μεταολυμπιακής εποχής και της θετικής προβολής που απόλαυσε και απολαμβάνει η χώρα μας.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις αυξημένες δαπάνες από τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Παραδείγματος χάρη, ο προϋπολογισμός του «Καυτατζό-

γλειου» ήταν 1.000.000 εκατομμύριο ευρώ και το τελικό αποτέλεσμα 68.000.000 εκατομμύρια ευρώ – να ακούνε οι συμπολίτες μας.

Όσον αφορά την απογραφή, έχω τονίσει και στο παρελθόν ότι ήταν απλά επιβεβλημένη. Χρειαζόμασταν την πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας, για να μπορούμε να ασκήσουμε πολιτική, να εξαγγείλουμε μέτρα συγκεκριμένα και ρεαλιστικά, να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία του ελληνικού δημοσίου στους διεθνείς οργανισμούς.

Και φαίνεται πως τα επιτυγχάνουμε. Οι συνάδελφοί μας από το ΠΑΣΟΚ έσπευσαν να προκαταβάλουν το περιεχόμενο του προϋπολογισμού και να μιλήσουν για λιτότητα και σφικτή πολιτική. Η πραγματικότητα, όμως, αποδείχτηκε προς μεγάλη τους θλίψη λίγο διαφορετική.

Ο προϋπολογισμός που καταθέτει προς ψήφιση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι ήπιας προσαρμογής, μετριοπαθής, με κοινωνικό πρόσωπο, ένας προϋπολογισμός που σέβεται πάνω απ' όλα τον Έλληνα πολίτη και έχει ως πρωταρχικό στόχο τη δημοσιονομική εξυγίανση. Αποτυπώνει εύγλωττα την πρόθεση της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τη δύσκολη κατάσταση που κληρονόμησε, μέσα από το νοικοκύρεμα των δημοσίων οικονομικών και την επιτάχυνση της αναπτυξιακής πορείας της χώρας.

Η πάγια πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στο θέμα της εξυγίανσης των δημοσιονομικών, συνίσταται ακριβώς στην προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών και στην ενθάρρυνση των επιχειρηματικών και επενδυτικών πρωτοβουλιών, στην ανάπτυξη νέων τομέων οικονομικής δραστηριότητας με έμφαση στον εξαγωγικό προσανατολισμό, διατηρώντας το απαραίτητο κλίμα ηρεμίας και εμπιστοσύνης, ώστε να ευοδωθούν οι προσπάθειες αυτές, απορρίπτοντας ταυτόχρονα τις σκληρές συνταγές και τα μέτρα λιτότητας που περίμενε εναγωνίως ότι θα εξαγγείλουμε η Αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2005 επιδιώκεται:

Πρώτον, η μείωση του ελλείμματος της γενικής Κυβέρνησης σε επίπεδο κάτω του 3% του ΑΕΠ και συγκεκριμένα στο 2,8% του ΑΕΠ. Δεύτερον, η μείωση του δημόσιου χρέους. Το χρέος της γενικής Κυβέρνησης στο τέλος του 2004 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 112% του ΑΕΠ, έναντι 109,9% του ΑΕΠ το έτος 2003. Στο τέλος του 2005 προβλέπεται σημαντική μείωση του χρέους της γενικής Κυβέρνησης στο 109,5% του ΑΕΠ, δηλαδή μείωση κατά 2,6 ποσοστιαίες μονάδες. Τρίτον, η υλοποίηση δεσμεύσεων σχετικά με την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Η πρώτη δέσμη των κυβερνητικών παρεμβάσεων στον τομέα αυτό πραγματοποιήθηκε ήδη με το φορολογικό νόμο, όπου στοχεύουμε στην ενίσχυση των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων μέσω της φορολογικής τους ελάφρυνσης. Στα τελευταία πενήντα επτά φορολογικά νομοσχέδια του ΠΑΣΟΚ δεν υπήρξε ποτέ φορολογική ελάφρυνση.

Ο Προϋπολογισμός του 2005 εντείνει τις προσπάθειες αυτές και όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, κινείται με σεβασμό στον πολίτη, στο φορολογούμενο. Αναφέρω ενδεικτικά ότι οι δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις αυξάνονται το 2005 κατά 5,9%. Η αύξηση των μισθών θα είναι υψηλότερη από τον πληθωρισμό, ενώ η αύξηση στις συντάξεις θα είναι μεγαλύτερη από την αύξηση των μισθών.

Το κοινωνικό πρόσωπο του Προϋπολογισμού για το 2005 καταδεικνύεται και από τις σημαντικές αυξήσεις που αντιπροσωπεύουν οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία 16,2% για την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής, στην οποία πιστεύει και την οποία υπερασπίζεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μεταξύ άλλων οι πιστώσεις αυτές θα διατεθούν για την χρηματοδότηση του ΟΓΑ προκειμένου να καλυφθεί τόσο η αύξηση των συντάξεων των αγροτών, όσο και οι δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης, την αύξηση του ΕΚΑΣ, την επιχορήγηση του ΙΚΑ.

Τέλος, ο Προϋπολογισμός του 2005 προβλέπει αύξηση των κονδυλίων υπέρ των τομέων οι οποίοι έχουν χαρακτηριστεί και αποτελούν για την Κυβέρνηση τομείς προτεραιότητας, παιδεία και υγεία. Αναγνωρίζουμε ως Κυβέρνηση τη σημασία της ενίσχυσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, την σημασία της

ριζικής βελτίωσης της παιδείας, η οποία αναμφισβήτητα συνιστά τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας μας, θεμέλιο για την οικονομία και την ανταγωνιστικότητα της χώρας μας, βάση και πυρήνα της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Οι προϋπολογιζόμενες δαπάνες για το Υπουργείο Παιδείας παρουσιάζουν αύξηση 13,8% και ανέρχονται στο ποσό των 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ αποτελούν το 3,6% του ΑΕΠ.

Τέλος, όσον αφορά την περιφέρειά μου τη Θεσσαλονίκη, η οποία έμεινε ορφανή από έργα και εγκαταλελειμμένη κατά είκοσι χρόνια, έχοντας την τιμή να έχει έξι πρωτοκλασάτους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι αν καταλάβουν πλέον ότι μετά από είκοσι χρόνια υπουργίας, είναι απλοί Βουλευτές και θελήσουν με την πείρα τους να συμβάλουν στην άνοδο της πόλης, τότε θα δούμε και καλά αποτελέσματα.

Θέλω, λοιπόν, να αναφέρω την ανάγκη να επιταχύνουμε τους ρυθμούς υλοποίησης των έργων και πιστεύω ότι αργήσαμε ήδη και εμείς, που έχουν αναγγελλθεί για τη Βόρεια Ελλάδα, στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδίου ανάπτυξης του βορειοελλαδικού χώρου με οδηγό στο όραμα αυτό τη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για έργα που θα διευκολύνουν την καθημερινότητα των πολιτών, θα συμβάλουν στην προστασία του περιβάλλοντος, θα τονώσουν τις εμπορικές και επιχειρηματικές συναλλαγές.

Πρέπει να προχωρήσουμε με ταχύτατους ρυθμούς όσον αφορά το μετρό Θεσσαλονίκης, την ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού και των κάθετων αξόνων της, την κατασκευή της υποθαλάσσιας αρτηρίας, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό του αεροδρομίου, τη δημιουργία των υπόγειων χώρων στάθμευσης και βέβαια τις προβλεπόμενες περιβαλλοντολογικές παρεμβάσεις. Είναι εξαιρετικής σημασίας να τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα των παραπάνω έργων, ώστε να ολοκληρωθούν εγκαίρως, να παραδοθούν και να αξιοποιηθούν το συντομότερο δυνατό από τους πολίτες. Όταν ήρθαν από την EXPO για να δουν την πόλη και είδαν την εγκατάλειψη και αυτός ήταν και ο λόγος που χάσαμε την EXPO του 2008. Πρέπει τώρα να κάνουμε τα έργα για να πάρουμε την EXPO του 2012.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ανεργία στη δυτική πόλη στις γυναίκες και στους νέους: Ένας στους τρεις δεν έχει δουλειά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που επεξεργάστηκε και κατέθεσε προς ψήφιση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι ο καλύτερος δυνατός που θα μπορούσε να καταρτισθεί με βάση την επεικώς κακή κατάσταση των δημοσιονομικών στοιχείων που κληρονόμησε η νέα διακυβέρνηση. Εμείς θέλουμε να εισάγουμε νέα ηθική στην ελληνική οικονομία. Πρέπει να γίνει αντιληπτό απ' όλους ότι ένα κράτος για να μπορεί να δώσει όλα αυτά που ιδανικά θα ήθελε, θα πρέπει να διαθέτει και τις αντίστοιχες πηγές για να τα αντλήσει. Και αυτό είναι και για το ΚΚΕ. Πρέπει να τονωθεί η επιχειρηματικότητα, να ενισχυθούν και να αναπτυχθούν οι ιδιωτικές επενδυτικές πρωτοβουλίες, να καταπολεμήσουμε την ανεργία δημιουργώντας νέες θέσεις απασχόλησης και μόνο έτσι θα μπορέσουμε να χρηματοδοτήσουμε όλες τις υπόλοιπες κοινωνικές δράσεις.

Τόσο ο Προϋπολογισμός του 2005, τον οποίο θα υπερψηφίσω, όσο και οι παρεμβάσεις που έχει κάνει ήδη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κινούνται στο πνεύμα του νοικοκυρέματος της ελληνικής οικονομίας, της ορθής, δίκαιης και διαφανούς διαχείρισης του δημόσιου χρήματος, στη δημιουργία όλων των απαραίτητων προϋποθέσεων για την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας σε στέρεα και πραγματικά αληθινή βάση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κουτμερίδης έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον πρώτο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, έναν προϋπολογισμό που η ίδια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τον ονόμασε προϋπολογισμό ήπιας προσαρμογής, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας προϋπολογισμός ανεφάρμοστης πολιτικής. Είναι γεγονός πως όλοι οι προϋπολογισμοί είναι δύσκολοι και παρά τις εγγραφές τους στην κατάρτιση κατά την εκτέλεσή τους παρουσιάζουν

πολλές διαφορές, με αποτέλεσμα στο τέλος να εμφανίζονται ελλειμματικοί.

Όλοι οι προϋπολογισμοί είναι από τη φύση τους αισιόδοξοι, αλλά αυτός ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι υπεραισιόδοξος, είναι πραγματικά ένας ουτοπικός προϋπολογισμός. Και αυτό γιατί; Διότι επιχειρεί να πετύχει ταυτόχρονα δύο ασύμβατους στόχους: Ο πρώτος στόχος είναι η γρήγορη δημοσιονομική εξυγίανση με τη μείωση του ελλείμματος στο 2,8% του ΑΕΠ. Ο δεύτερος στόχος είναι η ήπια δημοσιονομική προσαρμογή, δηλαδή ήπια λιτότητα. Γρήγορη, όμως, δημοσιονομική εξυγίανση με ήπια προσαρμογή δεν γίνεται.

Ο τρόπος που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος είναι ένας τρόπος διαφορετικός από τους προηγούμενους, οι οποίοι προέβλεπαν σταθερότητα των τιμών, αύξηση των φόρων και συγκράτηση των δαπανών. Η πρόθεση, όμως, της Κυβέρνησης σε αυτόν τον προϋπολογισμό να μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα παρεμβαίνοντας μόνο στο σκέλος των δαπανών είναι ένα στοιχείο ιδιαίτερα ουτοπικό, αφού δεν έχουν πραγματοποιηθεί πρώτα όλες οι απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές σε ολόκληρη τη Δημόσια Διοίκηση έτσι ώστε να μπορέσουν να μειωθούν οι λειτουργικές της δαπάνες.

Γιατί είναι γνωστό σε όλους μας ότι οι περισσότερες, αν όχι όλες, οι δαπάνες αυτές είναι ανελαστικές και δεν επιδέχονται καμία περαιτέρω μείωση. Όπως για παράδειγμα οι δαπάνες για την υγεία, για την παιδεία και άλλες κοινωνικές δαπάνες.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ωραιопоιημένος μόνο στους αριθμούς και βασίζεται σε μία σειρά από υπεραισιόδοξα και αντιφατικά σενάρια. Στο πρώτο υπεραισιόδοξο σενάριο που βασίζεται ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ότι ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας μας για το 2005 θα είναι 3,9% του ΑΕΠ. Πώς μπορεί, όμως, να συμβεί αυτό αφού μετά το τέλος των Ολυμπιακών Αγώνων θα έχουμε μείωση του ρυθμού ανάπτυξης, όπως συνέβη και στις προηγούμενες διοργανώτριες χώρες την Ισπανία και την Αυστραλία;

Επίσης, η μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά 16% που εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό, είναι ένα αρνητικό στοιχείο γιατί οι δημόσιες επενδύσεις αποτελούν βασικό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας. Οι βασικές συνιστώσες που δημιουργούν την ανάπτυξη, όπως οι δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις, η κατανάλωση και οι εξαγωγές εμφανίζουν αρνητικές επιδόσεις.

Ένα δεύτερο αισιόδοξο σενάριο είναι ότι ο Προϋπολογισμός αυτός προβλέπει αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων κατά 7,9% σε σχέση με φέτος. Πώς μπορεί, όμως, να συμβεί αυτό, αφού τα επιτόκια είναι σταθερά και αναμένεται να αυξηθούν και λίγο;

Αρα ο δανεισμός θα είναι ακριβότερος και ο ρυθμός χορήγησης των επιχειρηματικών δανείων θα υποχωρήσει. Επίσης, το χρηματιστήριο δεν αποτελεί πια ασφαλή πηγή χρηματοδότησης των επενδύσεων για τις επιχειρήσεις.

Παράλληλα δεν υπάρχουν οι τολμηρές διαρθρωτικές αλλαγές, πρώτον όσον αφορά στην εφαρμογή του νέου αναπτυξιακού νόμου, ο οποίος με τις πολλές υπουργικές αποφάσεις που προβλέπει, ουσιαστικά θα εφαρμοστεί μετά το 2005 και δεύτερον, όσο και με τη μη ύπαρξη ενός κατάλληλου φορολογικού περιβάλλοντος που θα μπορέσει να αποτελέσει κίνητρο για επενδύσεις μιας και ο νέος φορολογικός νόμος είναι μειωμένων προσδοκιών.

Ένα τρίτο σενάριο του Προϋπολογισμού αυτού προβλέπει την αύξηση κατά 12% των εισροών των κοινοτικών πόρων στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Πώς μπορεί, όμως, να συμβεί αυτό, αφού η Ελλάδα μετά το φιάσκο της δημοσιονομικής απογραφής είναι υπό επιτήρηση και απειλείται μάλιστα με πάγωμα των πόρων του ταμείου συνοχής; Παράλληλα η μέχρι στιγμής κατάσταση για την απορρόφηση των κοινοτικών πόρων είναι απογοητευτική και δεν αφήνει μεγάλα περιθώρια αισιόδοξίας.

Τέλος, ο Προϋπολογισμός αυτός προβλέπει αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης. Πώς είναι δυνατόν, όμως, να έχουμε αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, όταν προβλέπεται ότι οι αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις θα είναι περίπου 3% στο ύψος

του πληθωρισμού, ενώ οι αυξήσεις σε συντάξεις του ΟΓΑ και του ΕΚΑΣ θα είναι περίπου 15-20 ευρώ; Επιπλέον, οι δήθεν φοροελαφρύνσεις σε μισθωτούς και συνταξιούχους είναι περιορισμένες και θα αντισταθμιστούν από την αύξηση των έμμεσων φόρων στα είδη ευρείας κατανάλωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αυτός πέρα από την αναγραφή ωραιопоιημένων αριθμών εκφράζει κατά βάση τρεις μεγάλες αγωνίες που έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και που η ίδια δημιούργησε με τις αλλοπρόσβαλλες πολιτικές της.

Η πρώτη μεγάλη αγωνία της Κυβέρνησης σε αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι ο έλεγχος από τη EUROSTAT. Γι' αυτό είναι ένας Προϋπολογισμός απολογητικός γραμμένος και ραμμένος για τα μάτια της EUROSTAT που μετά το φιάσκο της δημοσιονομικής απογραφής η χώρα μας βρίσκεται υπό επιτήρηση και δίνουμε εξετάσεις συμμόρφωσης καθημερινά. Αποτελεί, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία ακόμη πρωτοτυπία της Κυβέρνησης να ζητά την Τετάρτη το βράδυ την υπερψήφιση ενός Προϋπολογισμού που λίγες ώρες νωρίτερα θα έχει απορριφθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία και θα ζητά από την Κυβέρνηση τη λήψη πρόσθετων μέτρων.

Μια δεύτερη αγωνία της Κυβέρνησης που εκφράζεται μέσα σε αυτόν τον προϋπολογισμό είναι η αθέτηση, ή -αν θέλετε- η μετάθεση όλων των προεκλογικών παροχών και υποσχέσεων που έδωσε η Νέα Δημοκρατία προς τον ελληνικό λαό. Γιατί με την εκτέλεση αυτού του Προϋπολογισμού για το 2005 ουσιαστικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα έχει εξαντλήσει το μισό της κυβερνητικής της θητείας και πουθενά δεν προβλέπεται ότι θα υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις που έδωσε προς όλες τις κοινωνικές και παραγωγικές τάξεις της χώρας μας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Όλα τηρούνται!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Καμία μέριμνα δεν προβλέπεται για το επίδομα θέρμανσης και τις πολύτεχνες οικογένειες, καμία μέριμνα για τους συμβασιούχους και τους ανέργους, καμία μέριμνα για πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, καμία φροντίδα για τη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος που μειώθηκε δραματικά από τη μείωση όλων των αγροτικών προϊόντων και καμία προοπτική για την αποκέντρωση και την περιφερειακή ανάπτυξη δεν προβλέπεται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Τέλος, μια τρίτη αγωνία της Κυβέρνησης είναι πώς θα πετύχει την αύξηση των εσόδων κατά 3,1 δις ευρώ που προβλέπει αυτός ο Προϋπολογισμός για το 2005 με την αύξηση των εμμέσων φόρων που είναι και η πιο άδικη μορφή φορολόγησης, μιας και επιβαρύνει περισσότερο τα μεσαία και χαμηλά στρώματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για τη δημοσιονομική απογραφή, μετά τη δήθεν φορολογική μεταρρύθμιση και τον πολυδιαφημιζόμενο αναπτυξιακό νόμο, δυστυχώς ο πρώτος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έρχεται να ολοκληρώσει τον κύκλο των χαμένων ευκαιριών για μια ουσιαστική οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Κουτμερίδη, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ο πρώτος Προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας είναι αντιαναπτυξιακός, αντιλαϊκός και ανεφάρμοστος και γι' αυτούς τους λόγους τον καταψηφίζουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καταψηφίστε τον, αλλά τελειώστε στο χρόνο που πρέπει.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Σταύρος Καλαφάτης. Και εσείς που θα ψηφίσετε τον Προϋπολογισμό, κύριε Καλαφάτη, παρακαλώ να τελειώσετε στα οκτώ λεπτά, αν είναι δυνατόν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Θα προσπαθήσω και νομίζω ότι θα τα καταφέρω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε προηγούμενη συνεδρίαση

ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπερασπιζόμενος τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος κατά παράβαση του Κανονισμού προσπαθούσε να διακόψει τον ομιλούντα Υφυπουργό Οικονομίας κ. Δούκα, δήλωσε με αποφασιστική ειλικρίνεια ότι «ζητούμε συγνώμη από τον ελληνικό λαό γιατί επιτρέψαμε, γιατί αφήσαμε -είτε συγκεκριμένα- μια αντιδημοκρατική Κυβέρνηση να κυβερνά τον τόπο».

Είναι ενδεικτική η διατύπωση του πώς αντιλαμβάνεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση το μείζον θέμα της διακυβέρνησης της χώρας, την ιδιοκτησιακή αντίληψη που έχει για τα πράγματα θεωρώντας ότι η διακυβέρνηση της χώρας έχει να κάνει με τον τρόπο που άσκησε η ίδια τις πολιτικές της όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η διακυβέρνηση της χώρας δεν είναι ούτε μετοχές του Χρηματιστηρίου που ανεβαίνουν ή κατεβαίνουν κατά βούληση, δεν είναι ούτε αμυντικές δαπάνες οι οποίες υποεκτιμώνται, ούτε είναι χρέη τα οποία αποκρύπτονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν συγκεκριμένοι στόχοι της οικονομικής πολιτικής της νέας η διακυβέρνησης. Μιλάμε για επιτάχυνση της ανάπτυξης, για ενίσχυση της απασχόλησης, για ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Και υπάρχουν συγκεκριμένα εργαλεία τα οποία έχουμε ήδη θέσει σε εφαρμογή για να επιτύχουμε τους συγκεκριμένους στόχους.

Το πρώτο είναι η ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και η εξωστρέφεια της οικονομίας επενδύοντας πολιτικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία, αφήνοντας πίσω τις δημόσιες επενδύσεις και δίνοντας θάρρος, δίνοντας χώρο στην ιδιωτική πρωτοβουλία να προοδεύσει με εφαρμογή κινήτρων, με άρση αντικινήτρων, με συγκεκριμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Δεύτερο είναι η εφαρμογή ενός νέου αναπτυξιακού νόμου, τρίτο είναι ο φορολογικός νόμος και τέταρτο μία ήπια δημοσιονομική προσαρμογή και αποκατάσταση της διαφάνειας των στατιστικών στοιχείων.

Και εδώ θα γίνει λίγος λόγος για την περίφημη απογραφή, γιατί πραγματικά είναι πολύ δύσκολο για μένα, αλλά νομίζω και για την κοινή γνώμη να αντιληφθεί το τι ισχυρίζεται το ΠΑΣΟΚ. Προφανώς τελεί εν συγχύσει και προφανώς προσπαθεί να μεταδώσει την σύγχυση αυτήν και στην κοινή γνώμη σχετικά με το θέμα της απογραφής.

Τα θέματα είναι απλά. Είτε ισχυρίζεται το ΠΑΣΟΚ ότι η απογραφή έγινε, αλλά τα νέα αποτελέσματα έγιναν με λάθος υπολογισμούς, οπότε δόθηκαν και νέα στρεβλά αποτελέσματα -κάτι το οποίο αν το ισχυριζόταν, θα μπορούσε να το καταγγείλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εδώ και δύο μήνες δεν έχει κάνει τίποτα- είτε το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζει -και αυτό είναι το δεύτερο ενδεχόμενο- ότι δεν έπρεπε να γίνει η απογραφή, γιατί θα αποκαλυπτόταν η αλήθεια.

Και βρισκόμαστε στην πολιτική παραδοξότητα να κατηγορείται μία κυβέρνηση γιατί προέβη σε μία στάση ευθύνης να αποκαλύψει την πραγματικότητα. Φυσικά, αυτό είναι ιδιαίτερα, αν θέλετε, δυσάρεστο για το ΠΑΣΟΚ που τα προηγούμενα χρόνια κυβέρνησε τη χώρα, γιατί μ' αυτόν τον τρόπο αποκαλύφθηκε και η υποεκτίμηση των αμυντικών δαπανών και η υπερεκτίμηση των πλεονασμάτων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η απόκρυψη σημαντικών δαπανών που αφορούν μεταξύ άλλων χρέη νοσοκομείων προς προμηθευτές 2.000.000.000 ευρώ, χρέη του δημοσίου προς το Ταμείο Νομικών 400.000.000 ευρώ, χρέη προς ΟΤΑ 1.000.000.000 ευρώ -ενδεικτικά αναφέρω κάποια νούμερα- χρέη του δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία παραπάνω από 1.000.000.000 ευρώ.

Όμως, ακούσαμε και άλλα πολύ ενδιαφέροντα πράγματα. Ακούσαμε μία προτροπή να ξυπνήσει η Κυβέρνηση -δεν έγινε με τόσο κόσιμο τρόπο βέβαια- και να αντιληφθούμε ότι το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Εγώ θα μιλήσω, λοιπόν, για παραμύθια, αφού πάμε σε μία συζήτηση ονείρων. Ας μιλήσουμε για κάποιους μύθους, όπως για παράδειγμα για την ισχυρή οικονομία. Θα αναφέρω ενδεικτικά το 2003 τι έγραφε ο ECONOMIST. Νομίζω ότι είναι ένα έντυπο το οποίο έχει εκατομμύρια αναγνώστες.

Έγραφε ο ECONOMIST το εξής: Η Ελλάδα διαχειρίστηκε

τόσο άσχημα την ένταξη της, ώστε παρά τις κάποιες πρόσφατες βελτιώσεις, ακόμα βρίσκεται συγκριτικά σε χαμηλότερο επίπεδο από ό,τι το 1981. Η αριστερή κυβέρνηση εισέπραττε τις οικονομικές ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά συνέχιζε να σκορπάει τα χρήματα δεξιά και αριστερά. Έτσι, αντί να στηρίζει την ανάπτυξη, τα χρήματα συντηρούσαν αντιαναπτυξιακές πολιτικές επιλογές και ενθάρρυναν τη διαφθορά». Αυτά έλεγε ο ECONOMIST το 2003.

Όμως, ακούσαμε και για προίκα. Ακούσαμε για την προίκα που πήραμε από το ΠΑΣΟΚ. Ακούστε, λοιπόν, μία προίκα που πήραμε που δεν νομίζω ότι θα ήταν κανείς πολύ ευτυχισμένος, αν ελάμβανε τέτοια προίκα. Η χώρα μας κατείχε κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ την προτελευταία θέση στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ, στην παραγωγικότητα εργασίας, στην ενεργειακή ένταξη της οικονομίας, στην εκπομπή αερίων θερμοκηπίου, στην ανεργία γυναικών. Κατείχε την τελευταία θέση στις δαπάνες για έρευνα, στη μακροχρόνια ανεργία, στο δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, στη δια βίου εκπαίδευση. Κατείχε την τελευταία θέση στην ανισότητα των εισοδημάτων, στην απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων του Γ' ΚΠΣ, στην ανταγωνιστικότητα, στις εισροές κεφαλαίων για άμεσες επενδύσεις, αλλά φυσικά και στην αδιαφάνεια και τη διαφθορά.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν τη θέλουμε τέτοια προίκα. Δεν την έχει ανάγκη τέτοια προίκα η Ελλάδα.

Πάμε στα επόμενα θέματα. Όσον αφορά στην EXPO, κροκοδείλια δάκρυα! Εκείνοι οι οποίοι ξεκίνησαν ως όραμα το 1999, εκείνοι οι οποίοι δεν κατέβαλαν την παραμικρή προσπάθεια να στηρίξουν αυτό το μεγάλο εγχείρημα, έρχονται να κατηγορήσουν την νέα Κυβέρνηση. Σε έναν αγώνα εκατό μέτρων που την ευθύνη την είχαν κάποιοι για τα πρώτα ογδόντα μέτρα, αυτοί οι ίδιοι οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα έρχονται να κατηγορήσουν γι' αυτά τα εκατόν ογδόντα μέτρα αυτούς οι οποίοι πήραν την ευθύνη για τον τερματισμό της κούρσας.

Ποια ήταν η συμμετοχή της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στο μέγα εγχείρημα της EXPO, ενώ είχαμε την Ελληνική Προεδρία για έξι μήνες; Ο τότε Πρωθυπουργός, ο κ. Σημίτης, δεν έκανε καμία ενέργεια. Τώρα, τρεις ημέρες πριν από την κρίσιμη ημέρα της ψηφοφορίας, είχαμε επιστολές από τον κ. Παπανδρέου, όταν όλη η κατάσταση είχε διαμορφωθεί.

Αυτοί που για είκοσι χρόνια ανάγκασαν μία πόλη να βρίσκεται στην αφάνεια και στην εγκατάλειψη είναι τώρα κατηγοροί. Επτά πρωτοκλασάτοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, εκ των οποίων μερικοί ήταν Υπουργοί μακράς διάρκειας, είχαν την ευθύνη να δώσουν κάτι σ' αυτήν την πόλη που πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη νέα εποχή. Έρχονται εκείνοι, που είναι υπεύθυνοι για την εγκατάλειψή της τα τελευταία είκοσι χρόνια, να κατηγορήσουν μία Κυβέρνηση η οποία έχει δώσει όραμα σ' αυτήν την πόλη. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει τη βούληση να κάνει μέσα σε λίγα χρόνια ό,τι δεν έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα είκοσι πέντε χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αδυνατούσε να δρομολογήσει τις εξελίξεις. Πιστεύαμε ότι σιγά σιγά θα είχε την ικανότητα, τουλάχιστον, να τις παρακολουθεί. Βρισκόμαστε μπροστά από την πολύ οικτρή διαπίστωση ότι το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί καν να αντιληφθεί τις εξελίξεις. Δεν πειράζει. Η Νέα Δημοκρατία προχωρά μπροστά, έχει έναν αξιόπιστο Προϋπολογισμό, έχει θέσει πολιτική με συγκεκριμένους στόχους και όραμα και θα προχωρήσει μπροστά, είτε θέλετε να την βοηθήσετε είτε όχι. Η Νέα Δημοκρατία θα πετύχει το όραμά της και με αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όσοι πολίτες παρακολούθησαν τις εργασίες της συζήτησης του Προϋπολογισμού, έχουν κατανοήσει απολύτως το colpo grosso της απογραφής. Έχουν κατανοήσει τη σκοπιμότητα και τη μεθόδευση που συνόδεψε αυτήν τη «μεγάλη κίνηση» του κ. Αλογοσκούφη, προκειμένου η Νέα Δημοκρατία να απολακτίσει

τις ευθύνες και τις δεσμεύσεις όλων των προεκλογικών της υποσχέσεων με κόστος δυσανάλογο σε κάθε περιοχή της δημόσιας ζωής, δυσανάλογο στο κύρος της χώρας, δυσανάλογο στο συμφέρον της σε κάθε επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής.

Αυτό το *colpo grosso* έχει σαφείς αρνητικές επιπτώσεις στο χώρο της παιδείας. Θέλω να θυμίσω ότι η διαμάχη του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας προεκλογικά ήταν πως το ΠΑΣΟΚ τόνιζε ότι «ο στόχος του 5% του ΑΕΠ για την παιδεία μπορεί να πραγματοποιηθεί ως το 2008 και αναλαμβάνει τη δέσμευση ότι θα το πραγματοποιήσει». Ο δε κ. Καραμανλής έλεγε «εδώ και τώρα το 5% του ΑΕΠ για την Ελλάδα της παιδείας και του πολιτισμού, δεν μπορεί η Ελλάδα να βηματίζει στους ρυθμούς του ΠΑΣΟΚ».

Ο κ. Καραμανλής, λοιπόν, που πλειοδοτούσε, φέρει τώρα τον πρώτο του Προϋπολογισμό με μείωση του ποσοστού για την παιδεία στο 3,58% του ΑΕΠ, την ώρα που πέρυσι ήταν 3,61%. Ο καθένας καταλαβαίνει τη χρησιμότητα της απογραφής του κ. Αλογοσκούφη.

Κύριοι συνάδελφοι, θα επισημάνω κάποια παράδοξα για τον ελληνικό λαό που μας ακούει. Υπάρχουν μερικά δεδομένα που ούτε εσείς τολμήσατε να αμφισβητήσετε. Το ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο δεν σας παρέδωσε καμένη γη, αλλά σας έδωσε και μεγαλύτερη προίκα απ' ό,τι υπολόγιζαν, είτε το ΠΑΣΟΚ είτε η Νέα Δημοκρατία, σε κάποιους τομείς. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι το πρόγραμμα του Γ' Κοινοτικού Προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας, το ΕΠΕΑΕΚ, δηλαδή το Πρόγραμμα των Κρίσιμων Ανθρώπινων Πόρων, το Δεκέμβριο του 2003 αξιολογήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως το καλύτερο, αμέσως μετά τους οδικούς άξονες, και πήραμε πριν από ένα χρόνο ακριβώς *bonus*, «προίκα» 280.000.000 ευρώ που τα βρήκατε στις 7 Μαρτίου στα ταμεία.

Το ίδιο ακριβώς έγινε στο πρόγραμμα της «Κοινωνίας της Πληροφορίας», όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση χαρακτήρισε το πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας ως πρόγραμμα-*champion* (πρωταθλητή) και το Δεκέμβριο του 2003 μας έδωσε μπόνους 40.000.000 εκατομμύρια ευρώ που επίσης τα βρήκατε στο ταμείο στις 7 Μαρτίου 2004 κι εκεί δεν υπάρχει αμφιβολία. Δεν το λέει μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση, το αναγνώρισε και η κ. Γιαννάκου πριν ένα μήνα που έκανε απολογισμό.

Τι κάνατε, λοιπόν, σ' αυτά τα δύο προγράμματα που δεν τολμάτε να πείτε ότι σας αφήσαμε «στάχτη και καμένη γη», που βρήκατε 320.000.000 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον, τα οποία αναγνωρίζει όχι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και η Υπουργός σας; Όλα τα προγράμματα έχουν σταματήσει, όλα μα όλα. Στις 7 Μαρτίου 2004 είχε 33% απορρόφηση το ΕΠΕΑΕΚ, 34% ανακοίνωσε η κ. Γιαννάκου οκτώ μήνες μετά, δηλαδή καμία απορρόφηση, καμία ένταξη, καμία νέα δραστηριότητα.

Το ίδιο ακριβώς γίνεται στην «Κοινωνία της Πληροφορίας». Τέλειωσε το πρόγραμμα των εβδομήντα πέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών στην επιμόρφωση στις νέες τεχνολογίες, έπρεπε ήδη να τελειώνει κατ' ουσίαν η δεύτερη κρίσιμη «φουρνιά» των άλλων εβδομήντα πέντε χιλιάδων δασκάλων και καθηγητών και δεν υπάρχει τίποτα, ένα κονδύλι έστω για μία επιμόρφωση. Διαγράψατε εβδομήντα πέντε χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Διαγράψατε κάθε πρόγραμμα στην Κοινωνία της Πληροφορίας. Αυτά τα ανεξήγητα έχουν βεβαίως την εξήγησή τους μαζί με άλλα πολλά.

Έρχομαι στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων, όπου ακριβώς όπως στο 3ο Κοινοτικό Πρόγραμμα όχι απλώς δεν μπορείτε να πείτε ότι βρήκατε «καμένη γη», αλλά βρήκατε 1.200.000.000 ευρώ να περιμένουν εκεί με πλήρες επιχειρησιακό πρόγραμμα από 1 Ιανουαρίου 2004 ως το 2007.

Τι παραλάβατε στη σχολική στέγη, τι παραλάβατε στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων; Από το 1998 ως το 2004 με έμφαση από το 2000 με το ειδικό πρόγραμμα των 800.000.000.000, το Υπουργείο Παιδείας παρέδωσε οκτακόσια είκοσι εννέα νέα σχολικά κτίρια σε όλη την Ελλάδα. Αυτό σημαίνει ρυθμό παράδοσης ένα σχολικό κτίριο ανά δύο εργάσιμες μέρες. Παραδόσαμε επίσης και παραλάβατε με οριστική και αμετάκλητη απαλλοτρίωση τριακόσια οικοπέδα για σχολική στέγη μόνο στην Αττική. Δεσμεύαμε, δηλαδή, ένα οικοπέδο ανά πέντε εργάσιμες

μέρες.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα που βρήκατε είναι ενεργό με δεσμευμένους πόρους και βρήκατε επίσης στις 7 Μαρτίου, εκατόν εβδομήντα έξι εργοτάξια, ώστε να μπορείτε να κάνετε τα δύο επόμενα χρόνια εγκαίνια σε νέες σχολικές μονάδες.

Θα ήθελα να κάνω μία παρένθεση. Επειδή μιλάγατε διαρκώς για εικονική πραγματικότητα, σας ευχαριστώ πάρα πολύ που στο πρόγραμμα που κυκλοφορήσατε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης έχετε ως προμετωπίδα το κτίριο του 5ου Γυμνασίου στα Εξάρχεια, το οποίο εγκαινίασα εγώ το 2002 και σας ευχαριστώ διπλά γιατί είμαι και απόφοιτός του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτή, λοιπόν, την «εικονική πραγματικότητα» που παραλάβατε, με τέτοιο έργο και με τέτοιους δεσμευμένους πόρους, πώς την υπηρετείτε; Τι έγινε από το Μάρτιο ως σήμερα; Καταθέτω υπευθύνως στη Βουλή ότι από το Μάρτιο ως σήμερα ούτε μία απαλλοτρίωση δεν έχει προχωρήσει από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων. Από τις 24 Μαρτίου 2004 ως τα τέλη Οκτωβρίου είχαν δημοπρατηθεί μόνο οκτώ νέα έργα ενώσε μία αντίστοιχη περίοδο δική μας, της «επαράτου» περιόδου της κυβέρνησης που –υποτίθεται– σας άφησε τέτοιο πρόβλημα πίσω, ο ρυθμός ήταν εβδομήντα έργα έναντι των οκτώ που έχετε προχωρήσει εσείς. Ενώ όλοι οι νομάρχες που μας ακούνε αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα ξέρουν ότι ποτέ άλλοτε δεν υπήρξε τέτοια υποχρηματοδότηση στη σχολική στέγη στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, όσο το 2004.

Θα ήθελα να πω πολλά για πολλούς τομείς. Θα αναφέρω ένα άλλο χαρακτηριστικό. Ιδρύσαμε το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας, έτσι ώστε η χώρα να μην είναι εξαρτημένη από τις πέντε ευρωπαϊκές χώρες που από το 1936 ήταν οι μόνες που πιστοποιούσαν τη γλωσσομάθεια στον ελληνικό χώρο και δημιουργήσαμε το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας με εγκυρότητα και με μόλις 30 ευρώ εξέταστρα, έτσι ώστε να πάει σαρωτικά στην αποδοχή του.

Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία; Αύξησε αυτομάτως τα εξέταστρα στα 50 ευρώ, χωρίς να υπάρχει λόγος, γιατί τα 30 ευρώ ήταν υπολογισμένα για απόσβεση του κόστους. Το κέρδος δεν αναλογεί στο κράτος, επί του πολίτη. Δεν επιτρέπεται να κερδοσκοπεί μία Κυβέρνηση πάνω στον πολίτη.

Με αυτόν τον τρόπο ευνοείτε τον ιδιωτικό ανταγωνισμό αλλά ανοίξατε επίσης επίσημα το δρόμο στο να αμφισβητηθεί η λειτουργικότητα του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας, δίνοντας την άδεια στα ξένα ιδρύματα να συμπράττουν με ορισμένα φροντιστήρια έτσι ώστε να δημιουργήσετε ένα δούρειο ίππο στη λειτουργία αυτού του συστήματος.

Ένα τελευταίο, γιατί αυτή είναι όλη η εικόνα, και γιατί αυτό που θα πω είναι προσωπική αναφορά στη χθεσινή αναφορά της κυρίας Παπαδημητρίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επειδή, όμως, απουσιάζει η κυρία Παπαδημητρίου, μήπως δεν θα έπρεπε να πείτε κάτι; Άλλωστε είστε προσεκτικός στις διατυπώσεις σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Δεν πρόκειται να κάνω κανέναν χαρακτηρισμό για την κυρία Παπαδημητρίου. Ως εισηγήτρια αναφέρθηκε ως παράδειγμα της απαξίωσης της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ στα νέα τμήματα, στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πολυτεχνείου Πατρών. Θα ήθελα, λοιπόν, να πω δύο πράγματα γι' αυτό.

Το Τμήμα Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Πατρών ιδρύθηκε το 1999 και έδωσε φέτος τα είκοσι τέσσερα πρώτα πτυχία. Τρεις απόφοιτοί του είναι ήδη σε μεταπτυχιακά διακεκριμένων πανεπιστημίων του εξωτερικού και άλλοι πέντε έχουν πάρει το δρόμο τους στην ίδια κατεύθυνση. Το Τμήμα Αρχιτεκτονικής του πανεπιστημίου αυτού είναι ένα από τα άριστα τμήματα στην Ελλάδα. Οι απόφοιτοί του θα διακριθούν παντού γιατί δεκαέξι μέλη ΔΕΠ και είκοσι πανεπιστημιακοί συνεργάτες είναι από το Χάρβαρντ, από το MIT, το Κολούμπια, τις Grande d' Ecole στη Γαλλία κλπ. και είναι σήμερα από τα υψηλότερα αρχιτεκτονικά τμήματα στην Ελλάδα. Η κυρία Παπαδημητρίου οφείλει να πληροφορηθεί ότι στεγάζεται πράγματι σε τέσσερα κτίρια, από τα οποία δύο έχουν κατασκευάσει μόνοι τους και θα αποκτήσουν το αντάξιο κτίριό τους, αλλά έχουν ήδη και τη δική τους βιβλιο-

θήκη, έχουν το δικό τους σχεδιαστικό εργαστήριο με εξήντα θέσεις ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Τα λέει αυτά ο Ευθυμίου, γιατί ήταν Υπουργός Παιδείας και πρέπει να προασπίσει το έργο του; Όχι. Κατά σύμπτωση αυτό το τμήμα επισκέφτηκε προχθές ο πρύτανης της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Χάρβαρντ κ. Peter Rowe. Επισκέφθηκε τη Σχολή, μίλησε με όλους, είδε το έργο, τα εργαστήρια, τα studios, την ποιότητα των σπουδών και την ποιότητα των αποφοίτων. Και τους χαρακτήρισε «ένα μικρό Χάρβαρντ στην Ελλάδα». Αυτό το έργο απαξιώνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία και αυτό το έργο θα την τιμωρήσει στην αλαζονεία της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Κελέτσος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας έψεξε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ προηγουμένως, γιατί –λέει– όλοι οι ομιλητές και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αναφέρονται στο γεγονός ότι αυτός είναι ο πρώτος προϋπολογισμός της νέας Κυβέρνησης.

Πράγματι, είμαστε υπερήφανοι που αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος της νέας Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ταυτόχρονα φιλοδοξούμε να είναι και ο πρώτος προϋπολογισμός μιας νέας εποχής, μιας εποχής που θα φέρει στον τόπο μας περισσότερη ανάπτυξη, που θα φέρει ένα νέο περιβάλλον οικονομικό, ίσες ευκαιρίες, νέες θέσεις εργασίας και καλύτερο επίπεδο ζωής για όλους τους Έλληνες.

Δεν νομίζω να υπάρχει ιστορικό προηγούμενο κυβέρνησης στη νεότερη πολιτική μας ιστορία σε ομαλές πολιτικές συνθήκες, που να αντιμετώπισε τόσα πολλά προβλήματα αμέσως μόλις ανέλαβε την εξουσία. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κλήθηκε να χειριστεί αμέσως μεγάλα ζητήματα σε πολύ λίγο χρόνο. Από την άλλη πλευρά έχουμε μία Αντιπολίτευση, η οποία απαιτεί να γίνουν όλα τώρα, ξεχνώντας βέβαια σε ποια κατάσταση παρέδωσε τα δημόσια πράγματα. Κι αν καμιά φορά κάποιος από εμάς, τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, τολμήσει να πει το επιχείρημα «μα, νομιμοποιείστε, μετά από είκοσι χρόνια, να μας κάνετε κριτική και να απαιτείτε να γίνουν όλα αυτά, που εσείς σε είκοσι χρόνια δεν κάνατε σε οκτώ μήνες», έρχεται η απάντηση –βέβαια και με λίγο θράσος– ότι «μας γυρνάτε πίσω στις αλήθους μνημής εποχές, του «δεν δικαιούστε δια να ομιλείτε»;

Βέβαια, ξεχνάμε ότι αυτές οι εποχές ήταν ακριβώς εκείνες που χαρακτήρισαν πιο αυθεντικά την πρώτη περίοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, την πρώτη οκταετία του ΠΑΣΟΚ.

Σε ποιο περιβάλλον, λοιπόν, κλήθηκε να κυβερνήσει η Νέα Δημοκρατία; Πρώτα απ' όλα σε ένα περιβάλλον που η κατάσταση της οικονομίας δεν ήταν βέβαια αυτή η οποία μας είχε προβληθεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση. Δώσαμε και είχαμε χρέος να το κάνουμε την πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας. Αναδείξαμε την πλασματική εικόνα των δημοσιονομικών και εμφανίσαμε τα ελλείμματα, διότι ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει την αλήθεια.

Κάποτε στο δικηγορικό μου γραφείο με επισκέφθηκε ένας πατέρας του οποίου ο ανήλικος γιος ήταν επιρρεπής στην παρανομία. Το παιδί αυτό είχε μια μανία να κλέβει μηχανάκια, να τα διαλύει και να πουλάει τα ανταλλακτικά. Μάλιστα, αυτά τα κρατούσε στην αποθήκη του σπιτιού τους. Κάποιος που είχε υποστεί την κλοπή και ήταν θύμα του παιδιού αυτού ανακάλυψε ποιος ήταν από πληροφορίες και του έκανε μήνυση και αγωγή. Ήρθε, λοιπόν, ο πατέρας στο γραφείο μου μαινόμενος και φυσικά έβριζε τον μηνυτή και όχι τον γιο διότι ο γιος είχε πέσει θύμα από κακές παρέες κλπ.

Αυτό μου θυμίζει σήμερα η συμπεριφορά του ΠΑΣΟΚ σχετικά με την απογραφή. Φταίει η Νέα Δημοκρατία γιατί λέει την αλήθεια στον ελληνικό λαό και δεν φταίει το ΠΑΣΟΚ που οδήγησε την κατάσταση και τα πράγματα σε αυτήν την πραγματική κατάσταση που τα οδήγησε.

Το δεύτερο σημείο του περιβάλλοντος που κληθήκαμε να διαχειριστούμε είναι μια ψευδαίσθηση ανύπαρκτης ευμάρειας

μέσω του υπερδανεισμού του Έλληνα πολίτη.

Μόλις προχθές δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες έρευνες που έδειξαν ότι στο διάστημα 2000-2004 ο δανεισμός με πιστωτικές κάρτες αυξήθηκε κατά 285%. Μέσα σε ένα χρόνο ο δανεισμός μόνο από προσωπικά δάνεια αυξήθηκε κατά 67,5%. Το 50% των Ελλήνων ψωνίζει με πιστωτικές κάρτες, το 24% δηλώνει υπερχρεωμένο και το 6% των δανειζομένων Ελλήνων δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή των δανείων.

Σύμφωνα δε με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ευρώπη των δεκαπέντε, μοιραζόμαστε μαζί με την Πορτογαλία τη δεύτερη θέση με το υψηλότερο ποσοστό φτωχών, φτώχειας που φθάνει στο 20%. Και ο φτωχός Έλληνας είναι ο φτωχότερος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτήν την Ελλάδα, λοιπόν, παραλάβαμε, της φτώχειας, της πλασματικής ευμάρειας και των μεγάλων οικονομικών ανισοτήτων.

Ταυτόχρονα, έχουμε ένα τεράστιο άνοιγμα της ψαλίδας στην ανάπτυξη μεταξύ του κέντρου και της περιφέρειας. Και αυτό είναι ομολογημένο, είναι αντικειμενικό και όλοι γνωρίζουμε τα έργα τα οποία έγιναν στην Αθήνα ενόψει της Ολυμπιάδας τα οποία βεβαίως ήταν αναγκαία. Αυτό όμως διέυρυνε το χάσμα μεταξύ της ανάπτυξης του κέντρου και της περιφέρειας. Και επιτέλους, ο στόχος, η εθνική στρατηγική δεν μπορεί να είναι άλλη παρά η ανάπτυξη της περιφέρειας, η στροφή στην περιφέρεια όπως είπε και ο Πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια της εκθέσεως της Θεσσαλονίκης.

Η ανεπάρκεια της Δημόσιας Διοίκησης η οποία βρισκόταν και βρίσκεται σε κατάσταση χαλάρωσης, η μη εκμετάλλευση των κοινοτικών πόρων, υπήρξαν παράγοντες που δεν βοήθησαν την αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Να αναφέρω χαρακτηριστικά το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Κοινωνία της πληροφορίας» που αφορά στην ανταγωνιστικότητα, την καινοτομία, και είναι ουραγός σε επίπεδο απορροφητικότητας μόλις 12%. Ακόμη χειρότερη είναι η κατάσταση στον άξονα εξυπηρέτησης του πολίτη. Η απορρόφηση είναι μόλις 7%. Ο άξονας «επικοινωνία» έχει απορρόφηση μόλις 1% και τούτο λόγω της ολιγωρίας της προηγούμενης Κυβέρνησης να προχωρήσει αυτά τα προγράμματα.

Και τέλος, έχουμε ένα διεθνές περιβάλλον παγκοσμιοποίησης με ευκαιρίες αλλά και απειλές. Ποιο περιβάλλον θέλουμε να δημιουργήσουμε;

Πρώτα απ' όλα ένα περιβάλλον συναίνεσης σε πολιτικό επίπεδο. Και η επιλογή του Πρωθυπουργού, για το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, κινήθηκε ακριβώς σ' αυτήν την κατεύθυνση δηλαδή τη συνειδητή επιλογή δημιουργίας κλίματος συναίνεσης, επίσης δημιουργίας κλίματος ασφάλειας και ηρεμίας σε σχέση με τους γειτονικούς μας λαούς. Τον Ιανουάριο του 2007 η Βουλγαρία και η Ρουμανία θα ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας υπηρετεί ακριβώς αυτήν την πολιτική. Του κλίματος ασφάλειας και ηρεμίας.

Ακόμη, δημιουργούμε εμπιστοσύνη και σταθερότητα στο οικονομικό περιβάλλον με τον αναπτυξιακό νόμο, με το φορολογικό νόμο. Απλοποιήσαμε το φορολογικό σύστημα, μειώσαμε τη φορολογία, προχωρήσαμε στην ενίσχυση των κινήτρων ιδιαίτερα για την περιφέρεια. Προχωρούμε με τον προϋπολογισμό στη μείωση του κράτους με αποκρατικοποιήσεις, όπως αυτές που έγιναν στην Εθνική Τράπεζα και στα Ελληνικά Πετρέλαια και συνεχίζονται με την Ολυμπιακή και άλλες περιπτώσεις. Προχωρούμε ακόμη στη μείωση της γραφειοκρατίας και εκεί θα πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό θα ήθελα ακόμη.

Τέλος, θα πρέπει να δώσουμε βάρος στο θέμα της επαγγελματικής κατάρτισης στο οποίο είμαστε ουραγοί. Και αυτό σχετίζεται βέβαια με όλα αυτά στα οποία αναφέρθηκε ο κ. Ευθυμίου, ο οποίος μας είπε τι έκανε το ΠΑΣΟΚ όταν ήταν κυβέρνηση στα θέματα της παιδείας. Δεν ξέρω αν όλα αυτά είναι μια πραγματικότητα που παρουσίασε ο κ. Ευθυμίου. Εγώ, όμως, γνωρίζω ότι και το Προϋπολογισμό του 2004 τον οποίο υλοποιεί αυτή η Κυβέρνηση τον έφτιαξε το ΠΑΣΟΚ και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Συνεπώς, αν ο ΟΣΚ δεν έχει πόρους, δεν έχει τα κεφάλαια

λαιο για να μπορέσει να φτιάξει σχολεία, δεν φταίει αυτή η Κυβέρνηση που διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό, αλλά η προηγούμενη που τον έκανε. Αν το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις λειτουργικές του ανάγκες είναι όχι γιατί τη χρηματοδότηση την έκανε αυτή η Κυβέρνηση, αλλά την έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό που ψήφισε πέρυσι. Άρα, λοιπόν, το θέμα της παιδείας είναι ένα τεράστιο ζήτημα, ένα τεράστιο κεφάλαιο στο οποίο πρέπει να γίνει μεγάλη δουλειά και το οποίο δεν σηκώνει λαϊκισμούς και συνθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φιλοδοξούμε με τον παρόντα προϋπολογισμό να βάλλουμε, μαζί με τον αναπτυξιακό νόμο, μαζί με το φορολογικό νόμο, τα γερά θεμέλια για τη νέα εποχή, για το στόχο της νέας εποχής που σας περιέγραψα στην αρχή. Και ο προϋπολογισμός αυτός είναι από τα γερά θεμέλια αυτού του στόχου. Σας καλώ, λοιπόν, όλοι μαζί να βάλλουμε μαζί αυτά τα θεμέλια ψηφίζοντας αυτόν τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Κατσέλη Ελεονόρα έχει το λόγο.

ΕΛΕΟΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το να μιλάει ένας Βουλευτής στην διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού είναι ίσως από τις πιο σημαντικές στιγμές.

Το ερώτημα, όμως, που μου γεννιέται είναι πώς άραγε μπορούμε να αξιολογήσουμε την πρόταση για την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης; Είναι σαφές ότι δεν υπάρχει άλλη βάση αξιολόγησης παρά μόνο η εσωτερική συνέπεια της πρότασης που παρουσιάζεται σε σχέση με τις προεκλογικές υποσχέσεις και δεσμεύσεις της Νέας Δημοκρατίας. Αλήθεια πιστεύει κανείς μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η μαγική εικόνα, που παρουσιάστηκε από τον ελληνικό λαό σαν το μεγάλο οικονομικό θαύμα της πολιτικής του κ. Καραμανλή και της Νέας Δημοκρατίας, έχει καμιά σχέση με το σημερινό προϋπολογισμό; Πού είναι άραγε μέσα στο σημερινό κείμενο του Προϋπολογισμού η στρατηγική, οι πόροι, τα μέσα για πραγματική αύξηση του εισοδήματος, για μείωση της ανεργίας, για μείωση του πληθωρισμού, για μία κοινωνική και προνοιακή πολιτική, για πάταξη της αισχροκέρδειας και της ακρίβειας αλλά και για δημιουργία ενός ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος; Άραγε αυτός ο προϋπολογισμός δημιουργεί ελπίδες ανάκαμψης; Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι.

Σπαταλήσατε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όλες τις ελπίδες που ένα κομμάτι του ελληνικού λαού επένδυσε πάνω σας. Διαψεύσατε μέσα σε οκτώ μήνες τους ίδιους σας τους εαυτούς. Καλλιεργήσατε ψεύτικες ελπίδες με επικοινωνιακά κόλπα, και τώρα αρχίζετε να εισπράττετε το κόστος της διάψευσής τους.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Εδώ και οκτώ μήνες βάλατε τη χώρα σε μια μεγάλη περιπέτεια, στην περιπέτεια της απογραφής.

Μειώσατε το διεθνές κύρος της χώρας στην παγκόσμια και διεθνή κοινότητα και σήμερα φθάσατε στο έσχατο σημείο να αμφισβητείτε εσείς οι ίδιοι την ένταξη της πατρίδας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και όλα αυτά γιατί; Για να πάρετε πίσω τις προεκλογικές δεσμεύσεις και εξαγγελίες, υποβαθμίζοντας το διεθνές κύρος της χώρας, που μέχρι σήμερα ήταν το πιο ισχυρό μας χαρτί.

Δυστυχώς, αυτή σας η επιλογή έχει άμεσες και ορατές επιπτώσεις στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στην καθημερινότητά του και στο εισόδημά του. Πέντε είναι οι άμεσες επιπτώσεις που θα υποστεί η χώρα μας από την ανευθυνότητά σας.

Πρώτον, μείωση της χρηματοπιστολητικής μας ικανότητας. Μείωση της διαπραγματευτικής μας θέσης, ειδικότερα σε σχέση με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυξημένους και ιδιαίτερα αυστηρούς ελέγχους σχετικά με την ένταξη έργων και εκταμιεύσεις πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ορατό και άμεσο κίνδυνο μείωσης της απαρροφητικότητας των κοινοτικών κονδυλίων. Και πέμπτον, επιτήρηση και άσκηση πιέσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την άμεση λήψη διο-

ρωτικών μέτρων.

Μόνοι σας τորπιλίσατε την πολιτική της «ήπιας προσαρμογής» που διακηρύσσει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Αντί πολιτικής «ήπιας προσαρμογής» θα αναγκαστείτε να ακολουθήσετε την πολιτική λιτότητας, περιστολής των δαπανών και των εισοδημάτων του ελληνικού λαού. Και τι θα περικόψετε; Ο σημερινός Προϋπολογισμός ήδη προδίδει τα επόμενά σας βήματα: Μείωση των επενδύσεων κατά 16%, μείωση των πραγματικών δαπανών για την Παιδεία και την Υγεία.

Όλα αυτά οδηγούν σε ένα και μόνο αδιέξοδο. Μειωμένους ρυθμούς ανάπτυξης στα επόμενα χρόνια και μεγάλο κίνδυνο ύφεσης και στασιμότητας. Τα μόνα που μπορούν να προσδοκούν οι Έλληνες πολίτες από τη νέα Κυβέρνηση είναι αυξημένους δείκτες ανεργίας, πληθωρισμού και ακρίβειας, καθώς και μείωση του βιοτικού τους επιπέδου, του κοινωνικού κράτους και των κοινωνικών παροχών.

Μέρα με τη μέρα καταστρέφεται και ξηλώνεται όλο το δίκτυο κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης που με κόπο οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έπλεξαν όλα αυτά τα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μέχρι τώρα πολιτική της Νέας Δημοκρατίας έχει δημιουργήσει το πιο αρνητικό οικονομικό περιβάλλον που έχει γνωρίσει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Το στέγνωμα της αγοράς. Η απουσία προσέλκυσης νέων επενδύσεων και η αδυναμία εκταμίευσης κοινοτικών πόρων, θέτουν την ελληνική επιχειρηματικότητα σε μεγάλους κινδύνους. Οι ελληνικές επιχειρήσεις αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις του εντεινόμενου ανταγωνισμού και στις απαιτήσεις του αυξανόμενου δανεισμού, και αδυνατούν να προχωρήσουν σε νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες, όταν επικρατούν συνθήκες αρνητικών προσδοκιών και ύφεσης. Ιδιαίτερα στο χώρο των επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, δηλαδή στο πιο δυναμικό κομμάτι της ελληνικής οικονομίας η κρίση θα είναι τεράστια. Και όλα αυτά γιατί; Γιατί ουσιαστικά δεν έχετε μία συνεπή στρατηγική αντιμετώπισης της επερχόμενης κρίσης. Γιατί στους περισσότερους τομείς δεν ασκείτε πολιτική.

Ποια είναι άραγε η πολιτική σας για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για την περιφερειακή ανάπτυξη, για την πάταξη ολιγοπωλιακών καταστάσεων στην αγορά, για την αύξηση της απασχόλησης; Τι λέει για όλα αυτά ο Προϋπολογισμός; Δυστυχώς, τίποτε ουσιαστικό. Ασκείτε συγκεκριμένη και συνεπή πολιτική μόνο σε έναν τομέα. Η μεγάλη προεκλογική σας εξαγγελία για την επανίδρυση του κράτους έχει μετατραπεί σε ένα ανελέητο αγώνα δρόμου, κομματικοποίησης του κρατικού μηχανισμού.

Ζούμε μεγάλες στιγμές παλιννόστησης της γαλάζιας γενιάς. Καταργήσατε το ΣΔΟΕ, γιατί θέλατε να ταυτίσετε ένα αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου της παραοικονομίας με το ΠΑΣΟΚ. Το αποτέλεσμα είναι άμεσο και ορατό. Μειώσατε επικίνδυνα τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, και σήμερα ζούμε στιγμές μεγάλης εξάρσης της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας. Δημιουργήσατε μια μεγάλη γενιά ανενεργών κρατικών στελεχών με ικανότητες και γνώσεις, με αποτέλεσμα, το ήδη δυσκίνητο ελληνικό κράτος να παρουσιάζει την εικόνα ενός κλινικά νεκρού.

Και για να μην νομίσете ότι όλα αυτά είναι λόγια ενός αντιπολιτευόμενου Βουλευτή, θέλω να σας καταθέσω πρόσφατη απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: Υπάλληλος καριέρας με μεταπτυχιακές σπουδές και διπλώματα που κατείχε για πολλά χρόνια θέση γενικού διευθυντή μετατρέπεται σε απλό υπάλληλο υπηρεσίας «ψυγείου» όταν από τους τετρακόσιους πενήντα υπαλλήλους της υπηρεσίας αυτής μόνον τέσσερις κατέχουν τα απαραίτητα προσόντα.

Σας καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελεωνόρα Κατσέλη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι ένα από τα πολλά παραδείγματα σεμνότητας ταπεινότητας και αξιοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας τη σημερινή μου ομιλία θέλω να τονίσω ότι η σημερινή πρόταση για τον Προϋπολογισμό αποτελεί πισωγύρισμα για την οικονομία της χώρας.

Ετοιμάζει το έδαφος για περίοδο σκληρής λιτότητας και μείωσης του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού. Εμείς θα διαφυλάξουμε τα κεκτημένα του και θα προστατεύσουμε τους κόπους και τις θυσίες του που τα τελευταία χρόνια, βελτίωσαν αισθητά την ποιότητα της ζωής του. Ελπίζω ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες με τους κοινωνικούς τους αγώνες θα υπερασπιστούν και αυτοί με τη σειρά τους τα δικαιώματά τους.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζω τον πρώτο Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει η κ. Κόλλια-Τσαρουχά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά από τα ζητήματα και τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν το τελευταίο τριήμερο στη Βουλή μέσα τη συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι βέβαιο ότι θα αξιολογηθούν από τους συμπατριώτες μας από τους συμπολίτες μας, αλλά και από τον ιστορικό του μέλλοντος. Είναι άδικο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ακόμα και σήμερα ορισμένοι αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν πλήρως την ιστορική ευθύνη τους απέναντι στο έθνος και στο λαό. Καμιά κυβέρνηση στην ιστορία της Ελλάδος, όπως η προηγούμενη του ΠΑΣΟΚ, δεν είχε τόσες ευκαιρίες και δε βοηθήθηκε τόσο πολύ από τις περιστάσεις.

Και μιλώ για πολιτική σταθερότητα, τεράστιους πόρους και φόρους και εισροές από τα ευρωπαϊκά ταμεία, εξαιρετικές ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες, αλλά και το κυριότερο μια αντιπολίτευση σοβαρή που στήριζε πάντα τις μεγάλες εθνικές επιλογές. Παρ' όλα αυτά, τελικά μας παραδώσατε μια χώρα τελευταία στην Ευρωπαϊκή Ένωση στους δημοσιονομικούς δείκτες, τελευταία στα εισοδήματα, τελευταία στο δημόσιο χρέος σαν ποσοστό του ΑΕΠ, τελευταία στην απορροφητικότητα των Κοινοτικών κονδυλίων όπως πολύ τεκμηριωμένα παρουσίασε ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Δούκας εχθές.

Τελικά πού πήγαν όλα αυτά τα χρήματα; Γιατί χρωστάμε 200.000.000 ευρώ; Γιατί υπάρχει τόση φτώχεια στην πατρίδα μας; Σε ποιους αναλογεί και πόσο το μερίδιο ευθύνης; Γιατί δεν είναι αυτονόητη η αξιοπιστία; Γιατί δεν είναι αυτονόητη η ευνομούμενη πολιτεία; Η Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της θεωρούν ότι η μιζέρια δεν είναι ποτέ μέσον έκφρασης. Η μιζέρια δεν μας ταιριάζει και δεν μας εμπνέει. Το μέγεθος των προβλημάτων που κληρονομήσαμε θα μας δώσει τη δυνατότητα να αποδείξουμε ότι η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή θα οδηγήσει τη χώρα μπροστά χωρίς εξαιρέσεις.

Ακούγεται συνεχώς και ακούστηκε και από την αγαπητή κυρία συνάδελφο προηγούμενως ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μηδενίζει τα επιτεύγματα της προηγούμενης Κυβέρνησης με σκοπό να την σπילώσει. Αγαπητοί συνάδελφοι, αν κάναμε κάτι, ήταν όχι να μηδενίσουμε, αλλά να μετρήσουμε. Να μετρήσουμε όπως μετρά κάθε Έλληνας πολίτης στα αστικά κέντρα και στα χωριά της πατρίδας μας τα χρήματά του, για να υπολογίσει εάν επαρκούν να καλύψουν τις βασικές του ανάγκες. Και δεν χρειάζονται επιστημονικές έρευνες για να αντιληφθούμε ότι σε κάθε σπίτι, σε κάθε νοικοκυριό τρέχουν δόσεις δανείων, δόσεις πιστωτικών καρτών, τόκοι που πνίγουν σαν βραχνάς τις ελπίδες τους για καλύτερευση της ζωής τους.

Σήμερα που το 50% των Ελλήνων ζει με το 25,56% του διαθέσιμου εισοδήματος και η μισθολογική ψαλίδα συνεχώς ανοίγει, ήλθε η ώρα να μπει ένα τέλος στα παραμύθια του δανεισμού και στην ψευδαίσθηση μιας ανύπαρκτης ευμάρειας. Ήλθε η ώρα να ελεγχθεί επιτέλους η πιστωτική επέκταση των τραπεζών στα νοικοκυριά.

Σαν πολιτεία και σαν πολιτικοί έχουμε την υποχρέωση να ενημερώσουμε, να εκπαιδεύσουμε και να συμβουλευσουμε τους πολίτες για τα όρια της καταναλωτικής συμπεριφοράς τους.

Ακούγεται επίσης ότι σε αυτόν τον Προϋπολογισμό καταγράφεται η διάψευση των προσδοκιών των Ελλήνων πολιτών οκτώ μήνες μόλις μετά τις εκλογές και ότι ακυρώνονται, λόγω της απογραφής, οι υποσχέσεις και οι προσδοκίες που είχαμε καλλιεργήσει στους πολίτες.

Μάλιστα, γίνονται δραματικές αναφορές για το έλλειμμα που καλπάζει, το δημόσιο χρέος που ίππεται, την οικονομική δραστηριότητα που ασθμαίνει υπό το βάρος της διολισθαίνουσας δημόσιας κατανάλωσης, την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας που υποχωρεί, τις επενδύσεις που απουσιάζουν και για μια κυβέρνηση που δεν μπορεί να κρυφθεί από το βάρος των προβλημάτων.

Κάποιος όντως κρύβεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί αυτός έμαθε για χρόνια να κρύβεται. Και κρύβεται γιατί δεν τολμά να παραδεχθεί ότι κατά τη διάρκεια της προηγούμενης οκταετίας συντελέστηκε η μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδήματος σε βάρος των μη προνομιούχων Ελλήνων, που έχει συντελεστεί στην ελληνική ιστορία. Και μιλώ για το Χρηματιστήριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ανέδειξε σαν Αντιπολίτευση και κατέστησε κεντρικό πολιτικό θέμα συζήτησης στην προεκλογική της πολιτική ατζέντα τα προβλήματα της καθημερινότητας. Εμείς, λοιπόν, δημιουργήσαμε τις προσδοκίες των πολιτών. Οι πολίτες εμάς εμπιστεύθηκαν και χρέος μας είναι να τους δικαιώσουμε.

Η μεταρρύθμιση με κοινωνική ευθύνη και ευαισθησία, η ήπια προσαρμογή, που σημαίνει νοικοκύρεμα και όχι μείωση των εσόδων των εργαζομένων και των συνταξιούχων, θα γίνει πράξη.

Με μια σειρά από πρωτοβουλίες προσπαθούμε να ανατρέψουμε όλα εκείνα τα δεδομένα που περιορίζουν, αποπροσανατολίζουν και νοθεύουν την οικονομική δραστηριότητα. Και για να ξαναγίνει η ελληνική οικονομία δυναμική και ανταγωνιστική πρέπει να τονωθεί μόνο μέσα από τη δραστηριοποίηση της ιδιωτικής οικονομίας και τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών.

Σήμερα οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι ένα ενδιαφέρον μέγεθος, αλλά δεν δημιουργούν θέσεις εργασίας, όπως το βλέπουμε. Θέσεις εργασίας δημιουργούνται από τις ιδιωτικές επενδύσεις. Γι' αυτό και με την πολιτική μας στοχεύουμε στη ραγδαία βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας, στον τρόπο λειτουργίας του κράτους και στην επανίδρυση που προσδοκούμε και το σημαντικότερο απ' όλα στην Παιδεία μας.

Με το φορολογικό πλαίσιο, το νέο αναπτυξιακό νόμο, με την αποδεδειγμένη βελτίωση της απορρόφησης των κοινοτικών πόρων και την πιο ορθολογική αξιοποίησή τους μπήκαν οι πρώτες ισχυρές βάσεις για μια νέα δυναμική ανάπτυξη σε όλους τους τομείς της οικονομίας σε ολόκληρη τη χώρα.

Με τη δημοσιονομική εξυγίανση, τον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών μέσω της αποτελεσματικότερης διαχείρισης των διαθέσιμων πόρων, με τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, με τον περιορισμό κάθε μορφής σπατάλης δημιουργούμε τις πρώτες συνθήκες εμπιστοσύνης και σταθερότητας της οικονομίας μας.

Αντίπαλοί μας είναι όλα εκείνα τα δεδομένα που περιορίζουν, αποπροσανατολίζουν και νοθεύουν την οικονομική δραστηριότητα. Αντίπαλοί μας είναι όλα εκείνα τα δεδομένα που περιορίζουν εκείνα που καθιστούν αδύνατη την αναδιάρθρωση των δημοσίων δαπανών υπέρ της Υγείας, της Παιδείας, της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, υπέρ των συμπολιτών μας.

Σε αυτό που υπάρχει δυσκολία, αγαπητοί μου συνάδελφοι, είναι να πείσουμε και εσάς της Αντιπολίτευσης ότι η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων στα θέματα της παιδείας, της οικονομίας, στα εθνικά ιδίως θέματα, απαιτεί συναίνεση με πράξεις και όχι ευχολόγια.

Και δυσκολεύομαστε, γιατί πραγματικά χρειάζεται να τολμήσετε προκειμένου να αναληφθεί επιτέλους μία μεγάλη εθνική προσπάθεια, με συναινετική διάθεση, που θα αντιμετωπίζει με γενναιότητα και σε κλίμα συνεννόησης το μείζον εθνικό θέμα της ελληνικής οικονομίας. Και αυτό είναι το πρωτεύον στον πολιτικό πολιτισμό που πιστεύουμε. Και πιστεύουμε πραγματικά ότι απαιτείται.

Δεν είναι αδυναμία, αγαπητοί μου συνάδελφοι, η διάθεση για συνεννόηση και διάλογο. Είναι μία βαθύτερη πολιτικής σημασίας απόφαση που σηματοδοτεί τις πρωτοβουλίες μας, γιατί θέλουμε να ταυτιστούμε με όλους εκείνους τους πολίτες που απαιτούν αυτήν τη συνεργασία και αυτήν τη συνεννόηση.

Τη Νέα Δημοκρατία δεν την εξέλεξε ο ελληνικός λαός στις 7 Μαρτίου για να κάνει μια απλή διαχείριση της καθημερινότητάς του και του πολιτικού συστήματος, για να φτιάξει απλά μια διαφορετική και μια πιο σύγχρονη Ελλάδα. Αυτό δεν του αρκεί του ελληνικού λαού. Ζητά να γηθεί προσπάθειας, να αλλάξει τις πολιτικές αντιλήψεις, να κάνει ιδεολογικές υπερβάσεις που θα υπηρετούν το σύνολο και όχι τα κόμματα, να παγιώσει θεσμούς και τρόπους συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων που θα περιορίσουν τις εξήχτες του παρελθόντος και τους διχασμούς.

Ο ταλαιπωρημένος λαός μας απαιτεί να οικοδομηθεί ένα καλύτερο αύριο πάνω σε ρεαλιστικές βάσεις και όχι στα σαθρά πόδια του λαϊκισμού, της διαπλοκής και των οικονομικών συμπερόντων που τόσα χρόνια βιώσαμε.

Εγγυητής γι' αυτό είναι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμώντας το Νομό Σερρών που με εκλέγει αυτά τα τελευταία χρόνια, θα ήθελα να τοποθετηθώ σε δύο θέματα. Ο Νομός μου βρίσκεται στην 48^η θέση από πλευράς ΑΕΠ του συνόλου της χώρας. Οι αγρότες που βρίσκονται σε κατάσταση απελπιστική και δεν ευθύνονται εκείνοι γι' αυτό. Η υποδομή των σχολείων, ειδικά των νηπιαγωγείων, των ΤΕΙ, των ΤΕΕΦΑ, είναι πολύ κατώτερη των προσδοκιών και αυτών που αξίζουν στο σερραϊκό λαό. Η Ελλάδα των δύο ταχυτήτων που είχαν δημιουργήσει, περιθωριοποίησε και τον τόπο μου, αλλά και την υπόλοιπη χώρα.

Υποστηρίζω με όλες μου τις δυνάμεις τον πρώτο Προϋπολογισμό της Νέας Δημοκρατίας ως Κυβέρνηση, αλλά και μια Κυβέρνηση που με τις πράξεις της αποδεικνύει ότι είναι δίκαιη, τίμια, αποδοτική, αποτελεσματική, συνετή και κοινωνικά ευαίσθητη για όλη τη χώρα και για όλους τους Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γιώργιος Σούρλας): Ο συνάδελφος κ. Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, στις δημοκρατίες ο προϋπολογισμός αποτελεί όργανο για την πραγμάτωση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Το εργαλείο αυτό παίρνει πνοή από αυτούς που το εκτελούν. Εάν, δηλαδή, εννοούν την πολιτική σαν πραγμάτωση της αρετής και εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, εάν μέσω αυτού προάγουν την ικανοποίηση του κοινού αγαθού, ή εάν την εννοούν ως διακανονισμό συμφερόντων, μασκαρεμένο με μανδύα αρχών.

Το ζητούμενο σήμερα δεν είναι να κρίνουμε διακηρύξεις, αλλά αποτελέσματα. Να κρίνουμε εάν ο Προϋπολογισμός είναι αξιόπιστος, ακριβής, εκτελέσιμος. Να κρίνουμε κατά πόσον εντάσσεται στο πλαίσιο μιας εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής, με σαφείς άξονες και χρονικά προσδιορισμένους στόχους.

Δυστυχώς, η κριτική αξιολόγηση του Προϋπολογισμού αναδεικνύει ότι εθνική αναπτυξιακή πολιτική δεν υπάρχει, αλλά ούτε και ο διάλογος για τη διαμόρφωση μιας τέτοιας πολιτικής υπάρχει.

Κατά συνέπεια, ο Προϋπολογισμός που συζητάμε, είναι δυστυχώς διαχειριστικός, αντιαναπτυξιακός και αντικοινωνικός, διανθισμένος, όμως, με διακηρύξεις και συνθήματα, που προέρχονται μάλιστα από οικονομικά εγχειρίδια των δεκαετιών του '60 και του '70.

Τίποτε άλλωστε δεν μας πείθει ότι ο Προϋπολογισμός τουλάχιστον θα εκτελεστεί. Αυξάνουν οι πιέσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διαφοροποίηση του. Γι' αυτό δικαιούμαι να χαρακτηρίσω αυτό τον Προϋπολογισμό ως έωλο προϋπολογισμό.

Κύριε Υπουργέ, στην έκθεσή σας αναφέρεστε στη δημιουργία συνθηκών διαφάνειας και αξιοπιστίας στην οικονομία. Πράγματι, οι σχέσεις πολιτικής και οικονομικής εξουσίας είναι ύψιστης και καθοριστικής σημασίας για το δημόσιο βίο. Επιδρούν στην ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και στη διαμόρφωση ισορροπιών τόσο μεταξύ των κομμάτων όσο και στο εσωτερικό τους.

Βεβαίως, πέραν της διαπλοκής υπάρχει και το φαινόμενο της διαφθοράς στις λειτουργίες του κράτους σε σχέση με τον ίδιο

τον πολίτη. Η αντιμετώπιση του μεγάλου αυτού προβλήματος απαιτεί ολοκληρωμένο και συνολικό σχέδιο.

Ο Πρόεδρος μας ο Γιώργος Παπανδρέου κατέθεσε ένα τέτοιο ολοκληρωμένο σχέδιο. Εσείς, όμως, αρκείστε σε αποσπασματικές παρεμβάσεις εντυπωσιασμού, που όχι μόνο δεν θα λύσουν το πρόβλημα, αλλά αντιθέτως υπηρετούν αντικειμενικά μικροσκοπιμότητες και ανακατανομές μεριδίων και εξουσιών.

Η δεύτερη στρατηγική σας επιλογή αναφέρεται στην ισόροπη ανάπτυξη. Εδώ και αν έχουμε ένα σύνθημα κενού περιεχομένου. Θέλω να παρακαλέσω την ηγεσία του Υπουργείου να με παραπέμψει σε ένα κεφάλαιο, σε έναν έστω πίνακα, που στοιχειωδώς να τεκμηριώνεται η επιδίωξη και πραγματοποίηση αυτής της επιλογής.

Αντιθέτως, μάλιστα, προβλέπεται μείωση στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων από 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ πέρυσι σε 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ λιγότερο φέτος.

Κυρίες και κύριοι, από το 1997 και μετά, από τη συνθήκη του Άμστερνταμ, όλες οι οικονομίες της Ευρώπης και του κόσμου προσαρμόζουν και προσανατολίζουν την αναπτυξιακή τους πολιτική στους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης. Στον Προϋπολογισμό της Ελλάδας του 2005 η προσαρμογή αυτή δεν καταγράφεται πουθενά. Όταν το νεράκι του Λεκανοπεδίου έρχεται από τον ψυχοραγούντα Εύηνο, όταν οι γεωτρήσεις στους κάμπους της Θεσσαλίας και της Αργολίδας βρίσκουν υφάλμυρο νερό, δυστυχώς η βιώσιμη ανάπτυξη δεν αποτελεί στρατηγική επιλογή για τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι, οι διεθνείς εξελίξεις, οι εξελίξεις στη Βαλκανική, όπως η συνεχιζόμενη μεταγκατάσταση επιχειρήσεων σε χώρες με φθηνότερο εργατικό δυναμικό και η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση γειτονικών μας χωρών δημιουργούν την ανάγκη νέων επιλογών και κατευθύνσεων. Επιβάλλουν έναν εθνικό αναπτυξιακό διάλογο. Επιβάλλουν την πραγματική δέσμευση των κοινωνικών εταίρων και την αξιοποίηση της πνευματικής ηγεσίας της χώρας μας. Απαιτούν συναίνεση των οργανωμένων δυνάμεων της κοινωνίας.

Μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα, λυπάμαι, αλλά εσείς περί άλλων τυρβάζετε. Κινείσθε ανυποψίαστοι στη γνωστή πολιτική κατεύθυνση που μας φέρνει στο νου δυσάρεστες μνήμες παγωμένων πιστώσεων, τότε που η ιδιωτική πρωτοβουλία με τις ευλογίες της παράταξής σας κρατικοποιούσε τις ζημιές της και ιδιωτικοποιείτο τα κέρδη της.

Στο θέμα της αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου, πέρα από την ενδιαφέρουσα -ομολογουμένως- θεωρητική καταγραφή των μεθόδων αποκρατικοποίησης, δεν επεξηγείτε πουθενά ούτε συγκεκριμενοποιείτε τις πολιτικές σας επιλογές, ούτε ακόμα προσδιορίζετε τη σχέση του κράτους με τους στρατηγικούς συμμάχους με τους βασικούς μετόχους.

Και εδώ οφείλω να επισημάνω: Καμία κυβέρνηση, καμία βουλή δεν έχει το δικαίωμα να εκποιεί εθνική γη. Ο εθνικός πλούτος ανήκει εξίσου και στις προηγούμενες και στις επόμενες γενιές. Εκεί, όμως, που αναδεικνύεται η συντηρητική και αντικοινωνική κατεύθυνση του Προϋπολογισμού είναι η κοινωνική πολιτική. Παραγνωρίζετε εξ ολοκλήρου την κοινωνική οικονομία ως αναπτυξιακή διαδικασία κοινωνικής συνοχής, έναν τομέα που απασχολεί το 7% της αμεیبόμενης εργασίας στην Ευρώπη. Προβαίνετε απλόχερα σε άμεσες παροχές και ελαφρύνσεις στους «έχοντες και κατέχοντες» και παραπέμπετε στις καλές τις αυξήσεις στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους. Είναι ομολογουμένως συγκλονιστικές οι αυξήσεις κατά 48 λεπτά την ημέρα στους χαμηλοσυνταξιούχους του ΙΚΑ ή κατά 67 λεπτά την ημέρα στους συνταξιούχους του ΟΓΑ. Ως και τον αριθμό των δικαιούχων του ΕΚΑΣ μειώσατε, κύριοι.

Αλήθεια, πού πήγαν οι προεκλογικές σας δεσμεύσεις για μείωση του συνολικού φορολογικού βάρους στην οικονομία; Μήπως στην αύξηση των εμμέσων φόρων ή στη μείωση των φόρων του πετρελαίου θέρμανσης που ακόμα αναμένεται; Αλλά και ο Προϋπολογισμός στην υγεία περιγράφει ένα ζοφερό μέλλον, αφού οι αυξήσεις υπολείπονται σαφώς ακόμα και του ετήσιου ιατρικού πληθωρισμού.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι, παρακολουθούμε τα έργα και

τις ημέρες μιας Κυβέρνησης που ήταν ανέτοιμη να κυβερνήσει, μιας Κυβέρνησης που ετεροκαθορίζεται, μιας Κυβέρνησης όπου ο κεντρώος αυτοπροσδιορισμός της καταπίπτει. Παρακολουθούμε τη διάψευση όλων των προεκλογικών δεσμεύσεων της Νέας Δημοκρατίας. Δεν απέχει ο χρόνος που η πλειοψηφία του ελληνικού λαού θα κατανοήσει πλήρως ότι η έννοια «κέντρο» και η έννοια «Κυβέρνηση Καραμανλή» είναι έννοιες διαχρονικά αντίθετες και αλληλοαποκλειόμενες και ότι ο θησαυρός που επαγγέλθηκε δεν είναι τίποτε άλλο παρά άνθρωπ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Μακρή έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2005, τον οποίο βεβαίως θα υπερψηφίσουμε, έχει μία βασική διαφορά, συγκρινόμενος με τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων ετών. Είναι εξαιρετικά ρεαλιστικός και ειλικρινής, εκφράζει με σαφήνεια τις προοπτικές της επόμενης χρονιάς, βασίζει την αισιοδοξία του στις υπαρκτές δυνάμεις της οικονομίας, επιδιώκει να μεγιστοποιήσει τους πόρους της με συνέπεια και συγκρότηση, με άλλα λόγια πατάει στη γη.

Έχει περάσει τουλάχιστον μία δεκαετία από τότε που στο ελληνικό Κοινοβούλιο ο προϋπολογισμός του κράτους μπορούσε να προβάλει ανάλογα χαρακτηριστικά σοβαρότητας. Βλέπετε είχαμε συνηθίσει στις «χάρτινες στήλες της ανάπτυξης».

Μέχρι πριν από μερικούς μήνες είχαμε συνηθίσει στην εντύπωση της ραγδαίως αναπτυσσόμενης ισχυρής οικονομίας, που διατηρούσε σε πειθαρχία τα κρίσιμα δημοσιονομικά της μεγέθη, σεβόταν ως «ευλαβής παιδί» τα κριτήρια ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ και μπορούσε να καλλιεργεί αισιοδοξία και ακόμα καλύτερες προοπτικές, προοπτικές που τις πρόβαλλε η Κυβέρνηση, αλλά δεν τις έζησαν ποτέ οι εργαζόμενοι, οι πολίτες αυτής της χώρας.

Σήμερα, το σκηνικό έχει άρδην μεταβληθεί. Η διαδικασία της απογραφής ήταν αρκετή για να φανεί, πολύ απλά, ότι η ισχυρή μας οικονομία υποφέρει από σοβαρά δημοσιονομικά προβλήματα, ότι είναι ταλαιπωρημένη από ανεργμάτιστες επιλογές και ιδεολογήματα σοσιαλιστικών κυβερνήσεων, που αντί να διαμορφώνουν όρους συνεχούς φροντίδας για την επόμενη της ένταξης στη ζώνη του ευρώ, φρόντισαν απλώς να αποδυθούν σε μία εργώδη προσπάθεια απόκρυψης της δημοσιονομικής πραγματικότητας. Και εδώ θέλω να πω πως η απογραφή δεν ήταν «colpo grosso» όπως την αποκάλεσε ένας συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ και ότι δεν έγινε για πολιτικούς λόγους. Είναι, όμως, μία καθαρά και βαθύτατα πολιτική ενέργεια. Διότι εμείς πιστεύουμε ότι οι πολίτες πρέπει να γνωρίζουν την πραγματικότητα για να μπορούν να συμμετέχουν στην προσπάθεια για την ανατροπή ενός στάσιμου και μίζερου περιβάλλοντος και να συμμετέχουν στη δημιουργία ενός κλίματος ελπίδας και προοπτικής. Και επειδή, όπως, λέει ο θυμόσοφος λαός «ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαιρόνται», οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μπορεί να χάρηκαν για περισσότερο από ένα χρόνο, βρήκαν ωστόσο στο τέλος τη θέση που τους ταιριάζει στη σύγχρονη οικονομική μας ιστορία. Σε εκείνους που τους δόθηκε η ευκαιρία να φανούν συνεπείς στις μεγάλες προκλήσεις, αλλά που τελικά αποδείχθηκαν προκλητικά μικροί, περίπου ως σαλταδόροι της δημιουργικής λογιστικής.

Γι' αυτό και ο Προϋπολογισμός της νέας διακυβέρνησης έρχεται να πάρει αποστάσεις από «τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα» και είναι ρεαλιστικός. Από τη μία πλευρά προσπαθεί να συμβαλέψει τα ράκη του μύθου της ισχυρής οικονομίας και από την άλλη να τονώσει την αισιοδοξία και τον αναπτυξιακό βηματισμό της χώρας.

Ο Προϋπολογισμός βασίζεται στην προσπάθεια συγκράτησης του ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης στα όρια των συμφώνων σταθερότητας και ανάπτυξης και στη ρεαλιστική πρόβλεψη της αύξησης του ΑΕΠ κατά 3,9%, η οποία δεν έχει αμφισβητηθεί από κανένα διεθνή οργανισμό. Εξάιρεση αποτελεί η Αξιοματική Αντιπολίτευση, η οποία ισχυρίζεται ότι ο ρυθμός

αυτός μεγέθυνσης της οικονομίας δεν συμβάλλει στη δημιουργία καλού κλίματος.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν.

Πρώτον. Η οικονομία είναι και κλίμα, αλλά δεν αρκεί μόνο αυτό. Απόδειξη αποτελεί το γεγονός ότι η δημιουργική λογιστική αποσκοπούσε στο να διαμορφώσει κλίμα, αλλά η οικονομία έχοντας τα δικά της αντανάκλαστικά αντιδρούσε διαφορετικά.

Δεύτερον. Το ΠΑΣΟΚ ισχυρίζεται ότι είχε κλίμα, αλλά τελικά δεν είχε επενδύσεις. Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι το ακρογωνιαίο στοιχείο του κλίματος είναι η σοβαρότητα και η αξιοπιστία. Πώς αλλιώς εξηγείται το γεγονός ότι η ισχυρή οικονομία δεν μπορούσε να προσελκύσει ούτε μία ξένη επένδυση;

Τρίτον. Το ΠΑΣΟΚ είχε ανάπτυξη που αντί να αυξάνει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας τη μείωνε. Δηλαδή ο επενδυτής-κράτος λειτουργούσε έξω και πέρα από τις ανάγκες της ζωσας οικονομίας. Άρα τελικά δεν είχε κλίμα. Για οποιαδήποτε αμφισβήτηση αρκεί μία ματιά στο έλλειμμα του ισοζυγίου των εξωτερικών συναλλαγών.

Τέταρον. Με το να αποτυπώνει με σοβαρότητα και ρεαλισμό τις προοπτικές της επόμενης χρονιάς η Κυβέρνηση ασφαλώς και διαμορφώνει θετικό κλίμα, αφού το μήνυμα προς τις αγορές και τους επενδυτές είναι σαφές, οροθετημένο και συνεπές.

Ήδη τόσο με το φορολογικό όσο και με τον αναπτυξιακό νόμο η Κυβέρνηση αλλάζει δραματικά το μέγιστο της οικονομικής πολιτικής, γιατί εισάγει στοιχεία διαφάνειας και αντικειμενικότητας στις σχέσεις των φορολογουμένων με τις φορολογικές αρχές. Περιορίζει σταδιακά το φορολογικό συντελεστή των κερδών των επιχειρήσεων ώστε να απελευθερωθούν πρόσθετοι πόροι για ανάπτυξη. Αυξάνει την ταχύτητα της ανάπτυξης μέσα από το νέο νόμο περί κινήτρων, ανοίγοντας το παιχνίδι της επενδυτικής πρωτοβουλίας σε όσο το δυνατόν περισσότερους παίκτες της ενεργού οικονομικής ζωής του τόπου και ιδιαίτερα στους μικρομεσαίους. Διαμορφώνει ουσιαστικούς όρους για την αύξηση της απασχόλησης μέσα από τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας και επιτέλους ανακαλύπτει μια ελληνική περιφέρεια που ήταν πολλά χρόνια παραμελημένη και, αξιοποιώντας δείκτες πραγματικής οικονομικής συγκλίσης, την ενισχύει. Αυτό είναι κλίμα.

Ολοκληρώνοντας, επιθυμώ να σημειώσω ότι επανέρχεται στη δημόσια ζωή η ξεχασμένη περιφέρεια μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, όπου για το 2005 η χρηματοδότηση των έργων που εκτελούνται από τις περιφέρειες προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,2% ενώ για τα έργα των νομαρχιακών προγραμμάτων προβλέπεται να αυξηθεί κατά 8,2%. Θεωρώ ότι με βάση τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας και χωρίς τη δουλειά των ολυμπιακών εγκαταστάσεων το ποσοστό κρίνεται ως ικανοποιητικό.

Όμως, κύριε Υφυπουργέ, εκτιμώ και είμαι βέβαιη ότι οι εκτιμήσεις οι δικές σας, αλλά και της ηγεσίας του Υπουργείου συμπίπτουν, ότι ενόψει του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης οφείλουμε να δώσουμε τον καλύτερο διαπραγματευτικό μας εαυτό για να καταφέρουμε να οδηγήσουμε σε πραγματική σύγκλιση την ελληνική περιφέρεια, την οποία για πολλά χρόνια η αδρανής σκαπάνη του κοσμοπολίτικου ΠΑΣΟΚ την είχε καταδικασμένη στο αναπτυξιακό υπέδαφος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μακρή.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κοσιώνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Από πολλούς συναδέλφους ακούστηκε και όχι μία φορά αλλά πολλές φορές, ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού είναι μία από τις κορυφαίες πράξεις του Κοινοβουλίου. Και κάπως έτσι είναι διότι μια κυβέρνηση κάθεται και λογαριάζει και προϋπολογίζει τι θα εισπράξει, από ποιους θα το εισπράξει, με ποιους μηχανισμούς, σε ποιους θα χαρίσει και τι θα αποδώσει έπειτα πάλι με ποιους μηχανισμούς και για ποιους σκοπούς.

Στην πραγματικότητα όμως αυτή η πολιτική πράξη είναι αναπόσπαστα δεμένη με το πολιτικό γίνεσθαι, με την ευρεία

έννοια. Αυτό σημαίνει ότι είναι απόλυτα δεμένη με προηγούμενους προϋπολογισμούς, με αποφάσεις πολιτικές που έχουν παρθεί, με νόμους που έχουν ψηφιστεί, με νόμους που είναι σε επεξεργασία τώρα και αμέσως μετά τις γιορτές θα ψηφιστούν. Είναι, λοιπόν, πολλά πράγματα που ένας που λογαριάζει την εξέλιξη γενικότερα δεν θα πιαστεί με τα νούμερα του Προϋπολογισμού, αλλά με το πολιτικό γίνεσθαι και με την αντίληψη κυρίως των κομμάτων του δικομματισμού.

Με τα συμπεράσματα που έχουν ληφθεί από τους εκπροσώπους του Κομμουνιστικού Κόμματος δεν θα ήθελα να ασχοληθώ ιδιαίτερα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα, στο θέμα της υγείας και της πρόνοιας. Και είναι ένα αντικείμενο πολύ ευρύ, όπως καταλαβαίνετε.

Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι τόσο ευαίσθητο; Γιατί αφορά την υγεία και τη ζωή του άλλου, αυτό που όλοι κραυγάζουν και φωνάζουν ότι είναι το πολυτιμότερο αγαθό αλλά και για ένα άλλο λόγο που έχει σχέση με το καπιταλιστικό σύστημα, δηλαδή πως συμπεριφέρεται και τι μέτρα παίρνει το καπιταλιστικό σύστημα για την αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού.

Τι θα πει αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού; Από εκεί που προγραμματίζεται να γίνει μία οικογένεια μέχρι τα βαθιά γεράματα. Και γιατί πρέπει, θεωρητικά, το καπιταλιστικό σύστημα να φροντίζει; Γιατί από εκεί γίνεται η συγκέντρωση του πλούτου. Αυτό είναι το εργατικό δυναμικό το οποίο βοηθάει μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα τη συγκέντρωση του πλούτου. Και η συγκέντρωση του πλούτου όσο μεγαλύτερη και σε όσο λιγότερα χέρια γίνεται εκεί που υπάρχει μεγαλύτερη εξαθλίωση και μεγαλύτερη φτώχεια. Αυτό στην πορεία της ανθρωπότητας έχει πλέον αποδειχθεί. Δεν χρειάζεται να το λέμε εμείς τώρα. Το επαναλαμβάνω όμως για να καταλήξω σ' εκείνο που θέλω.

Γιατί η συγκέντρωση του πλούτου, κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται με επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Γίνεται από την εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού. Τι κάνει, λοιπόν, για να κρατάει αυτό το εργατικό δυναμικό σε κατάσταση υγείας τουλάχιστον;

Ας πούμε ότι στην πορεία του συστήματος υγείας και πρόνοιας υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες που παίζουν καθοριστικό ρόλο. Θα το θυμίσω σε μερικούς συναδέλφους. Πρέπει να το διαβάσουν κυρίως εκείνοι που ξέρουν πολύ καλά και γράφουν και βιβλία για τέτοια θέματα. Στα μέσα της δεκαετίας του '80 έγινε μια τεράστια στροφή του μεγάλου επενδυτικού κεφαλαίου σε δύο τομείς παρθένους μέχρι εκείνη τη στιγμή, στον τομέα της υγείας και στον τομέα του πολιτισμού. Για τον τομέα του πολιτισμού δεν θέλω να πω τίποτα, γιατί θα μπορούσε να ξεκινηθεί κανείς από την Αθήνα και να φθάσει στο Άγιο Όρος. Πολλοί καταλαβαίνουν τι εννοώ. Δεν το λέω μόνο από θρησκευτικής πλευράς.

Στον τομέα της υγείας έγινε αυτή η στροφή στα μέσα της δεκαετίας του '80; Έγινε, γιατί είχε ψηφιστεί ο ν. 1397 του ΕΣΥ, ο οποίος έμεινε κουτσουρεμένος. Το μεγάλο επενδυτικό κεφάλαιο δεν κάνει στροφή έτσι στα κουτά, χωρίς να κάνει έρευνα αγοράς και χωρίς να έχει απόλυτη σιγουριά ότι θα έχει παραχωρήσεις από το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το αποτέλεσμα το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Γιγάντωσε και έχει γίνει παντοδύναμο οικονομικά.

Εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι -κυρίως της Συμπολίτευσης- αν ψάξετε να βρείτε ονόματα όσων έχουν γίνει παντοδύναμοι, θα δείτε ότι ήταν τα ονόματα εκείνα που βρίσκονταν κάποτε σε συνεργασία με κάποιο πολιτικό κόμμα που έλεγε για τα καινούργια τζάκια. Να το θυμάστε πάρα πολύ καλά.

Επειδή τώρα έγινε πάλι μια συζήτηση και ξαναμπήκε η ονομασία και η ορολογία περί «πιράνχας», θυμάμαι τι είχα πει πριν από τρία-τέσσερα χρόνια, όταν πάλι κάποιος άλλος Υπουργός μιλούσε για πιράνχας. Τα πιράνχας, αγαπητοί συνάδελφοι, αφήνουν και κανένα κοκαλάκι. Το σκυλόψαρο δεν αφήνει ούτε κόκαλα. Αν ψάξετε, θα βρείτε και πιράνχας και σκυλόψαρο.

Γιατί τα λέω αυτά; Τα λέμε έτσι, επειδή τα λέμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα; Υπάρχουν αποδείξεις; Έχουν γίνει έρευνες. Το 47% των δαπανών για την υγεία είναι ιδιωτικές, από την τσέπη των απλών ανθρώπων. Πού πληρώνονται; Σε αυτά τα ιδιωτικά μεγαθήρια, αλλά και στα κρατικά νοσοκομεία, στα απογευματι-

νά ιατρεία. Έρευνα που έγινε, έδειξε ότι μέχρι το 2002 διακόσιες δέκα χιλιάδες άνθρωποι επισκέφτηκαν τα εξωτερικά ιατρεία και πλήρωσαν 7,4 δισεκατομμύρια δραχμές από την τσέπη τους. Είναι μέσα στα πλαίσια του ιδιωτικού ανταγωνισμού και του δήθεν δημόσιου.

Όλος, λοιπόν, ο καβγάς που έγινε για το θέμα της υγείας ήταν ότι πρώτα ήταν 2,80% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και τώρα είναι 2,77%. Υπάρχει και μια αύξηση 6,1%. Πού πηγαίνει αυτό;

Δεν ξέρω, αλλά αν προσέξετε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα δείτε ότι δίνονται τεράστια ποσά για την πρόσληψη εποχικού προσωπικού και προσωπικού ορισμένου χρόνου. Το λέω αυτό, γιατί δεν ακούστηκε λέξη η οποία να αναφέρεται στις εργασιακές σχέσεις και στη μόνιμη δουλειά-απασχόληση και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία.

Δίνονται, λοιπόν, γιατί θέλουν να καταργήσουν τις μόνιμες εργασιακές σχέσεις που υπήρχαν και μέσα στο σύστημα υγείας. Δεν είναι Τοπική ή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για να πεις ότι θα πάρει εποχικούς εργάτες. Εδώ μιλάμε για το σύστημα υγείας που έχει σχέση με τη ζωή και την υγεία του άλλου. Μπορείς να παίρνεις προσωπικό τέτοιο που θα χρειάζεται κάθε φορά να προσαρμοστεί -δεν ξέρω πόσους μήνες- και μετά να το απολύεις πάλι; Υπάρχουν λεφτά, αγαπητοί συνάδελφοι;

Με το νέο φορολογικό νόμο που ψηφίστηκε, με τη μείωση του φορολογικού συντελεστή έχουμε απώλεια 400.000.000 ευρώ. Μόνο για το 2005. Άλλα 300.000.000 για το 2006 και για το 2007. Πόσα νοσοκομεία θα μπορούσαν να έχουν γίνει; Θα μπορούσε να έχει αναπαστεί και να έχει λειτουργήσει με τελείως διαφορετικό τρόπο η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, ώστε να μην υπάρχουν τα ράντζα και τα άλλα, να λειτουργούν οι μονάδες εντατικής θεραπείας, να προσληφθεί μόνιμο προσωπικό, να προσληφθούν γιατροί και είκοσι πέντε χιλιάδες προσωπικό που χρειάζονται τα νοσοκομεία.

Αλλά όλα αυτά που λέμε για την υγεία -αν και δεν τα άκουσα μέχρι τώρα- είναι από ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο έχει γίνει και το οποίο ψηφίστηκε. Και θα πω δύο παραδείγματα, κύριε Πρόεδρε, επειδή τα ξέρετε κι εσείς. Είναι δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα για τους νόμους που ψηφίστηκαν λίγο πιο μπροστά. Το σύστημα της πρόνοιας άλλαξε τελείως. Καταργήθηκε ο Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας, καταργήθηκε το ΠΙΚΠΑ.

Και προσέξτε -και το είχα πει τότε και χαμογελούσαν κάποιον- το ΠΙΚΠΑ έχει ακίνητη περιουσία 7.000.000.000.000 δραχμών! Και δεν έχει βγει άχνα μέχρι τώρα, κουβέντα. Προσέξτε να δείτε τι έγινε αυτές τις μέρες. Στο Νοσοκομείο «ΕΛΠΙΣ» χρωστούσαν 700.000 ευρώ για εφημερίες του 2000. Ούτε από το Υπουργείο ούτε από τον Κρατικό Προϋπολογισμό δέκαρά. Τι έκανε το νοσοκομείο; Από τραπεζικό λογαριασμό θα πληρώσει, γιατί είναι τελεσίδικη η απόφαση να πληρώσει. Από πού προέρχεται αυτός ο λογαριασμός; Είναι από εκποίηση ακινήτων και κληροδοτημάτων. Όταν έλεγα, λοιπόν, τότε με τη λεγόμενη αποκέντρωση στα ΠεΣΥΠ, που μεταφέρονται και τέτοια, για την αξιοποίηση της περιουσίας, για να τα βγάλουν πέρα με αυτοχρηματοδότηση, μερικοί γελούσαν. Να το, εμφανίζεται τώρα.

Τώρα, στην ψυχική υγιεινή και στα άλλα γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι ακολουθήθηκε το μοντέλο της αποασυλοποίησης των Ηνωμένων Πολιτειών, που ενώ έκαναν την αποασυλοποίηση, δεν είχαν κάνει τις κατάλληλες υποδομές, με αποτέλεσμα αυτοί οι άνθρωποι να έχουν γίνει τραγωδίες. Το ίδιο γίνεται κι εδώ τώρα. Ελάχιστοι είναι αυτοί που περνάνε κάπως καλύτερα, ενώ οι περισσότεροι βρίσκονται σε άθλια κατάσταση.

Αυτή είναι η γενικότερη πολιτική, την οποία ακολουθείτε. Ήταν προγραμματισμένη και θεομοθετημένη από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ακολουθείται πιστά, ίσως και με λίγο πιο σκληρό τρόπο, από τη Νέα Δημοκρατία. Και γι' αυτό δεν μιλάει κανένας. Δεν τίθεται, λοιπόν, τώρα θέμα για μας. Θα ψηφιστεί ο Προϋπολογισμός. Το πρόβλημα για μας, αγαπητοί συνάδελφοι -και γι' αυτό προσπαθούμε να πείσουμε τον κόσμο- είναι πώς θα καταψηφιστεί αυτή η πολιτική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοσιώνη.

Το λόγο έχει η κ. Αθηνά Κόρκα.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως ο Προϋπολογισμός είναι η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Συζητάμε το νέο Προϋπολογισμό του 2005, που είναι ο πρώτος που συντάχθηκε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αποτελεί αφετηρία, αποτελεί θεμέλιο λίθο για την ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης, για την προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, για την αναζωπύρωση της ελπίδας, με νέες ευκαιρίες και με την αξιοποίηση των δυνατοτήτων για κάθε πολίτη, για κάθε οικογένεια, για κάθε επιχείρηση. Ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι αναπτυξιακός, νοικοκυρεμένος, αποτελεσματικός και κοινωνικά προσανατολισμένος.

Είναι αναπτυξιακός και αποτελεσματικός, γιατί γίνονται εκείνες οι επιβεβλημένες κινήσεις, προκειμένου να αυξηθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης, να δημιουργηθεί το ευνοϊκό περιβάλλον για επενδύσεις και εξαγωγές, που θα επηρεάσουν θετικά όλους τους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας, που θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα, που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας. Γιατί χρηματοδοτούνται προοπτικές αναβάθμισης της αγροτικής παραγωγής και της ανάπτυξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Είναι νοικοκυρεμένος, διότι προωθεί αποτελεσματική και ορθολογική αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά και παροχή υπηρεσιών και παραγωγή προϊόντων υψηλών προδιαγραφών, που να είναι ελκυστικά τόσο στην εσωτερική όσο και στη διεθνή αγορά.

Είναι προσανατολισμένος κοινωνικά, διότι επεμβαίνει στη δίκαιη αναδιανομή των εισοδημάτων ενισχύοντας τους οικονομικά ασθενέστερους, χαμηλόμισθους, συνταξιούχους, αγρότες, ευπαθείς ομάδες, βοηθώντας τους με φοροελαφρύνσεις. Και επισημαίνω ότι δεν υπάρχει κανένας νέος φόρος. Αίρει τις περιφερειακές ανισότητες, που έφεραν έξι περιφέρειες της Ελλάδος φτωχότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση πριν από τη διεύρυνση. Μεταξύ αυτών είναι και η Πελοπόννησος, που έχει και αυτή πρωτιά μαζί με την Ήπειρο, και γι' αυτό επικροτώ ιδιαίτερα την αύξηση πόρων που προβλέπονται μέσω του Προϋπολογισμού του 2005 και γι' αυτήν την ξεχασμένη Πελοπόννησο από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προηγούμενα χρόνια κατασπαταλήθηκαν αλόγιστα κοινοτικοί πόροι. Έγιναν δαπάνες χωρίς αντίκρισμα στην αγορά και ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους. Αρκεί ακόμα να σκεφτούμε το Εθνικό Κτηματολόγιο. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σταθερή στις δεσμεύσεις της προς τον ελληνικό λαό προχώρησε σε καινοτόμους λύσεις, παρά το μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα και το μεγάλο δημόσιο χρέος που κληρονόμησε.

Το δημοσιονομικό έλλειμμα αποδεικνύεται στη δημοσιονομική απογραφή, στην οποία αποτυπώνεται και η πραγματική οικονομική κατάσταση. Η απογραφή ήταν επιβεβλημένη, ήταν αναγκαία, ήταν απαραίτητη, παρά το ότι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ διατείνονταν σε όλους τους τόνους και πάρα πολύ καιρό τώρα ότι κακώς έγινε.

Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δυνατόν να μη γνωρίζει ο ελληνικός λαός πού βρισκόμαστε, ποια είναι τα αληθινά οικονομικά στοιχεία; Τόσα χρόνια παρουσιάζονταν αναληθή στοιχεία. Τόσα χρόνια εφαινότο η Ελλάδα να είναι ένας οικονομικός παράδεισος και αυτό απεδείχθη ότι ήταν ένας μύθος. Τα αποτελέσματα της απογραφής έδειξαν μεγάλα ελλείμματα, κρυφά χρέη, ανεργία πάνω από το διπλάσιο του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ιδιαίτερα σε νέους και πολύ μεγαλύτερη σε γυναίκες και σε μακροχρόνια άνεργους.

Τα κρυμμένα χρέη, τα ελλείμματα θα ανακαλύπτοντο από τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλωστε σας είχαν κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου από το 2003, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο αρμόδιος επίτροπος επέρριψε ευθύνες στις προηγούμενες κυβερνήσεις για απόκρυψη κονδυλίων και χρεών. Δίδεται δε ο απαραίτητος χρόνος για ήπια προσαρμογή, ώστε το έλλειμμα να μειωθεί σε λιγότερο από 3% του ΑΕΠ. Άλλωστε ο ελληνικός λαός απεδέχθη θετικά την απογραφή και αυτό έδειξαν και οι αντίστοιχες δημοσκοπή-

σεις.

Τώρα η Κυβέρνηση προχωρά στη δημοσιονομική εξυγίανση. Αυτή επιδιώκεται με ένα συγκεκριμένο σχέδιο ήπιας προσαρμογής, που σημαίνει ότι τα οικονομικά βάρη του πιατάλου κράτους δεν θα τα φέρει στους ώμους του ο πολίτης.

Ο Προϋπολογισμός του 2005 διακρίνεται για την ευαισθησία και το σεβασμό στον πολίτη με συγκράτηση των δαπανών του δημοσίου, με περιστολή της φοροδιαφυγής, με διασφάλιση της διαφάνειας για τη διαχείριση των οικονομικών πόρων από το δημόσιο τομέα καθώς και τις διαρθρωτικές αλλαγές.

Κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2004 δεν επιτεύχθηκε ο στόχος της μείωσης του ελλείμματος λόγω αυξημένων υποχρεώσεων. Ένα μεγάλο μέρος προήλθε από τις ολυμπιακές δαπάνες, οι αποζημιώσεις προσωπικού για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων, για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων που όμως έφεραν τη χώρα μας στο παγκόσμιο επίκεντρο και αναμένουμε η μεταολυμπιακή εποχή να φέρει τα οφέλη που θα βοηθήσουν και στην ανάπτυξη του τουρισμού με την προβολή των πλεονεκτημάτων της χώρας μας.

Με τον Προϋπολογισμό του 2005 επιδιώκεται η μείωση των μεγάλων ελλειμμάτων και του δημόσιου χρέους, η υλοποίηση των δεσμεύσεων και η ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων, μια νέα αναπτυξιακή κοινωνική πολιτική σε ένα περιβάλλον ευνοϊκό που θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου δρομολογήθηκαν δύο βασικά εργαλεία: ο νέος φορολογικός νόμος και ο νέος αναπτυξιακός νόμος. Επίσης επίκειται και νόμος για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα από ιδιώτες και δημόσιο που θα φέρει νέα ποιά σε μικρά και μεγάλα έργα κυρίως στην περιφέρεια, σε έργα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ΧΥΤΑ, κλπ.

Ήδη εξοφλούνται χρέη της Αγροτικής Τράπεζας, χρέη νοσοκομείων, Ταμείου Νομικών, Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή χρέη που άφησε η προηγούμενη διακυβέρνηση.

Επιδιώκεται μια ορθολογικότερη επίτευση και αξιοποίηση των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Πραγματικά γίνεται ένας αγώνας δρόμου. Ήδη επετεύχθη διαφύλαξη των κοινοτικών πόρων για τον αγροτικό τομέα και διάφορες θεσμικές αλλαγές για τη ρύθμιση των αιτημάτων της πολύτεκνης οικογένειας αλλά και πολλά άλλα που αναφέρθηκαν από τους προηγούμενους συναδέλφους.

Μεταρρυθμίσεις στο χώρο της υγείας και της παιδείας. Εδώ θα ήθελα να επισημάνω ότι ποτέ κυβέρνηση μέσα σε τόσους μήνες, σε εννέα μήνες, δεν έκανε τόσα πολλά, δεν έδωσε λύσεις για τόσα θέματα. Αυτό είναι σε απάντηση των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που λένε γιατί δεν φέραμε περισσότερα νομοσχέδια ή γιατί δεν τα φέραμε νωρίτερα. Μέσα σε αυτούς τους εννέα μήνες έγιναν πολλά και είναι ελάχιστη υποδιαίρεση των είκοσι ετών.

Στον Προϋπολογισμό του 2005 περιλαμβάνεται η απαίτηση εθνικής στρατηγικής για την περιφέρεια, η αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου και η διασφάλιση της διαφάνειας και της εντιμότητας.

Εν κατακλείδι, κεντρικός στόχος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι η δημιουργία ενός κλίματος εμπιστοσύνης, σταθερότητας και ενίσχυσης της απασχόλησης με υποχώρηση του πληθωρισμού. Ο Προϋπολογισμός που θα ψηφιστεί στις 22 Δεκεμβρίου θεραπεύει πληγές που κληροδοτήθηκαν από το παρελθόν και θέτει βάσεις για υγιείς, διαφανείς, αξιόπιστους, φερέγγυους προϋπολογισμούς. Δίνει όραμα και προσδοκία στον Έλληνα πολίτη με την ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας.

Ο ελληνικός λαός δικαιούται να ζήσει καλύτερες ημέρες, η μισή ξεχασμένη Ελλάδα της περιφέρειας δικαιούται να αναγεννηθεί, η χώρα μας δικαιούται να μην είναι παράδειγμα πλέον παράδειγμα προς αποφυγήν. Δεν θέλουμε άλλες αρνητικές πρωτιές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Όχι άλλο ουραγοί στις επενδύσεις. Δικαιούμαστε να προχωρήσουμε δυναμικά μπροστά, να γίνουμε πρωταθλητές, με κοι-

νωνική ευαισθησία, με αποφασιστικότητα, θεμελιώνοντας το μέλλον της Ελλάδας και κερδίζοντας το στοίχημα.

Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2005, τον Προϋπολογισμό της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κόρκα.

Το λόγο έχει η κ. Μανωλιά Χρυσάνθη.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΜΑΝΩΛΙΑ: Αγαπητοί συνάδελφοι, στην κορυφαία, όπως όλοι επισημαίνουμε, ώρα της συζήτησης και ψήφισης του Προϋπολογισμού στη Βουλή, ως νέα Βουλευτής εκπληκτική παρακολουθώ τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης, προσπαθώντας να υπεραμυνθούν του Προϋπολογισμού, να μοιράζουν τον πολύτιμο χρόνο τους κατά το μεγαλύτερο μέρος σε μία άγονη παρελθοντολογία, τεχνητή αντιπολιτευτική έξαρση ενάντια στο ΠΑΣΟΚ και το υπόλοιπο του χρόνου τους σε γενικόλογες αναφορές και ευχολόγια που τα αντλούν από την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, δεν αφιερώνετε και λίγο χρόνο να απαντήσετε στις συγκεκριμένες επισημάνσεις μας που καθιστούν διάτρητο τον Προϋπολογισμό; Αυτές οι επισημάνσεις έχουν όνομα. Επαναλαμβάνονται διά στόματος πολλών συναδέλφων της Αντιπολίτευσης και κανείς δεν αισθάνεται την ανάγκη να απαντήσει, δίνοντας έτσι απάντηση και στις απορίες και στις αγωνίες των Ελλήνων πολιτών που βλέπουν όχι απλά να συρρικνώνονται, αλλά κυριολεκτικά να εξαφανίζονται οι προεκλογικές υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας με τον Προϋπολογισμό του 2005.

Για παράδειγμα, έχει υποσχεθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ενίσχυση των ασθενέστερων. Και πώς βλέπουν οι Έλληνες πολίτες να υλοποιείται αυτό; Με τη μείωση στη ουσία των μισθών και των συντάξεων; Γιατί η μικρή αύξηση που δίνετε εξαντλείται από την ταυτόχρονη αύξηση της παρακράτησης του φόρου που επιβάλλετε. Με την αύξηση του ΕΚΑΣ και της σύνταξης του ΟΓΑ που είναι η μισή απ' αυτή που δώσαμε πέρυσι ως ΠΑΣΟΚ, που τότε τη χαρακτηρίζατε ειρωνικά και απαξιωτικά «ψίχουλα»; Με την αύξηση των έμμεσων φόρων που τσακίζουν τους ασθενέστερους; Με την επίμονη άρνηση να δώσετε το επίδομα θέρμανσης στους δικαιούχους την ώρα που έχετε αύξηση των εσόδων από το ΦΠΑ των καυσίμων; Με τη μη καταγραφή ούτε 1 ευρώ παραπάνω στον κωδικό για τις πολύτεκνες οικογένειες που σημαίνει ότι παραπέμπετε στις καλές ενδεδειγμένες υποσχέσεις που δώσατε στις οικογένειες με τρία παιδιά; Με την κατακράδα των τιμών όλων σχεδόν των αγροτικών προϊόντων που έχουν φέρει σε απόγνωση τους αγρότες μας, μία απόγνωση που επιτείνεται όταν πηγαίνοντας στην αγορά βλέπουν να έχουν εκτιναχθεί στα ύψη οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών ενώ επαγγελματίες προστάδια του αγροτικού εισοδήματος;

Είχε υποσχεθεί, επίσης, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έμφαση στην ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας. Και αναζητώ επίμονα και καλοπροαίρετα –γιατί με ενδιαφέρει άμεσα ως Βουλευτή της επαρχίας, όπως ενδιαφέρει και όλους τους συμπολίτες μου– πώς αποδεικνύεται η δυνατότητα υλοποίησης αυτής της υπόσχεσης μέσω του Προϋπολογισμού. Και τι παρατηρούμε; Μειωμένες δαπάνες στην υγεία, μειωμένες δαπάνες στην παιδεία, τομείς στους οποίους κατ' εξοχήν θα έπρεπε να επενδύσουμε για να προσφέρουμε καλύτερη ποιότητα ζωής στην ελληνική ύπαιθρο.

Και η μείωση είναι κατά τα φαινόμενα μικρή, στην πραγματικότητα είναι πολύ μεγαλύτερη. Ένα παράδειγμα θα δώσω από τον τομέα της παιδείας. Για τη λειτουργία των τμημάτων διύρυνσης των πανεπιστημίων μας, τα κονδύλια προέρχονταν μέχρι τώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το 2005 είναι κονδύλια πια του Τακτικού Προϋπολογισμού. Αυτό όμως δεν φαίνεται να συνυπολογίζεται στον Προϋπολογισμό.

Τι άλλο παρατηρούμε; Καμία ενίσχυση με επιπλέον κονδύλια δεν προβλέπει ο νέος Προϋπολογισμός για τα περιφερειακά έργα, ούτε καν καταγραφή κονδυλίων για την ολοκλήρωση του προγράμματος «ΕΛΛΑΔΑ 2004» δεν υπάρχει, που ήταν αντιτάξιμα για τα μεγάλα ολυμπιακά έργα και ανάσα ζωής για

την ελληνική επαρχία.

Δυστυχώς παρατηρούμε μείωση στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 16%, γεγονός που πλήττει καίρια την περιφερειακή, δημόσια και ιδιωτική επενδυτική δραστηριότητα, με δυσάρεστες επιπτώσεις και στην απασχόληση. Εσείς λέτε «Μα, θα εξισορροπηθεί μέσω των ιδιωτικών επενδύσεων στις οποίες ρίχνουμε το βάρος».

Αγαπητοί συνάδελφοι, ας μη γελιόμαστε. Αν ήταν ειλικρινές το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για ιδιωτικές επενδύσεις, δεν θα προσέκρουε ολόκληρη η Αντιπολίτευση, τότε που ψηφίζονταν ο νόμος για τον επαναπατρισμό των κεφαλαίων, βλέπε ξέπλυμα μαύρου χρήματος, στην επίμονη άρνηση του Υπουργού των Οικονομικών να συμπεριλάβει την προσθήκη «αυτός που κάνει χρήση του νόμου να υποχρεούται, έστω και ένα μέρος αυτών των κεφαλαίων, να το οδηγήσει σε επενδύσεις». Αν ήταν πραγματικό το ενδιαφέρον της Νέας Δημοκρατίας για την ανάπτυξη της περιφέρειας, δεν θα απουσίαζε μέσα από το νέο αναπτυξιακό νόμο η ρητή διαβεβαίωση, τουλάχιστον ένα μίνιμουμ ποσό να δεσμεύεται κατά περιφέρεια και τομέα, όπως επίμονα ζήτησαν και οι αρμόδιοι φορείς.

Ούτε θα γινόμασταν μάρτυρες αδυναμίας απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων, με ορατό τον κίνδυνο να χαθούν 500.000.000 ευρώ από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όπως επαναλάμβανε και ο ίδιος ο Υφυπουργός, ο κ. Φώλιας; Είναι ένα γεγονός που θα αποτελέσει πλήγμα για την ελληνική περιφέρεια.

Ούτε θα γινόμασταν μάρτυρες της απόφασης μη εφαρμογής επί εννέα μήνες του ισχύοντος τότε αναπτυξιακού νόμου, γεγονός που οδήγησε σε πλήρη επενδυτική απραξία η οποία, δυστυχώς, θα συνεχιστεί για μήνες ακόμα μέχρι να εκδοθούν τα εξήντα και πλέον προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις που χρειάζονται για την εφαρμογή του νέου αναπτυξιακού νόμου που μόλις ψηφίστηκε.

Κι ας μην θελετοφυλούμε επίσης! Γιατί όλοι μας ξέρουμε ότι, για να έχουμε ιδιωτικές επενδύσεις, ντόπιες και πολύ περισσότερο ξένες, είναι απαραίτητο ένα ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον. Το έχουμε; Όχι, βέβαια. Και πώς θα μπορούσαμε να το έχουμε; Με την αξιοπιστία της χώρας μας να έχει καταρρακωθεί από τον τρόπο που έγινε η δημοσιονομική απογραφή και από τους χειρισμούς της Κυβέρνησης; Με την υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας μας ήδη από δύο διεθνείς αξιολογητικούς οίκους, ενώ επίκειται και τρίτος; Με την επικείμενη νέα σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που θα αναγκάσει στη λήψη πρόσθετων μέτρων; Με μειωμένη τη διαπραγματευτική μας ικανότητα για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Με τη διεθνή εικόνα και το διεθνές κύρος της χώρας μας υποβαθμισμένα από την ατυχή διαχείριση του Κυπριακού, από την υποτιμητική μεταχείριση της Ελλάδας από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σχετικά με την ανανvärση της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας των Σκοπίων με το συνταγματικό τους όνομα, από την ταπεινωτική απώλεια της ΕΧΡΟ 2008 και από τον καθόλου επωφελή για την Ελλάδα συμβιβασμό, στον οποίο κατέληξε η προχθεσινή Σύνοδος Κορυφής για την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας;

Κύριοι της Κυβέρνησης, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ο Προϋπολογισμός, που καταθέσατε και συζητάμε, είναι ένας προϋπολογισμός ανεφάρμοστος. Επειδή ακριβώς ήταν αδύνατο να πετύχατε να συνταιριάξετε τα νούμερα με τους αναγκαστικούς, λόγω της δημοσιονομικής απογραφής, στόχους, ποιήσατε την ανάγκη φιλοτιμία και επιδοθήκατε σε λογιστικές αλχημείες, τις οποίες ξεορκίζατε.

Αλήθεια, πού είναι γραμμένη η δαπάνη για τις προσλήψεις στην παιδεία, η δαπάνη για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, η δαπάνη για την απόδοση των οφειλόμενων στην αυτοδιοίκηση, όπως υποσχεθήκατε; Πού εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό η δαπάνη για την αποπληρωμή των δύο και πλέον δισεκατομμυρίων ευρώ των χρεών των νοσοκομείων; Γιατί δεν έκλεισε ούτε ένας από τους ειδικούς λογαριασμούς, τους οποίους βαρύνδουπα κατήγγειλε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση;

Όλα τα παραπάνω είναι λίγα μόνο παραδείγματα λογιστικών

αληθειών και δημιουργικής λογιστικής, στα οποία καταφεύγετε για να εμφανίσετε το έλλειμμα κάτω από το 3% στο νέο Προϋπολογισμό. Κι όμως, αυτήν τη δημιουργική λογιστική εσείς, ηθικολογώντας υποκριτικά, την καταδικάζατε, και σ' αυτήν στηρίζατε όλο το εγχείρημα της δημοσιονομικής απογραφής με τις τόσο τραγικές συνέπειες για την οικονομία και τη χώρα μας.

Και είναι εντυπωσιακό πόσο εύκολα αυτήν τη ρομφαία της δημιουργικής λογιστικής, την οποία κραδαίνετε μεγαλόστομα εναντίον του ΠΑΣΟΚ, τη μετατρέψατε σε κονδυλοφόρο σας, για την υιοθέτησή της και από εσάς, τώρα που την έχετε ανάγκη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, γι' αυτόν τον εικονικό Προϋπολογισμό, τον «πρώτο αξιόπιστο», όπως αυτάρεσκα τον χαρακτηρίζετε σχεδόν όλοι της Συμπολίτευσης, ζητάτε τη θετική μας ψήφο, τη στιγμή ακριβώς που, με τις συμπώσεις, ο ίδιος αυτός Προϋπολογισμός αμφισβητείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επισύροντας τη λήψη πρόσθετων διορθωτικών μέτρων.

Βέβαια δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι ο Προϋπολογισμός θα ψηφιστεί και χωρίς τη δική μας ψήφο, αλλά ένα είναι σίγουρο, ότι δεν θα εκτελεστεί. Θα «εκτελεστεί» όμως δυστυχώς κάτι άλλο, η ελληνική οικονομία, όπως επίσης και η εικόνα της χώρας μας, αλλά και οι ελπίδες του κόσμου, των συμπολιτών μας, για ένα καλύτερο αύριο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα μιλήσουν ακόμα τρεις συνάδελφοι, ο κ. Κασαπίδης, ο κ. Ανδρουλάκης και ο κ. Τσιπλάκης.

Το λόγο έχει ο κ. Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρόνια τώρα στο τέλος κάθε έτους –ημερολογιακού και οικονομικού– οι Έλληνες πολίτες ακούγαμε τους κυβερνώντες να κάνουν λόγο στα πλαίσια της συζήτησης για τον προϋπολογισμό για φιλολαϊκά οικονομικά μέτρα, για δικαιότερη κατανομή του παραγόμενου εθνικού πλούτου, για μέτρα που θα ανακούφιζαν τις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις των Ελλήνων. Ακούγαμε επίσης για μέτρα πολιτικής που θα εξασφάλιζαν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και απασχόλησης και θα αντιμετώπιζαν έτσι και το κυρίαρχο πρόβλημα της ανεργίας που μαστίζει την ελληνική κοινωνία και ιδίως τους νέους ανθρώπους.

Εγγύηση για τους θεμιτούς αυτούς εθνικούς στόχους πράγματι είναι η ισχυρή οικονομία, που μπόρεσε με έντεχνο τρόπο να παρουσιάσει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τόσο στους Έλληνες πολίτες, όσο και στους Ευρωπαίους εταίρους. Πρωταγωνιστής σ' αυτόν τον αγώνα –και μάλιστα με πολλές θυσίες– ο ελληνικός λαός, ο οποίος ωστόσο έβλεπε τα τελευταία χρόνια, παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις των κυβερνώντων, το εισόδημά του να μειώνεται, τη φτώχεια να τον απειλεί, την καθημερινότητά του να γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη, ενώ παράλληλα πλήθαιναν και οι οικογένειες που είχαν στους κόλπους τους τουλάχιστον έναν άνεργο.

Απάντηση στην εύλογη απορία όλων μας για το πού πήγαιναν τα αγαθά της ανάπτυξης της χώρας όλα αυτά τα χρόνια έδωσε η πρόσφατη οικονομική απογραφή που αποκαλύπτει μεταξύ άλλων το πραγματικό ποσοστό της ανεργίας από 9% που παρουσίαζε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο οδυνηρό 12% για τη χώρα, όπως επίσης και το αυξημένο κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες δημόσιο έλλειμμα.

Ενώ τα στοιχεία αυτά αποκρύπτονταν από τον ελληνικό λαό με συνεχείς θυσίες όλων των Ελλήνων, επετεύχθη ο εθνικός στόχος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Όμως η κατάσταση δυσκόλεψε πολύ και ο Έλληνας δεν άντεξε άλλο, το φιλότιμό του έγινε θυμός και τιμώρησε πρόσωπα που τον πρόδωσαν και καταδίκασε πολιτικές που μείωναν μέχρι και την αξιοπρέπεια του.

Την ίδια στιγμή, οι εγκαταλελειμμένοι και ξεχασμένοι Έλληνες της υπαίθρου ένιωσαν ξένοι μέσα στην ίδια τους την πατρίδα. Οι διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για τη στήριξη της ελληνικής περιφέρειας με το 80% των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν υλοποιούνται ποτέ και αντί

του αναγκαίου πλούτου η προηγούμενη κυβέρνηση μοίρασε απογοήτευση και δυσπιστία.

Όλα αυτά που ο ελληνικός λαός δις τα καταδίκασε το 2004, αποδείχθηκε περίτρανα πόσο έωλα και αβάνισμα ήταν. Με την οικονομική απογραφή ο μύθος της ισχυρής οικονομίας καταρρίπτεται και οι σκηνοθέτες του μυθιστορήματος είναι εκτεθειμένοι πλέον στα μάτια των Ελλήνων πολιτών και των Ευρωπαίων Επιτρόπων.

Όμως όσο σκληρή και δύσκολη και αν είναι η οικονομική πραγματικότητα της χώρας, συνεπείς στις δεσμεύσεις για ειλικρίνεια και εντιμότητα, τόσο ο Πρωθυπουργός της χώρας Κωνσταντίνος Καραμανλής, όσο και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντιμετωπίζουν κατάματα την αλήθεια. Είπαμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, που δείχνει να εμπιστεύεται με ανακούφιση και αγωνία το νέο Αρχηγό. Κοιτάζουμε τους Έλληνες στα μάτια, χωρίς φόβο για τη σκληρή πραγματικότητα που μας κληροδότησαν οι κυβερνήσεις του χθες.

Με πίστη, θάρρος και δυναμισμό καλούμε τους συμπολίτες μας να στηρίξουν το δύσκολο έργο της Κυβέρνησης, που στον οικονομικό τομέα πρωταρχικό στόχο έχει την επιτάχυνση της ανάπτυξης, την ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής. Με εργαλεία το νέο φορολογικό σύστημα και το νέο αναπτυξιακό νόμο αλλά και άλλα τομεακά προγράμματα, δημιουργούμε τις σταθερές προϋποθέσεις για την ανάδειξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας.

Στο νέο ευνοϊκό πλαίσιο για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, ιδίως στην ελληνική περιφέρεια, ενισχύονται οι ιδιωτικές επενδύσεις και μέσα από ισχυρά κίνητρα επιδιώκεται η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, που ίσως είναι και το μεγαλύτερο στοίχημα της σύγχρονης οικονομίας και των επιχειρήσεων.

Παράλληλα, με τον αυξημένο κατά 13,5% κοινωνικό προϋπολογισμό, σύμφωνα και με τις προγραμματικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού, μπαίνει σε εφαρμογή ο σχεδιασμός για την αποφασιστική ενίσχυση και ανάδειξη του κοινωνικού χαρακτήρα του ελληνικού κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική μας πολιτική επιδίωξη που αποτελεί ειδοποιό διαφορά από τις πολιτικές του παρελθόντος και προσδιορίζει την πολιτική διάσταση του οικονομικού προγραμματισμού της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είναι η ενεργοποίηση όλων των υγιών ανενεργών μέχρι σήμερα δυνάμεων της χώρας, που θα μπορέσουν να εκμεταλλευθούν πολλά και αναξιοποίητα συγκριτικά πλεονεκτήματα στη γεωργία, κτηνοτροφία, τουρισμό, πολιτισμό, ναυτιλία, εμπόριο, νέες τεχνολογίες και άλλους τομείς, ώστε να τονώσουμε κατ' αρχήν την ξεχασμένη μέχρι χθες ελληνική περιφέρεια.

Ξεκινώντας από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καταγράφονται μεταξύ άλλων σε διάστημα εννέα μηνών της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, σειρά μέτρων που μεταξύ άλλων στηρίζουν το εισόδημα των παραγωγών, όπως η έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων, μειώνουν την αβεβαιότητα και ανασφάλεια των παραγωγών από κινδύνους που ζημιώνουν την παραγωγή, βελτιώνουν τις συνθήκες εργασίας των παραγωγών για την ανταγωνιστικότητα των γνήσιων ελληνικών προϊόντων, συμβάλλουν στην εξάλειψη φαινομένων νοθείας της αγοράς, καθώς επίσης και στην εξάρθρωση κυκλωμάτων που νόθευαν επί χρόνια με παράνομες ελληνοποιήσεις ξενόφερτων προϊόντων την αγορά της εγχώριας παραγωγής.

Παράλληλα, δίδοντας έμφαση στις υποδομές του αγροτικού τομέα και έτσι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι αυξημένο φέτος κατά 16,6% σε σχέση με την περσινή χρονιά.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης με σωστή τακτική αντιμετώπισε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την πρωτοφανή για τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια έκρηξη τιμών του πετρελαίου στην παγκόσμια αγορά, αποκαθιστώντας σε σύντομο χρονικό διάστημα και ομαλά τη λειτουργία της εγχώριας αγοράς. Δημιουργείται το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο για την απελευθέρωση αγοράς ενέργειας, δίνοντας τη δυνατότητα για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας σε ιδιωτικές πρωτοβουλίες, κυρίως στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, που θα αυξήσουν το εγχώριο παραγό-

μενο προϊόν και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Με τη μονογραφία πολιτικού μνημονίου για τον αγωγό μεταφοράς ρωσικού πετρελαίου Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη, αλλά και τη διασύνδεση μεταφοράς φυσικού αερίου μεταξύ Ελλάδος – Τουρκίας και Ελλάδας – Ιταλίας βρίσκουν το δρόμο τους πολιτικές επιδιώξεις της χώρας μας που επί δεκαετίες ήταν στάσιμες, αναβαθμίζοντας συγχρόνως πολιτικά, οικονομικά και γεωστρατηγικά την ξεχασμένη και ακόμα περισσότερο παραμελημένη βόρειο Ελλάδα, ενώ την ίδια στιγμή τονώνεται και το φρόνημα των Ελλήνων της γεωγραφικής αυτής ζώνης της πατρίδας μας.

Πολλές άλλες είναι οι δράσεις Υπουργείων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, που αποδεικνύουν έμπρακτα την τόνωση και στήριξη της ελληνικής περιφέρειας και εντοπίζονται και στο Νομό Κοζάνης, από όπου κατάγομαι, όπως παραδείγματος χάρι η συνέχιση, ολοκλήρωση και απόδοση μόλις χθες στην κυκλοφορία της Εγνατίας Οδού, που συνδέει τη Θεσσαλονίκη με την Κοζάνη σε μία ώρα περίπου μέσω της παράκαμψης της Καστανιάς. Ενώ με δημοπρασία – σκούπα το ΥΠΕΧΩΔΕ επιδιώκεται η επίτευξη και ολοκλήρωση του έργου με την κατασκευή των κάθετων αξόνων και των τμημάτων της Εγνατίας που μέχρι σήμερα δεν έχουν δημοπρατηθεί και θα αρθεί έτσι η γεωγραφική απομόνωση του Νομού Κοζάνης και όλης της Δυτικής Μακεδονίας.

Άλλη έμπρακτη απόδειξη στήριξης της ελληνικής περιφέρειας είναι η αποκέντρωση στρατοπέδων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας από το λεκανοπέδιο της Αττικής, το οποίο και ανακουφίζεται προς τις ακριτικές περιοχές, με άμεσο αποτέλεσμα την τόνωση των τοπικών κοινωνιών ψυχολογικά, οικονομικά και πληθυσμιακά. Ένα από τα στρατόπεδα αυτά εγκαταστάθηκε πρόσφατα και στη Δυτική Μακεδονία.

Ο προγραμματισμός του νεοϊδρυθέντος Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης είναι βέβαιο ότι θα συμβάλει στη βελτίωση των υποδομών και της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών σε έναν στρατηγικής σημασίας τομέα της ελληνικής οικονομίας, ενώ μέσα και από το νέο αναπτυξιακό νόμο δίνεται η δυνατότητα σε νέους και παλαιούς επιχειρηματίες να αξιοποιήσουν συγκριτικά πλεονεκτήματα, όχι μόνο στην παραθαλάσσια ζώνη αλλά και στην ηπειρωτική Ελλάδα, μέσα από την προωθούμενη ανάπτυξη δράσεων εναλλακτικών μορφών τουρισμού, όπως ο αγροτικός τουρισμός.

Κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των αποφάσεων των Υπουργείων κατά τη διάρκεια της εννιάμηνης διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία στοχεύουν στην ώθηση της Ελλάδας προς τα εμπρός, στο νοικοκύρεμα της οικονομίας, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των Ελλήνων πολιτών προς τους πολιτικούς και την πολιτική, στη δημιουργία σχέσεων εμπιστοσύνης κράτους-πολίτη, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς.

Κύριε Υπουργέ, είμαι απόλυτα πεπεισμένος για την ορθότητα του Προϋπολογισμού που συζητάμε, ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και κινείται εντός των ορίων που επιτρέπει η κατάσταση της οικονομίας που παραλάβαμε για την όσο το δυνατόν πιο ήπια προσαρμογή σε βασικά κριτήρια δημοσιονομικής εξυγίανσης, που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς τη μετακύλιση των βαρών στις πλάτες του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και τον υπερψηφίζω και καλώ συγχρόνως όλους όσους πιστεύουν στην προάσπιση των δίκαιων αιτημάτων των Ελλήνων πολιτών για πρόοδο και ευημερία και πρώτα απ' όλους εμάς τους τριακόσιους να αγωνιστούμε για να σπρώξουμε την Ελλάδα μας πιο ψηλά από την τελευταία θέση που κατέχει σε αρκετούς δείκτες ανάπτυξης και πιο μακριά από αρνητικούς δείκτες που μας ταλαιπωρούν και μας εκθέτουν διεθνώς.

Κύριοι της Αντιπολίτευσης, η στείρα και άγονη, χωρίς προτάσεις αντιπολίτευσης δεν ωφελεί και δεν πείθει κανέναν πλέον Έλληνα πολίτη. Αντιθέτως, ενδυναμώνει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς τον Πρωθυπουργό ο οποίος εγγυάται προσωπικά την υλοποίηση των προγραμμάτων μας δεσμεύσαμε με ορίζοντα τετραετίας και όχι ως διά μαγείας εντός δέκα μηνών, όπως επικαλείσθε και μας επικρίνετε δύσπιστα και άδικα.

Στον όμορφο, μα δύσκολο, αυτόν αγώνα της Κυβέρνησης της

Νέας Δημοκρατίας, καλούμε όλους τους Έλληνες και όλες τις Ελληνίδες με διαφάνεια, ήθος, εντιμότητα, συνέπεια και ειλικρίνεια να συμβάλουν με τη δύναμη της δικής τους πίστης, που είναι και ειδοποιός διαφορά μεταξύ όσων αγωνίζονται για την ευόδωση στόχων και προσδοκιών που υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και τα οφέλη της πατρίδας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης πολύ σωστά, νομίζω, αποκάλεσαν τον Προϋπολογισμό ουτοπικό. Τρυφερή λέξη βέβαια είναι η ουτοπία. Και μάλιστα ο παλιός σύντροφός μου ο Κοσιώνης, μπορεί να πει ότι περάσαμε από τον ουτοπικό σοσιαλισμό στον ουτοπικό συντηρητισμό.

Οι ακροατές μας επίσης, που μας βλέπουν από την τηλεόραση, θα βλέπουν αυτά τα άχαρα πέντε-έξι λογιστικά «τούβλα» του Προϋπολογισμού και κατάπληκτοι θα διαπιστώνουν ότι έχουν τα μυστικά τους, έχουν τις μεταμφιέσεις τους, τους διπλούς τους χαρακτήρες, τις εύλογες ή τις ανυπόστατες προσδοκίες τους, ό,τι δηλαδή περιέχει ένα καλό μυθιστόρημα. Μάλιστα, αν συνυπολογίσουμε την αβεβαιότητα από την τιμή του δολαρίου, από την τιμή του πετρελαίου, την αβεβαιότητα από τις διακυμάνσεις των αγορών ή την αβεβαιότητα από το αν θα επενεργήσουν ή όχι στην πραγματική οικονομία ο νέος αναπτυξιακός νόμος και ο νέος φορολογικός νόμος, κάλλιστα τότε θα μπορούσαμε να δούμε τον κ. Αλογοσκούφη δυστυχή σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία σαν έναν μυθιστοριογράφο. Τώρα, αν είναι καλός ή κακός, θα το δούμε τον επόμενο χρόνο.

Κύριοι συνάδελφοι, κάνοντας αυτό το αστείο, θέλω να σας πω ότι οι αριθμοί του Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών πάντα είναι λίγο μιγαδικοί. Δηλαδή είναι ένα άθροισμα πραγματικών και φανταστικών αριθμών, αλλά και τα κρίσιμα μεγέθη της οικονομίας μας, θα σας καταπλήξω όταν θα σας πω ότι είναι λίγο μιγαδικά.

Αρχίζω από τον πιο κοινότοπο αριθμό, τον πληθωρισμό. Δεν νομίζω να υπάρχει κανείς σε οποιαδήποτε αίθουσα της Βουλής, που να αμφιβάλλει ότι ο επίσημος πληθωρισμός, όπως καθορίζεται νομότητα από το καλάθι του καταναλωτή, δεν έχει καμία σχέση με τον πραγματικό πληθωρισμό, αποκλίνει από τον πραγματικό πληθωρισμό, υπολείπεται. Αυτός όμως ο φανταστικός αριθμός, ο επίσημος πληθωρισμός, όπως ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, επηρεάζει αλυσιδωτά όλα τα κρίσιμα μεγέθη της οικονομίας. Έτσι οι μισθολογικές αυξήσεις υπολείπονται του πληθωρισμού, οι φορολογικές αναπροσαρμογές υπολείπονται του πληθωρισμού, τα εισοδήματα των νοικοκυριών είναι μικρότερα και η ανταγωνιστικότητά μας εμφανίζεται μεγαλύτερη απ' ό,τι είναι, η παραγωγικότητά μας εμφανίζεται μεγαλύτερη απ' ό,τι είναι και δυστυχώς το ΑΕΠ είναι κάπως μικρότερο από όσο υποθέτουμε. Απλά ο κύριος Υπουργός τα ξέρει αυτά.

Πώς βγαίνει το ΑΕΠ; Θα πρέπει να διαιρέσουμε το ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές αγοράς, που είναι φουσκωμένες, με τον αποπληθωριστή ο οποίος είναι μειωμένος. Έτσι μπορούμε, λοιπόν, να νομίζουμε και να τσακωνόμαστε για μια πίτα που είναι κάπως μικρότερη από όσο υποθέτουμε.

Θα πάρω ένα άλλο νούμερο, την παραγωγικότητα της εργασίας, πιο σημαντικό αριθμό.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι, ζήσαμε ένα μικρό ελληνικό θαύμα όσον αφορά την παραγωγικότητα της εργασίας. Η έκθεση Κόκ λέει ότι πήγαμε στο 90% της Ευρώπης. Αυτό είναι σημαντικό. Δηλαδή σχεδόν προσεγγίζουμε τη Γερμανία και την Ολλανδία. Αν η παραγωγικότητα προσδιορίζει τα στάνταρντ της ζωής, θα έπρεπε να έχουμε ένα βιοτικό επίπεδο των Γερμανών ή των Ολλανδών. Τότε θα είχε δίκιο το ΚΚΕ, που λέει ότι το μόνο που μένει είναι μια καλή μοιρασιά, μια δίκαιη μοιρασιά του κοινωνικού πλούτου και ενδεχομένως όχι και να τον αυξήσουμε για να προσεγγίσουμε μισθολογικά την Ευρώπη.

Δηλαδή, θέλω να πω ότι η εικόνα που έχουμε για την παραγωγικότητά μας έχει μία μικρή δόση μυθιστορίας. Μπορεί να είναι λίγο πικρό αυτό που λέω, αλλά το ίδιο μπορώ να πω και για την αμερικάνικη παραγωγικότητα της εργασίας. Είναι, δηλαδή,

ένα μπέρδεμα μεγάλο. Απλό πάλι εδώ μαθηματικά το πρόβλημα. Η παραγωγικότητα είναι ένα κλάσμα. ΑΕΠ το οποίο είναι λίγο φουσκωμένο, είναι ο αριθμητής. Ο παρονομαστής είναι ο αριθμός των εργαζομένων ή των εργατωρών, που και αυτός είναι πολύ μειωμένος τώρα, διότι δεν συνυπολογίζουμε τον όγκο της «μαύρης εργασίας», επομένως έχουμε την εντύπωση ότι η παραγωγικότητά μας είναι πολύ μεγάλη. Μάλιστα, τα επόμενα χρόνια, τα δύο ειδικά, εάν συνεχιστούν οι μαζικές απολύσεις, που κάνουν οι εργοδότες, ειδικά σε λιγότερο παραγωγικό, ας πούμε εργατικό δυναμικό, ή μεγαλύτερης ηλικίας εργατικό δυναμικό, θα έχουμε την ψευδαίσθηση ότι αυξάνει η παραγωγικότητά μας. Διότι ο παρονομαστής θα είναι μικρότερος, ενώ ο αριθμητής θα φουσκώνει. Δηλαδή θέλω να πω ότι συστηματικά και νομότυπα, με βάση όλους τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποεκτιμούμε τον πληθωρισμό μας και υπερτιμούμε την παραγωγικότητά μας. Όταν όμως πάμε στις εξαγωγές μας και στην ανταγωνιστικότητά μας, αυτός ο φανταστικός κόσμος διαλύεται. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα. Θα μου πει, βέβαια, κανείς, «ωραία, αφού υποεκτιμούμε τον πληθωρισμό, μειώνουμε το εργατικό εισόδημα». Αλλά, αφού φουσκώνουμε την παραγωγικότητα, δίνουμε μία ώθηση προς μεγαλύτερους μισθούς, άρα ισοφαιρείται. Οι δικές μου αναγωγές δείχνουν ότι το τελικό αποτέλεσμα είναι σε βάρος του εισοδήματος των εργαζομένων και της απασχόλησης. Και γι' αυτά τα μυθολογικά στοιχεία που σας είπα, που υπάρχουν στους προϋπολογισμούς και στην οικονομία, δεν πρέπει να μας πιάνει πανικός. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι όλη η παγκόσμια οικονομία, όλη η παγκόσμια αγορά είναι πλημμυρισμένη από εικονικά, πλασματικά μυθιστορηματικά στοιχεία. Το πρόβλημα είναι άλλο, ότι μέσα σ' αυτήν τη μυθιστορηματική, ας πούμε, ανοιχτή, παγκόσμια αγορά, άλλες χώρες κερδίζουν, άλλες χάνουν, άλλες αυξάνουν την ανταγωνιστικότητά τους, άλλες τη μειώνουν, άλλες κυρίως αυξάνουν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα, άλλες τα χάνουν. Παραδείγματος χάρη, οι Αμερικανοί, οι Σκανδιναβοί, οι Ιρλανδοί και άλλες ανεπτυγμένες χώρες, ό,τι χάνουν σε συγκριτικό πλεονέκτημα στους παραδοσιακούς τομείς φθηνής εργατικής δύναμης, ξέρουμε ότι το κερδίζουν στους τομείς τους μοντέρνους, υψηλής παραγωγικότητας και επομένως βγαίνουν κερδισμένες από την παγκοσμιοποίηση. Επίσης, χώρες φτωχές, αναπτυσσόμενες, Ινδία, Κίνα, αποκτούν διπλό συγκριτικό πλεονέκτημα, και στους παραδοσιακούς τομείς φθηνής εργατικής δύναμης και στους τομείς καινοτομίας της οικονομίας και καινοτομίας των νέων υπηρεσιών. Άρα και αυτές βγαίνουν κερδισμένες από την παγκοσμιοποίηση.

Προσέξτε, όμως: Χώρες όπως η Ελλάδα -παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης- και άλλες ενδιάμεσες χώρες κινδυνεύουν τα επόμενα χρόνια να χάνουν στους παραδοσιακούς τομείς, χωρίς να μπορούν να περάσουν το κατώφλι προς την οικονομία της καινοτομίας, της γνώσης και των νέων υπηρεσιών.

Άρα, λοιπόν, το κρίσιμο ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τα μυθιστορηματικά στοιχεία -που ασχολούμαστε- των προϋπολογισμών, αλλά να απαντήσουμε, τι θα παράγει η Ελλάδα τα επόμενα πέντε χρόνια που δεν θα μπορεί να παράγει η Βουλγαρία. Ποια ιδιαίτερη θέση στο διεθνή καταμερισμό εργασίας θα έχει η χώρα μας; Ποια είναι τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, θα μου πει ο Υπουργός; Η ναυτιλία. Θα πούμε -ξέρω κι εγώ- ο τουρισμός. Ωραία, με πολλά «αν». Από και πέρα; Τι θα κάνουμε στις νέες υπηρεσίες;

Με αυτό, λοιπόν, το πρίσμα, της νέας ατζέντας για το 2005-2015 πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα. Κι εγώ, με αυτό ακριβώς το πρίσμα, έχω την αίσθηση, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο νέος αναπτυξιακός νόμος, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες, ο νέος φορολογικός νόμος και ο Προϋπολογισμός, ειδικά σε ό,τι αναφέρεται στην έρευνα, στην κατάρτιση, στην εκπαίδευση κλπ., ανήκει στον κόσμο του χθες.

Γενικά όμως θέλω να πω ότι στη χώρα μας το χθες κυριαχεί πάνω στο αύριο. Γιατί η μεταρρύθμιση, το status quo, ο φόβος για τις ώριμες αλλαγές, ο οποίος δεν υπάρχει μόνο στην Κυβέρνηση, αλλά στον έναν ή στον άλλον βαθμό, δυστυχώς, υπάρχει σε όλο το κοινωνικό, οικονομικό, επιχειρηματικό και πολιτικό φάσμα. Θα έλεγα -με συγχωρείτε για τη φράση- ότι

υπάρχει ένας αριστεροδεξιός συντηρητισμός που διαπερνά όλο το φάσμα και αυτόν θεωρώ μεγαλύτερο εμπόδιο για την απογείωση της οικονομίας μας από τα όποια μυθιστορηματικά στοιχεία υπάρχουν στους προϋπολογισμούς και στην εθνική μας οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Τσιπλάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αντιλαμβάνεται ο πολίτης -έτσι διερμηνεύω ακούγοντας τους ομιλητές εκ διαφόρων πολιτικών παρατάξεων και κυρίως της Μεζίζονος Αντιπολίτευσης και εγώ θεωρώ κατά βάνουση παραβίαση της αλήθειας και της πρόπουσας δεοντολογίας- ότι επιδιώκεται από πλευράς της Μεζίζονος Αντιπολίτευσης να εμψυσθεί στο λαό ότι η σήμερα υπάρχουσα πραγματικότητα είναι μία πραγματικότητα στιγμιαία και ότι η απάντηση σε αυτήν την πραγματικότητα επίσης μπορεί να προέλθει από μία στιγμιαία κυβερνητική ενέργεια. Είναι αντιληπτό τι θέλω να πω. Ως διά μαγείας έρχεται η Μεζίζονος Αντιπολίτευση -το λέω καθαρά για ιστορικούς λόγους κατ' αρχήν- να πει γιατί η νέα διακυβέρνηση στον ελάχιστο χρόνο που βρίσκεται στην εξουσία δεν επιλύει όλα αυτά τα προβλήματα που είναι αναμφισβήτητο ότι υφίστανται και με αυτήν την έννοια πρέπει να πέσει βαρύς ο πέλεκυς, πρέπει πραγματικά να κατανοηθεί ότι οι ευθύνες της είναι τόσο βαριές και πρέπει, εάν είναι δυνατόν, χωρίς όμως να μας υποδεικνύει τον τρόπο -σ' αυτό κρατά παθητική στάση- να της αποτραπεί η διακυβέρνηση της χώρας.

Θα έλεγα, μάλιστα -και είναι γνωστό για προφανείς λόγους, δυστυχώς- ότι σε αυτήν την επιδίωξη υπάρχει και στήριξη επικοινωνιακή, η οποία εγώ θα έλεγα ότι γίνεται καθ' υπέρβαση ουσιαστική και της δικαιοδοσίας που υπάρχει ευρύτερα στον Τύπο. Προσέξτε, λέω κατά την εκτίμησή μου κατά ουσιαστική υπέρβαση, όχι κατά τυπική, το αισθητήριο του κόσμου δεν μπορεί να επιδιώκεται είναι η ακριβής και όχι η αποσπασματική πληροφόρηση του πολίτη.

Υπήρξαμε σαφείς και προεκλογικά ότι ως διά μαγείας δεν θα επιλύσουμε τα προβλήματα και ότι οι εξαγγελίες μας θα υλοποιηθούν. Και βρισκόμαστε στη διακυβέρνηση της χώρας και διά στόματος κυρίως του Πρωθυπουργού επανασημαίνουμε ότι πραγματικά δεν θα αποστούμε αυτής της συγκεκριμένης δέσμευσης και αυτού του στόχου. Εγώ θα έλεγα, μάλιστα, ότι η κοινή πείρα, η κοινή λογική, το αισθητήριο του κόσμου δεν μπορεί αυτό το οποίο παρουσιάζεται και υποστηρίζεται και πολιτικά στη συγκεκριμένη Αίθουσα, δεν το αποδέχεται. Και θα σας έλεγα παραστατικά ότι σε ένα νοικοκυριό, σε μια οικογένεια, όπου κάποιος κάνει μία διαχρονική διαχείριση και όπου ενδεχομένως οι οικογενειακοί συντελεστές δεν οδήγησαν επί χρόνια σε μία παραγωγικότητα και σε μία λελογισμένη διαχείριση των οικονομικών, δεν μπορεί να επιζητηθεί -έτσι λέει η κοινή λογική και το κοινό αισθητήριο- από κάποιον που υποκαθιστά τον μέχρι τώρα διαχειριζόντα τα της οικογενείας, μόλις αναλαμβάνει τη διαχείριση, να μπορέσει να ικανοποιήσει και να ανταποκριθεί σε άκριτες και αλόγιστες απαιτήσεις ή ενδεχομένως σε αντιπαραγωγικές συμπεριφορές.

Θέλω να καταλήξω, υποστηρίζοντας πέραν αυτών των γενικών αναμφισβήτητων παραδοχών, ότι η νέα διακυβέρνηση πραγματικά έχουσα ένα συγκεκριμένο προγραμματισμό μέσα στον ελάχιστο χρόνο, δεν υπήρξε ούτε κωφεύουσα, δεν υπήρξε ούτε άπρακτη, δεν υπήρξε ούτε εξωτερικεύουσα λανθασμένες συμπεριφορές, όπως υποστηρίζει κυρίως η Μεζίζονος Αντιπολίτευση, αλλά με συγκεκριμένο προγραμματισμό.

Και με τον αναπτυξιακό νόμο -όπως ειπώθηκε από συναδέλφους- και με το φορολογικό νόμο και με τα προϋπολογιζόμενα στοιχεία, διά του συγκεκριμένου νόμου που συζητούμε, για την κυβερνητική συμπεριφορά της, εντός του 2005 εκτιμώ -κυρίως αξιολογούμενοι συγκριτικά με ό,τι δεν έγινε στο παρελθόν- ότι μπορεί να φτάσει στη συγκεκριμένη στόχευσή της και πραγματικά αυτός ο Προϋπολογισμός, ο πρώτος -που όπως ειπώθηκε είναι αξιόπιστος, είναι έντιμος- μπορεί να αποτελέσει την απαρ-

χή εκπλήρωσης αυτού του οράματος της νέας διακυβέρνησης που είναι πράγματι η επιταχυνόμενη ανάπτυξη, είναι η ενισχύο-μενη απασχόληση, είναι η κοινωνική συνοχή.

Μου αρέσει ο πολιτικός λόγος όταν είναι εξειδικευμένος, όταν δεν στηρίζεται σε γενικόλογες αφηρημένες αόριστες αναφορές. Και το λέω γιατί, με μια χαρακτηριστική μάλιστα επίκληση, αιτιόμεθα αυτήν τη στιγμή από πλευράς της Μείζονος Αντιπολίτευσης ότι είναι η κατάσταση σε επίπεδο αναπτυξιακής ώθησης της οικονομίας τόσο οικτρά και αυτό οφείλεται στο ότι εμείς φέραμε ένα φορολογικό και αναπτυξιακό νόμο και φέρνουμε και έναν Προϋπολογισμό που δεν διαμορφώνουν, λέει, όρους και προϋποθέσεις και η διαδραμούσα χρονική περίοδος αυτών των μηνών έχει ήδη αποστερήσει την ελληνική πολιτεία, την ελληνική οικονομία από την ανάπτυξη. Κατ' αντιδιαστολήν επικαλούμενοι ότι το προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο σ' αυτούς τους τομείς ήταν σωστό. Επικαλούμαι συγκεκριμένα, λίγες μέρες προ της επίσημης προκήρυξης των εκλογών του 2004, έφεραν προς υποκατάσταση του επί χρόνια υπάρχοντος φορολογικού και αναπτυξιακού πλαισίου -δεν θέλω να αναφερθώ στις μεταλλαγές που υπέστησαν αυτά τα πλαίσια- δύο νόμους -που ο ένας μάλιστα θεωρήθηκε ότι είναι και έξω των ευρωπαϊκών πλαισίων- για να υποστηρίξουν τι εκλογικά και να μπορεί να είναι βάσιμη η τωρινή επιχειρηματολογία τους; Σε αντιδιαστολή βέβαια, σε αντίκρουση όλων αυτών είναι σαφές ότι εμείς και δίκαιο φορολογικό σύστημα φέραμε και περιορίσαμε συντελεστές και καταργήσαμε τη συνάφεια και υποκαταστήσαμε το ΣΔΟΕ με ειδική υπηρεσία ελέγχων...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Τη συνάφεια τη θεσμοθετήσατε ετήσια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: ...και αντιλαμβάνεστε ότι όργανα τα οποία κατεδίωκαν το μέσο επαγγελματία τα βγάλαμε στην άκρη. Και προσδιορίσαμε ελέγχους αντικειμενικοποιούμενους και βεβαίως όταν υπάρχει και παραβίαση της φορολογίας έχουμε συγκεκριμένους αντικειμενικοποιούμενους εξωλογιστικούς προσδιορισμούς.

Και από πλευράς αναπτυξιακής θα ήθελα να πω χαρακτηριστικά, και αφορά την περιφέρεια από την οποία και κατάγομαι: εξαντλήσαμε κάθε περιθώριο που υπήρχε στο χάρτη περιφερειακών συγκλήσεων. Καταργήσαμε τις παλιές με τις νέες επιχειρήσεις στη διαφοροποίηση που υπήρχε από πλευράς κινήτρων. Διευρύνουμε τις επιλέξιμες δραστηριότητες. Είναι συγκεκριμένες προσεγγίσεις - παρεμβάσεις, πανθομολογούμενες ότι έπρεπε να θεσπιστούν από πολλών ετών και από ενδιαφερομένους φορείς. Όλα αυτά τα έκανε η νέα διακυβέρνηση και θα

φανούν τα αποτελέσματα.

Και βεβαίως στο συγκεκριμένο Προϋπολογισμό δείχνουμε ευαισθησία σε συγκεκριμένες τάξεις και πρωτευόντως στην αγροτική τάξη. Και επισημάνθηκε από πλευράς του Υπουργού Γεωργίας ότι μόνο σε επίπεδο προσαυξήσεως του Προϋπολογισμού και του τακτικού και των δημοσίων επενδύσεων στον αγροτικό τομέα, έχουμε μια αύξηση των προβλεπόμενων ποσών κατά 11%. Δεν θέλω να αναφερθώ στο πόσο έχει αλλάξει το σύστημα καταβολής των αποζημιώσεων και πόσο διαχειριζόμαστε στα επιτρεπτά πλαίσια από πλευράς πλαισίου και ευρωπαϊκού τις επιδοτήσεις. Βεβαίως υπάρχουν προβλήματα και στις τιμές συγκεκριμένων προϊόντων φέτος.

Από εκεί και πέρα οι ενδείξεις -και θέλω να καταλήξω- θεωρώ με βάση τις ενδεικτικά προαναφερθείσες περιπτώσεις ότι η Κυβέρνηση κινείται στη σωστή κατεύθυνση και επιδιώκει να υλοποιήσει τις εξαγγελίες της και προσδοκά και προσδοκούμε και προσμένουμε και ευελπιστούμε όλοι ότι θα φτάσουμε καταληκτικά στο τέλος της τετραετίας να έχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα. Οι ενδείξεις -εγώ θα έλεγα χρησιμοποιώντας ένα νομικό όρο- είναι αποχρώσεις, είναι αναμφισβήτητες, δεν επιδέχονται καμία αμφισβήτηση από κανέναν.

Εμείς θα ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό. Εισηγούμεθα ο καθένας κατά δικαία άποψη, κρίση, να προσεγγίσει αυτήν την ψηφοφορία.

Εμείς πραγματικά διερμηνεύουμε ότι με αυτήν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά μας θα φτάσουμε στο τέλος της τετραετίας να έχουμε έναν απολογισμό θετικό για να επανακριθούμε, να επαναξιολογηθούμε και να συνεχίσουμε βέβαια τη διακυβέρνηση της χώρας επ' ωφελεία όλων των Ελλήνων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.09' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 21 Δεκεμβρίου 2004 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2005» με πρώτους ομιλητές τον κ. Αντωνακόπουλο, τον κ. Βαγιωνά, τον κ. Λοβέρδο.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

